

รายงานการวิจัย

เรื่อง

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน

Financial Pattern Arrangement of Lodging in Samut Songkhram
to Sustainable Economy

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤษฎา สังขมณี

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2553

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามในการวิจัย	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
ทฤษฎีวิวัฒนาการและบุคลิกภาพ	12
ทฤษฎีนิเวศวิทยาทางวิวัฒนาการ	13
แนวคิดการร่วมทุน	14
ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองต่อการตัดสินใจร่วมทุน	16
ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ต่อการตัดสินใจร่วมทุน	24
ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการต่อการตัดสินใจร่วมทุน	29
ลักษณะของกิจการมีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน	32
สภาพโดยทั่วไปในจังหวัดสมุทรสงคราม	36
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองที่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจร่วมทุน	39

	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์	
	ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุน	44
	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ	
	ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุน.....	47
	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะของกิจการที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุน	51
	สมมติฐานของการวิจัย	55
	นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	55
3	ระเบียบวิธีการวิจัย	58
	การวิจัยเชิงคุณภาพ	58
	การวิจัยเชิงปริมาณ	60
	การสร้างมาตรวัด.....	61
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	75
	การวิเคราะห์ข้อมูล	76
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	80
	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	90
	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการลงทุนด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติกส์.....	99
	การวิเคราะห์ปัจจัยด้านที่มีความสัมพันธ์กับต่อรูปแบบการลงทุนด้วยวิธีโคสแควร์...103	
	การเปรียบเทียบการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ	105
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	112
	สรุปข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย	112
	อภิปรายผล.....	115
	ข้อเสนอแนะ	120
	บรรณานุกรม.....	123

ภาคผนวก	139
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	140
ภาคผนวก ข แบบบันทึกการสัมภาษณ์เจาะลึก	152
ประวัติย่อของผู้วิจัย	154

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1	มาตรฐานการมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ 62
2	มาตรฐานการมีความสัมพันธ์ของรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ 63
3	มาตรฐานการมีความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ 64
4	มาตรฐานวัดขนาดของธุรกิจ 65
5	มาตรฐานวัดศักยภาพและขนาดของตลาด 66
6	มาตรฐานวัดศักยภาพของบุคลากร 66
7	มาตรฐานวัดนโยบายรัฐบาล 67
8	มาตรฐานวัดโครงสร้างพื้นฐาน 68
9	มาตรฐานวัดตลาดในพื้นที่ 69
10	มาตรฐานวัดแนวคิดทางนวัตกรรม 70
11	มาตรฐานวัดความเสี่ยงทางการเงิน 71
12	มาตรฐานวัดการเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม 72
13	มาตรฐานวัดการให้ความสำคัญกับลูกค้า 73
14	มาตรฐานวัดกระบวนการทำงาน 74
15	มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ต่อรูปแบบการจัดการการเงิน 81
16	มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ต่อปัจจัยที่มีผลในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน 83
17	มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ต่อทำเลที่ตั้งที่มีความสัมพันธ์ในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน 86
18	มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ต่อประเภทของธุรกิจที่พักในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน 87

19	มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ต่อลักษณะของธุรกิจที่พักในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน.....	88
20	คุณสมบัติของผู้บริหารกิจการที่พักที่ให้ข้อมูล	90
21	ข้อมูลของกิจการที่พักที่ได้จากผู้บริหารกิจการ	91
22	ระดับของความสำคัญในปัจจุบันที่ธุรกิจที่ถือครอง	96
23	ระดับของความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์	97
24	ระดับของความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการ	98
25	ค่าของสถิติโคสแควร์ที่ใช้ทดสอบความเหมาะสมของโมเดล	100
26	ค่าของสถิติโคสแควร์ที่ใช้ทดสอบความสอดคล้องของโมเดล	100
27	การทดสอบความเหมาะสมของทั้งโมเดล	100
28	ร้อยละของการพยากรณ์การใช้ผลการวิจัยการร่วมทุน	101
29	ตัวแปรปัจจัยด้านความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ ที่เข้าสมการ การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิแบบเข้าพร้อมกัน	102
30	ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ.....	103
31	ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับประเภทสถานประกอบการ.....	104
32	ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับลักษณะการดำเนินธุรกิจ	105
33	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 3.....	106
34	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2	108
40	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2.2	133
41	มาตรวัดและแหล่งที่มาของมาตรวัดความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง.....	169
42	มาตรวัดและแหล่งที่มาของมาตรวัดความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์	172
43	มาตรวัดและแหล่งที่มาของมาตรวัดความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการ	175

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ความเชื่อมโยงภายในและระหว่างธุรกิจของธุรกิจโรงแรมและที่พักในประเทศไทย	5
2 แผนที่แสดงศักยภาพด้านธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม	38
3 กรอบแนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุน	54

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากเป็นนโยบายการสร้างนักวิจัย เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยในอนาคตของท่านอธิการบดี รศ . ดร.ช่วงโชติ พันธุเวช และ ได้รับการสนับสนุนและอนุมัติจากคณะวิทยาการจัดการ โดยท่านคณบดี ดร.สมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ และท่านผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รศ . ดร. ฤาเดช เกิดวิชัย ที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนความสะดวกรต่าง ๆ

ผู้วิจัยขอขอบคุณฝ่ายวิจัยของคณะวิทยาการจัดการ โดยผศ.ดร.บัณฑิต ผังนิรันดร์ รองคณบดี และอาจารย์ เมธี สุตรสุนันท์ ผู้ช่วยคณบดี ที่กรุณาให้การสนับสนุน และให้คำปรึกษา งานวิจัยสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ก่อนกำหนดเวลาส่งมอบในเดือนมิถุนายน

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อการอบรมเลี้ยงดูอย่างดีมาตลอดจากคุณพ่อ และคุณแม่ ที่สอนให้ขยัน อดทน ตั้งใจเรียน และมุ่งมั่นในการทำงาน อีกทั้งกำลังใจอย่างมากจากครอบครัว อันอบอุ่นของเรา และ ที่ขาดไม่ได้คือ ผู้ร่วมให้ข้อมูล ลทุกท่านในพื้นที่ที่ทำการวิจัย ตลอดจนคำสอนในพระพุทธศาสนาเรื่อง อิทธิบาท 4 ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ จนทำให้เกิดงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ชิ้นนี้

ผู้วิจัย

มิถุนายน 2553

ชื่อรายงานการวิจัย : รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน
: Financial Pattern Arrangement of Lodging in Samut Songkhram to Sustainable Economy
ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤษฎา สังขมณี
ปีที่ทำการวิจัย : 2553

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่องรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงรูปแบบการลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยในการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม และสร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์เจาะลึก 7 ผู้ประกอบการและสอบถาม 161 กิจการพบว่า รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการ ประเภทของสถานประกอบการ ลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการ เพราะผู้ประกอบการในสมุทรสงครามต้องการลงทุนเอง ไม่ต้องการร่วมทุน และให้ความสำคัญระดับมากต่อสินทรัพย์ที่ถือครอง สภาพภูมิศาสตร์ และการบริหารงานภายในกิจการ การไม่ต้องการร่วมทุนและถ้ากู้ยืมก็ทำเท่าที่จำเป็นจัดเป็นการทำธุรกิจที่พอเพียงและมีความยั่งยืน มีอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่ชัดเจนในการเป็นอิสระ ถือได้ว่าเป็นรูปแบบของสมุทรสงคราม

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย พบว่าปัจจัยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการลงทุน ดังนั้นในสถานการณ์ปัจจุบันปี 2553 ที่ประเทศไทยเกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองรุนแรงมากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนจนเกิดเป็นการจลาจลและวินาศกรรม ส่งผลเสียต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศไม่น้อยกว่าแสนล้านบาท กระทบอย่างยิ่งต่อภาคบริการโดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก รัฐบาลต้องมีมาตรการออกมาเยียวยาผู้ประกอบการธุรกิจตลอดจนลูกจ้างพนักงานของธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ

ที่อยู่ในพื้นที่การประชุมในเขตใจกลางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร และเมืองสำคัญทางการท่องเที่ยวทั่วประเทศ นับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยอย่างแท้จริง

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่สังคมโลกในปัจจุบันเป็นสังคมหนึ่งเดียว การที่มีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้น จุดอื่นบนโลกสามารถรับรู้และได้รับผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นบวกรหรือลบในเวลาอันรวดเร็วดังที่เรา กล่าวขานว่าเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (globalization) ดังนั้นการเกิดภาวะการชะลอตัวและท้ายที่สุด เกิดการถดถอยทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อทุกประเทศ ทุกอุตสาหกรรม และต่อความเป็นอยู่ของทุกคน ในทุกครั้งที่เกิดปัญหาทางการเงินและเศรษฐกิจ การลงทุนและการใช้จ่ายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการมักใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาโดยตลอด จากการประมาณของ World Travel and Tourism Council (WTTC) ประเทศไทยมีมูลค่าเพิ่ม จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคิดเป็น 6.73 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในปี พ.ศ. 2550 โดย ที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในปี พ.ศ. 2549 มีมูลค่า 7.81 ล้านล้านบาท และเมื่อรวม ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่น ๆ แล้ว กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวคิดเป็น 14.92 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ก่อให้เกิดการจ้างงานทั่วประเทศกว่า 4 ล้านคน คิด เป็นร้อยละ 11.29 ของการจ้างงานทั้งหมด (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551) จึงเป็นที่ ยอมรับกันว่าเกือบจะทุกประเทศในโลก อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตจนกลายมาเป็น สินค้าหลักในระบบการค้าระหว่างประเทศอย่างรวดเร็ว และในหลายประเทศ อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอยู่ในระดับที่ 1-3 ของ 10 อันดับแรกในอุตสาหกรรม สำคัญของประเทศนั้น ๆ อีกด้วย (McIntosh & Goeldner , 2003) ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ซึ่งในรอบทศวรรษที่ผ่านมา รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ในลำดับ 1 หรือ 2 มาโดยตลอดเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ จากการส่งสินค้าออกอื่นๆ ในจำนวนนี้ ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากที่พักและอาหาร ในการเกิด ปัญหาทางการเงินและเศรษฐกิจจนกลายเป็นวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในครั้งนี้ ก็เช่นกัน ประเทศไทยก็นำมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและสนับสนุนให้เกิดการกระตุ้นการท่องเที่ยวมาใช้ แก้ปัญหาอีกครั้ง ซึ่งผลกระทบรุนแรงทางเศรษฐกิจต่อประเทศไทยสามารถแยกได้ดังนี้

ประการแรก มีการคาดการณ์ว่าวิกฤติการเงินที่เริ่มในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมาและส่งผลกระทบไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีความเสียหายไม่น้อยกว่า 1 ล้านล้าน ดอลลาร์ สหรัฐ. กระทบภาคเศรษฐกิจจริงของไทยในภาคการส่งออกส่งผลให้ดุลการค้าในปี 2548 ขาดดุล 315.3 พันล้านบาท ปี 2549 ขาดดุล 5.5 พันล้านบาท ส่วนปี 2550 เกินดุล 371.7

พินดัณบพท ดั่งที่ด้ก่ล่ำวแล้วว่ำประเทศไทยจะแก้ปัญหโดยใช้ภคคบริการโดยเฉพะการท่งเท่ยวเป็นด้วขั้บเคล็อน ซึ่งปัจจุยที่ส่ำค้ญมกในกการเดินทงท่งเท่ยวคือรยได้ เพราะการท่งเท่ยวเป็รยบด้ก่กับสินค้ำฟุ่ มเพ็อยจมีกการซึ่อกั้ต่อเม็อมีเงินเหล็อใช้แล้ว รยได้จกนั้กท่งเท่ยวชาวต่งประเทศในปี่ 2548 มีจำนวน 367.4 พินดัณบพท ปี่ 2549 มีจำนวน 482.3 พินดัณบพท และปี่ 2550 เพ็มซึ่ นเป็น 547.8 พินดัณบพท หรือคิด้เป็นร้อยละ 10 ของมุลค้ำการส่งออกของประเทศ (สำนั้กงานสถิด้แห่งชชาติ , 2551) อย่งไรก็ตมเหตุการณที่บ่นทอนการเติบโตทงเศรษฐกิจก็มีมโดยตลอดเช่นกันอันประกอบด้ว ความไม่สงบในภคคได้รคานนี้ ันที่สูงซึ่ น แต่กั้ยังมีผู้เดินทงเข้มท่งเท่ยวในปี่ 2550 ถึง 14.46 ล้ำนคน เม็อเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวซึ่ นประเทศไทยเองกั้กิดความไม่สงบทงการเม็องตั้งแต่ 19 กันยายน 2549 รวมถึงควมวุ่นวยตลอดปี่ 2551 และในเดือนเมษายนปี่ 2552 ที่ไม่สามารถจ้คการประกุมสุดยอดผู้ นำอเอเชียร่วมกับประเทศคู่เจรจอีก 6 ประเทศที่โรงแรมรอยลคคิฟ บีชรีสอร์ท เม็องพททยา จ้งหวัดชลบุรี ทำให้สถบำนที่มีควมเช่ยวชชญทงเศรษฐกิจ และผู้มีความเก็ยวข้องในแวดวงการเงินการธนคกร อาทิเช่น ธนคกรแห่งประเทศไทย สำนั้กงานเศรษฐกิจการคล้ง ธนคกรโลก ศูนย์วิจัยธนคกรกสิกรไทย สภาคูตสหกรรรมแห่งประเทศ และสภคพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชชาติประเมินว่ำในปี่ 2552 กิดการหดตัวทงเศรษฐกิจไทยถึง 2.3% (ประชาชชาติธุรกิจ 15 มกรคค 2553) เพราะมีปัจจุยลบหลยด้น หลยธุรกิจห้แหล่งเงินกู้ไม่ได้ หยุตชงกั้กิดนด้นการลงทุน และในควมขัดแย้งทงการเม็องล่ำสุดที่กิดซึ่ นในเดือนมีนคคถึงเมษายน ปี่ 2553 นายกงกฤช หิริญุกิจ ประธนสภาคูตสหกรรรมท่งเท่ยวแห่งประเทศไทย (สททท.) คคคว่ำจกการที่นั้กท่งเท่ยวต่งชชาติยกเล็กการเดินทงเข้และนั้กท่งเท่ยวที่อยู่ในประเทศไทยแล้วลระยะเวลาการพั้กและเดินทงไปย้งประเทศอื่น กิดผลเส็ยห้ต่อบบเศรษฐกิจโดยตรงต่อธุรกิจที่พั้กและห้งสรรพสินค้ำตลอดจนธุรกิจที่เก็ยวข้องจำนวนมกไม่น้อยกว่ำ 35,000 ล้ำนบพท (กรุงเทพธุรกิจ BizWeek 12 เมษายน 2553) ในแง่ชงการลงทุนนั้ น ธุรกิจที่ด้องลงทุนและเก็ยวเนื่องโดยตรงกับการท่งเท่ยวคือธุรกิจที่พั้ก ผลการสำรวจกิจการที่พั้กในปี่ พ.ศ. 2550 ในประเทศไทยมีจำนวนท้งสิ่ 2,496 แห่ง ส่ำห้รับการร่วมลงทุนหรือถ็อหุ้ของชาวต่งประเทศนั้ น ยังมีไม่มกนั้ กประมาณ 2.6 % เท่านั้น ส่วนใหญ่ย้งเป็นการลงทุนชงนั้กลงทุนไทยเอง กรณที่มีการลงทุนจกต่งประเทศ นั้กลงทุนจกต่งประเทศร้อยละ 81.3 ถ็อหุ้ไม่น้อยกว่ำ 50 % (สำนั้กงานสถิด้แห่งชชาติ, 2550) ซึ่งถ้ำมีการส่งเสริมให้นั้กลงทุนจกต่งประเทศมค้ำการลงทุนมกกว่ำที่เป็นอยู่ อุตสหกรรรมท่งเท่ยวและการบริการชงประเทศไทย น่าจะด้รับประโยชน์จกพลังการขั้บเคล็อนทงเศรษฐกิจนั้

ประการที่ 2 เมื่อเศรษฐกิจไม่เติบโตแต่ประเทศก็ยังคงพึ่งพาภาคบริการในการหารายได้ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักยังคงต้องประสบปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน การขาดกระแสเงินสดในการชำระหนี้ ที่มีอยู่เดิม รวมถึงบางรายที่ธุรกิจพอที่จะขยายได้ก็ขาดเงินทุนในการขยายตัวอันเนื่องจากการเข้มงวดการให้สินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงิน และอัตราดอกเบี้ยก็ค่อนข้างสูง แม้คณะกรรมการนโยบายการเงินจะประชุมเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2553 ก็ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิมคือ 1.25 % ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์คงอัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำสำหรับลูกค้าชั้นดีไว้เท่าเดิมเช่นเดียวกันแต่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ทั้งหลายที่ให้ผู้กู้จริงจะสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ลูกค้าชั้นดีได้รับดังนั้นคนที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักต้องประกอบสถานการณ์ให้อยู่รอดจากการที่ผู้เข้าพักลดลง และจำนวนวันที่พักลดลง จึงต้องใช้แนวคิดทางนวัตกรรมทางการเงินด้วยการแปลงหนี้เดิมให้เป็นทุน หรือหาผู้ร่วมทุนใหม่ ทั้งนี้ เพื่อปรับโครงสร้างทางการเงินให้มีต้นทุนที่ต่ำลง และมีปริมาณเงินทุนเพียงพอในการทำธุรกิจต่อไป และถือเป็นการแก้ปัญหาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการเองก็จะได้รับการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ อันจะนำไปสู่พัฒนาการและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคตที่ดียิ่งขึ้น (Buckley & Chapman, 2001)

ประการที่ 3 เป็นเรื่องสืบเนื่องจากประการที่ 2 ธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามมีจำนวน 161 แห่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552) พบว่าในด้านบริหารจัดการทางการเงินยังทำในแบบธุรกิจครอบครัวโดยไม่เป็นระบบมืออาชีพ อาจทำให้กิจการไม่เติบโตอย่างที่ควรจะเป็นได้ในอนาคต จากการสำรวจพื้นที่ในบริเวณที่ทำการวิจัยคือสมุทรสงครามมากกว่า 5 ครั้ง พบว่าผู้ประกอบการที่พักจำนวนมากโดยเฉพาะธุรกิจที่ไม่ใหญ่นักจะไม่สามารถขยายกิจการได้แม้ขณะนี้ ยังไม่ต้องการขยายก็ตาม และในบางครั้งต้องการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนการทำธุรกิจ แต่ธนาคารและสถาบันการเงินยังชะลอการปล่อยเงินกู้ รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ก็อยู่ในเกณฑ์สูงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจศึกษาในด้านรูปแบบการจัดการทางการเงินของธุรกิจที่พักที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนี้

การลงทุนในธุรกิจโรงแรมและที่พักนี้ พบว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงทั้งภายในธุรกิจและยังมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่น(มิ่งสรรพ์ ชาวสะอาด นุกูล เครือฟู และ อัครพงศ์ อ้นทอง 2548) ได้แก่ กลุ่มผู้ป้อนวัตถุดิบ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ให้บริการสาธารณูปโภคและพลังงาน ผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องเขียน หนังสือพิมพ์ และวัสดุสิ้นเปลือง ผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด และผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า กลุ่มผู้ให้บริการเฉพาะทาง ประกอบด้วย บริษัทรับจ้างบริหารงานที่พัก ผู้

ให้บริการซ่อมแซมอาคารและทรัพย์สิน ผู้ให้บริการสื่อโฆษณา บริษัทประกันภัย ผู้ให้บริการด้าน
ตรวจสอบบัญชีและกฎหมาย ผู้ให้บริการด้านไอที ซักกรีด รักษาความปลอดภัย กลุ่มผู้จัด
จำหน่าย ประกอบด้วยบริษัทนำเที่ยวและตัวแทนจัดการท่องเที่ยว เครือข่ายโรงแรม ศูนย์กลาง
ระบบการตลาดร่วมทั่วโลก กลุ่มสถาบันที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สถาบันการเงิน
สถาบันการศึกษา สมาคมผู้ประกอบการ และกลุ่มหน่วยงานของภาครัฐ ประกอบด้วย การ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถแสดง
ได้ดังภาพ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพ 1 ความเชื่อมโยงภายในและระหว่างธุรกิจของธุรกิจโรงแรมและที่พักในประเทศไทย
ที่มา : (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด นุกูล เครือฟู และ อัครพงศ์ อันทอง2548, 57)

สำหรับนักลงทุนจากต่างชาติที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศใด หรือแม้กระทั่งนักลงทุนจากต่างถิ่นในประเทศเดียวกัน จะต้องศึกษาลักษณะทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการบริหารงาน ความเหมือนหรือความคล้ายคลึงกันในด้านระบบเศรษฐกิจระหว่าง 2 ประเทศหรือ 2 เมือง ความสัมพันธ์ด้านแรงงาน และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการลงทุน (Davidson, 1980) รวมถึง จำนวนประชากร รายได้ประชาชาติ และอัตราค่าแรงงานในพื้นที่ (Benito , Groggaard & Narula, 2003) อีกแนวคิดหนึ่งก็มีความเห็นว่าการลงทุนในต่างประเทศต้องตระหนักถึงขนาดของตลาดโดยรวม ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจ อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ และมาตรการจูงใจเพื่อให้เข้าไปลงทุนจากรัฐบาลทั้ง 2 ประเทศ (Dunning , 2000) ซึ่งส่วนใหญ่แล้วการจูงใจในการลงทุนมักได้แก่ การได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีอากร การได้รับการจัดให้มีพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน และอาจรวมไปถึงความมีเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงิน (Treviño & Mixon, 2004)

การตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนโดยตรง นับเป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญในอันที่จะสร้างความได้เปรียบเพื่อการแข่งขัน และจะส่งผลไปยังรายได้จากการขาย รายได้จากการให้บริการ และกำไรหรือความมั่งคั่งของผู้ลงทุน ฉะนั้นแล้วนักลงทุนในชาติตัวเอง จะลงทุนเองทั้งหมด หรือจะร่วมลงทุนกับต่างชาติก็จะต้องพิจารณาถึงการที่ชาวต่างชาติจะได้ประโยชน์คุ้มค่าต่อการเป็นพันธมิตรทางธุรกิจกันด้วย พบว่าแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในยุคโลกาภิวัตน์ได้แก่ การส่งออก การอนุญาตให้มีการทำธุรกิจโดยได้รับใบอนุญาต การลงทุนโดยต่างชาติทั้งหมด รวมถึงการย้ายเข้าไปในต่างชาติเพื่อใช้เป็นฐานการผลิต ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในการลงทุนในสาธารณรัฐประชาชนจีน (Root, 2006) เกณฑ์การลงทุนทางตรงในยุคใหม่ยังทำได้ในหลายรูปแบบเช่น การลงทุนด้วยตนเองในประเทศ การส่งออก การร่วมทุน การให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจ การมีสัญญาให้ทำการผลิต การเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ รวมถึงการลงทุนเองทั้งหมดโดยนักลงทุนชาวต่างชาติ (ชนงกรณ์ กุณชลบุตร, 2549)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่ง que เลือกใช้นโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนโดยตรง ทั้งในแง่การลงทุนของไทยเองที่ลงทุนในประเทศไทย และที่จะไปลงทุนในต่างประเทศ รวมถึงการให้ความสะดวกและความพร้อมของนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุน หรือร่วมลงทุนกับนักลงทุนชาวไทย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขยายฐานการทำธุรกิจและสนับสนุนการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจในระยะยาว เพราะมีความพร้อมและได้เปรียบด้านสภาพภูมิศาสตร์ วัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านแรงงาน และด้านการตลาด (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2551) ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในประเทศไทยในภาพรวม คือ สภาพเศรษฐกิจของไทย

ซึ่งนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติจะพิจารณาจากความต้องการของตลาด คู่แข่ง สภาพแวดล้อมของนโยบายไทย ระดับอัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน กฎหมายและข้อกำหนดของไทย ซึ่งในที่นี่ รวมถึงสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มาตรการสนับสนุนภาครัฐอื่นๆ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนไม่ว่าจะเป็นภาระระดมทุนด้วยวิธีตราสารทุนหรือการระดมทุนด้วยตราสารหนี้ (อรรถชกา สืบบุญเรือง บริมเบิล, 2551)

คำถามในการวิจัย

คำถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. รูปแบบการลงทุนแบบใดที่ส่งผลให้เกิดการจัดการการเงินที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง มีผลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนหรือไม่ เพียงใด
3. ปัจจัยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ มีผลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนหรือไม่ เพียงใด
4. ปัจจัยความสำคัญในด้านการบริหารงานภายในธุรกิจ มีผลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนหรือไม่ เพียงใด
5. ปัจจัยด้านลักษณะของธุรกิจ มีผลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนหรือไม่ เพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ

1. ศึกษาถึงรูปแบบการลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. ศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยในการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
3. ศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
4. สร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

วิธีการและขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
2. ขอบเขตด้านเวลา
3. ขอบเขตด้านประชากร

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นการทำวิจัยที่มุ่งศึกษาถึงปัจจัยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังนั้นจึงกำหนดเนื้อหาและวิธีการวิจัยเป็น 2 แนวทาง คือ

1. จากการที่ผู้วิจัยศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ แล้ว และทำการทบทวนวรรณกรรมที่จัดว่ามีความเกี่ยวข้องทั้งหมด จากนั้นก็จะใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารสถานประกอบการที่พักที่มีส่วนกำหนดนโยบายกิจการในแต่ละอำเภอ จากประเภทของสถานประกอบการที่มีคำตอบเหมือนกันจำนวนมากที่สุดและรองลงมา และจากลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีคำตอบมากที่สุดและที่รองลงมา จนกระทั่งข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมีความซ้ำ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการได้ข้อมูลเพิ่มเติมขึ้น

2. หลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการยืนยันผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการลงพื้นที่อีกครั้งหนึ่งและใช้เครื่องมือ คือแบบสอบถามโดยสำรวจจากประชากรสถานประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามทั้งหมดจำนวน 161 แห่ง แล้วจึงนำผลที่ได้มาทำการประมวลผล ทั้งนี้จะใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) และใช้เครื่องมือทางสถิติคือ วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary Logistic Regression Analysis) และไคสแควร์ (Chi – square) เพื่อให้เกิดที่ ความถูกต้องและความแม่นยำ

ขอบเขตด้านเวลา สำหรับในด้านเวลาในการทำวิจัยนี้ มีระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่ตุลาคม ปี 2550 – กันยายน ปี 2553

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ประชากร คือกิจการที่พักทุกประเภทในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวนทั้งสิ้น 161 แห่ง โดยที่ผู้ให้ข้อมูลหลักคือเจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารกิจการที่พัก ที่สามารถกำหนดนโยบายและตัดสินใจในธุรกิจได้

ผลการวิจัย

ภายหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานประกอบการที่พิกัดในพื้นที่ที่ทำการวิจัยทั้ง 3 อำเภอในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 161 ผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงเวลาหนึ่งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พิกัดในพื้นที่ที่ทำการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่าต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยตนเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พิกัดส่วนใหญ่ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้นเดิมต่อผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่า ทั้งนี้ กิจกรรมที่พิกัดส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามจัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้ จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พักราวร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการทำธุรกิจนั้น โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วนรวมกันราวร้อยละ 61 ของตัวอย่างทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พิกัดส่วนใหญ่ราวร้อยละ 62 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พิกัดในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามเกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมากเช่นเดียวกันด้วย

ในด้านปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร หนึ่งการมีเครือข่ายความสัมพันธ์นี้ จะต้องมีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับบริการและปรับตัวเข้ากันได้ในพื้นที่เนื่องจากมีการมีต้นทุนทางสังคมร่วมกัน มีรูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ ตลอดจนมี

ประสบการณ์ยาวนานพอสมควรในการมีข้อมูลในการตัดสินใจ อีกทั้งการที่มีขนาดของธุรกิจที่พอเหมาะที่จะมาร่วมมือกัน จะเป็นประโยชน์อย่างมาก เช่นเดียวกับการที่กิจการอยู่ในตลาดที่มีแนวโน้มการขยายตัวได้ในอนาคต และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการมีบุคลากรของกิจการที่มีความรู้ ความสามารถทั้งในงานบริการและงานบริหารด้วย ย่อมส่งผลต่อการที่จะตัดสินใจร่วมทุนกับผู้ที่มีความสนใจในกิจการต่อไป ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้ ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ประกอบด้วย นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ซึ่งถ้ารัฐบาลใช้นโยบายการบริหารประเทศที่เหมาะสม มีเสถียรภาพทางการเมืองและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจนถูกจัดลำดับด้านความเสถียรว่ามีความเสี่ยงต่ำ และการที่รัฐบาลจัดให้มีระบบการสื่อสารที่สะดวกและทันสมัยก็มีผลต่อความน่าสนใจในการร่วมทุน ทำให้ผู้ประกอบการมีการกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาและเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุนได้ จะก่อให้เกิดการร่วมทุนได้มากขึ้น ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงาน ทั้งนี้เพราะสภาพทางธุรกิจและการแข่งขันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมบ้าง โดยเน้นความสำคัญที่ลูกค้าของกิจการเป็นหลักจะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ ส่วนในด้านการจัดการทางการเงินก็ต้องมีการจัดให้มีการดูแลความเสี่ยงให้สามารถควบคุมได้จะเป็นประโยชน์มากในโลกยุคไร้พรมแดน ประกอบกับการมีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้กับองค์กรได้อย่างเหมาะสม มีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวจนเกิดการให้บริการอย่างดีและตรงตามความต้องการของลูกค้าที่มาพัก เหล่านี้ ย่อมส่งผลให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับสรุปข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 ที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้น ผู้วิจัยได้ค้นพบว่ามีเพียง 1 ตัวแปรเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้คือ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ

ในส่วนของข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 ที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในพื้นที่ 4 อำเภอนี้ ด้วยวิธีโคสแควร์ ดังสมมติฐานที่ 3 สมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กิจกรรมที่พักส่วนใหญ่จะลงทุนเองทั้งหมดส่วนใหญ่

สมมติฐานที่ 2 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่าพบว่ารูปแบบการลงทุนไม่ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กิจกรรมที่พักส่วนใหญ่จะลงทุนเองทั้งหมด

สมมติฐานที่ 3 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่าพบว่ารูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ กิจกรรมที่พักส่วนใหญ่จะลงทุนเองทั้งหมด

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากกาเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารกิจการที่พักในพื้นที่จำนวน 161 คนมาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน พบว่าผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 0 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงเวลาหนึ่งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ 3 อำเภอที่ทำการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่า

ต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยตนเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พาร์ทส่วนใหญ่ ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้ สัดส่วนการถือหุ้นเดิมต่อผู้ร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่า ทั้งนี้ กิจการที่พาร์ทใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามจัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้ จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พักราวร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการทำธุรกิจนั้น โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มา ยาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วน รวมกันราวร้อยละ 61 ของตัวอย่างทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พาร์ทใหญ่ราวร้อยละ 62 เห็นว่ามี อัตราการขยายตัวของประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พาร์ทในบริเวณจังหวัด สมุทรสงครามเกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่ที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้ พนักงานในพื้นที่นี้เป็นส่วนมากเช่นเดียวกันด้วย

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้านที่มีระดับความสำคัญในระดับมาก ส่งผลให้มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองอันมีองค์ประกอบคือความสัมพันธ์กับเครือข่ายใน การประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของ ธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ซึ่งการมีเครือข่ายความสัมพันธ์ นี้ จะต้องมีความรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับบริการและปรับตัวเข้ากับพื้นที่ที่เนื่องจากการมีต้นทุนทาง สังคมร่วมกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johanson & Vahlne (2006) เรื่อง Commitment and Opportunity Development in the Internationalization Process ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์จำเป็นต้องมีความเข้าใจโดยรวมไม่ใช่เข้าใจกันเพียงบางด้าน ส่วนการมีรูปแบบการ ดำเนินงานที่เข้ากันได้ เข้าใจกันและเกิดการช่วยเหลือกันนั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hennart & Larimo (1998) เรื่อง The impact of culture on the strategy of multinational enterprise ที่กล่าวว่ารูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ต้องพิจารณาทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและที่ เป็นปัจจัยภายนอก ตลอดจนการมีประสบการณ์ยาวนานพอสมควรทำให้เกิดการมีข้อมูลสะสม

อยู่เพื่อในการตัดสินใจมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Oviatt & McDougall (2005) เรื่อง Defining International Entrepreneurship and Modeling the Speed of Internationalization ที่กล่าวว่า การมีประสบการณ์ที่ยาวนานในธุรกิจจะเป็นประโยชน์ในการมีคลังข้อมูลเพื่อการตัดสินใจและจะส่งผลให้กิจการมีขนาดใหญ่ขึ้น อีกทั้งการที่มีขนาดของธุรกิจที่พอเหมาะที่จะมาร่วมมือกันของแต่ละฝ่ายก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อกัน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Randøy, T., Dibrell, C. & Craig, J. (2008) เรื่อง How and why Norwegian MNC commit resources abroad : Beyond of entry mode ที่กล่าวว่าขนาดธุรกิจที่เหมาะสมระหว่างกันนั้น แม้เป็นธุรกิจขนาดเล็กแต่มีการประยุกต์และปรับปรุงการทำงานก็สามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ในด้านการที่กิจการอยู่ในตลาดที่มีศักยภาพทำให้มีแนวโน้มการขยายตัวได้ต่อไปในอนาคต ก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Weber (2008) เรื่อง A Sociology of the Demonic ? ที่กล่าวว่าตลาดที่มีศักยภาพจะมีต้นทุนการดำเนินงานด้านการขนส่งเหมาะสม และค่าแรงงานก็ไม่สูงมากเกินไป และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือมีบุคลากรของกิจการที่มีความรู้ความสามารถในงานบริการและงานบริหารด้วยนั้น ย่อมส่งผลต่อการที่จะประสบความสำเร็จมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fazekas (2008) เรื่อง Effects on Foreign Direct Investment on The Performance of Local Labour Markets – The Case of Hungary ที่กล่าวว่าพนักงานของกิจการที่มีศักยภาพในการทำงานที่ยังไม่จบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เมื่อมีโอกาสในการได้ศึกษาต่อจะมีส่วนทำให้ความสามารถในการทำงานสูงขึ้นแล้ก็การก็จะมีความสามารถมากไปด้วย ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้ จากการวิจัยล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับปัจจัยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมีองค์ประกอบคือ นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ซึ่งการที่รัฐบาลใช้นโยบายการบริหารประเทศที่เหมาะสม มีเสถียรภาพทางการเมืองและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจนถูกจัดลำดับด้านความเสี่ยงว่ามีความเสี่ยงต่ำ จะเป็นการสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนในทุกรูปแบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson (2002) เรื่อง Locational Strategies of International Hotel Corporations in Eastern Central Europe ที่กล่าวว่า การที่รัฐบาลมีนโยบายการลดความเสี่ยงของผู้ประกอบการในการใช้ทรัพยากร และการส่งผลตอบแทนคืนบริษัทที่มาลงทุน การรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพ ลดความเสี่ยงจากทำเลที่ตั้งของประเทศใกล้เคียงที่เริ่มเหมาะสมกว่าเหล่านี้ จะช่วยสนับสนุนการร่วมทุนได้ดี ในด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้น การที่รัฐบาลจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค ตลอดจนระบบการสื่อสารที่สะดวกและทันสมัยก็มีผลต่อความน่าสนใจในการร่วมทุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ghatak

& Halicioglu (2006) เรื่อง Foreign Direct Investment and Economic Growth : Some Evidence from across the World ที่กล่าวว่าประเด็นในการจัดการระบบขนส่งที่ไม่ดีคือการที่มีความยุ่งยากซับซ้อนในกฎระเบียบ วัฒนธรรมการบริหารงานของรัฐบาล การไม่ฝึกอบรมผู้ให้บริการ และค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่สูงมากเกินไป ในด้านตลาดในพื้นที่นั้น การที่จะเอื้อให้ผู้ประกอบการมีแผนการกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับช่วงเวลาสถานการณ์และเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุนได้มากเท่าใด ก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดการร่วมทุนได้สะดวกมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaundy (2002) เรื่อง Foreign Direct Investment in Atlantic Canada ที่กล่าวว่ากรณีที่ผู้ประกอบการมีนโยบายการบริหารงานที่มีการใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน มีความน่าเชื่อถือ สามารถเรียกใช้ข้อมูลได้ในช่วงเวลาที่ต้องการจะเป็นการเอื้อให้เกิดการร่วมทุนที่เหมาะสม ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ส่วนปัจจัยความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมีองค์ประกอบคือ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงานนั้น เนื่องจากสภาพทางธุรกิจและการแข่งขันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมบ้างโดยเน้นไปที่ความต้องการของลูกค้าเป็นหลักที่เรียกว่าการใช้แนวคิดทางนวัตกรรม จะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ โดยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Berthon et al.(2004) เรื่อง Innovation or customer orientation ? An empirical investigation ที่กล่าวว่าความคิดและพัฒนาสินค้าและบริการให้ดีขึ้นจากเดิมแม้จะไม่มากนักแต่นำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายกับธุรกิจได้ ในการจัดการทางการเงินให้มีการดูแลความเสี่ยงให้อยู่ในวิสัยที่สามารถควบคุมได้จะเป็นประโยชน์มากในโลกยุคไร้พรมแดนที่มีความเสี่ยงทางการเงินมีอยู่สูงมาก มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chow & Kim (2004) เรื่อง The Empirical Relationship Between Exchange Rates and Interest Rates in Post – Crisis Asia ที่กล่าวว่ากรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินมีเสถียรภาพและมีความยืดหยุ่นจะลดความเสี่ยงลงได้แม้ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะยังมีความเสี่ยงเรื่องอัตราดอกเบี้ยอยู่อีกก็ตาม ประกอบกับการที่กิจการใดมีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้กับองค์กรได้อย่างเหมาะสม ก็จะเป็นประโยชน์หรือข้อได้เปรียบของกิจการแห่งนั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mattoo , Olarreaga & Saggi (2004) เรื่อง Mode of Foreign Entry, Technology Transfer, and Foreign Direct Investment Policy ที่กล่าวว่าผู้ประกอบการที่ลงทุนส่วนใหญ่โดยเฉพาะการลงทุนระหว่าง

ประเทศ จะให้ความสำคัญในเรื่องเทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ ที่ทันสมัย และการมีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวจนเกิดการให้บริการอย่างดีและตรงตามความต้องการของลูกค้าที่มาพักจะเป็นการส่งผลในทางบวกกับกิจการแห่งนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Brouther K.D. & Nakos (2004) เรื่อง SME entry mode choice and performance : A transaction cost perspective ที่กล่าวว่ากระบวนการทำงานที่คล่องตัวนั้น กิจการต้องเข้าถึงทรัพยากรได้ง่าย และมีต้นทุนการผลิต ต้นทุนค่าแรงงาน ต้นทุนค่าขนส่ง และต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสม และย่อมจะส่งผลให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น กล่าวได้ว่าเมื่อผู้วิจัยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิ จึงได้ค้นพบว่ามีเพียง 1 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้คือ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunning (2000) เรื่อง The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity ที่กล่าวว่าการพิจารณาโอกาสการลงทุนตลอดจนการเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น จะมีปัจจัยในการใช้พิจารณา คือปัจจัยด้านการเป็นเจ้าของสินทรัพย์ ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง และปัจจัยด้านการบริหารงานภายในกิจการ

ในส่วนวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในพื้นที่จังหวัดสมุทรสงครามนี้ ด้วยวิธีโคสแควร์นั้น ตามสมมติฐานที่ 1 รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก โดยกิจการที่พักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กรณีสมมติฐานที่ 2 ที่รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก โดยกิจการที่พักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กรณีสมมติฐานที่ 3 ที่รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก โดยกิจการที่พักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเองกล่าวได้ว่าในทุกมิติกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต้องการการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วมทุน

ในด้านการวิจัยในเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้ทำขึ้น ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกิจการที่พัก 7 ราย ด้วยคำถามที่เตรียมไว้เป็นแนวทางจำนวน 5 ข้อนั้น ซึ่งเป็นการทำก่อนการทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยในเชิงปริมาณ ทำให้พบว่าประเด็นส่วนใหญ่ที่ได้รับคำตอบมีความใกล้เคียงกันมากและมีความสอดคล้องกับผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวได้ว่าในทุกมิติกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต้องการการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วมทุน อันเป็นอัตลักษณ์

ของคนสมุทรสงครามที่มีความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการทำการกิจการอย่างระมัดระวัง มีความรอบคอบ มีความจริงใจในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่เน้นกำไรจนลืมความเป็นเครือญาติพี่น้องของคนด้วยกัน สอดคล้องกับทฤษฎีวิวัฒนาการและบุคลิกภาพ และทฤษฎีนิเวศวิทยาวิวัฒนาการ โดยผู้วิจัยจัดสิ่งที่ผู้บริหารให้แนวความคิดเห็นที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุนทั้งจากปัจจัยภายนอกกิจการและปัจจัยจากภายในกิจการเองได้เป็น 4 ด้าน คือด้านที่ 1 การให้ความสำคัญในสินทรัพย์ที่กิจการทำการถือครองอยู่ ประกอบด้วยการที่กิจการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจที่พึกทั้งทางตรงและทางอ้อม เกิดการมีพันธมิตรในทางธุรกิจในการช่วยเหลือกัน มีรูปแบบการดำเนินงานของกิจการที่เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ของกิจการ ทั้งนี้การประสบการณ์ในวงการธุรกิจจัดว่ามีส่วนช่วยให้กิจการมีแง่คิดจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาอันจะนำมาสู่แนวทางการปรับใช้กับการเผชิญสิ่งที่มีผลอยู่ในปัจจุบัน รวมไปถึงขนาดของธุรกิจที่เหมาะสมกับเงินทุน ทรัพยากรที่มีและจำนวนบุคลากร ซึ่งการที่กิจการยังมีศักยภาพในธุรกิจ มีศักยภาพของบุคลากรทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติ จะส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์เมื่อตลาดที่พึกในพื้นที่ที่วิจัยยังมีการเติบโตไปได้อีกในอนาคตด้านที่ 2 การให้ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์หรือทำเลที่ตั้ง ซึ่งจะประกอบด้วยนโยบายรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ แต่ก็ยังมีที่ต้องปรับปรุงด้วยเช่นกันอาทิการช่วยเหลือด้วยมาตรการกฎหมายทางการเงินและภาษีต่อผู้ประกอบการ มีการจัดโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความสะดวก และตลาดในพื้นที่ที่ยังมีผลในทางลบอยู่จากการหดตัวของการท่องเที่ยวอันเนื่องมาจากเสถียรภาพทางการเมืองและความมั่นคงของรัฐบาล ด้านที่ 3 การให้ความสำคัญได้ด้านการบริหารงานภายในกิจการ จะประกอบด้วยแนวคิดทางนวัตกรรมที่ผู้บริหารต้องมีแนวคิดใหม่ ๆ ในการปรับปรุง ประยุกต์กิจการให้มีบริการใหม่ ๆ ที่มีความทันสมัยเข้าได้กับความต้องการของลูกค้าและทัดเทียมให้สามารถแข่งขันได้ โดยที่ต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกับความเสี่ยงทางการเงิน ทั้งด้านจำนวนเงิน ต้นทุนของเงิน และแหล่งในการได้มาของเงินทุนนั้น นอกจากนี้ กิจการต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ได้ เช่นการรับชำระค่าบริการที่ไม่ใช่เพียงเงินสดเท่านั้น หรือการรับจองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นการเน้นความสำคัญกับลูกค้าหรือแขกที่เข้าพึกทั้งในด้านการบริการที่สะดวกสบาย ถูกใจ และมีความปลอดภัย รวมไปถึงด้านกระบวนการทำงานที่มีการใช้ทรัพยากรคนซึ่งมีความสำคัญมากในงานด้านบริการ ผสมผสานร่วมไปกับการใช้เทคโนโลยี อันจะส่งผลให้เกิดการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความประหยัดและลดต้นทุนในบางด้านลงไปได้ ส่วนในด้านสุดท้ายคือด้านที่ 4 ลักษณะของกิจการประกอบด้วยตำแหน่งที่ตั้งของกิจการ

ที่พร้อมด้วยปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอื่น ๆ กล่าวได้ว่าปัจจัยภายนอกคือความพร้อมทั้ง
 สาธารณูปโภคพื้นฐาน และอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว และได้ประโยชน์จาก
 นโยบายการบริหารจัดการจากหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง ซึ่งทั้ง 3 อำเภอที่เป็นที่พื้นที่ทำการ
 วิจัยจัดได้ว่ามีความพร้อมในระดับดี และมีปัจจัยภายในที่มีระบบการจัดการกับลูกค้าอย่างดีจน
 ลูกค้าเกิดความภักดีกับกิจการ เนื่องจากผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์
 ตลอดจนมีเครือข่ายในวงการธุรกิจ มีขนาดธุรกิจที่เหมาะสม มีแนวคิดในการเสนอบริการใหม่ ๆ
 และรู้จักใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับการทำงานของคนได้อย่างลงตัว จะเป็นสิ่งที่มีผลต่อ
 ความสำเร็จของกิจการอย่างยั่งยืน ในกรณีบางกิจการที่มีความต้องการสภาพคล่องในช่วงเวลา
 สั้น ๆ ก็ใช้เครือข่ายทางสังคมคือเครือข่าย หรือเพื่อนฝูงเฝ้าระวังภัยระหว่างกันซึ่งผู้วิจัยถือได้
ว่าเป็นการสร้างรูปแบบการจัดการทางการเงินแบบสมุทสรสงคราม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากเป็นนโยบายการสร้างนักวิจัย เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยในอนาคตของท่านอธิการบดี รศ. ดร.ช่วงโชติ พันธุเวช และได้รับการสนับสนุนและอนุมัติจากคณะกรรมการ โดยท่านคณบดี ดรสมเดช รุ่งศรีสวัสดิ์ และท่านผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา รศดร. ฤาเดช เกิดวิชัย ที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนความสะดวกต่าง ๆ

ผู้วิจัยขอขอบคุณฝ่ายวิจัยของคณะกรรมการโดยผศดร.บัณฑิต ผังนรินทร์ รองคณบดี และอาจารย์ เมธี สุตรสุคนธ์ ผู้ช่วยคณบดี ที่กรุณาให้การสนับสนุน และให้คำปรึกษา งานวิจัยสำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ก่อนกำหนดเวลาส่งมอบในเดือนมิถุนายน

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงต่อการอบรมเลี้ยงดูอย่างดีมาตลอดจากคุณพ่อ และคุณแม่ ที่สอนให้ขยัน อดทน ตั้งใจเรียน และมุ่งมั่นในการทำงาน อีกทั้งกำลังใจอย่างมากจากครอบครัวอันอบอุ่นของเรา และที่ขาดไม่ได้คือผู้ร่วมให้ข้อมูลทุกท่านในพื้นที่ทำการวิจัย ตลอดจนคำสอนในพระพุทธศาสนาเรื่องอิทธิบาท 4 ที่ส่งผลต่อความสำเร็จจนทำให้เกิดงานวิจัยที่เป็นประโยชน์นี้

บรรณานุกรม

- กรุงเทพธุรกิจ Biz Week. การเมืองพ่นพิษจุดเศรษฐกิจดิ่ง 12 เมษายน 2553 ปีที่ 5 ฉบับที่ 303.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). **สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2550**. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2552). **สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2551**. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร. (2546). **การบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ. (พิมพ์ครั้งที่ 9)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประชาชาติธุรกิจ. **ทิศทาง เศรษฐกิจปี 53**. 15 มกราคม 2553 ปีที่ 33 ฉบับที่ 4111 (3314).
- มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด , นุกูล เครือฟู และ อัครพงศ์ อันทอง(2548). **รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการมูลค่าเพิ่มในประเทศของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย.**มปท.
- ส่งเสริมอุตสาหกรรม,กรม. (2551). **นโยบายการส่งเสริมการลงทุน.**มปท.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2550). **ประมวลข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2551). **ประมวลข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย** กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น
- อรรถกา สีนุญเรือง บริมเบิล. (2551). **เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการลงทุน**ม.ป.ท.
- Berthon, P. , Hulbert, J. M. , & Pitt, L. (2004). Innovation or customer orientation ? An empirical investigation. *European Journal of Marketing* , 38 (9/10) , 1065 – 1090. Retrieved May 25 , 2009 , from ProQuest database.
- Brouther, K. D. & Nakos, G. (2004). SME entry mode choice and performance :A transaction cost perspective. *Journal of International Business Studies*, 9 (3) , 229 – 247.
- Buckley, P. J. & Chapman, M. (2001). The dynamics of International Competition. *International Business Review* , 10 (1) , 129 – 130.

- Chaundy, D. (2002). **Foreign Direct Investment in Atlantic Canada**. Retrieved January 25 ,2009 , from [http : //www.apec- econ.ca/FDIExecsummary.pdf](http://www.apec-econ.ca/FDIExecsummary.pdf)
- Chow, H. K. & Kim, Y. (2004). The Empirical Relationship Between Exchange Rates and Interest Rates in Post – Crisis Asia. **Journal of comparative Economics** , 14 (2) , 1 – 18.
- Davidson, W. H. (1980). The Location of Foreign Direct Investment Activity :Country Characteristics and Experience Effects. **Journal of International Business Studies** , 11 (2) , 9 – 22.
- Dunning, J. H. (2000).The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity. **Journal of International Business Studies**, 40 (1). 163 – 190.
- Fazekas, K. (2008). Effects on Foreign Direct Investment on The Performance of Local Labour Markets – The Case of Hungary. [Budapest Working Papers on the Labour Market 0303](#), Institute of Economics, Hungarian Academy of Sciences.
- Ghatak, A. & Halicioglu, F. (2006). Foreign Direct Investment and Economic Growth : Some Evidence from across the World. **Global Business and Economics Review** , 9 (4) ,381 – 394.
- Hennart, J. H. , Larimo, J. (1998). The impact of culture on the strategy of multinational enterprise: Does national origin affect ownership decisions ? . **Journal of International Business Studies** , 29 (3) , 515 – 538.
- Johnson, C. (2002). **Locational Strategies of International Hotel Corporations in Eastern Central Europe** , Thesis Publishers at University of Fribourg , Switzerland.
- Johanson, J & Vahlne, J.E. (2006). Commitment and Opportunity Development in the Internationalization Process : A Note on the Uppsala Internationalization Process Model. **Journal of International Business Studies** , 46 (2) , 165 – 178.
- Mattoo, A. , Olarreaga, M. & Saggi, K. (2004). Mode of Foreign Entry, Technology Transfer, and Foreign Direct Investment Policy. **Journal of Development Economics** , 75 (1) , 95 – 111.

- McIntosh, W. R. & Goeldner, R. C. (2003). *Tourism :Principles , Practice , Philosophies*. John Wiley & Sons , New York .
- Oviatt, B. M. & McDougall, P. P. (2005). Defining International Entrepreneurship and Modeling the Speed of Internationalization. *Journal of International Business Studies* , 28 (2) , 537– 551.
- Randøy, T., Dibrell, C. , & Craig, J. (2008). Founding family influence and the moderating effects of product market competition on firm performance: Implications for corporate governance. *Small Business Economics: An Entrepreneurship Journal*, 20: 335–344.
- Root, F. R. (2006). *Designing Entry Strategies for International Markets*. Lexington , MA : Lexington Books.
- Treviño, L. J. & Mixon , F. G. Jr. (2004). Strategic Factors Affecting Foreign Direct Investment Decision by Multi - National Enterprises in Latin America. *Journal of World Business*. 39 (3) , 233 – 243.
- Weber, A. (2008). A Sociology of the Demonic ? *Journal of Classical Sociology*, 8 (1) ,89-108 .
- World Travel and Tourism council. (2003). *Tourism for tomorrow awards*. Sovereign Court , London.

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่
เศรษฐกิจยั่งยืน

ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤษฎา สังขมณี

ปีที่ทำการวิจัย : 2553

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการจั ดกา รการการเงินของธุรกิจที่ พัก ในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจ ยั่งยืน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาถึงรูปแบบการลงทุ นที่ส่งผลให้เกิดการจั ดการทาง การเงินที่ เหมาะสมของ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ พัก ในจังหวัดสมุทรสงคราม ศึกษาถึงระดับ ความสำคัญ ของปัจจัย ในการลงทุ นของ ผู้ประกอบการ ธุรกิจที่ พัก ในจังหวัดสมุทรสงคราม ศึกษา ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุ นของ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ พัก ในจังหวัดสมุทรสงคราม และสร้างรูปแบบการลงทุ นที่เหมาะสมสำหรับ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ พัก ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์เจาะลึก 7 ผู้ประกอบการและสอบถาม 161 กิจการ พบว่า รูปแบบ การลงทุ นไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการ ประเภทของสถาน ประกอบการ ลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการ เพราะผู้ประกอบการใน สมุทรสงครามต้องการลงทุ นเอง ไม่ต้องการร่วมทุ น และให้ความสำคัญระดับมากต่อสินทรัพย์ที่ ถือครอง สภาพภูมิศาสตร์ และการบริหารงานภายในกิจการ การไม่ต้องการร่วมทุ นและถ้ากู้ยืมก็ ทำเท่าที่จำเป็นจัดเป็น การทำธุรกิจที่พอเพียงและมีความยั่งยืน มีอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่ชัดเจนในการ เป็นอิสระ ถือได้ว่าเป็นรูปแบบของสมุทรสงคราม

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย พบว่าปัจจัยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาด ในพื้นที่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการลงทุ น ดังนั้นในสถานการณ์ปัจจุบัน ปี 2553 ที่ประเทศไทยเกิด ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง รุนแรงมากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน จนเกิดเป็นการจลาจลและวินาศกรรม ส่งผลเสียต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศไม่น้อยกว่า แสนล้านบาท กระทบอย่างยิ่งต่อภาคบริการโดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวและที่ พัก รัฐบาลต้อง มี มาตรการออกมาเยียวยาผู้ประกอบการธุรกิจตลอดจนลูกจ้างพนักงานของธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ ที่อยู่ในพื้นที่การชุมนุมในเขตใจกลางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร และเมืองสำคัญทางการ ท่องเที่ยวทั่วประเทศ นับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยอย่างแท้จริง

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่สังคมโลกในปัจจุบันเป็นสังคมหนึ่งเดียว การที่มีเหตุการณ์ใด ๆ เกิดขึ้น จุดอื่นบนโลกสามารถรับรู้และได้รับผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นบวกรหรือลบในเวลาอันรวดเร็วดังที่เรา กล่าวขานว่าเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (globalization) ดังนั้นการเกิดภาวะการชะลอตัวและท้ายที่สุด เกิดการถดถอยทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อทุกประเทศ ทุกอุตสาหกรรม และต่อความเป็นอยู่ของทุกคน ในทุกครั้งที่เกิดปัญหาทางการเงินและเศรษฐกิจ การลงทุนและการใช้จ่ายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการมักใช้ เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาโดยตลอด จากการประมาณของ World Travel and Tourism Council (WTTC) ประเทศไทยมีมูลค่าเพิ่ม จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวคิดเป็น 6.73 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในปี พ .ศ. 2550 โดย ที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในปี พ .ศ. 2549 มีมูลค่า 7.81 ล้านล้านบาท และเมื่อรวม ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่น ๆ แล้ว กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวคิดเป็น 14.92 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ก่อให้เกิดการจ้างงานทั่วประเทศกว่า 4 ล้านคน คิด เป็นร้อยละ 11.29 ของการจ้างงานทั้งหมด (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , 2551) จึงเป็นที่ ยอมรับกันว่าเกือบจะทุกประเทศในโลก อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตจนกลายเป็น สินค้าหลักในระบบการค้าระหว่างประเทศอย่างรวดเร็ว และในหลายประเทศ อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอยู่ในระดับที่ 1-3 ของ 10 อันดับแรกในอุตสาหกรรม สำคัญของประเทศนั้นๆ อีกด้วย (McIntosh & Goeldner , 2003) ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ซึ่งในรอบทศวรรษที่ผ่านมา รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ในลำดับ 1 หรือ 2 มาโดยตลอดเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ จากการส่งออกอื่น ๆ ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากที่พักและอาหาร ในการเกิด ปัญหาทางการเงินและเศรษฐกิจจนกลายเป็นวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในครั้งนี้ก็เช่นกัน ประเทศไทยก็นำมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและสนับสนุนให้เกิดการกระตุ้นการท่องเที่ยวมาใช้ แก้ปัญหาอีกครั้ง ซึ่งผลกระทบรุนแรงทางเศรษฐกิจต่อประเทศไทยสามารถแยกได้ดังนี้

ประการแรก มีการคาดการณ์ว่าวิกฤติการเงินที่เริ่มในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี พ .ศ. 2548 เป็นต้นมาและส่งผลกระทบไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีความเสียหายไม่น้อยกว่า 1 ล้านล้าน ดอลลาร์ สรอ. กระทบภาคเศรษฐกิจจริงของไทยในภาคการส่งออกส่งผลให้ดุลการค้าในปี 2548

ขาดดุล 315.3 พันล้านบาท ปี 2549 ขาดดุล 5.5 พันล้านบาท ส่วนปี 2550 เกินดุล 371.7 พันล้านบาท ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าประเทศไทยจะแก้ปัญหาโดยใช้ภาคบริการโดยเฉพาะ การท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญมากในการเดินทางท่องเที่ยวคือรายได้ เพราะการท่องเที่ยวเปรียบได้กับสินค้าฟุ่มเฟือยจะ มีการซื้อก็ต่อเมื่อมีเงินเหลือใช้แล้ว รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในปี 2548 มีจำนวน 367.4 พันล้านบาท ปี 2549 มีจำนวน 482.3 พันล้านบาท และปี 2550 เพิ่มขึ้นเป็น 547.8 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10 ของมูลค่าการส่งออกของประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ , 2551) อย่างไรก็ตามเหตุการณ์ที่บั่นทอนการเติบโตทางเศรษฐกิจก็มีมาโดยตลอดเช่นกันอันประกอบด้วย ความไม่สงบในภาคใต้ ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น แต่ก็ยังมีผู้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในปี 2550 ถึง 14.46 ล้านคน เมื่อเศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวขึ้นประเทศไทยเองกลับเกิดความไม่สงบทางการเมืองตั้งแต่ 19 กันยายน 2549 รวมถึงความวุ่นวายตลอดปี 2551 และในเดือนเมษายนปี 2552 ที่ไม่สามารถจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนร่วมกับประเทศคู่เจรจาอีก 6 ประเทศที่โรงแรมรอยัลคัลิฟ บีช รีสอร์ท เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ทำให้สถาบันที่มีความเชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจ และผู้มีความเกี่ยวข้องในแวดวงการเงินการธนาคาร อาทิเช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ธนาคารโลก ศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประเมินว่าในปี 2552 เกิดการหดตัวทางเศรษฐกิจไทยถึง 2.3% (ประชาชาติธุรกิจ 15 มกราคม 2553) เพราะมีปัจจัยลบหลายด้าน หลายธุรกิจหาแหล่งเงินกู้ไม่ได้ หยุตชะงัก ในด้านการลงทุน และในความขัดแย้งทางการเมืองล่าสุดที่เกิดขึ้นในเดือนมีนาคมถึงเมษายน ปี 2553 นายกฤษฎา ธีระภูกิจ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สททท.) คาดว่าจากการที่นักท่องเที่ยวต่างชาติยกเลิก การเดินทางเข้าและนักท่องเที่ยวที่อยู่ในประเทศไทยแล้วลดระยะเวลาการพักผ่อนและเดินทางไปยังประเทศอื่น เกิดผลเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจโดยตรงต่อธุรกิจที่พักและห้างสรรพสินค้าตลอดจนธุรกิจที่เกี่ยวข้อง จำนวนมากไม่น้อยกว่า 35,000 ล้านบาท (กรุงเทพธุรกิจ Biz Week 12 เมษายน 2553) ในแง่ของการลงทุนนั้น ธุรกิจที่ต้องลงทุนและเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการท่องเที่ยวคือธุรกิจที่พัก ผลการสำรวจกิจการที่พักในปี พ.ศ. 2550 ในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,496 แห่ง สำหรับการร่วมลงทุนหรือถือหุ้นของชาวต่างประเทศนั้น ยังมีไม่มากนัก ประมาณ 2.6 % เท่านั้น ส่วนใหญ่ยังเป็นการลงทุนของนักลงทุนไทยเอง กรณีที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ นักลงทุนจากต่างประเทศร้อยละ 81.3 ถือหุ้นน้อยกว่า 50 % (สำนักงานสถิติแห่งชาติ , 2550) ซึ่งถ้ามีการ

ส่งเสริมให้นักลงทุนจากต่างประเทศมาทำการลงทุนมากกว่าที่เป็น อยู่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการบริการของประเทศไทย น่าจะได้รับประโยชน์จากพลังการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจนี้

ประการที่ 2 เมื่อเศรษฐกิจไม่เติบโต แต่ประเทศ ก็ยังต้องพึ่งพาภาคบริการในการหารายได้ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พียงคงต้องประสบปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน การขาดกระแสเงินสดในการชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม รวมถึงบางรายที่ธุรกิจพอที่จะขยายได้ก็ขาดเงินทุนในการขยายตัวอันเนื่องจากการเข้มงวดการให้สินเชื่อของธนาคารและสถาบันการเงิน และอัตราดอกเบี้ยก็ค่อนข้างสูง แม้คณะกรรมการนโยบายการเงินจะประชุม เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2553 ก็ยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิมคือ 1.25 % ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์คงอัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำสำหรับลูกค้าชั้นดีไว้เท่าเดิมเช่นเดียวกัน แต่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ทั้งหลายที่ให้ผู้กู้จริงจะสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ลูกค้าชั้นดีได้รับ ดังนั้นการที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่พียงคง ประคองสถานการณ์ให้อยู่รอด จากการที่ผู้เช่าพักลดลง และจำนวนวันที่พักลดลง จึงต้องใช้แนวคิดทางนวัตกรรมทางการเงินด้วยการแปลงหนี้เดิมให้เป็นทุน หรือหาผู้ร่วมทุนใหม่ ทั้งนี้เพื่อปรับโครงสร้างทางการเงินให้มีต้นทุนที่ ต่ำลง และมีปริมาณเงินทุนเพียงพอในการทำธุรกิจต่อไป และถือเป็นการแก้ปัญหาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ผู้ประกอบการเองก็จะได้รับการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ อันจะนำไปสู่พัฒนาการและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคตที่ดียิ่งขึ้น (Buckley & Chapman, 2001)

ประการที่ 3 เป็นเรื่องสืบเนื่องจากประการที่ 2 ธุรกิจที่พียงในจังหวัดสมุทรสงครามมีจำนวน 161 แห่ง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , 2552) พบว่าในด้านการจัดการทางการเงินยังทำในแบบธุรกิจครอบครัวโดยไม่เป็นระบบมืออาชี พ อาจทำให้กิจการไม่เติบโตอย่างที่ควรจะเป็นได้ในอนาคต จากการสำรวจพื้นที่ในบริเวณที่ทำการวิจัยคือสมุทรสงครามมากกว่า 5 ครั้ง พบว่าผู้ประกอบการที่พียงจำนวนมากโดยเฉพาะธุรกิจที่ไม่ใหญ่นักจะไม่สามารถขยายกิจการได้แม้ขณะนี้ยังไม่ต้องการขยายก็ตาม และในบางครั้งต้องการจะ หาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนการ ทำธุรกิจ แต่ธนาคารและสถาบันการเงินยังชะลอการปล่อยเงินกู้ รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ก็อยู่ในเกณฑ์สูง ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจ ศึกษาในด้านรูปแบบการจัดการทางการเงินของธุรกิจที่พียงที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนี้

การลงทุนในธุรกิจโรงแรมและที่พักนี้ พบว่ามีความสัมพันธ์เชื่อมโยงทั้งภายในธุรกิจ และยังมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่น (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด นุกูล เครือฟู และ อัครพงศ์ อันทอง, 2548) ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการประกอบด้วย อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ให้บริการสาธารณูปโภคและ พลังงาน ผู้ผลิตและจำหน่ายเครื่องเขียน หนังสือพิมพ์

และวัสดุสิ้นเปลือง ผู้ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด และผู้ผลิตและจำหน่าย เครื่องใช้ที่ทำด้วยผ้า กลุ่มผู้ให้บริการเฉพาะทาง ประกอบด้วย บริษัทรับจ้างบริหารงานที่พัค ผู้ให้บริการซ่อมแซมอาคารและทรัพย์สิน ผู้ให้บริการสื่อโฆษณา บริษัทประกันภัย ผู้ให้บริการด้าน ตรวจสอบบัญชีและกฎหมาย ผู้ให้บริการด้านไอที ชักริต รักษาความปลอดภัย กลุ่มผู้จัดจำหน่าย ประกอบด้วยบริษัทนำเที่ยวและตัวแทนจัดการท่องเที่ยว เครือข่ายโรงแรม ศูนย์กลาง ระบบการตลาดร่วมทั่วโลก กลุ่มสถาบันที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สถาบันการเงิน สถาบันการศึกษา สมาคมผู้ประกอบการ และกลุ่มหน่วยงานของภาครัฐ ประกอบด้วย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สามา รถแสดง ได้ดังภาพ 1 ดังต่อไปนี้

ภาพ 1 ความเชื่อมโยงภายในและระหว่างธุรกิจของธุรกิจโรงแรมและที่พักในประเทศไทย
ที่มา : (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด นุกูล เครือฟู และ อัครพงศ์ อันทอง, 2548, 57)

ในส่วนของโครงสร้างของธุรกิจที่พักธุรกิจโรงแรมและที่พัก ในประเทศไทย แบ่งกลุ่มตามวิธีการบริหารจัดการเป็น 3 กลุ่ม คือ การบริหารจัดการโดยเจ้าของ การบริหารจัดการโดยเครือข่ายของท้องถิ่น และบริหารโดยเครือข่ายนานาชาติ (อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช, 2546) ดังนี้

- 1) บริหารจัดการโดยเจ้าของ หรือ โรงแรมอิสระ (Independent Hotels) หมายถึงโรงแรมที่ไม่มีความเป็นเจ้าของร่วม หรือซื้อผูกพันในการบริหารจัดการกับโรงแรมอื่น เจ้าของโรงแรมจึงสามารถกำหนดนโยบายและวิธีการบริหารจัดการของตนได้โดยอิสระ โดยเจ้าของว่าจ้างผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ มาเป็นผู้จัดการรวมทั้งตำแหน่งอื่น ๆ แต่เจ้าของสามารถติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด เช่น โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ โรงแรมมารวย เป็นต้น (ปรีชา แดงโรจน์, 2544)
- 2) บริหารจัดการโดยเครือข่ายท้องถิ่น (Local Chain) เป็นธุรกิจที่พักที่เติบโตพร้อมการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยว โดยเจ้าของที่ประสบความสำเร็จจากธุรกิจแรกที่เริ่มขยายธุรกิจโดยสร้างห้องพักเพิ่มขึ้น หรือสร้างโรงแรมใหม่ของตน จึงเริ่มมีกลุ่มโรงแรมในประเทศ ซึ่งในบางครั้งยังขยายธุรกิจด้วยการรับจ้างบริหารโรงแรมให้แก่เจ้าของอื่น โดยอาจรับเป็นค่าจ้าง (Management Fee) หรือขายสิทธิในการใช้ชื่อ และเครื่องหมายการค้า (Franchise) เครือข่ายเหล่านี้บางรายก็อาศัยประสบการณ์และการเรียนรู้จากการจ้างบริษัทต่างประเทศ เช่น เครือเซ็นทรัล ส่วนเครือข่ายดุสิตธานีอาศัยการสร้างคู่มือการบริหารงานจากความช่วยเหลือของนักวิชาการชาวต่างประเทศ และเครือข่ายอมาเรีย อาศัยการจ้าง มีอาชีพชาวต่างประเทศมาจัดตั้งระบบงานทั้งหมด เครือข่ายโรงแรมขนาดใหญ่ของไทยที่เป็นที่รู้จักดีได้แก่ เครือดุสิตธานี เครืออิมพีเรียล เครืออมาเรีย เครือเซ็นทรัล เครือโรงแรมเอเชีย เครือโรงแรมสยาม และเครือแอมบาสเดอร์
- 3) บริหารโดยเครือข่ายนานาชาติ ซึ่ง ประเทศไทยมีเครือข่ายโรงแรมนานาชาติที่สำคัญเกือบทุกเครือข่ายดำเนินธุรกิจอยู่ เช่น เครือ Accor มีโรงแรมในเครือตั้งอยู่ในประเทศไทย 15 แห่ง โดยใช้ชื่อการค้า Sofitel 4 แห่ง ใช้ชื่อการค้า Novotel 8 แห่ง และใช้ชื่อการค้า Mercure 3 แห่ง เครือ Starwood มีโรงแรมในเครือตั้งอยู่ในประเทศไทย 7 แห่ง ใช้ชื่อการค้า 4 ชื่อ คือ Westin , Sheraton , Sheraton Grande และ The Luxury Collection เครือ Four Seasons เครือ Mandarin - Oriental เครือ Peninsula เครือ Banyan Tree และ เครือ Shangri - La (ธนภุต สังข์เฉย , 2550)

ในส่วนของปัจจัยด้านต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อธุรกิจโรงแรมไทยมี 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยทุนซึ่งมีหลายรูปแบบได้แก่การลงทุนโดยผู้ริเริ่มโครงการชาวต่างชาติตั้งแต่เริ่มโครงการ เช่น กลุ่มรอยัลการ์เดน ของนายไฮเนคกี้ การลงทุนของบุคคล และนิติบุคคลโดยตรง และลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ ของกลุ่ม Mandarin Oriental Holdings B.V. ในโรงแรมโอเรียนเต็ล และการ

ลงทุนผ่านบริษัทไทย เช่นบริษัทไทยวา ที่ถือหุ้นใหญ่ในกลุ่มลา구나 โดยไทยวามีผู้ลงทุนเป็นชาวสิงคโปร์ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านการบริหารจั ดการ ปัจจัยด้านวัตถุดิบ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านการประกันคุณภาพ และปัจจัยด้านการร่วมมือทางการตลาด (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด นุกูล เครือฟู และ อัครพงศ์ อันทอง , 2548) ดังนั้นการส่งเสริมการลงทุนทางตรงให้กับนักลงทุนจากต่างชาติ พบว่าเกิดจากปัจจัยด้านความเข้มแข็งในนโยบายรัฐบาลของประเทศเจ้าบ้าน มาตรการที่สนับสนุนเอื้ออำนวยกับนักลงทุนต่างประเทศ ความรู้ในการบริหารจัดการของผู้ที่ไปลงทุน ความสัมพันธ์ที่ีระหว่างรัฐบาลของประเทศเจ้าบ้านกับผู้เข้าไปลงทุน ความสามารถในการวิจัยและพัฒนาสินค้าหรือบริการของนัก ลงทุน และการมีและการรู้จักใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน (Chiang, 1996) นอกจากนี้การกระตุ้นการลงทุนทำได้โดย การลดความยุ่งยากเรื่องกฎระเบียบในการลงทุนของประเทศเจ้าบ้าน การมีและใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานที่ทันสมัยของผู้เข้าไปลงทุน การพิจารณาว่าเป็นตลาดเป็น ตลาดเดียวกัน และแนวโน้มในการรวบรวมทางการเงินระหว่างกิจการ จะเป็นสิ่งสนับสนุนให้เกิดการลงทุนมากขึ้น (Berger , Buch, DeLong , & DeYoung, 2004)

สำหรับนักลงทุนจากต่างชาติที่จะเข้าไปลงทุนในประเทศใด หรือแม้กระทั่งนักลงทุนจากต่างถิ่น ในประเทศ เดียวกัน จะต้องศึกษาลักษณะทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการบริหารงาน ความเหมือนหรือความคล้ายคลึงกันในด้านระบบเศรษฐกิจระหว่าง 2 ประเทศ หรือ 2 เมือง ความสัมพันธ์ด้านแรงงาน และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการลงทุน (Davidson,1980) รวมถึง จำนวนประชากร รายได้ประชาชาติ และอัตราค่าแรงงานในพื้นที่ (Benito , Groggaard & Narula, 2003) อีกแนวคิดหนึ่งก็มีความเห็นว่าการลงทุนในต่างประเทศต้องตระหนักถึงขนาดของตลาดโดยรวม ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจ อุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ และมาตรการจูงใจเพื่อให้เข้าไปลงทุนจากรัฐบาลทั้ง 2 ประเทศ (Dunning , 2000) ซึ่งส่วนใหญ่แล้วการจูงใจในการลงทุนมักได้แก่ การได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีอากร การได้รับการจัดให้มีพร้อมด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน และอาจรวมไปถึงความมีเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงิน (Treviño & Mixon, 2004)

การตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนโดยตรง นับเป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญในอันที่จะสร้างความได้เปรียบเพื่อการแข่งขัน และจะส่งผลไปยังรายได้จากการขาย รายได้จากการให้บริการ และกำไรหรือความมั่งคั่งของผู้ลงทุน ฉะนั้นแล้วนักลงทุนในชาตินั้นเอง จะลงทุนเองทั้งหมด หรือจะร่วมลงทุนกับต่างชาติก็จะต้องพิจารณาถึงการที่ชาวต่างชาติจะได้ประโยชน์คุ้มค่าต่อการเป็นพันธมิตรทางธุรกิจกันด้วย พบว่าแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในยุคโลกาภิวัตน์

ได้แก่ การส่งออก การอนุญาตให้มีการทำธุรกิจโดยได้รับใบอนุญาต การลงทุนโดยต่างชาติ ทั้งหมด รวมถึงการย้ายเข้าไปในต่างชาติเพื่อใช้เป็นฐานการผลิต ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในการลงทุนใน สาธารณรัฐประชาชนจีน (Root, 2006) เกณฑ์การลงทุนทางตรงในยุคใหม่ยังทำได้ในหลาย รูปแบบเช่น การลงทุนด้วยตนเองในประเทศ การส่งออก การร่วมทุน การให้ใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจ การมีสัญญาให้ทำการผลิต การเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ รวมถึงการลงทุนเองทั้งหมดโดย นักลงทุนชาวต่างชาติ (ชนงกรณ์ กุณทลบุตร, 2549)

ประเทศไทย เป็นประเทศหนึ่ง que เลือกใช้นโยบายการสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุน โดยตรง ทั้งในแง่การลงทุนของไทยเองที่จะลงทุนในประเทศไทย และที่จะ ไปลงทุนในต่างประเทศ รวมถึงการให้ความสะดวกและความพร้อมของนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุน หรือร่วมลงทุน กับนักลงทุนชาวไทย ทั้งนี้เพื่อเป็นการขยายฐานการทำธุรกิจและสนับสนุนการขยายตัวของระบบ เศรษฐกิจในระยะยาว เพราะมีความพร้อมและได้เปรียบด้านสภาพภูมิศาสตร์ วั ตถุติบและ ทรัพยากรธรรมชาติ ด้านแรงงาน และด้าน การตลาด (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม , 2551) ทั้งนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในประเทศไทย ในภาพรวม คือ สภาพเศรษฐกิจของไทย ซึ่งนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติจะพิจารณาจากความต้องการของตลาด คู่แข่ง สภาพแวดล้อม ของนโยบายไทย ระดับอัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน กฎหมายและ ข้อกำหนดของไทย ซึ่งในที่นี้รวมถึงสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการ ลงทุน มาตรการสนับสนุนภาครัฐอื่นๆ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนไม่ว่าจะเป็นการระดมทุนด้วย วิธีตราสารทุนหรือการระดมทุนด้วยตราสารหนี้ (อรรชกา สีบุญเรือง บริมเบิล, 2551)

คำถามในการวิจัย

คำถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. รูปแบบ การ ลง ทุน แบบใดที่ ส่งผลให้เกิด การจัดการการเงินที่เหมาะสมกับ ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง มีผลต่อการ เลือกรูปแบบการลงทุนหรือไม่ เพียงใด
3. ปัจจัยความ สำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ มีผลต่อการ เลือกรูปแบบ ลงทุนหรือไม่ เพียงใด
4. ปัจจัยความ สำคัญในด้านการบริหารงานภายในธุรกิจ มีผลต่อการ เลือกรูปแบบ ลงทุนหรือไม่ เพียงใด

5. ปัจจัยด้านลักษณะของธุรกิจ มีผลต่อการเลือกรูปแบบลงทุนหรือไม่ เพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. ศึกษาถึงรูปแบบการ ลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการ จัดการทางการเงินที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. ศึกษาถึงระดับความ สำคัญของปัจจัยในการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
3. ศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้าง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ เลือกรูปแบบการ ลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
4. สร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสม สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
2. ขอบเขตด้านเวลา
3. ขอบเขตด้านประชากร

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นการทำวิจัยที่มุ่งศึกษาถึงปัจจัย และระดับความสำคัญของปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุนของผู้ประกอบการที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม ดังนั้นจึงกำหนดเนื้อหาและวิธีการวิจัยเป็น 2 แนวทาง คือ

1. จากการที่ผู้วิจัยศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ แล้ว และทำการ ทบทวนวรรณกรรมที่จัดว่ามีความเกี่ยวข้องทั้งหมด จากนั้น ก็จะใช้วิธีการวิจัยเชิง เชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารสถานประกอบการที่พัก ที่มีส่วนกำหนดนโยบายกิจการในแต่ละอำเภอ จากประเภทของสถานประกอบการที่มีคำตอบ เหมือนกันจำนวนมากที่สุดและรองลงมา และจากลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีคำตอบมากที่สุด และที่รองลงมา จนกระทั่งข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมีความซ้ำ เพื่อให้เกิดความ สมบูรณ์ในการได้ข้อมูลเพิ่มเติม

2. หลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการยืนยันผลการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการลงพื้นที่อีกครั้งหนึ่ง และใช้เครื่องมือ คือแบบสอบถามโดยสำรวจจาก ประชากรสถานประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามทั้งหมดจำนวน 161 แห่ง แล้วจึงนำผลที่ได้มาทำการประมวลผล ทั้งนี้จะใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) และใช้เครื่องมือทางสถิติคือ วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary Logistic Regression Analysis) และไคสแควร์ (Chi – square) เพื่อให้เกิดทั้งความถูกต้องและความแม่นยำ

ขอบเขตด้านเวลา สำหรับในด้านเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่ ตุลาคม ปี 2550 – กันยายน ปี 2553

ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ประชากร คือกิจการที่พักทุกประเภทในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวนทั้งสิ้น 161 แห่ง โดยที่ผู้ให้ข้อมูลหลักคือเจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารกิจการที่พัก ที่สามารถกำหนดนโยบายและตัดสินใจในธุรกิจได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ประกอบด้วย

ด้านวิชาการ งานวิจัยนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการเงิน การลงทุน ในด้านการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการที่พัก แก้ปัญหาขาดสภาพคล่องของผู้ประกอบการ และได้บูรณาการร่วมกับความรู้ด้านการทำธุรกิจในภาคบริการ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว นั่นคือธุรกิจที่พัก ซึ่งเป็นธุรกิจที่ทำรายได้จำนวนมากของชาติ

ด้านนโยบาย งานวิจัยนี้ถือเป็นการทำที่สอดคล้อง กับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ในด้านยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน โดยที่เป็นงานวิจัยที่มุ่ง ปรับโครงสร้างเงินทุนในการประกอบการภาคบริการในธุรกิจที่พัก เพื่อให้ดำรงกิจการอยู่ได้ หรือการขยายกิจการออกไป ทั้งนี้เนื่องจากการที่ธนาคารและสถาบันการเงินใช้นโยบายระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อ และอัตราดอกเบี้ยซึ่งเป็นต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในเกณฑ์สูง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับการมีบรรยากาศที่ดีในการลงทุน ดึงดูดการลงทุนและการร่วมทุนจากต่างประเทศ รวมทั้งการมีมาตรฐานการให้บริการ ตลอดจนการบริหารองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจที่พัก และด้านการลงทุน อย่างเป็นระบบ

ด้านปฏิบัติการ งานวิจัยนี้สามารถช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม เกิดการตื่นตัวในการจัดการการเงินอย่างเป็นระบบด้วยความรู้ในการบริหารธุรกิจสมัยใหม่ อันอาจ จะทำให้มีการปรับ แนวทางของ กิจการ และแนวคิดในการทำธุรกิจ ท่ามกลางกระแสการแข่งขัน ในโลกการค้าเสรีที่ไร้พรมแดน นอกจากนี้ผู้ประกอบการธุรกิจบริการที่อยู่นอกบริเวณที่ทำการวิจัยยังอาจ จินำความรู้ที่ได้ไปปรับให้เข้า กับบริบทในพื้นที่ของตน ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจในวงกว้างต่อไป

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นจากหนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และได้ทำการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว เพื่อกำหนดและสร้างเป็นกรอบแนวคิดของผู้วิจัยเอง จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเหล่านั้น ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีวิวัฒนาการและบุคลิกภาพ (Culture and Personality Theory)

ทฤษฎีวิวัฒนาการและบุคลิกภาพเริ่มมีขึ้นในปี ค.ศ. 1934 โดยมีการศึกษาถึงการใช้ชีวิตในสังคมอเมริกัน-อินเดียน ที่เน้นถึงอิทธิพลของวัฒนธรรมและการปรับตัวของปัจเจกบุคคล และได้เสนอความคิดเกี่ยวกับรูปปลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Configuration) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ถือว่าส่วนประกอบต่างๆของวัฒนธรรมมีลักษณะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันและรวมเป็นหนึ่งเดียว และเชื่อว่า ปัจเจกบุคคลและกระบวนการทางจิตวิทยาของปัจเจกบุคคลมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมด้วย (Benedict, 1947) ซึ่งทฤษฎีนี้มักใช้ในการศึกษาสังคม ดั้งเดิมเช่นการศึกษาสังคมชนเผ่าในอาฟริกาตะวันออกที่แบ่งให้แต่ละเผ่ามีทั้งกลุ่มที่เป็นเกษตรกรเพาะปลูก และกลุ่มที่ทำการเลี้ยงสัตว์ พบว่าในแต่ละเผ่า ต่างมีความแตกต่างในบุคลิกภาพ และพบอีกว่ากลุ่มทั้งสองประเภทจากเผ่าเดียวกัน นกียังมีความแตกต่างกันด้วย เช่น กลุ่มเลี้ยงสัตว์เป็นปัจเจกบุคคลมากกว่ากลุ่มเกษตรกรที่ทำการเพาะปลูก (Edgerton, 1989) ส่วนการที่สังคมใดมี มีการกำหนดพฤติกรรมอย่างเคร่งครัดอันเป็นผลจากวัฒนธรรมของสังคมนั้น เช่นการศึกษาในบริเวณหมู่เกาะซามัว จะส่งผลให้ปัจเจกบุคคลมีทางเลือกน้อยลง (Mead, 1928, 1934, 1974) ตลอดจนถึงมีการศึกษาในสังคมสมัยใหม่ที่มีความเกี่ยวข้องถึงการดำเนินชีวิตในทางเศรษฐกิจการค้า ทั้งนี้โดยศึกษาจากลักษณะประจำชาติ (National Character) ของสังคมต่างๆ เช่น อเมริกา ไทย และญี่ปุ่น กรณีของสังคมไทย ถ้ามุ่งศึกษาในช่วงรัตนโกสินทร์จะพบว่าพระมหากษัตริย์ในช่วงต้นราชวงศ์ซึ่งทำสงครามกอบกู้อิสรภาพ และดำเนินนโยบายทางการค้า รวมถึง การฟื้นฟูความรุ่งเรืองของวรรณคดี ล้วนเป็นการ กลับคืนไปสู่อดีตทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ตามประเพณีดั้งเดิมที่ต้องสูญเสียไปก่อนการเสียเอกราช กล่าวได้ว่าทฤษฎีวิวัฒนาการและบุคลิกภาพนี้ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับบุคลิกภาพ เพราะเชื่อว่าวัฒนธรรมจะเป็นเครื่องมือช่วยในการปรับตัวของ ปัจเจกบุคคล ขณะเดียวกันบุคลิกภาพก็อาจเป็นเครื่องมือให้วัฒนธรรมและสังคมดำรงอยู่ได้

ทฤษฎีนิเวศน์วิทยาวัฒนธรรม (Cultural Ecology Theory)

ทฤษฎีนิเวศน์วิทยาวัฒนธรรมเป็นการศึกษาการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อม อันหมายถึงวิธีการศึกษาหาข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นผลกระทบจากการปรับตัวเข้ากับสภาวะแวดล้อมของมนุษย์ในแต่ละสังคม (Steward, 1955) มุ่งแสวงหากฎเกณฑ์เพื่ออธิบายที่มาของลักษณะและแบบแผนวัฒนธรรมบางประการที่มีอยู่ในแต่ละสภาวะแวดล้อม มากกว่ามุ่งแสวงหาหลักการทั่วไปที่ใช้ได้กับทุกวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม สิ่งที่สำคัญที่สุดในแนวคิดนี้คือการศึกษากิ่งแก่นของวัฒนธรรม (Cultural Core) ซึ่งหมายถึงกลุ่มของลักษณะหรือแบบแผนวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากที่สุดกับกิจกรรมเพื่อการดำรงชีพและการจัดการทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้จะมุ่งสนใจการนำวัฒนธรรมทางวัตถุหรือเครื่องมือเทคโนโลยีมาใช้แตกต่างกันอย่างไรและก่อให้เกิดการจัดการทางด้านสังคมที่แตกต่างกันอย่างไรในสภาวะแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพราะสภาวะแวดล้อมแต่ละแห่งอาจเป็นตัวช่วยหรือข้อจำกัดใช้เทคนิควิทยาเหล่านี้ก็ได้ เช่นในอดีตการทำสงครามเป็นกลไกอันหนึ่งในการปรับจำนวนประชากรให้เหลือพอที่จะสามารถอาศัยอยู่ในระบบนิเวศน์หนึ่งได้อย่างเหมาะสม (Harris, 2000) ขณะที่การศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของแบบแผนการเกษตรในอินโดนีเซีย ได้ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของระบบนิเวศน์ที่มีต่อโครงสร้างสังคม ซึ่งหัวใจที่สำคัญของแนวคิดนี้ก็คือ การรวมเอาระบบสังคม วัฒนธรรมและสภาวะทางชีววิทยาเข้าด้วยกันในการศึกษาการพัฒนาของสังคม และเศรษฐกิจ (Geertz, 2008) ซึ่งส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงของแนวทฤษฎีที่ศึกษาวัฒนธรรมแบบองค์รวม และพัฒนาการแนวทฤษฎีในสาขาย่อยของมานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม สำหรับ การศึกษาทางมานุษยวิทยาในประเทศไทยก็ มีความเคลื่อนไหวในเรื่องของแนวคิดทฤษฎีเช่นกัน ดังที่มีการกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงแนวคิด ทฤษฎีทางมานุษยวิทยากับการนำมาใช้อธิบายบริบททางสังคมและวัฒนธรรมไทย ว่า ในวงการของมานุษยวิทยามีการเปลี่ยนแปลงจุดยืนและความสนใจที่สำคัญอยู่ตลอดเวลา จากเดิมที่เคยสนใจทฤษฎีของการพัฒนา (Developmentalism) และวัตถุนิยม (Materialism) ซึ่งมีอิทธิพลครอบงำตั้งแต่ทศวรรษที่ 1950 เป็นต้นมา ในทศวรรษที่ 1970 และ 1980 ได้หันกลับมาสนใจแนวความคิดทฤษฎีทางวัฒนธรรม (Culturalism) และบรรพกาลนิยม (Primitivism) มากยิ่งขึ้น (สุเทพ สุนทรภาศ์ช , 2548) เมื่อมาถึงสมัยปัจจุบัน นักมานุษยวิทยาได้หันมาสนใจประเด็นทางวัฒนธรรม ที่มีองวัฒนธรรมเหมือนกับ ตัวอักษรที่จะต้องตีความหรือแปลความหมาย ให้ความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมกับอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมกับประวัติศาสตร์ ที่น่าสนใจก็คือประวัติศาสตร์จากหลักฐานที่ปรากฏในยุโรป อเมริกาและในภูมิภาคอื่นๆของโลก ได้หันมาสู่มานุษยวิทยาทางประวัติศาสตร์ (Historical Anthropology) ซึ่งมี

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

แนวความคิดความพยายามที่จะกลับไปสู่อดีตสร้างสังคมวัฒนธรรมของตัวเองขึ้นมาใหม่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงในบริเวณศูนย์กลางอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจของโลกที่เป็นผลมาจากความล้มเหลวของชาติที่ดำเนินนโยบายตามกรอบการพัฒนาแห่งชาติ (National and ethnic Fragmentation) ในบริเวณศูนย์กลางมีการเรียกร้องหรือเคลื่อนไหวที่จะแยกตัวเป็นอิสระหรือมีสิทธิ์มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองและการกำหนดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่

ปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วโลกในบริเวณศูนย์กลางของอำนาจทางการเมืองของยุโรปอเมริกา และได้ขยายมา ถึงภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อันและประเทศไทยด้วย (สุเทพ สุนทรภาศ์ช, 2548)

แนวคิดการร่วมทุน

แนวคิดการร่วมทุนนั้นเริ่มมีในปี ค.ศ. 1945 เนื่องจากการค้าระหว่างประเทศส่วนใหญ่จะอยู่ภายใต้การดำเนินงานของบริษัทข้ามชาติ (Multinational Enterprise) โดยที่ทฤษฎีของบริษัทข้ามชาติ (Theory of Multinational Corporation) ที่อธิบายว่าการลงทุนระหว่างประเทศเป็นทางเลือกหนึ่งของบริษัทในการจับตลาดต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะอ้างอิงทฤษฎีการค้าแบบเก่า (Old Trade Theory) เช่นทฤษฎี Heckscher - Ohlin - Samuelson (H-O-S) ซึ่งการค้าระหว่างประเทศและการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศมีลักษณะที่เป็นการทดแทนกันประเทศที่มีปัจจัยทุนมากจะมี 2 ทางเลือกในการขายสินค้าหรือให้บริการที่ตนมีความได้เปรียบในตลาดต่างประเทศ คือผลิตและส่งออกสินค้าที่มีลักษณะการใช้เงินทุนสูง ไปยังประเทศที่ไม่มีความได้เปรียบในสินค้านั้น กับประเทศที่มีทุนแข็งแกร่งอาจเลือกส่งออกเงินทุน ซึ่งส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างชาติ และยิ่งมีการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ปริมาณการค้าระหว่างประเทศผู้รับการลงทุนและประเทศที่ไปลงทุนจะลดลง (Mundell, 1957) แต่ในช่วงเวลาต่อมา ทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศสมัยใหม่ (Modern International Trade Theory) มีแนวคิดที่ขัดแย้งโดยที่มีแนวคิดว่าการค้าระหว่างประเทศมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Intra - Industry Trade Theory) และจะยิ่งเกิดขึ้นได้มากไปอี กเมื่อบริษัทผู้ผลิตสามารถผลิตสินค้าที่มีความหลากหลาย ก่อให้เกิดปริมาณการค้าระหว่างประเทศที่สูงขึ้นในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Pholphirul, 2006a) และในบางอุตสาหกรรมที่พึ่งพาเทคโนโลยีเฉพาะทางที่แต่ละบริษัทมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่ช่วยให้ผลิตสินค้าหรือให้บริการที่มีต้นทุนต่ำ จะทำให้บริษัทแห่งนั้นเป็นผู้ลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ขณะที่การลงทุนในต่างประเทศ ก็จะเป็นปัจจัยเสริมให้มีปริมาณการค้าระหว่างประเทศตามมามากยิ่งขึ้น (Cantwell, 1994) สรุปได้ว่า การ

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

ลงทุนจากต่างประเทศสามารถเป็นได้ทั้งปัจจัยที่สนับสนุนในการสร้างการค้า หรือทดแทนปริมาณการค้าก็ได้ และก็อาจเกิดการทดแทนทางการค้าได้อีกกรณีหนึ่งจากการที่มีประเทศที่ 3 เข้ามาแทนที่ (Svensson, 1996) ความสัมพันธ์ระหว่างการค้าและการลงทุนจึงยิ่งมีการพัฒนาความซับซ้อนมากขึ้น โดยที่การวิเคราะห์เชิงประจักษ์ (Empirical Analysis) หลายชิ้นพบว่าการลงทุนระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงการร่วมทุนด้วยนั้น น่าจะเป็นปัจจัยในการสร้างปริมาณการค้ามากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากการค้าระหว่างประเทศในขณะนี้เป็นการค้าภายในกลุ่มบริษัทเดียวกันมากกว่าการค้าข้ามบริษัท (Feenstra, 1998 ; Bergsten et al, 1978 ; Lipsey & Weiss, 1981 ; 1984 ; Cantwell, 1987) นอกจากนี้การลงทุนระหว่างประเทศ ยังก่อให้เกิดธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อบัญชีทุนในดุลการชำระเงินของประเทศที่เป็นการเคลื่อนย้ายทุนโดยอิสระที่มีผลจากการค้าระหว่างประเทศที่ดำเนินการ ไม่ว่าจะโดยภาคเอกชนหรือ ภาครัฐบาล ในปัจจุบันมีความซับซ้อนกว่าการค้าระหว่างประเทศ เพราะอาจดำเนินการในรูปของบริษัทต่างประเทศที่เข้าไปประกอบธุรกิจไปอีก ประเทศหนึ่ง หรือดำเนินการในรูปการจัดตั้งบริษัทในเครือ (affiliate) หรือบริษัทลูก (subsidiary) หรืออาจดำเนินการในลักษณะการเข้าร่วมทุนกับผู้ร่วมทุนในท้องถิ่นในลักษณะกิจการร่วมค้า (joint venture) การควบและการเข้าครอบงำกิจการ (mergers and acquisitions) และการเป็นพันธมิตรทางการค้า (strategic alliances) และหากเห็นว่าการลงทุนนั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีมีความมั่นคงก็อาจจะค่อย ๆ ขยายกิจการในรูปการตั้งบริษัทในเครือหรือบริษัทลูก ซึ่งมักจะนิยมมากในการประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ ที่มีกิจการเกือบทั่วโลก เป็นบรรษัทข้ามชาติ แม้กระทั่งประเทศไทยเองก็มีบรรษัทข้ามชาติขนาดใหญ่เป็นจำนวนมากเข้ามาดำเนินธุรกิจ เช่นบริษัทโตโยต้าจากประเทศญี่ปุ่น บริษัทจีเอ็มมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และบริษัทเทสโก้ไคต์สของประเทศอังกฤษ ซึ่งการลงทุนของประเทศไทยนั้น ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางการค้าหากำไรระหว่างฝ่ายหนึ่งซึ่งมีสภาพเป็นนิติบุคคล กับอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งอาจมีสภาพเป็นนิติบุคคลหรือเป็นบุคคลธรรมดา (กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร , 2552) และธุรกิจของประเทศไทยจำนวนมากก็ขยายธุรกิจสู่ประเทศอื่นๆด้วยเช่นกันเป็นต้นว่า บริษัทซีพีที่ไปทำธุรกิจการเกษตรในประเทศจีน บริษัทน้ำตาลมิตรผลซึ่งเข้าไปร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีน ประกอบธุรกิจโรงงานผลิตน้ำตาลที่มีการนำอ้อยซึ่งเป็นวัตถุดิบไปจากประเทศไทย และกลุ่มธุรกิจ ในเครือโรงแรมโซฟิเทลกับกลุ่มเซเนทรัลของตระกูลจิราธิวัฒน์ ที่ร่วมกันทำธุรกิจโรงแรมทั้งในประเทศไทยและในอีกหลายประเทศทั่วโลก

ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองต่อการตัดสินใจร่วมทุน

จากแนวทางการวิจัยที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากงานวิจัยในอดีตที่มีความเกี่ยวข้องเพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อหาความสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างตัวแปรใน **ด้านความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง** โดยกำหนดนิยามปฏิบัติการว่า หมายถึง การที่กิจการมีสินทรัพย์ทั้งที่มีและไม่มีตัวตนแล้วทำให้เกิดศักยภาพและมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดพื้นที่ ผู้บริหารมีประสบการณ์และมีเครือข่ายในวงการธุรกิจตลอดจนคุ้นเคยกับพื้นที่ มีรูปแบบการดำเนินงานอย่างมีระบบและเหมาะสมในพื้นที่ มีฐานะทางการเงินที่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างเหมาะสมกับขนาดของกิจการ และบุคคลากรทุกระดับของกิจการมีความรู้ ความสามารถในการร่วมบริหาร และร่วมประกอบกิจการให้ดำเนินไป โดยศึกษาว่า ศักยภาพและขนาดของตลาด การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ฐานะทางการเงิน ขนาดของธุรกิจ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ และศักยภาพของบุคคลากร จะมีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน

1. ศักยภาพและขนาดของตลาด

ในด้านศักยภาพและขนาดของตลาดนั้นมีผลต่อผู้ประกอบการในการตัดสินใจลงทุน ศักยภาพและขนาดของตลาดที่น่าสนใจ ในการลงทุนนั้น นักลงทุนแต่ละฝ่ายต้องมีประสบการณ์ระหว่างกันมาก่อน ซึ่งจะส่งผลต่อการมีความผูกพันทางธุรกิจต่อกันในอนาคต ปัจจัยที่สำคัญต่อการประสบความสำเร็จคือมีความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ระหว่างกันของผู้ประกอบการ 2 ฝ่าย จนมีการพัฒนาเป็นเครือข่ายความรู้ในการทำธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาโอกาสการมีธุรกิจต่อกันในภายหน้า เป็นการเรียนรู้ทั้งในแง่สินค้าหรือบริการเพื่อมีพันธะสัญญาหรือความผูกพันต่อกัน ซึ่งความรู้ที่มีจากประสบการณ์ระหว่างกันนี้จะทำให้ลดความไม่แน่นอนในการทำธุรกิจลงได้ การเรียนรู้ศักยภาพของกันและกันนี้ยัง เป็นการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นได้ด้วย ซึ่งเครือข่ายความรู้ นั้นจะมีความเกี่ยวข้องของหลายด้านทั้งเทคนิคการดำเนินงาน กฎหมาย ภาวะเศรษฐกิจ รวมถึงด้านบุคคลากร (Johanson & Vahlne, 2006) ในหลายประเทศเช่นสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการเข้าไปลงทุนจำนวนมากโดยนักธุรกิจจากต่างประเทศทั้งญี่ปุ่น ยุโรป สหรัฐอเมริกา ซึ่งปัจจัยสำคัญในการลงทุนของทั้ง 3 กลุ่มประเทศคือ จะคำนึงถึงจำนวนประชากรในเมืองที่จะไปลงทุน ตามแนวคิดการเป็นผู้ประกอบการที่พิจารณาว่า ประชากรเป็นได้ทั้งอุปสงค์คือเป็นผู้ซื้อในขณะเดียวกันในด้านอุปทานประชากรก็เป็นแรงงานสำหรับผู้ประกอบการด้วย (Verheul, Wennekers , Audretsch & Thurik, 2001 ; Reynolds , Hay & Camp,1999) ศักยภาพและขนาดของตลาดยังทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของผู้ประกอบการจนมีจำนวนมากกว่าคนในท้องถิ่น

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

เดิมเสียด้วยซ้ำ (Gelderen,1999 ; Borooh & Hart,1999) และการเข้าไปลงทุนนี้ก่อให้เกิดการไหลเข้าของเงิน ที่รวดเร็วมากกว่าการใช้เงินทุนสะสมจากผู้ประกอบการในท้องถิ่น เกิดการจ้างงานและพัฒนาความสามารถของคนงานได้อีกทางหนึ่ง (Graham & Wada,2001 ; Carree , Stel , Thurik & Wennekers, 2001 ;Carlsson,1989 ; Parker,1996 ; Bosma , Zwinkels & Carree,1999) ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก็ตระหนักถึงศักยภาพและขนาดของตลาดเช่นกัน โดยที่นักลงทุนจากต่างชาติอาจเข้าไปร่วมทุนกับคนท้องถิ่นบางส่วน หรือลงทุนเองทั้งหมด ทั้งนี้โดยขึ้นกับปัจจัยความเสี่ยงด้านการเงิน กลยุทธ์ในการแข่งขัน นโยบายของประเทศ ผู้รับการลงทุน ศักยภาพของตลาด ความสัมพันธ์กับเครือข่าย ซึ่งถ้าปัจจัยเหล่านี้ผู้ลงทุนจากต่างประเทศให้ความสำคัญสูง ก็จะมีแนวโน้มที่จะทำการลงทุนแบบร่วมทุน (Boontawan Wingworn, 2007) สำหรับ กิจการจากสิงคโปร์ และฮ่องกง ที่จะไปร่วมทุนกับนักธุรกิจในประเทศไทย ก็ต้องเรียนรู้ ศักยภาพและขนาดของตลาด รวมไปถึง ต้องมีความรู้เกี่ยวกับความชำนาญของนักธุรกิจท้องถิ่นโดยดูจากประสบการณ์ จากส่วนแบ่งทางการตลาด การขยายตัวของตลาด ความรุนแรงในการแข่งขัน และขนาดของตลาดที่สนใจจะลงทุน (Tsang, 2002) สอดคล้องกับ ทฤษฎีแหล่งที่ตั้ง (Location Theory) ที่อธิบายถึงกิจกรรมทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสภาพทางภูมิศาสตร์ หรือทำเลที่ตั้ง ว่าการเลือกที่ตั้งทำเลที่เหมาะสมเพื่อพยายามหาสถานที่ตั้งที่สะดวกในการทำธุรกิจ โดยจะเลือกสถานที่ที่ตนเองสนใจและจะทำให้ กิจการมีกำไรสูงสุด มีส่วนแบ่งทางการตลาดมากที่สุด มี การขยายตัวมากที่สุด เกิดประโยชน์ และความคุ้มค่ามากที่สุด มีการแข่งขันที่ไม่รุนแรงเกินไป นัก และตลาดมีขนาดใหญ่พอ เช่นเริ่มจากการเลือกสถานที่ทำการเฉพาะปลูกที่ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่งผลผลิตไปสู่ ตลาดโดยได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สะดวก (สมภพ มานะรังสรรค์, 2551) รัฐบาลในท้องถิ่นมีนโยบายให้การสนับสนุน ทำให้ต้นทุนการดำเนินงานไม่สูงจนเกินไป มีแรงงานมีปริมาณที่เพียงพอ มีคุณภาพ และต้นทุนค่าแรงงานยังต่ำอยู่ มีทรัพยากรทางกายภาพที่มีประสิทธิภาพที่เอื้อต่อการทำธุรกิจ (Cheng & Kwan, 2000a) รวมถึงศักยภาพของการมี ปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติที่จูงใจนักลงทุนจากต่างชาติ ปัจจัยด้านการตลาดที่เข้าไปลงทุนเพื่อรักษาฐานลูกค้าเดิม และขยายฐานลูกค้าใหม่ ทำธุรกิจให้ครบวงจร และ นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศ ส่งเสริมการรับการลงทุนจากต่างประเทศ ทั้งการให้สิทธิพิเศษกับนักลงทุน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนจากภายนอก การประกันความเสี่ยง การยกเว้นภาษีนำเข้าสินค้าประเภททุน อนุญาตให้มีการส่งกลับเงินกำไรไปยัง ต่างประเทศหรือต่างถิ่นได้สะดวก (Johanson & Mattsson, 1988 ; Child , Chung & Davies, 2003 ; Weber, 2008) รวมทั้งตลาดที่มีศักยภาพจะ

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

ทำให้ต้นทุนค่าขนส่ง ค่าพลังงานเชื้อเพลิง ค่าแรงงานไม่สูงเกินไป (Coase, 1937 ; Weber, 2008) ทั้งนี้การมีค่าใช้จ่ายในการหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับศักยภาพของตลาด การติดต่อหุ้นส่วน การหาผู้ป้อนปัจจัยการผลิตรายใหม่ ๆ การทำนิติกรรมสัญญาในทางกฎหมายนั้นจะถูกจัดเป็น ต้นทุนทางธุรกรรมในการประสานงานเท่านั้น โดยแยกต่างหากจากต้นทุนการผลิตและการ ให้บริการ (Williamson, 1985) ส่วนในสหรัฐอเมริกาได้มีการจัดลำดับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการ ลงทุนในต่างประเทศ โดยปัจจัยด้านสภาพภูมิศาสตร์ กลับมีความสำคัญในลำดับที่ต่ำที่สุด (Tong,1979) สรุปได้ว่ามาตรวัดองค์ประกอบของ ศักยภาพและขนาดของตลาดวัดได้จาก 1) รั้อย ละของส่วนแบ่งทางการตลาด 2) รั้อยละของการขยายตัวทางการตลาด 3) ภาวะของควม รุนแรงของการแข่งขัน และ 4) ขนาดของตลาด

2. การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ

การมีความ ความสัมพันธ์ กับเครือข่าย ในการประกอบธุรกิจ นั้น ผู้ประกอบการจะ พยายาม แสวงหาและเห็นโอกาสในการทำธุรกิจ โดยมีเงื่อนไขเชิงใจในการแข่งขัน และมี ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (Oviatt & McDougall, 2005 ; Piore & Sabel, 1984 ; Carlsson,1989 ; Loveman & Sengenburger,1991) ทั้งนี้ผู้ประกอบการเองจะต้องมีเครือข่าย ในวงการธุรกิจนั้นอาจอยู่ในรูปของนายหน้าตัวแทนหรือติดต่อกันโดยตรง และผู้ประกอบการต้อง มีความรู้ถึงลักษณะของสินค้าหรือบริการในตลาดหรือพื้นที่ที่จะเข้าไปลงทุนเพราะจะปรับตัวเข้าได้ ง่ายกับท้องถิ่นนั้น ๆตลอดจนทำให้บริหารต้นทุนให้ต่ำลงได้อันเนื่องจากการมีทุนทางสังคม ที่จะ ร่วมกันได้ประโยชน์ (Career, 1997 ; Johanson & Vahlne, 2006 ; จีระ หงส์ลดารมภ์, 2549 ; Storey, 1999) โดยเฉพาะการมีเครือข่ายในต่างประเทศผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความ มเข้าใจไม่ เพียงแค่เลือกใช้ตัวแทนหรือบริษัทโฆษณาเท่านั้น หากแต่ต้องพิจารณารวมไปถึงกิจการที่ทำงาน ด้านสื่อโดยรวม เพราะจะเป็นการพิจารณาที่รอบคอบมากยิ่งขึ้น อาจต้องพิจารณาไปถึงการควบ รวมกิจการกันจากภายในกิจการเดิม การรวมกับกิจการภายนอก แม้กระทั่งการแยกกิจการออก จากกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม (Acs & Audretsch,1987 ; Carlsson & Taymaz, 1994) นอกจากนี้ ขนาดของกิจการของแต่ละฝ่ายก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งในการใช้พิจารณาด้วย (Anderson & Gatingnon,1986) กิจการขนาดเล็กมักใช้เวลาในการตัดสินใจน้อยกว่ากิจการขนาดใหญ่กล่าวคือ มีความกล้าในการตัดสินใจมากกว่า (Erramilli & D' Souza,1993) ซึ่งการมีความสัมพันธ์กับ เครือข่ายในการประกอบธุรกิจที่ดีย่อม จะส่งผลให้กิจการมียอดขายได้ที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว (Winklehofer & Diamantopoulos, 2003)

3. รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ

สำหรับรูปแบบการดำเนินงานของกิจการนั้น ผู้ประกอบการที่จะไปลงทุนหรือร่วมทุนในต่างประเทศมัก มีสาเหตุจูงใจจากการที่ธุรกิจมีความต้องการขยายช่องทางจำหน่ายสินค้าหรือบริการของตนไปยังต่างถิ่น โดยอาจมีเงินทุนที่เพียงพอจะลงทุนเองทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม เนื่องจากทำการจำหน่ายสินค้าหรือ ให้บริการในท้องถิ่นของตนเอง จนกระทั่งถึงระดับการอิ่มตัวในอุปสงค์แล้ว และต้องการลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจทั้งที่เป็นต้นทุนผลิต ต้นทุนบริการ ต้นทุนค่าขนส่ง ต้นทุนค่าแรงงาน ตลอดจนเพื่อการเข้าถึงแหล่งความรู้ และแหล่งทรัพยากรที่มีความอุดมสมบูรณ์หรือมีความเหมาสมกว่าเดิม ซึ่งจะมีผลให้เกิดการได้เปรียบในเชิงของการแข่งขัน พื้นฐานการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศหรือต่างถิ่นมาจากการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่แต่ละฝ่ายมีอยู่อย่างจำกัด ไม่ทัดเทียมกัน ต้องพึ่งพากัน และแลกเปลี่ยนในแง่ผลประโยชน์ที่มีต่อกัน เช่น ความแตกต่างและข้อจำกัดทางด้านประชากร ด้านลักษณะภูมิศาสตร์ ปัจจัยพื้นฐาน และความจำเป็นพื้นฐาน ซึ่งจะเอื้อให้เกิดประโยชน์และสนับสนุนต่อธุรกิจของทั้ง 2 ฝ่าย หากเกิดกรณีที่นักลงทุนจากต่างชาติหรือต่างถิ่น ตัดสินใจเลือกการลงทุนที่ไม่เหมาะสม ก็จะมีผลที่ไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังได้ด้วย (Caves,1983) การลงทุนในต่างประเทศ มักเกิดขึ้นภายหลังจากการส่งออกไประยะหนึ่งแล้ว (Leonidou & Katsikeas,1996 ; OECD, 2000 ; Khan,Wu & Kang, 2004 ; Dhanaraj & Beamish, 2005) โดยที่ทำได้ 2 แนวทางคือ การลงทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ (Green Field Investment) และการลงทุนโดยตรง คือการเข้าไปมีฐานการผลิตหรือการให้บริการในต่างประเทศหรือต่างถิ่นเลย ทั้งการลงทุนด้วยตนเองทั้งหมดซึ่งอาจเป็นฝ่ายเจ้าของท้องถิ่นเอง หรือจากผู้มาจากต่างถิ่นก็ได้ กับการลงทุนในแบบการร่วมลงทุน ทั้งนี้การร่วมลงทุนจะเป็นการขจัดความเสี่ยงในสิ่งที่ไม่รู้ไม่เห็นมาก่อน ไม่ชำนาญ ไม่เข้าใจวิถีชีวิตและธรรมเนียมปฏิบัติลงไปได้ส่วนหนึ่ง (Ball & Mc Culloch, 2002 ; Hennart & Larimo,1998) กรณีที่นักธุรกิจ ได้วันที่ ต้องการ จะลงทุนในสาธารณรัฐประชาชนจีนและในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงที่จะลงทุน ในประเทศไทยด้วย จะพิจารณาจากรูปแบบของจำนวนเงินที่ใช้ลงทุน ประสพการณ์และวิธีการในการบริหารงานซึ่งเป็นปัจจัยภายใน และสภาพทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประ เทศนั้น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ร่วมไปด้วย โดยที่ยังมีรูปแบบการใช้สินทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพมากเหมาะสมกับขนาดของตลาด ขนาดกิจการแต่ละฝ่าย และมีการวิจัยและพัฒนา กระบวนการทำงาน ตัวสินค้าและการให้บริการ อย่างต่อเนื่อง ให้ทันสมัยหรือล้ำสมัยกว่าคู่แข่ง ก็จะมีผลให้การปฏิบัติงานของบริษัทย่อยได้ผลดีไปด้วย (Dunning, 1988,

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

1995 ; Nykiel, 2005 ; Raff , Ryan & Stachler, 2006 ; Geltner, Miller, Clayton & Eichholtz, 2007) ซึ่งสอดคล้องไปกับรายงานของกระทรวงอุตสาหกรรมในปี 2549 ว่ารูปแบบ การบริหารงานทางการเงินที่ดีนั้น คือต้องมีโครงสร้างทางการเงินทั้งด้านทรัพย์สิน หนี้สิน กระแสเงินสดที่แสดงถึงสภาพคล่อง รวมถึงมีทุนสำรองที่เหมาะสม จะส่งผลดีต่อการประกอบกิจการทั้งในระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ (Lall & Streeten, 1977 ; Danskin , Dibrell & Kedia, 2005) ดังนั้นผู้ประกอบการทั้งหลายจะต้องมีระบบข้อมูลทางการเงิน งบการเงินที่มีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือ รวมถึงมีระบบข้อมูลเพื่อการเสียภาษีและการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีจะยิ่งทำให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนไม่ว่าจะขยาย ควบรวม หรือขายกิจการออกไป ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและง่ายต่อการตัดสินใจ การที่จะขยายการลงทุนนั้นจะสนใจลงทุนในกิจการที่มีรูปแบบการเติบโตจากในอดีต หรือมีแนวโน้มที่จะเติบโตต่อไปได้อีก และมีการขยายตัวในระดับหนึ่งแล้วจนกระทั่งมีบริษัทย่อย การที่บริษัทใหญ่มีฐานะทางการเงินที่เข้มแข็ง มีระบบการใช้ทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้บริษัทย่อยมีผลการดำเนินงานที่ดียิ่งกว่าการที่บริษัทแม่มีฐานะทางการเงินที่ไม่เข้มแข็ง (Khan , Wu & Kang, 2004) บริษัทในสหรัฐอเมริกา และในแคนาดาที่มีขนาดใหญ่จะเน้นการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยี รวมถึงการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ ทั้งในรูปการส่งออก การร่วมทุน และการลงทุนเต็มรูปแบบด้วยตนเอง มากกว่ากิจการขนาดเล็ก อันเนื่องมาจากมั่นใจในประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Grey, 1972 ; Hymer, 1976 ; สุวินัย ภรณวลัย, 2535, 2540 ; Dhanaraj & Beamish, 2005 ; Raff , Ryan & Stachler, 2006) ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว การขยายกิจการออกสู่ต่างประเทศ จะเริ่มจากการส่งออก พัฒนาสู่การลงทุนในตลาดหลักทรัพ์ที่ต่างประเทศ (Green Field Investment) จนพัฒนาต่อไปเป็นการร่วมทุนกับนักธุรกิจท้องถิ่นที่ประเทศที่เข้าไปลงทุน ทั้งนี้ปัจจัยในการพิจารณาที่มีความสำคัญของทั้ง 2 ฝ่าย คือขนาดของตลาด ขนาดของกิจการแต่ละฝ่าย รายได้ของกิจการที่จะเข้าร่วมลงทุน และการมีการวิจัยและพัฒนาในกระบวนการทำงาน และในสินค้าและบริการให้ทันสมัยหรือล้ำสมัยกว่าคู่แข่ง รูปแบบการดำเนินงานที่มีการร่วมทุนนี้ก่อให้เกิดการประหยัดในการดำเนินงานขนาดใหญ่ขึ้นได้ และเป็นการสร้างโอกาสที่มากขึ้นในการมีและการใช้เครือข่ายทรัพย์สินของกิจการ (Dunning & McQueen, 1982) ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้นการลงทุนจากต่างชาติเองทั้งหมด (wholly foreign owned enterprise) จัดได้ว่ามีความเสี่ยงสูงมาก ไม่ค่อยได้รับการยอมรับจนถึงกับมีการต่อต้านอีกด้วย ผู้ประกอบการแบบนั้นต้องมีความมั่นใจอย่างยิ่ง ต้องมีสินทรัพย์หรือเงินลงทุน จำนวนมหาศาล ต้องมีความรอบรู้ในเรื่องศักยภาพในแง่ทำเลที่ตั้งในการติดต่อกับลูกค้า แหล่งวัตถุดิบ และการขนส่งเป็น อย่างดี จึงต้องทำการศึกษา ข้อมูลด้านต่าง ๆ

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

มาก่อนอย่างละเอียดรอบคอบ ถึงการตลาดในพื้นที่ที่จะเข้าไปลงทุน นโยบายรัฐบาลของแหล่งที่จะไปลงทุน คาดการ ภูมิปัญญาของนักลงทุนรายอื่นในพื้นที่ จำนวนและความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ในพื้นที่ เทคโนโลยี และพฤติกรรมของคนในพื้นที่ เพื่อความคุ้มค่ากับความเหนื่อยยากในการปรับตัว และคุ้มกับความเสี่ยง (Chen & Hu, 2002) ทั้งนี้การลดความเสี่ยงคือการร่วมลงทุน (joint venture) ซึ่งมีความเสี่ยงที่ต่ำกว่าและเป็นที่ยอมรับกว่าด้วย พร้อมไปกับคำนึงถึงปัจจัย 4 ด้าน คือ ประเทศหรือท้องถิ่นที่จะเข้าไปลงทุน ระดับการแข่งขันที่เป็นอยู่ในขณะนั้น กิจกรรมที่จะแข่งขันด้วย และประเภทของโครงการที่จะลงทุน ทั้งนี้ผู้ลงทุนต้องอยู่ในฐานะที่จะต้องมีส่วนในการควบคุมกิจการนั้นได้ ทั้งนี้ภายใต้กฎหมายของท้องถิ่น และได้รับประโยชน์จากการประหยัดต้นทุนแรงงาน วัตถุดิบมีราคาถูก สามารถควบคุมคุณภาพวัตถุดิบได้อย่างใกล้ชิด ได้รับสิทธิพิเศษบางประการในการลงทุน มีภาพลักษณ์ต่อประชาชนในพื้นที่ดี ในแง่การสร้างงาน ก่อให้เกิดการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น มีภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาครัฐบาลในประเทศที่จะไปลงทุน ภาครัฐบาลของประเทศผู้ลงทุนเอง ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งภาคการขนส่ง ผู้อยู่ในช่องทางการจำหน่ายหรือให้บริการ และมีการเรียนรู้ เข้าใจ จนเกิดการปรับปรุง พัฒนา สินค้าและบริการให้เหมาะสมสอดคล้องกับประเทศหรือท้องถิ่นที่จะไปลงทุนได้อย่างดียิ่งขึ้น และต้องสามารถควบคุมกิจการได้ (Kotler, 2003) ในแง่ความเสี่ยงนั้น ประกอบด้วยสาเหตุจากความเสี่ยงทางการเงิน เช่นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากของอัตราแลกเปลี่ยน การที่ตลาดเกิดการหดตัว การถูกเวนคืน ข้ำร้ายในกรณีที่ต้องเลิกกิจการ จะมีค่าใช้จ่ายที่สูงมากในการจ่ายค่าชดเชยแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการย้ายฐานธุรกิจ และภาพลักษณ์ของธุรกิจ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของจีนพบว่ามีการพัฒนาการมาจากความเสี่ยงมากในอดีตในการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ขณะนี้ปัจจุบันเริ่มมีความเสี่ยงลดลงจากการเปิดประเทศ และการสนับสนุนอย่างจริงจังจากรัฐ (Kyrkilis, 2006 ; Storey, 1999) ในหลายกรณีผู้เข้าไปลงทุนนอกจากจะได้รับประโยชน์จากแหล่งเงินกู้ในประเทศหรือท้องถิ่นที่รับการลงทุนแล้ว ยังได้รับประโยชน์และมีโอกาสเผยแพร่ ตราสินค้า ความรู้ และความสามารถในการบริหารธุรกิจ รวมถึงสามารถควบคุมการตัดสินใจของธุรกิจในด้านการเงิน ด้านการมีแนวคิดใหม่ ๆ อย่างเป็นนวัตกรรม และด้านความสามารถหลักของธุรกิจเองด้วย (Lindert, 1991) นอกจากนี้ยังมีรูปแบบในการดำเนินงานอื่นอีก คือ การให้สัมปทาน การอนุญาตให้มีการผลิตหรือให้บริการ การเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ และการลงทุนเองทั้งหมด (Leonidou & Katsikeas, 1996)

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

4. ขนาดของธุรกิจ

สำหรับด้านขนาดของธุรกิจนั้น สามารถแบ่ง เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดเล็ก โดยใช้เงินทุนจดทะเบียนใน การก่อตั้งธุรกิจ มูลค่ารวมของสินทรัพย์ รวมทั้ง จำนวนพนักงาน ศักยภาพของพนักงาน เป็นเกณฑ์ในการแบ่งและในภาวะวิกฤติ กิจการขนาดใหญ่มักอยู่รอดได้มากกว่ากิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก เนื่องจากมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงกว่า (Khan, Wu & Kang, 2004) ธุรกิจที่ยิ่งมีขนาดใหญ่จะยิ่งต้องมีการนำเทคโนโลยี มาใช้มากขึ้นและมีแนวโน้มที่จะเข้าสู่การตลาดระหว่างประเทศ และมีแนวโน้มเป็นบริษัทข้ามชาติ มากขึ้นไปด้วย (Horst, 1972 ; Dhanaraj & Beamish, 2005) ทั้งนี้การทำให้ธุรกิจมีขนาดใหญ่ ขึ้นนั้นสามารถใช้แนวคิดทางการตลาดตามทฤษฎีการทำให้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร คือการทำให้ ตลาดเข้ามาอยู่ในบริษัท โดยเฉพาะเมื่อผู้คิดมีความได้เปรียบกว่าคู่แข่งในบางด้าน เช่นด้าน ความรู้ การวิจัย แม้กระทั่งด้านเทคโนโลยี และเมื่อได้ตลาดมาอยู่ภายในกิจการแล้ว การ ควบคุมบางอย่างจะง่ายขึ้น ประโยชน์ที่ตามมา ก็คือเกิดการประหยัดต่อขนาด ประหยัดต่อ ขอบเขต และประ หยัดต่อความเร็วในการให้บริการ กับลูกค้า กล่าวได้ว่าเป็นการทำให้ครบวงจร ของการทำธุรกิจ ทั้งในแนวตั้ง คือการเข้าถึงลูกค้าและเข้าถึงแหล่งทรัพยากร รวมถึงในแนวนอนที่ ให้ความสำคัญในระบบช่องทางด้านการตลาดด้วย (Buckley & Casson , 1976 ; Buckley & Chapman , 2001) การตัดสินใจขยายขนาดธุรกิจยังมีสิ่งที่ต้อง พิจารณาประกอบด้วย 1) ขนาด ของตลาด ซึ่งพิจารณาทั้งขนาดและอัตราการเติบโตของตลาดไปพร้อมกัน 2) สถานการณ์ทาง ธุรกิจในประเทศขณะนั้น สิ่งแรก ๆ ที่มักทำก็คือมักพิจารณาธุรกิจ จที่เคยเป็นลูกค้ากันมาก่อนโดย ภาคบริการจะพิจารณาได้ง่ายเพื่อเป็นการสนับสนุนการทำธุรกรรมที่มีต่อกัน 3) ความใกล้ชิดต่อกันทางวัฒนธรรม ความคุ้นเคยจะเป็นสายใยในการทำธุรกิจด้านการบริการได้เป็นอย่างดี 4) กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับจากภาครัฐ เป็นสิ่งที่ต้อง คำนึงถึงอย่างมาก 5) การได้ประโยชน์ใน การแข่งขัน จะเป็นประโยชน์ยิ่งโดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ 6) ปฏิภานจากการแข่งขันที่มีคู่แข่ง น้อยราย เมื่อต้องเผชิญกับคู่แข่งรายใหม่ที่มาจากต่างแดน 7) ธุรกิจที่มีลักษณะที่ต้องเอาใจใส่เป็น พิเศษ จะค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อ การขยายการลงทุน 8) ลักษณะของธุรกิจที่ให้บริการ อัน หมายความว่า การไปให้บริการในต่างประเทศ และการให้บริการกับนักท่องเที่ยวชาติต่าง ๆ ใน ต่างประเทศด้วย 9) ขนาดและอัตราการเติบโตของกิจการ ใช้ได้กับทั้งภาคการผลิตและภาค บริการ (Johnson, 2002) ในขณะที่บางครั้งธุรกิจขนาดเล็กโดยเฉพาะกิจการในครอบครัวเริ่มมี การพัฒนา คำนึงและประยุกต์นวัตกรรมการทำงาน ตลอดจน ปรับปรุง และเร่งขยายกิจการ

ตนเองด้วยการร่วมทุน เพื่อให้สามารถแข่งขันในตลาดให้ได้และอยู่รอด ในการทำธุรกิจ มากขึ้น (Menkveld & Thurik, 1999 ; Randøy, T., Dibrell , C. & Craig, J.,2008)

5. ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ

ในด้านประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจนี้ ประสบการณ์จัดเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนแต่มีความสำคัญมาก จัดเป็นความรู้ฝังลึกที่ถ่ายทอดได้ สำหรับในด้านการร่วมทุนนักธุรกิจก่อนที่จะตัดสินใจอย่างหนึ่งอย่างใดลงไป ล้วน มีผลจากประสบการณ์ที่มีในการทำธุรกิจ ยิ่งธุรกิจมีประสบการณ์ยาวนาน จะมีแนวทางศึกษาศักยภาพได้รอบคอบและกว้างขวางกว่าธุรกิจที่มีประสบการณ์น้อย (Johanson & Vahlne, 2006) ทั้งยังผนวกร่วมไปกับการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ ที่ทำอยู่หรือธุรกิจ ที่ต่อเนื่อง ส่วนหนึ่ง ก็มาจาก การที่ธุรกิจมีประสบการณ์ยาวนาน จะมีแนวโน้มที่ทำให้มีเครือข่ายกว้างขวางไปด้วย (Oviatt & McDougall, 2005) และธุรกิจที่ทำมายาวนานมีประสบการณ์มากมาย ผ่านทุกช่วงของวงจรธุรกิจมาแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นธุรกิจการผลิตหรือธุรกิจการให้บริการ มักมีขนาดของกิจการที่ใหญ่กว่ากิจการที่ดำเนินมาไม่นานนัก (Johnson,C., 2002 ; Raff , Ryan & Stachler, 2006) นอกจากนี้การมีประสบการณ์ที่ยาวนานในท้องถิ่นตนเองจนประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งแล้ว จะเริ่มมีการส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศหรือต่างถิ่น และเมื่อได้ริ บการกระตุ้นใด ๆ จากภายนอกในระดับที่สูงขึ้นอีก จะมีโอกาสเปลี่ยนสภาพเป็นกิจการข้ามชาติในที่สุด อันเนื่องจากการ ได้รับข้อเสนอที่ดีจากภายนอก เช่นสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนของประเทศผู้รับการลงทุน รวมไปถึงความกลัวสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาด เช่น คู่แข่งขยายไปที่ไหนก็ต้องตามไปประกอบการไปด้วยกันเป็นขบวน กรณีเริ่มมีกิจการแห่งหนึ่งขยายไปยังต่างชาติต่างถิ่น ธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมนั้นก็ต้องขยับขยายตามไป ซึ่งก็มีเหตุผล จากประสบการณ์ ที่กลัวจะเสียส่วนแบ่งการตลาดนั่นเอง (Johanson & Vahlne, 1977 ; Catherine & Paul, 2002 ; พรชัย ชุนหจินดา, 2545)

6. ศักยภาพของบุคคลากร

ด้านศักยภาพของบุคลากรนั้น คุณภาพและความสามารถทั้งผู้บริหารและพนักงานทุกระดับมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจ และเป็นคนในระดับกลางถึงระดับบริหารจะมีผลมากกว่าระดับล่าง ส่งผลต่อการที่จะดึงดูดความสนใจของผู้ลงทุนทั้งในประเทศและที่มาจากต่างประเทศ (Fazekas, 2008) ในส่วนการศึกษาของพนักงานในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีที่สูงขึ้นนั้นส่งผลดีต่อความสามารถของกิจการ แต่พนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และได้รับการศึกษาเพิ่มจะไม่ได้เป็นผลดีต่อความสามารถของกิจการทั้งหมด และการที่ค่าแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้นนั้นจะส่งผลทางลบต่อการลงทุน (Cheng & Kwan, 2000a) การที่กิจการใดมีรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่ตกในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ผู้บริหารที่มีศักยภาพของย่อมส่งผลในแง่บวกต่อกิจการ อันได้แก่ ความสามารถในการพัฒนากลยุทธ์ ความสามารถในการจัดการความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะในยามวิกฤติ ความสามารถในการบริหารท่ามกลางวัฒนธรรมทางสังคมอันหลากหลาย ความสามารถในการออกแบบงานแลโครงสร้างองค์กรให้มีความยืดหยุ่น ความสามารถในการประสานงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ความสามารถในการสื่อสารที่ดี แล ะ มีความสามารถในการเรียนรู้และการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่นภายในองค์กร ในขณะที่บุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถก็ส่งผลต่อต้นทุนในการบริหารงานไปพร้อมกันด้วย (Sunee Techatakerng, 2003 ; เพชรี ชุมทรัพย์, 2549)

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น และได้ ทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาแล้วนั้น จึงสรุปว่า ความ สำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองมีความสัมพันธ์กับ (1) ศักยภาพและขนาดของตลาด (2) การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ (3) รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ (4) ขนาดของธุรกิจ (5) ประสบกา รณที่มีใน วงการธุรกิจ และ (6) ศักยภาพของบุคคลากร

ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ต่อการตัดสินใจร่วมทุน

ความสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างตัวแปร **ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์** ที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน นั้น ผู้วิจัยได้ กำหนดนิยามปฏิบัติการว่า หมายถึง ทำเลที่ตั้งที่ มีความสะดวก เหมาะสมต่อการทำธุรกิจ ซึ่งสถานที่ตั้งในการประกอบธุรกิจเป็นบริเวณที่ ภาครัฐบาลมีนโยบายให้การสนับสนุน กิจการที่อยู่ในทำเลที่ตั้งนี้จะได้รับสิทธิพิเศษในการลงทุน มีกฎหมายด้านการลงทุนที่เอื้อประโยชน์ต่อนักธุรกิจ มีวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการบริหารงานในกรณีการขยายการลงทุนจากที่ตั้งในปัจจุบัน ในพื้นที่ยังมีปัจจัยด้านการตลาดที่ให้ ประโยชน์ อยู่ในบริเวณที่มีโครงสร้างพื้นฐานที่สมบูรณ์จากภาครัฐ และตั้งอยู่ในบริเวณที่พร้อม ด้านปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ โดยศึกษาว่า นโยบายรัฐบาล สิทธิพิเศษที่จะได้รับใน การลงทุน วัฒนธรรมองค์กร ต ลาดในพื้นที่ โครงสร้างพื้นฐาน และต้นทุนการบริหารงาน มีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน

1. นโยบายรัฐบาล

ในแง่ นโยบายรัฐบาล ถ้ารัฐบาลประเทศใดใช้นโยบายการบริหารประเทศที่เหมาะสม และได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ เกิดความมีเสถียรภาพทางการเมือง และเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจ จะถูกจัดลำดับด้านความเสี่ยง ว่ามีความเสี่ยง ต่ำ มีผลดึงดูดใจให้ผู้ประกอบการมีการ ลงทุนในประเทศนั้น และยังพบอีกด้วยว่าระบบการที่รัฐบาลจัดให้มีระบบการ สื่อสารที่สะดวกและ

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ทันสมัยก็มีผลต่อความน่าสนใจในการลงทุน (Johnson, 2002 ; Ghatak & Halicioglu, 2006) ในสหรัฐอเมริกาพบว่านโยบายของรัฐบาลมีผลต่อความเสี่ยงในการลงทุน 6 ด้าน กล่าวคือ 1) เกิดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่โดนจำกัดการใช้ทรัพยากร หรือเกิดการเสื่อมค่าลง การหดตัวในอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร 2) เกิดความเสี่ยงในการส่งคืนเงินกำไร เงินปันผล เงินทุน กลับคืนไปยังประเทศที่มาทำการลงทุน 3) ความเสี่ยงในด้านอัตราแลกเปลี่ยน 4) ความเสี่ยงด้านทำเลที่ตั้งที่มาจากประเทศข้างเคียง 5) ความเสี่ยงจากการที่รัฐบาลไม่มีนโยบายการกู้เงินแทน หรือค่าประกันการกู้เงินให้กับธุรกิจที่ควรส่งเสริม 6) ความเสี่ยงทางการเมืองอื่นที่นอกจากทางเศรษฐกิจ (Verheul , Wennekers , Audretsch & Thurik, 2001 ; Duncan, 2003) ขณะที่รัฐบาลมีนโยบายมุ่งสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิดความเจริญจะ ส่งผลในแง่บวกต่อการลงทุน แต่ค่าแรงงานที่สูงขึ้น กลับจะทำให้ความน่าสนใจในการลงทุนลดลง (Cheng & Kwan, 2000a)

2. สิทธิพิเศษที่จะได้รับในการลงทุน

ในด้านสิทธิพิเศษที่จะได้รับในการลงทุนนั้น ตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2551) หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค โดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมและที่พัก จะได้รับสิทธิพิเศษคือ โครงการที่ตั้งในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 1 และเขต 2 รวมทั้งอำเภอหาดใหญ่และอำเภอเมืองเชียงใหม่ จะได้รับสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษี ส่วนโครงการที่ตั้งในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3 จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษี ทั้งนี้กิจการโรงแรมและที่พักที่จะได้รับสิทธิพิเศษ จะต้องมียานยนต์ห้องพักไม่น้อยกว่า 100 ห้อง โดยทั่วไปประเทศพัฒนาแล้วมีรูปแบบการส่งเสริมการลงทุนให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา หลากหลายรูปแบบ ขณะเดียวกันก็มีการกีดกันทางการค้าในบางกรณี มีทั้งการลงทุนแนวนอน คือการเข้าไปขายสินค้าหรือให้บริการถึงที่ และแนวตั้งที่เน้นกระบวนการบริหารจัดการที่เป็นการลงทุนอย่างครบวงจร ซึ่งแนวโน้มการกีดกันทางการค้ามี แนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด นอกจากการได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีอากร ยังรวมถึงการมีและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังในการให้ความคุ้มครองแก่ทรัพย์สิน รวมถึงทรัพย์สินทางปัญญา ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร การลดระเบียบและขั้นตอนที่ยุ่งยากเสียเวลาลง ทั้งในประเทศแม่ และประเทศคู่ค้าที่จะไปลงทุน จะเป็นตัวสนับสนุนให้เกิดการร่วมทุนเพิ่มมากขึ้น (Chiang,1996 ; Zhao & Zhu, 2000 ; Duncan, 2003) โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นไปสู่การลงทุนสำหรับธุรกิจที่พิกและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (Johnson, 2003)

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

3. วัฒนธรรมองค์กร

วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการทำงานของคนในองค์กร เป็นความเชื่อและเป็นแนวทางการทำงานของความคิดของคนที่ถูกปลูกฝังมา เป็นต้นทุนที่มองไม่เห็น ผู้ประกอบการควรพิจารณาถึงความคุ้นเคยกัน ความเหมาะสมในการทำงานร่วมกัน สภาพสังคมและวัฒนธรรมที่มีความคล้ายกันจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้เกิดการลงทุนระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี (Zhang, 2002) มีการเปรียบเทียบระหว่างคนในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา พบว่าแม้เป็นชาวผิวขาว เหมือนกันแต่ชาวสหรัฐอเมริกาต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอนมากกว่า และการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนี้จะแปรผันไปตามเชื้อชาติมากกว่าตามลักษณะของแต่ละบุคคล หรือลักษณะของการประกอบอาชีพ (MacNab & Worthy, 2007) โดยที่วัฒนธรรมองค์กรสามารถแบ่งได้เป็น 5 ลักษณะ คือ

- 1) ด้านการใช้อำนาจ ระหว่างการทำทนายการใช้อำนาจกับการยอมรับการใช้อำนาจ พบว่าขึ้นอยู่กับอุณหภูมิของอากาศในแต่ละพื้นที่ คนในบริเวณอากาศเย็นจะมีแนวโน้มการใช้อำนาจน้อยกว่าบริเวณเขตร้อน จำนวนประชากร พบว่ายิ่งมีคนรวมกันมากจะยิ่งมีการใช้อำนาจ การกระจายความมั่งคั่งที่ไม่เป็นธรรมจะยิ่งมีการใช้อำนาจมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีในเรื่องของการเคารพนับถือผู้มีความรู้ ผู้อาวุโส และการยอมรับในองค์กร
- 2) ด้านการรวมกันเป็นกลุ่มกับการแยกตัวเป็นอิสระในการทำงาน สังคมที่มีความมั่งคั่งมักจะเป็นอิสระกว่าสังคมที่ยากจน
- 3) เพศ พบว่าเพศชายมีส่วนมากในการปกครองหรือบริหารในเขตร้อน ขณะที่ในเขตอากาศเย็นจะมีแนวโน้มของเพศหญิงมากขึ้น
- 4) การหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน ด้วยการสร้างกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนหรือจะยอมรับความไม่ชัดเจน และ
- 5) ระยะเวลาในการอบรมความรู้ว่าจะให้ความรู้แก่คนในองค์กรในระยะสั้นหรือให้ความรู้แบบต่อเนื่อง (Hofstede, 1980)

4. ตลาดในพื้นที่

ด้านตลาดในพื้นที่ที่ทำการลงทุนนั้น เมื่อธุรกิจต้องการที่จะขยายตัว ซึ่งอาจเกิดจากตลาดในประเทศมีความอิ่มตัว เกิดการ แข่งขันที่รุนแรง ก็มักมองหาโอกาสที่จะขยายไปยังต่างประเทศ จึงต้องมีการพิจารณาทางด้านตลาดในประเทศที่สนใจและมีศักยภาพต่อการลงทุน ซึ่งศักยภาพของตลาดนี้มีผลโดยตรงต่อการลงทุน อาจรวมไปถึงการปกป้องส่วนแบ่งทางการตลาดที่มีอยู่เดิมด้วยการขยายการลงทุนนี้ มีความจำเป็นต้องมีข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอในบางครั้งจึงอาจเกิดอุปสรรคของการมีข้อมูลที่สมบูรณ์พอต่อการตัดสินใจ อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงแหล่งที่มาของข้อมูล ลักษณะของข้อมูล ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล และความเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจในข้อมูล รวมถึงระยะเวลา ที่มีในการตัดสินใจด้วย ซึ่งขนาดและศักยภาพของตลาด ในพื้นที่จะมีอิทธิพลต่อการลงทุนของผู้ประกอบการทั้งในประเทศและระดับระหว่างประเทศ ผู้ประกอบการจึงต้องมีการกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ช่วงเวลาและเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุน (Chaundy, 2002 ; Danskin , Dibrell & Kedia, 2005 ; Johanson & Vahlne, 2006) นอกจากนี้ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญจะต้องพิจารณาในแง่ของความเจริญในดินแดนที่จะไปลงทุน ธุรกิจที่พัก นั้นว่ามีการกระจายตัวอย่างทัดเทียมกัน หรือมีความเจริญกระจุกตัวอยู่เพียงบางส่วนแต่ส่วน อื่นยังไม่ได้รับการพัฒนาด้วย ทั้งนี้ต้องให้การยอมรับและตระหนักในความน่าสนใจทั้งในแง่ธุรกิจที่พัก และในแง่การเป็นสถานที่พักสำหรับการท่องเที่ยวเดินทาง ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เป็นอย่างมาก (Johnson, 2002 ; Hong & Chin, 2006) และยังพบอีกว่ามี 4 ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในธุรกิจระดับนานาชาติจะต้องประกอบไปด้วย เงื่อนไขด้านอุปสงค์ เงื่อนไขปัจจัยอื่น กลยุทธ์โครงสร้างการแข่งขันของธุรกิจ ประการสุดท้ายคือ ความสัมพันธ์และการสนับสนุนธุรกิจ ล้วนมีผลจากตลาดในพื้นที่ที่ทำการร่วมทุน (UN, 1993 ; Kundu, 1994 ; Porter, 2003)

5. โครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกและมีส่วนสร้างความสุขสบายแก่คนในสังคม ในสาธารณรัฐประชาชนจีนค่าใช้จ่ายในด้านการขนส่งซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานนี้มีมูลค่าคิดเป็น 25 – 30 ของต้นทุนรวมของสินค้าและคิดเป็นร้อยละ 19 ของจีดีพี ขณะที่ในสหรัฐอเมริกา ค่าใช้จ่ายด้านการขนส่งนี้คิดเป็นเพียงร้อยละ 7 ของจีดีพีเท่านั้น การที่มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีความพร้อมรองรับการขนส่ง การสื่อสาร ไฟฟ้า ประปา การรักษาความสะอาด ล้วนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการทำ ธุรกิจ และมีผลต่อผู้ประกอบการหรือนักธุรกิจที่จะตัดสินใจลงทุน และมี 10 ประเด็นที่มีผลต่อระบบการเดินทางขนส่งประกอบด้วย 1) ระบบโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดีเพียงพอ 2) การมีกฎระเบียบที่มีความยุ่งยากซับซ้อน 3) วัฒนธรรมการบริหารงานที่ยังมีระบบของพรรคคอมมิวนิสต์ที่ต้องมีการรู้จักคุ้นเคย จึงจะได้รับความสะดวก 4) ยังขาดการฝึกอบรม 5) ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีในการสื่อสารยังไม่น่าเชื่อถือ 6) อุตสาหกรรมในประเทศจำนวนมากยังไม่ได้รับการพัฒนา 7) ค่าใช้จ่ายในการขนส่งและการเดินทางยังมีราคาสูง 8) คลังสินค้ายังมีไม่เพียงพอและไม่มีความพร้อม 9) เกิดความแตกต่างกันมากในระดับความเจริญของเมืองต่าง ๆ ภายในประเทศ และ 10) ยังคงมีอุปสรรคทางการค้าภายในประเทศระหว่างเมืองหรือมณฑล ทั้งนี้เมื่อปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนคือโรงงานผู้ผลิตของโลก ในอนาคตจะเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในโลก จึงต้องสร้างความพร้อมในการแข่งขันให้มากขึ้น (Kumar, 2001 ; Hong & Chin, 2006 ; Ghatak & Halicioglu, 2006) ทั้งนี้การลงทุนหรือร่วมทุนในดินแดนที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน จะส่งผลต่อต้นทุนการทำธุรกิจให้ต่ำลงหรืออย่างน้อยก็สามารถ

ควบคุมต้นทุนเหล่านี้ไม่ให้เกินกว่าที่คาดไว้ได้ (Asanuma, 1988 ; Brouther K.D. & Brouther L.E., 2001 ; Brouther K.D. & Nakos, 2004 ; Watkin, 2005)

6. ต้นทุนการบริหารงาน

ด้านต้นทุนการบริหารงานในการทำธุรกิจ ประเทศใดที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ มักได้รับความสนใจจากการลงทุนทั้งโดยนักธุรกิจในประเทศและที่มาจากต่างประเทศ และถ้าเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่หายาก เช่น ป่าไม้ ทะเล น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ทั้งนี้ถ้าเจ้าของ ประเทศทรัพยากรไม่มีความรู้ในการบริหารจัดการ หรือไม่สนใจให้ความสำคัญกับสิ่งที่มีค่านี้ จะยิ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาใช้และมีส่วนร่วมในการพัฒนา รวมทั้งหาประโยชน์ในทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี เนื่องจากทำให้การผลิตสินค้ารวมทั้งการให้บริการมีต้นทุนที่ต่ำลง ทั้งนี้ยังรวมถึงการมีแรงงานที่มีจำนวนเพียงพอ มีทักษะในงาน ค่าแรงงานที่มีราคาไม่สูง และมีต้นทุนของเงินทุนที่ไม่สูง มีแหล่งเงินทุนในการสนับสนุนการทำธุรกิจ ล้วนมีผลให้เกิดกระแสเงินสดหลังไหลเข้ามาลงทุน (Cheng & Kwan, 2000a ; Johnson, 2005) นักลงทุนที่มีการวางแผนอย่างรอบคอบเป็นการล่วงหน้า มีความจำเป็นที่นักธุรกิจต้องเตรียมหาแหล่งทรัพยากร ในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อการควบคุมต้นทุนการบริหารงาน ตลอดจนเตรียมหาตลาดที่มีขนาดใหญ่ที่มีมูลค่าน่าสนใจในการลงทุน ส่งผลให้เกิดการรวมตัวกันทำการค้า ร่วมมือกันในทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ในรูปของกลุ่มประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน และเปิดการค้าเสรีไปยังประเทศที่ห่างไกลขึ้น (Cheng & Kwan, 2000b) โดยทั่วไป มีเงื่อนไข อยู่ 4 ประการที่เกี่ยวข้อง กับต้นทุนในการบริหารงาน คือ 1)การมีทรัพยากรเพียงพอ มีข้อมูลเพียงพอ และมีการเชื่อมโยงทรัพยากร และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารได้ดี 2)มีการจัดการความรู้ได้ดี 3)มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และ 4)มีระบบการจัดการทางการเงินที่ดี ทั้ง 4 ประการนี้ถ้ามีการควบคุมที่ดี มีระบบการบริหารจัดการที่ดี จะมีผลให้ลดต้นทุนในการประกอบธุรกิจลงได้ (Priem & Butler, 2001)

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น และได้ทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาแล้วนั้น จึงสรุปว่าความ สำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์มีความสัมพันธ์กับ (1) นโยบายรัฐบาล (2) สิทธิพิเศษที่จะได้รับ (3) วัฒนธรรมองค์กร (4) ตลาดในพื้นที่ (5) โครงสร้างพื้นฐาน และ (6) ต้นทุนการบริหารงาน

ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการต่อการตัดสินใจร่วมทุน

ความสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างตัวแปร **ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ** ที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน นั้น ผู้วิจัยกำหนดนิยามปฏิบัติการว่า การบริหารงานภายในกิจการหมายถึงการบริหาร และการประสานงานในกิจกรรมที่ธุรกิจ จำเป็นต้องดำเนินการประกอบกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงอย่างมีคุณค่า และแสวงหาประโยชน์ด้วยการขยายกิจการจากภายในที่มีอยู่แต่เดิม นอกเหนือจากการหาโอกาสจากภายนอกเท่านั้น โดยศึกษาว่า ความเสี่ยงด้านการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม กลยุทธ์ด้านราคา ค่าในการแข่งขัน และกระบวนการให้บริการ มีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน

1. ความเสี่ยงด้านการเงิน

ความเสี่ยงด้านการเงิน เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงการหากำไรเข้าสู่ธุรกิจ ส่งผลให้สูญเสียรายได้ สูญเสียเงินที่นำไปลงทุน เป็นได้ทั้งจากอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงิน ความเสี่ยงทางการบริหารทางการเงิน และความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภาพรวมของอุตสาหกรรมที่พิจารณา (เพชรี ชุมทรัพย์, 2549) 4 ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งอินโดนีเซีย เกาหลีใต้ ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย ไม่ได้ มีการใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ยในการทำให้อัตราแลกเปลี่ยนมีเสถียรภาพภายหลังการเกิดวิกฤติการณ์ทางการเงิน ในปี 2540 นอกจากนี้การทำให้อัตราแลกเปลี่ยนมีความยืดหยุ่น ก็ไม่ได้นำไปสู่ความมีเสถียรภาพของอัตราดอกเบี้ยแต่อย่างใด (Chow & Kim, 2004) ขณะที่นักธุรกิจในประเทศได้หันนั้นลดต้นทุนและความเสี่ยงทางการเงินจากการทำการผลิตเพื่อส่งออก โดยเข้าไปลงทุนตั้งฐานการผลิตในประเทศที่เป็นผู้ซื้อหรือผู้รับบริการ ทั้งนี้โดยดูที่เป็นประเทศที่มีความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ต่ำรวมทั้งมีต้นทุนทางการเงินที่ต่ำกว่าด้วย (Wu & Lin, 2002 ; Chaundy, 2002)

2. การเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม

สำหรับการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน หลายประเทศในทวีปเอเชียรวมทั้งประเทศไทย มีการเติบโตทางเศรษฐกิจเร็ว มากเสมือนห่านบิน (Flying Geese) คือเดิมมีค่าแรงงานที่ถูกจึงเน้นการส่งออก ขณะที่ปัจจุบันไม่ได้เปรี๊ยบเรื่องค่าแรงงานราคาถูกรอีกแล้ว จึงต้องมีการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี ด้วยการเปลี่ยนแปลงแนวคิดจาก Learning by Doing เป็น Learning by Design โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นตัวขับเคลื่อน (Palit, 2006) การที่ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่ที่ไปลงทุนในต่างประเทศมักจะให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ด้าน คือ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และการแข่งขันทางการตลาดโดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เป็นเครื่องมือ (Mattoo , Olarreaga & Saggi, 2004) ในการแยกระดับเทคโนโลยีสารสนเทศของกิจการจะแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) การใช้เทคโนโลยีในการลดค่าใช้จ่ายรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ในการดำเนินงาน 2) การใช้เทคโนโลยีในการประสานงาน และการตัดสินใจ 3) การใช้เทคโนโลยีในการเสนอขายสินค้าและบริการให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง ขณะเดียวกันก็ควบคุมและติดตามการขายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) การใช้เทคโนโลยีในการวิจัยและพัฒนาสินค้าบริการ และกระบวนการในการทำงาน (Charles & Paul, 2003)

3. กลยุทธ์ด้านราคาในการแข่งขัน

ปัจจัยด้านกลยุทธ์ด้านราคาในการแข่งขันที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุนนี้ เนื่องจากการที่ธุรกิจจะสามารถแข่งขันได้นั้น เหตุผลประการสำคัญคือต้องมีการควบคุมหรือบริหารต้นทุนให้ได้ เช่นการเข้าถึงทรัพยากร การเข้าถึงตลาด เพื่อให้เกิดความสามารถในด้านนโยบายราคาที่เหมาะสมกว่าคู่แข่งในระยะยาวตราบเท่าที่คู่แข่งยังเลียนแบบไม่ได้ โดยเฉพาะที่เป็นทรัพยากรที่มีค่า หายาก ทดแทนได้ยาก ทำให้สามารถนำไปสู่การเป็นผู้นำด้านการกำหนดราคา ในอุตสาหกรรมนั้น ๆ (Hulland , Wade & Antia, 2007) การจะทำให้ราคาแตกต่างกันในแต่ละตลาดได้นั้น ผู้ประกอบการสามารถทำให้เกิดขึ้นได้เมื่อลูกค้ามีความต้องการที่เหมือนกัน สินค้าไม่มีลักษณะยืดหยุ่น แต่ตลาดนั้นมีความเสี่ยงที่สูงกว่าในด้านการแข่งขัน ก็มักจะกำหนดราคาที่สูงกว่าตลาดแห่งอื่น โดยคาดหวังว่าในอนาคตลูกค้าจะมีจำนวนที่มากขึ้น ตามมาและจะทำให้สามารถผลิตสินค้าและให้บริการได้มากขึ้น จัดได้ว่าเป็นวิธีการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในตลาดการแข่งขันที่รุนแรง (Anam & Chiang, 2004) กิจกรรมขนาดใหญ่หรือธุรกิจข้ามชาติที่มีความได้เปรียบ ในหลายด้าน จะยิ่งพัฒนาการได้ประโยชน์นั้นด้วยการผนวกหรือร่วมทุนกับกิจการอื่น นั่นคือการหาพันธมิตรหรือเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความได้เปรียบในการบริหารต้นทุน เช่นการลดขั้นตอนหรือกฎเกณฑ์รวมไปถึงการควบคุมในงานที่ต้องทำเป็นประจำวัน ส่งผลทำให้สามารถกำหนดราคาในการแข่งขัน อย่างได้เปรียบ ด้วย(Teece, 1986 ; Johnson, 2002)

4. ลูกค้าที่กิจการมีอยู่แล้ว

ลูกค้าจัดเป็นกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญยิ่งต่อกิจการ ธุรกิจจะดำเนินไปได้ดีนั้นจะต้องให้ความสำคัญกับลูกค้าเป็นเบื้องต้น ทั้งนี้เพราะลูกค้าคือผู้กำหนดความต้องการตามค่านิยม ความเชื่อ ตลอดจนทัศนคติที่มีการรับรู้ เรียนรู้ และได้รับการจูงใจมาก่อน เฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าที่อยู่ในต่างดินแดนและมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน (Fiesinger, 1992) ฉะนั้นแล้วลูกค้าจะเป็นผู้ชี้ทิศทางของสังคม การดำรงชีพ และยอมชี้นำทิศทางของการประกอบธุรกิจด้วย ในกรณีลูกค้าเก่าของกิจการ ถ้ามีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อให้ความรักดีต่อกิจการได้นับว่ากิจการจะได้รับประโยชน์และลดต้นทุนการประกอบการได้มาก นั่นหมายความว่ากิจการก็จะต้อง มีความใส่ใจในข้อ มูลพื้นฐานของประชากรลูกค้า คุณภาพการดำรงชีพ วิธีการใช้ชีวิต รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่ตกในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

อุปโภคบริโภค และมีจริยธรรมต่อลูกค้าด้วย (Schwartz, 2003) ในทำนองเดียวกัน กิจการต้องให้การยอมรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของดินแดนที่ต้องการไปลงทุน ทั้งนี้เงื่อนไขที่เหมือนกันก็คือต้องอยู่บนพื้นฐานความต้องการของตลาดซึ่งก็คือลูกค้า และต้องมีการบริหารงานต่อลูกค้าอย่างมีจริยธรรม (Wright, Pringle & Kroll, 1992) ทั้งนี้ในกรณีที่ลูกค้าบางคนมีความสนใจในธุรกิจและมีความประสงค์จะผันตัวมาเป็นหุ้นส่วนผู้ร่วมลงทุนด้วยนั้น ประสบการณ์ที่ดีที่เคยมีต่อกันโดยเฉพาะด้านความมีจริยธรรมนั้น จะก่อให้เกิดการทำธุรกิจ ที่มีความสามารถในการบริหารงานภายในกิจการ ได้ง่ายขึ้น (King & Lenox, 2003) โดยที่แนวโน้มการรับผิดชอบต่อลูกค้าและต่อสังคมนี้ส่วนหนึ่งได้ถูกขีดขึ้นด้วยกรอบทางด้านกฎหมาย ทางสังคม และทางด้านกฎหมายในการประกอบธุรกิจ (Dick – Forde, 2005)

5. กระบวนการทำงาน

กระบวนการทำงานของกิจกรรมการผลิตหรือการให้บริการก็ตาม ผู้ประกอบการต้องบริหารและคัดเลือก จัดสรร ทรัพยากรทั้งหลายทั้งวัตถุดิบ เงินทุน แรงงาน อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ตลอดจนเทคโนโลยี ความคิด นวัตกรรม ละบริหารต้นทุนเพื่อสร้างให้เป็นสินค้าหรือบริการที่น่าสนใจของตลาด และเกิดการประหยัดในการทำงาน ไปพร้อม ๆ กัน นักลงทุนสหรัฐอเมริกาที่จะไปลงทุนในสาธารณรัฐประชาชนจีนจะให้ความสำคัญกับ กระบวนการทำงานที่เน้นการบริหาร ต้นทุนของทรัพยากร ต้นทุนการเข้าถึงในทรัพยากร ต้นทุนการผลิต ต้นทุนแรงงาน ต้นทุนค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายทางการเงินหรือต้นทุนของเงินทุน เพื่อให้อยู่ในเหมาะสมและควบคุมได้ (Asanuma, 1988 ; K.D. & Brouther L.E., 2001 ; Gleason , Lee & Mathur, 2002 ; Brouther K.D. & Nakos, 2004 ; Watkin, 2005) ทั้งนี้กระบวนการทำงานทั้งหลายของกิจการ ต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาของโลก ทั้งปัจจัยภายในประเทศ และปัจจัยที่มาจากต่างประเทศ โดยจะต้องมีกลไกนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนให้กระบวนการทำงานมีความราบรื่น (Palmer, 2001) นอกจากนี้กระบวนการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการร่วมทุนในต่างประเทศ จะเป็นไปเพื่อ การแสวงหาทรัพยากร และการขยายตลาดในการทำธุรกิจเดิมและธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับธุรกิจเดิม (Park, 2003)

6. ความสามารถในการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาเกิดจากการนำสิ่งที่มีอยู่เดิม หรือแนวความคิดเดิมที่มีอยู่มาปรับปรุง ประยุกต์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เหมาะสมขึ้น เกิดประโยชน์มากขึ้น สามารถเรียกได้ว่าเป็นนวัตกรรมขึ้น (เอนก เหล่าธรรมทัศน์, 2550) ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพทางธุรกิจ และการแข่งขันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการใหม่ที่แม้ต่างไปจากเดิมบ้างจะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ (Berthon et al., 2004)

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

กรณีที่เกิดการเสนอสินค้า หรือบริการ หรือแม้แต่การใช้อุปกรณ์เครื่องมือที่ไม่เหมาะสม จนไม่สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในตลาดด้วยแล้ว กิจกรรมดังกล่าวจะไม่สามารถแข่งขันได้ (O'Regan & Ghobadian, 2005) เรื่องของการวิจัยและพัฒนาที่ยังนับว่าเป็นความสามารถ และเป็นสินทรัพย์ที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับการลงทุน (Drucker, 1985) ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาสามารถทำให้เกิดความสำเร็จครอบคลุมไปได้ถึงด้าน การวางแผน การสร้างนโยบายใหม่ ๆ ของกิจการ การปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการทำงาน การผลิตสินค้า และบริการ และการหาช่องทางใหม่ในการเข้าถึงตลาดเป้าหมาย (Nohria & Gulati, 1996) ซึ่งอาจหมายถึงความรวมถึงการหาช่องทางใหม่ในการระดมทุนเข้าสู่กิจการ ได้ด้วย ทั้งนี้การวิจัยและพัฒนา หรือนวัตกรรมนี้ยังสามารถใช้ในการสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาให้กับกิจการได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นปัญหาที่เข้าขั้นวิกฤติ เช่นกรณีธุรกิจที่พักซึ่งมี ฤดูแห่งการท่องเที่ยวช่วงสั้น ๆ และนอกฤดูกาลจะมีลูกค้าและรายได้ที่น้อยมาก (Johannessen et al., 2001)

จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น และได้ทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาแล้วนั้น จึงสรุปว่า ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการมีความสัมพันธ์กับ (1) ความเสี่ยงด้านการเงิน (2) การเข้าถึงเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม (3) กลยุทธ์ด้านราคาในการแข่งขัน (4) ลูกค้าที่กิจการมีอยู่แล้ว (5) กระบวนการทำงาน และ (6) ความสามารถในการวิจัยและพัฒนา

ลักษณะของกิจการมีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุน

ความสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างตัวแปร **ลักษณะของกิจการ** ที่มีผลต่อการตัดสินใจร่วมทุนนั้น ผู้วิจัยกำหนดนิยามปฏิบัติการว่า ลักษณะของกิจการหมายถึง ที่ตั้งของกิจการมีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตอำเภอชะอำ หรือหัวหิน หรือปราณบุรี หรือสามร้อยยอด มีทำเลที่ติดชายหาด ทะเล ใกล้ตลาด แหล่งชุมชน การประกอบการของธุรกิจเป็นการประกอบกิจการโรงแรมหรือธุรกิจที่พักรูปแบบอื่นที่มีชื่อโรงแรม ได้แก่ รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ บังกะโล และที่พักรูปแบบอื่น ๆ และรูปแบบในการประกอบธุรกิจนั้นจัดทะเบียนประกอบกิจการเป็นนิติบุคคลแบบใด หรือทำในรูปธุรกิจเจ้าของคนเดียว ตลอดจนเงื่อนไขในการลงทุนของผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อการร่วมทุน

1. ที่ตั้งของกิจการ

ทำเลที่ตั้งในกิจการที่พักจัดเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้ประกอบการใช้ในการพิจารณาลงทุน โดยแบ่งเป็น 1) ที่พักขนาดใหญ่ในเมืองใหญ่ มักตั้งในเขตเมืองที่เป็นประตูผ่านไปยังเมืองอื่น (เกตเวย์) 2) ที่พักปริมณูมิ มักตั้งในเขตเมืองที่มีธุรกิจและอุตสาหกรรม 3) ที่พักทุติยภูมิ ที่คงลด

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

ระดับความต้องการในการพักของลูกค้ำาลง และ 4) คือที่พักในเขตชนบทซึ่งอยู่ในที่ห่างไกล (Kleinwort Benson Securities Research, 1996) โดยที่พิจารณาไปที่ความดึงดูดใจในการลงทุน จาก ขนาด อัตราการเติบโตในพื้นที่ที่รวมไปถึงการเติบโตทางธุรกิจและการพั กผ่อนหย่อนใจ สิ่ง อำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสาร โครงสร้างพื้นฐาน นโยบายของ รัฐบาล จำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ ความมีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครอง และ วัฒนธรรมความเป็นอยู่ตลอดจน ระยะทางระหว่างที่อยู่ของนักลงทุนกับเมืองที่จะทำการ ลงทุน (UN, 1993 ; Kundu, 1994) ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่พักต้องสืบหาและตรวจสอบทำเลที่จะลงทุน เพื่อการวางแผนในลำดับถัดไปในการจัดให้ที่พักนั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้มาใช้บริการ ทั้งนี้อาจทำได้โดยการแบ่งส่วนตลาด และระดับความเจริญในทำเลนั้น จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ บางกิจการไปลงทุนในต่างประเทศ หรือต่างเมือง แต่ไม่ได้อธิบายอย่างชัดเจนว่าได้ประโยชน์ ใดในการเลือกทำเลนั้น ๆ ซึ่งการเลือกทำเลที่ตั้งในการร่วมทุนนี้ หลายกรณีเป็นไปเพื่อการ ปกป้องรักษาและผนวกรวมเพื่อเป้าหมายด้านส่วนแบ่งตลาด รวมไปถึงการตัดหน้าคู่แข่งที่จะ ลงทุนในเมืองที่น่าสนใจในการลงทุน (Pricewaterhousecoopers, 2001 ; McKinsey Global Institute, 1998)

2. ประเภทของกิจการที่พัก

กิจการที่พักเป็นกิจการที่มีสำหรับผู้มาเยือนไม่ว่าจะเดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว หรือ เดินทางมาเอง หรือมาเพื่อทำธุรกิจใด ๆ มีหลากหลายประเภท เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ บังกะโล อพาร์ทเมนท์ คอนโดมิเนียม เพื่อรองรับผู้มาเยือนที่มีความต้องการแตกต่างกันไป (บุญ เลิศ จิตต์ตั้งวัฒนา, 2548) มีการแบ่งกิจการที่พักได้เป็น 1) การแบ่งตามสถานที่ตั้ง เช่นที่พักใน เมือง (city) ชานเมือง (suburban) ชายทะเล (seaside) ริมหาดหลวง (motel) สถานีรถไฟ (railway) และบริเวณท่าอากาศยาน (airport) 2) การจำแนกตามขนาด เช่นขนาดเล็กมีห้องพัก น้อยกว่า 150 ห้อง ขนาดกลางมีจำนวนห้องพักระหว่าง 150 – 400 ห้อง ขนาดใหญ่มีห้องพัก ระหว่าง 400 – 1,500 ห้อง และถ้ามีห้องพักมากกว่านั้นถือเป็นขนาดใหญ่พิเศษ 3) การจำแนก ตามวัตถุประสงค์ของการเข้าพัก เช่นสำหรับนักธุรกิจ (business) เพื่อการประชุม (convention) เพื่อการพักผ่อน (resort) ที่พักระหว่างทาง (transit) และที่พักระยะยาว (residential) 4) จำแนกตามระดับการบริการ แบ่งเป็นที่พักที่เสนอบริการครบครัน (full service) ที่พักแบบระยะ ยาว (extended stay) และที่พักแบบประหยัด (limited service) 5) แบ่งตามอัตราราคา ห้องพัก และตามเครื่องหมายแสดงระดับของกิจการแต่ละแห่งซึ่งมักมีสัญลักษณ์เป็นรูปดาว (บุญเลิศ จิตต์ตั้งวัฒนา, 2548 ; ปรีชา แดงโรจน์, 2549 ; อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช, 2548 ; Alan &

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

James, 2006 ; David & Jack, 2006) ปัจจุบันสมาคมโรงแรมไทยจัดโรงแรมที่มีระดับ 2 – 5 ดาวทั่วประเทศจำนวน 119 แห่ง ซึ่งจะมีการจัดมาตรฐานดาวทุก 3 ปี การที่จะลงทุนในธุรกิจที่พักนี้ นักลงทุนหรือผู้ประกอบการต้องศึกษาความเป็นไปได้เนื่องจากต้องใช้เงินลงทุนสูง ระยะเวลาคืนทุนนาน เป็นธุรกิจที่มีความละเอียดอ่อนและเกี่ยวข้องกับคน และคนมักใช้ความรู้สึกในการประเมินความพอใจที่ ตนได้รับ (วิษณุ บ้างสมบุญ, 2548 ; Denney & Michael, 2007) นอกจากนี้ธุรกิจที่พักจะมีลักษณะพิเศษคือ ถ้าเป็นกิจการระดับ 4 ดาวขึ้นไปจะแข่งขันกันด้านบริการโดยไม่เน้นแข่งด้านราคา ความเป็นฤดูกาลก็เป็นปัจจัยที่ชาวตะวันตกใช้บริการน้อยในช่วงหน้าหนาวถึงมีนาคม ซึ่งต่างกับประเทศเขตร้อนและซีกโลกใต้ ทรัพย์สินทางปัญญาเช่น ชื่อเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ ก็เป็นแหล่งที่ทำให้เกิดผลตอบแทนในการลงทุน และธุรกิจที่พัก จะมีความอ่อนไหวต่อภาวะการผันผวนทางการเมือง และทางสาธารณสุขอย่างมาก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 ; World Tourism Organization, 2006) และการลงทุนต้องคำนึงถึงทำเลที่ตั้ง การตลาด อุปทานด้านห้องพัก อุปสงค์ด้านห้องพัก สถานการณ์ด้านแรงงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการประมาณการด้านการเงินเพื่อการร่วมทุน ประกอบการตัดสินใจ (Kundu, 1994 ; Danskin, Dibrell & Kedia, 2005)

3. รูปแบบของกิจการ

รูปแบบของการทำธุรกิจโดยทั่วไปแบ่งได้เป็น กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท และ บริษัทมหาชน (เพชร ชุมทรัพย์, 2552 ; สันติ กิระนันท์, 2546) ซึ่งโดยทั่วไปก็จะมีลักษณะที่จำนวนเงินลงทุนและขนาดของการบริหารงานจะเรียงตามลำดับจากน้อยไปมาก กิจการที่มีอัตราการเติบโตที่น่าสนใจ ผู้บริหารเดิมรวมถึงหุ้นส่วนใหม่ก็มีแนวโน้มที่จะสนใจลงทุนเพิ่ม ทั้งนี้การใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่แต่เดิมโดยเฉพาะด้านเงินทุนย่อมต้องมีการใช้และบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งโดยทั่วไปกิจการขนาดใหญ่มักมีประสิทธิภาพสูงกว่ากิจการขนาดเล็ก ((Dhanaraj & Beamish, 2005 ; Raff , Ryan & Stachler, 2006) และเป็นที่น่าสนใจกับผู้ที่จะมาร่วมลงทุนด้วย อย่างไรก็ตามข้อมูลด้านลักษณะรูปแบบของธุรกิจสามารถตรวจได้จากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ที่จะลงทุน สำหรับประเทศไทยตรวจสอบข้อมูลได้จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (เดิมชื่อกรมทะเบียนการค้าและมีการเปลี่ยนชื่อเมื่อ 3 ตุลาคม 2545 เนื่องจากการปฏิรูประบบราชการ) กระทรวงพาณิชย์ และที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัดทั่วประเทศ แต่ข้อมูลฐานะทางการเงินและผลประกอบการที่จะเป็นตัวสะท้อนภาพที่แท้จริงของกิจการ ในหลายประเทศอาจไม่สามารถดูได้ง่ายจากงบการเงิน (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2549 ; World Tourism Organization, 2006) หลายกรณีการร่วมทุนของประเทศในเอเชียไม่ต่างจากทางยุโรปและ

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

สหรัฐอเมริกา คือได้รับอิทธิพลจากการเผชิญวิกฤติการณ์ และเลือกมองหาผู้ร่วมทุนที่มีขนาด และประสบการณ์ที่คาดว่าจะช่วยให้ดำเนินธุรกิจต่อไปได้ (Horst, 1972 ; Khan , Wu & Kang, 2004 ; Oviatt & McDougall, 2005 ; Johanson & Vahlne , 2006) ส่วนในด้านระยะเวลาที่ใช้ตัดสินใจร่วมทุนนั้น กิจกรรมบริการขนาดเล็กจะใช้เวลาดตัดสินใจสั้นและมีความกล้าทำทหายความ เสี่ยงมากกว่ากิจการขนาดใหญ่ (Erramilli & D' Souza, 1993) นอกจากนี้สำหรับในแง่รูปแบบ ของกิจการยัง มีความเกี่ยวข้องกับ เงื่อนไขในการลงทุนที่ผู้ประกอบการธุรกิจทุก ๆ แห่ง ไม่เว้น แม้แต่ผู้ประกอบการที่พักจะต้องพิจารณา ประกอบด้วย 4 เงื่อนไข คือ 1) เงื่อนไขด้านความ ต้องการและปริมาณของลูกค้า ซึ่งในแต่ละทำเลจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน กิจการที่พักขนาดใหญ่ ในโลกและในสหรัฐอเมริกา กาลูกค้าจะค่อนข้างมีความต้องการ และมีความคาดหวังจากมาตรฐาน ของที่พัก สูง 2) เงื่อนไขที่เกิดจากปัจจัยที่มีมาในอดีตจนถึงขณะนั้น เช่นการมีจำนวนที่พักที่ไม่ เพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการ จะเป็นการตัดสินใจที่ง่ายขึ้นในการทำธุรกิจ สร้างที่พักให้มี มาตรฐาน และง่ายในการตั้งชื่อ ทั้งนี้ต้องใช้เทคนิคการบริหารจัดการสมัยใหม่ปรับใช้ในกิจการ ซึ่งในยุโรปส่วนใหญ่จัดเป็นที่พักขนาดเล็ก จึงไม่สามารถจัดให้ เป็นระบบฟรานไชส์ ทำระบบ มาตรฐาน และการทำให้เกิดการประหยัดจากขนาดได้ ขณะที่ในสหรัฐอเมริกามีบริษัท 19 แห่ง ที่มีกิจการโรงแรมมากกว่า 10,000 แห่ง หรือเฉลี่ยบริษัทละ 568 แห่ง ส่วนในสหราชอาณาจักร เฉลี่ยบริษัทละ 27 แห่ง (Kleinwort Benson Securities Research, 1996) ซึ่งนโยบายเปิด ประตูการลงทุนสู่ธุรกิจที่พัก และโรงแรมของสหรัฐอเมริกานี้เป็นผลให้กิจการในประเทศมีความ ทันสมัย และพุ่งไปด้วยการด้ านการมาของคู่แข่งจากต่างประเทศ 3) นโยบายของกิจการ โครงสร้างของธุรกิจ และการแข่งขันในธุรกิจ ดังที่กล่าวถึงการแข่งขันที่สูงในสหรัฐอเมริกา จึงเกิด การกระจายลักษณะสินค้าและบริการอย่างมากตามไปด้วย มีตั้งแต่ระดับประหยัดถึงระดับ หูหรา ตั้งแต่การใช้บริการระยะสั้น ๆ จนถึงการพักรวมแบบยาวนาน และ 4) เงื่อนไขด้านการมี สายสัมพันธ์และการสนับสนุนในอุตสาหกรรม (Porter, 1998) กิจการที่พักขนาดใหญ่หลายแห่ง เป็นเจ้าของสายการบิน เช่นกลุ่มฮิลตัน การเติบโตของศูนย์กลางทางธุรกิจและทางการเมือง เช่น ในมหานครนิวยอร์ก และกรุงวอชิงตัน ก่อให้เกิดอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมที่พักเป็ นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการจัดพบปะสังสรรค์ (meetings) การมีสิ่งกระตุ้น (incentive) การจัด ประชุม สัมมนา (convention) และ การจัดแสดงเปิดตัวสินค้าหรืองานบันเทิง (events) : MICE นอกจากนี้ในแง่ของการจัดสรรเงินลงสู่ธุรกิจ และการเคลื่อนย้ายเงินทุน ส่งเงินทุนไปยังสถานที่ อื่นอย่างเสรี ตลอดจนเงื่อนไขทางการเงิน เช่นอัตราดอกเบี้ย (Chow & Kim , 2004) และ เสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน (Chaundy, 2002) ตลอดจนเสถียรภาพทางการเมือง (Duncan

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

, 2003) ล้วนเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการตัดสินใจในการร่วมทุน จากการศึกษางานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้น และได้พบทวนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาแล้วนั้น จึงสรุป ได้ว่าลักษณะของกิจการ จะมีความสัมพันธ์กับ (1) ที่ตั้งกิจการ (2) ประเภทของกิจการที่พัก และ (3) รูปแบบของกิจการ

สภาพโดยทั่วไปในจังหวัดสมุทรสงคราม

บริเวณที่ทำการวิจัยนี้ จัดเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพต่อการท่องเที่ยวและการลงทุน อยู่ใกล้กรุงเทพมหานครเป็นอย่างมาก มีความสงบและมีลักษณะเด่นเฉพาะตัว มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางประวัติศาสตร์มากมาย โดยที่จังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง แต่ถ้าจำแนกโดยละเอียดจะตั้งอยู่ในภาคตะวันตกของประเทศ และมีขนาดพื้นที่เล็กที่สุดของประเทศไทยคือ 416.7 ตารางกิโลเมตร มีประชากรน้อยเป็นอันดับ 2 ของประเทศ นับเป็นจังหวัดที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและมีชายฝั่งทะเลติดอ่าวไทย ยาวประมาณ 23 กิโลเมตร ไม่มีภูเขาหรือเกาะ มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มโดยพื้นที่ฝั่งตะวันตกจะสูงกว่า มีอาณาเขตทิศเหนือติดต่อกับจังหวัดราชบุรีและจังหวัดสมุทรสาคร ทิศตะวันออกติดกับจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดเพชรบุรี และ อ่าวไทยชั้นใน ทิศตะวันตกติดกับจังหวัดราชบุรี และทิศใต้ติดกับอำเภอเขาชัยยศ และอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาค เป็น 3 อำเภอ 33 ตำบล 284 หมู่บ้าน 1 เทศบาลเมือง 4 เทศบาลตำบล 30 องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 3 อำเภอจะประกอบด้วยอำเภอเมืองสมุทรสงครามที่มีมักถูกเรียกขานว่าแม่กลอง อำเภอบางคนที และอำเภออัมพวาและประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และกิจการ ได้แก่ การทำสวนมะพร้าว การทำสวนผลไม้ ลิ้นจี่ ส้มโอ กุ้ง ปลา พืชผักต่างๆ ทำประมงและทำนาบ้างเล็กน้อย ในด้านอุตสาหกรรมจัดเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดเล็กที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตน้ำตาล อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และในด้านธุรกิจบริการนั้น จังหวัดสมุทรสงครามมีรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และธุรกิจต่อเนื่องจากการท่องเที่ยว อาทิ โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ อาหารและร้านอาหาร ล่องเรือชมหิ่งห้อย ค้าขายผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน และการขายของที่ระลึก เป็นต้น เมื่อพิจารณาตามสถานะทางเศรษฐกิจสังคมตามอาชีพของผู้ที่มีรายได้สูงสุดในครัวเรือนพบว่าในปี 2552 ครัวเรือนผู้ถือครองทำการเกษตรที่มีอาชีพประมง ป่าไม้ บริการทางการเกษตรมีรายได้เฉลี่ยสูงที่สุดถึงกว่า 50,000 บาทต่อเดือน รองลงมา ได้แก่ครัวเรือนลูกจ้างที่ปฏิบัติงานวิชาชีพ/นักวิชาการ/นักบริหารมีรายได้เฉลี่ยสูงที่สุดถึงกว่า30,000 บาทต่อเดือน และครัวเรือนผู้ถือครอง

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พำในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ทำการเกษตรส่วนใหญ่เช่าที่ดินมีรายได้กว่า 25,000 บาทต่อเดือน และครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำสุดคือ ครัวเรือนลูกจ้างที่ปฏิบัติงานเป็นคนงานทั่วไปมีรายได้สูงกว่า 8,000 บาทต่อเดือน ในด้านหนี้สินของครัวเรือน ในปี พ.ศ. 2552 พบว่าครัวเรือนของจังหวัดสมุทรสงครามมีหนี้สินเฉลี่ย 8,411 บาทต่อครัวเรือนทั้งสิ้น โดยส่วนใหญ่เป็นการก่อหนี้เพื่อใช้ในการทำธุรกิจ ซึ่งเป็นหนี้เพื่อใช้ในครัวเรือน ร้อยละ 44.8 เป็นหนี้เพื่อใช้ซื้อหรือเช่าซื้อบ้านและที่ดิน ร้อยละ 20.4 เป็นหนี้เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคอื่นๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 14 และหนี้เพื่อใช้ในารศึกษา ร้อยละ 4.9 ส่วนที่เหลือเป็นหนี้ใช้ทำการเกษตร ร้อยละ 12.7 และเป็นหนี้อื่นๆ ร้อยละ 0.8 และเมื่อพิจารณาตามแหล่งเงินกู้ พบว่า หนี้สินส่วนใหญ่ของจังหวัดสมุทรสงครามเป็นหนี้สินในระบบร้อยละ 84.7 ส่วนที่เหลืออีก ร้อยละ 15.3 เป็นหนี้สินนอกระบบ

ภาพ 2 แผนที่แสดงศักยภาพด้านธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
 ที่มา : (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553)

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

จังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลอง และอยู่ บนถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 เพชรเกษม ใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพมหานครไม่เกิน 1 ชั่วโมงจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และมีธรรมชาติ ที่งดงามและมีความเงียบสงบ ในปี 2552 ในช่วง 6 เดือนแรกมีนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 63,996 คน และเป็นชาวต่างประเทศเพียง 343 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553) ขณะที่ที่พักทุกประเภทรวม 161 แห่ง และจากปฏิญญาชะอำ – หัวหินว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียนปี 2552 – 2558 ที่ผู้นำประเทศร่วมกันลงนามเมื่อ 1 มีนาคม 2552 เชื่อได้ว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กของไทยจะได้รับประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2552) โดยในระยะสั้นภาคการส่งออกและการท่องเที่ยว ของไทยจะได้รับประโยชน์จากการทยอยลดอุปสรรคทางการค้าลง เงินทุนรวมถึงความร่วมมือในด้านต่างๆ โดยเฉพาะการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายบุคคลข้ามพรมแดน ซึ่งจะเป็ปัจจัยบวกต่อความพยายามของไทยที่จะฟื้นฟูอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศ เพราะนอกจากอาเซียนจะร่วมกั นสร้างมาตรฐานการจูงใจให้นักท่องเที่ยวอาเซียนและต่างชาติ เดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคแล้ว การเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศจะช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาในภูมิภาคมากขึ้น ส่วน ในระยะยาวนั้น ความร่วมมือในการพัฒนาเส้นทางการคมนาคมและระบบขนส่ง จะช่วยให้การเดินทางท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ประกอบกับการเปิดเสรีภาคบริการและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาที่มีส่วนเสริมกับภาคการส่งออกและการท่องเที่ยว เช่นการเปิดเสรีธุรกิจการบิน การบริการขนส่งและโลจิสติกส์ , เทคโนโลยีสารสนเทศ การแพทย์ บริการที่พัก เหล่านี้ล้วนจะช่วยขยายโอกาสทางการค้า การลงทุน การร่วมทุน ในภูมิภาคอาเซียนและยังจัดว่าเป็นการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาคอาเซียนในตลาดโลกอีกด้วย ซึ่งหลายประการที่กล่าวข้างต้นสามารถทำได้ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ที่มีต่อรูปแบบการจัดการการเงิน

ศักยภาพและขนาดของตลาด

ขนาดของตลาดเป็นหัวใจสำคัญในการพิจารณาเพื่อการตัดสินใจเลือก ที่จะร่วมทุนหรือไม่ร่วมทุน และเป็นความต้องการของ กิจการที่ต้องการเปิดโอกาส ให้มีการผลิตและการลงทุน จากบริษัทที่มีความสามารถมากกว่า ทำให้เกิดประสิทธิภาพต่อการบริหารต้นทุน ศักยภาพของตลาดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการจูงใจต่อการ ร่วมทุนจากผู้ประกอบการ รายอื่น มาตรฐาน

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

เกี่ยวกับขนาดของตลาดที่จะลงทุน ส่วนใหญ่จะใช้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศนั้น ๆ เป็นตัววัด ทั้งนี้เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการส่งเสริมให้เกิดการประหยัดต่อการลงทุนเอง (economies of investment) และการที่นักลงทุนแต่ละฝ่ายต่างมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจจะหว่านกันมาก่อนทั้งธุรกิจเดียวกัน และธุรกิจที่มีความต่อเนื่องในด้านสายโซ่อุปทานต่อกันมานั้น จะส่งผลต่อการมีความผูกพันทางธุรกิจต่อกันในอนาคต เพราะเป็นการเรียนรู้ ระหว่างกันทั้ง 2 ฝ่าย ทั้ง ในแง่สินค้า ที่มีการซื้อขายระหว่างกัน แล้วได้สินค้าคุณภาพดี ตามปริมาณและลักษณะที่ตกลงกันได้ การจัดส่ง มีการดูแลสินค้าไม่ให้เกิดความเสียหายและตรงต่อเวลา หรือในแง่บริการที่ให้และรับระหว่างกัน ตลอดจนศักยภาพของกันและกันที่ทั้งเข้ากันได้และยังขยายตัวต่อไปได้ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้น ในธุรกิจของทั้ง 2 ฝ่ายได้ด้วย (Johanson & Vahlne, 2006) สำหรับปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจร่วมทุนอีกประการหนึ่ง คือจำนวนประชากรในเมืองที่จะไปลงทุน เพราะประชากร ในฝ่ายอุปสงค์จะเป็นผู้ซื้อทำให้กิจการมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรด้านอุปทานจะเป็นแรงงานในการผลิตและการให้บริการ การมีประชากรจำนวนมากพอจึงเป็นสิ่งที่ส่งผลถึงการร่วมทุน อนึ่งการเข้าไปลงทุนนี้ จะก่อให้เกิดการไหลเข้าของเงินทุนที่รวดเร็วกว่าการที่ใช้เงินทุนสะสมจากผู้ประกอบการในท้องถิ่น ซึ่งส่งผลต่อการเจริญทางเศรษฐกิจ ในพื้นที่แห่งนั้น (Graham & Wada, 2001) เห็นได้จาก การที่นักธุรกิจท้องถิ่น ถ้ามีความชำนาญ ในพื้นที่อย่างดี มี ส่วนแบ่งตลาด ที่มากเพียงพอ และตลาดยังมี การขยายตัวได้อีก ตลอดจนตลาดมีการแข่งขันที่เสรีและไม่รุนแรงเกินไป เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุน (Tsang, 2002)

ความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ

การใช้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจมักตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพึงพอใจของ ผู้ประกอบการ ทั้ง 2 ฝ่าย และมีการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันทั้งด้านความคิด ข้อมูลข่าวสาร บทเรียนจากประสบการณ์ทางด้านธุรกิจ ที่มีร่วมกันมา อาจเคยมีข้อเสนอแนะ ตลอดจนข้อแลกเปลี่ยนในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ มาด้วยกัน จนในที่สุดเกิดเป็นระบบเศรษฐกิจเครือข่ายขึ้นมา ซึ่งการร่วมทุนคือปรากฏการณ์หนึ่งที่เกิดจากความสัมพันธ์นั่นเอง การที่ธุรกิจใด ๆ มีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการทำธุรกิจที่กว้างขวาง ทำให้ธุรกิจนั่นเองตลอดจนธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง ไปด้วยตามสายโซ่อุปทาน เช่น ลูกค้า ผู้จัดหาวัตถุดิบ ป้อนให้กิจการ หน่วยงานอิสระ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตัวแทนจำหน่ายสินค้าให้กิจการ ครอบครัวของผู้ประกอบกิจการเอง และอื่น ๆ ตลอดจนสายสัมพันธ์ทั้งที่เป็นทางการและที่ไม่เป็นทางการ ได้เล็งเห็นโอกาสในการทำธุรกิจมากขึ้น น่าจะทำให้ลดความเสี่ยงในการทำธุรกิจให้น้อยลงได้ และสามารถรับรู้ถึงลักษณะของสินค้าหรือบริการใน

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

พื้นที่ที่จะเข้าไปลงทุน อย่างแท้จริง ได้อีกด้วย (Oviatt & McDougall, 2005 ; Johanson & Vahlne, 2006) จึงจัดได้ว่าการมีเครือข่ายความสัมพันธ์ เป็นการใช้ต้นทุนทางสังคมในการร่วมมือแสวงหาประโยชน์และความก้าวหน้าร่วมกัน (จีระ หงส์ลดารมภ์, 2549) การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายนี้ต้องพิจารณาในองค์รวมทั้งในด้านกระบวนการที่ยอมรับจากทั้ง 2 ฝ่าย ทั้งด้านเวลาที่เหมาะสม และด้านวิธีการขั้นตอนที่แต่ละฝ่ายต่างก็มีข้อจำกัด กรณีที่ทั้ง 2 ฝ่ายสามารถปรับเข้าหากันได้อย่างสอดคล้องกันหรือมีความสอดคล้องกันอยู่เป็นทุนเดิมแล้วนั้น จะทำให้การร่วมกันทำธุรกิจเป็นไปอย่างราบรื่น (Anderson & Gatignon, 1986) โดยที่ธุรกิจบริการขนาดเล็ก นั้นมักใช้เวลาในการตัดสินใจร่วมทุนน้อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีการไตร่ตรองนานมากกว่า เพราะมีความคล่องตัวสูงและมีสายการบังคับบัญชาและการสื่อสารในองค์กรที่สั้นกว่า (Erramilli & D' Souza, 1993)

รูปแบบการดำเนินงาน

การดำเนินธุรกิจเป็นแนวทางหนึ่งเพื่อบูรณาการทรัพยากรที่มีอยู่ของธุรกิจและระหว่างธุรกิจให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ธุรกิจใด ๆ ต่างก็มีความต้องการที่จะมีความสามารถในการบริหารจัดการเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ให้ได้มากกว่าคู่แข่ง รูปแบบการดำเนินงานที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุน ทางธุรกิจ มักขึ้นอยู่กับ จำนวนเงินที่ใช้ลงทุน ของแต่ละฝ่าย ประสบการณ์ในวงการธุรกิจของแต่ละฝ่าย และวิธีการในการบริหารงาน ตลอดจนรวมถึงแนวคิดเพื่อการบริหารและการแก้ปัญหา จากทั้ง 2 ฝ่าย อันอาจมีอิทธิพลจาก ปัจจัยภายนอกซึ่งประกอบด้วยสภาพทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศนั้น ๆ ยิ่งถ้าฝ่ายหนึ่งมีรูปแบบการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ ภาพมากก็จะยิ่งส่งผลให้ อีกฝ่ายหนึ่งอยากร่วมลงทุนทำธุรกิจด้วย (Khan , Wu & Kang, 2004) ดังนั้นกิจการที่มีขนาดใหญ่ที่มีการเน้นใช้และเข้าถึงเทคโนโลยี มีการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้ความสำคัญกับการทำวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ จึงพบว่าการร่วมทุนมากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็กที่มีการร่วมทุนน้อยกว่า แต่กิจการขนาดเล็กก็เริ่มมีแนวโน้มที่จะร่วมทุนเพื่อการขยายหรือดำรงธุรกิจมากขึ้น อย่างไรก็ตาม รูปแบบการดำเนินงานที่มีการจัดการทางการเงินที่ดี มีการหมุนเวียนของกระแสเงินสด โครงสร้างของทรัพย์สิน หนี้สิน เงินสด และเงินทุนสำรอง ที่แสดงเป็นข้อมูลเชิงปริมาณไว้ในงบการเงินของกิจการอย่างน่าเชื่อถือ มีระบบข้อมูลทางการเงิน ที่มีความถูกต้องสมบูรณ์อย่างเป็นปัจจุบัน งบการเงินที่มีมาตรฐาน มีความน่าเชื่อถือตามหลักเกณฑ์ทางบัญชีที่รับรองทั่วไป รวมถึงมีระบบข้อมูลเพื่อการเสียภาษีและการได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี เนื่องจากการได้รับสิทธิด้านการส่งเสริมการลงทุน จะยิ่งทำให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนไม่ว่าจะขยาย ควบรวม หรือขายกิจการ

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ออกไป ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและง่ายต่อการตัดสินใจ (กระทรวงอุตสาหกรรม , 2549) เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจอีกฝ่ายหนึ่งให้มาร่วมทุนในการทำธุรกิจไม่ว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะมีขนาดธุรกิจที่ใกล้เคียงกัน มีขนาดที่ใหญ่กว่า หรือมีขนาดเล็กกว่าก็ตาม (Khan , Wu & Kang, 2004) อีกทั้งกิจการที่มีฐานะทางการเงินแข็งแกร่ง ก็มักจะเน้นรูปแบบการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยี ใหม่ที่ทันสมัยอยู่เสมอ รวมถึงการเข้าร่วมทุน และการลงทุนเต็มรูปแบบมากกว่า กิจการที่มีขนาดเล็ก (Dhanaraj & Beamish, 2005) ซึ่งจะทำให้องค์กรมีการเปลี่ยนแปลงใน ด้านความสามารถในการทำกำไรของกิจการที่เติบโตเพิ่มขึ้น มักมีองค์ประกอบจากความสามารถของทรัพยากรคนทั้งในองค์กรและที่เกี่ยวข้องกับองค์กร การที่ธุรกิจให้ความสนใจผู้ถือหุ้นที่มาร่วมลงทุน การให้ความผูกพันกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในทุกภาคส่วน เช่น พนักงาน ลูกค้า ผู้จัดหาวัตถุดิบ รวมถึงผู้ขายสินค้า และยังคงมีการขยายผลออกไปถึงโครงสร้างของสังคมภายนอก และค่านิยมภายในกิจการ เพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ที่ดีกับกระบวนการบริหารงานโดยรวม แล้ว การหาผู้ร่วมทุนก็จะเป็นไปได้ง่าย (Dhanaraj & Beamish, 2005 ; Raff , Ryan & Stachler, 2006)

ขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจจัดเป็นศักยภาพในการดำเนินธุรกิจที่สำคัญ มีการแบ่งเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจขนาดกลาง และ ธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งโดยทั่วไป มักแบ่งขนาดธุรกิจ โดยใช้เงินทุนจดทะเบียนในการก่อตั้ง เป็นเกณฑ์ แต่บางกรณีมีการแบ่งขนาดของธุรกิจตาม มูลค่ารวมของสินทรัพย์ รวมทั้ง บางกรณีก็มีการแบ่งขนาดธุรกิจตาม จำนวนพนักงาน อย่างไรก็ตามทุนจดทะเบียน มูลค่าของสินทรัพย์ ตลอดจนจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่มักมีความสอดคล้องกันในด้านของขนาดธุรกิจ ทั้งนี้กิจการที่มีขนาดธุรกิจใหญ่น่าจะแสดงว่าเป็นกิจการที่มีความมั่นคงนั้น มักอยู่รอดได้มากกว่ากิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก เนื่องจากมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงกว่า มีศักยภาพหรือความสามารถหลักที่เหนือกว่า และมีแนวทางการปรับตัวได้มากกว่า กิจการที่มีขนาดเล็ก แนวทางหนึ่งที่ใช้ในการปรับตัวคือการร่วมทุน (Khan , Wu & Kang, 2004) และการเข้าครอบครองเป็นเจ้าของสินทรัพย์ขนาดใหญ่มักใช้เป็นแนวทางของกิจการขนาดใหญ่ในการเป็นบริษัทข้ามชาติก็มีมากกว่ากิจการขนาดเล็ก (Horst, 1972) ฉะนั้นนักธุรกิจที่จะตัดสินใจร่วมทุน และต้องการหาประโยชน์จากความสำเร็จเปรียบจากขนาดของธุรกิจแล้ว ก็มักเลือกที่จะร่วมทุนโดยที่กิจการจะมีความเสี่ยงที่น้อยกว่าการลงทุนเองทั้งหมด

ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ

ประสบการณ์คือความสามารถหรือทักษะที่อยู่นอกเหนือไปจากความสามารถหลักขององค์กร เช่นอาจเป็นความสามารถพิเศษบางอย่างที่กิจการมีแต่กิจการอื่นไม่มี หรือมีก็ไม่เหมือน ประสบการณ์จึงขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เกี่ยวข้องในช่วงที่ผ่านมา การที่กิจการใดมีประสบการณ์ในรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่ตกในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

วงการธุรกิจที่สืบเนื่องยาวนาน เมื่อเกิดปัญหาความยุ่งยากในการบริหารงาน ประสบการณ์ จะช่วยแก้ปัญหาในยามที่กิจการได้รับผลกระทบจาก ปัจจัยภายนอกได้เป็นอย่างดี ธุรกิจที่มีขนาดเล็กและธุรกิจที่ดำเนินมาในลักษณะการบริหารงานในครอบครัวที่มีประสบการณ์ยาวนานจะเริ่มมีแนวโน้มร่วมทุนเพื่อการอยู่รอดมากขึ้น (Randøy , Dibrell & Craig, 2008) ทั้งนี้เพราะธุรกิจที่มีประสบการณ์ยาวนาน จะมีแนวทางศึกษาค้นคว้าของปัญหา และประเมินแนวทางการแก้ไข ปัญหา ได้อย่าง รอบคอบและกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการร่วมทุนมาก กว่าธุรกิจที่มี ประสบการณ์น้อย ๆ (Johanson & Vahline, 2006) และในการจัดหาผู้ร่วมทุน กับกิจการนั้น การที่ธุรกิจมีประสบการณ์ยาวนานก็จะมีเครือข่ายธุรกิจที่มากตามไปด้วย ผู้ที่สนใจจะมาร่วมทุนก็ มีข้อมูลและปรากฏการณ์เชิงประจักษ์ในช่วงที่ผ่านมาแล้วว่าธุรกิจมีประสบการณ์ ได้ใช้ ความสามารถในการดำรงตัวให้อยู่รอดมาได้ในช่วงที่เกิดปัญหาในครั้งก่อน ๆ การหาผู้ร่วมทุนก็ เป็นไปได้ง่ายขึ้น (Oviatt & McDougall, 2005) นอกจากนี้ธุรกิจที่มีประสบการณ์ยาวนาน มักจะมีขนาดธุรกิจที่ใหญ่กว่าธุรกิจที่มีประสบการณ์น้อย เนื่องจากมีการสะสมทุน มี มูลค่าทรัพย์สิน ตลอดจนมีพนักงานจำนวนมากกว่าก็ จะมีทางเลือกใน การขยายตัว หรือดำรงกิจการ ด้วยวิธีการ ต่าง ๆ ได้มากกว่าด้วย (Raff , Ryan & Stachler, 2006)

ศักยภาพของบุคลากร

คุณภาพและความสามารถของ บุคลากรในองค์กรมีผลอย่างมากต่อความสำเร็จ หรือ ความล้มเหลวของธุรกิจ โดยทั่วไปแล้วศักยภาพของบุคลากรในระดับกลางถึงระดับบริหารจะมีผล มากกว่าบุคลากรในระดับล่างในการดึงดูดความสนใจของผู้ร่วมทุนทั้งจากในประเทศและที่มาจาก ต่างประเทศ ทั้งนี้ศักยภาพมักพิจารณาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีตทั้งด้านความสามารถ ในการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานที่ยาวนานระดับหนึ่ง ประสบการณ์ในการเผชิญปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหา และมีความสามารถในการประสานงานทั้งภายในองค์กรและระหว่าง องค์กร (Fazekas, 2008) อย่างไรก็ตามพนักงานที่มีศักยภาพสูงก็จะมีค่าแรงงานที่เป็นต้นทุนใน การดำเนินงานที่สูงตามไปด้วย ซึ่งก็จะทำให้มีส่วนขัดแย้งบ้างต่อความน่าสนใจในการเข้าร่วมทุน ของอีกฝ่ายหนึ่ง (Cheng & Kwan, 2000a) การที่บุคลากรมีความสามารถในการพัฒนากลยุทธ์ การดำเนินงาน โดยเฉพาะเพื่อการแก้ปัญหาของกิจการในยามวิกฤตินั้นมักมาจากศักยภาพของ พนักงานในระดับบริหาร มากกว่าพนักงานในระดับล่าง นอกจากนี้การที่บุคลากรระดับบริหารมี ความสามารถในการจัดการความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม บริหารงานภายใต้ความ กดดันและวัฒนธรรมที่หลากหลาย สามารถออกแบบระบบการทำงานและปฏิบัติงานได้อย่าง ยืดหยุ่นคล่องตัว มีการปรับตัวเข้ากันได้กับผู้ร่วมงานทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร นอกจากนี้

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

แล้วการมีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร รวมไปถึงความสามารถในการเรียนรู้และถ่ายทอด การเรียนรู้ในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพเหล่านี้ ล้วนทำให้การร่วมทุนทำได้ง่ายขึ้นกว่ากิจการที่ ขาดบุคลากรที่มีปัจจัยเหล่านี้ (เพชรี ชุมทรัพย์, 2549)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ที่มีต่อรูปแบบ การจัดการการเงิน

นโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาลทั้งทางด้านเศรษฐกิจและทางด้านสังคมก็เป็นตัวแปรที่สำคัญอีกตัวแปร หนึ่งที่จะสนับสนุนหรือไม่ก่อให้เกิดความน่าสนใจในการร่วมทุน การที่ประเทศบริหารงานโ ดย รัฐบาลที่มีนโยบายการปกครองประเทศที่ถูกจัดลำดับด้านความเสี่ยงว่าเป็นประเทศที่มีความเสี่ยง ต่ำ จะดึงดูดใจให้ เกิดการร่วมทุน ในทางธุรกิจ ได้ง่าย กว่าประเทศที่ถูกจัดว่ามีความเสี่ยงที่สูง โดยทั่วไปประเทศที่มีฐานะยากจนรวมถึงประเทศที่กำลังพัฒนา มักมีความต้องการให้ เกิดกระแส หมุนเวียนทางการเงินจากกระแสเงินที่มาจากนักลงทุนนอกประเทศ ดังนั้นรัฐบาลของประเทศ กำลังพัฒนาจึงมักมีนโยบายสนับสนุนการลงทุนทั้งภายในป ระเทศและที่มาจากต่างประเทศด้วย การลดหย่อนหรือไม่เก็บภาษีในช่วงแรก การจัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำและระยะเวลาผ่อนชำระ คืนที่มีระยะเวลายาวนาน ทั้งนี้เพราะเมื่อมีการลงทุนจะส่งผลให้เกิดการจ้างงานและการกระจาย ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและทางสังคมตามมา นักลงทุนโดยทั่วไปจะให้ความสนใจของ นโยบายรัฐบาลในการบริหารประเทศ 6 ด้านได้แก่ การที่รัฐบาลมีการจำกัดการใช้ทรัพยากร หรือให้ใช้ทรัพยากรในการทำธุรกิจได้อย่างเสรี การมีเงื่อนไขยุ่งยากในการคืนเงินกำไร เงินปันผล เงินทุน กลับคืนไปยังประเทศที่มาทำการลงทุน หรือไม่มีเงื่อนไขที่ยุ่งยากซับซ้อน ด้านอัตรา แลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างสกุลเงิน ที่ควรมีเสถียรภาพ เมื่อเทียบกับเงินตราสกุลหลักของโลก ได้แก่ เงินดอลลาร์ สรอ . เงินสกุลยูโร เงินสกุลเยน เป็นต้น ด้านทำเลที่ตั้ง ที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกในการเข้าถึงการใช้งานและมีค่าใช้จ่ายที่ไม่แพง จนเกินไปทั้งการคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร การที่รัฐบาล มีนโยบายการกู้เงิน ินแทนหรือค้ำ ประกันการกู้เงินให้ กับธุรกิจที่ควรส่งเสริม ก็ช่วยให้เกิดความมั่นใจว่าจะมีแหล่งเงินทุนในอนาคตที่ เพียงพอ ต้นทุนของเงินทุนก็ไม่สูงเกินไป และการมีเสถียรภาพทางการเมืองในการบริหารประเทศ ที่จะบริหารและใช้นโยบายของรัฐบาลไปอย่างต่อเนื่อง กรณีที่รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง จะทำให้นักธุรกิจหยุดหรือชะลอการลงทุน เพราะกลัวความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่ออนาคต (Cheng & Kwan, 2000a ; Duncan, 2003 ; Ghatak & Halicioglu, 2006)

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

สิทธิพิเศษที่จะได้รับในการลงทุน

ในด้านสิทธิพิเศษที่จะได้รับในการลงทุนนั้น ส่วนใหญ่จะมีความหมายถึงการได้รับสิทธิพิเศษด้านกฎหมายภาษีอากร และด้านอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต่ำกว่าปกติ แต่ ในหลายกรณี ยังมีความหมายรวมถึงการถูกกีดกันการลงทุนด้วย ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่รวมทั้งประเทศไทยด้วย นั้นมัก จะได้รับสิทธิพิเศษจากประเทศที่พัฒนาแล้ว นอกจากนี้ การที่มีการรวมกลุ่มประเทศตามสภาพทางภูมิศาสตร์ เช่นกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ และประเทศคู่เจรจาอีก 6 ประเทศที่จะส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกันด้วยแล้ว ยี่ จะทำให้นักลงทุนมีการระดมทุนด้วยวิธี การร่วมทุนกันได้มากขึ้นและง่ายขึ้น ประเทศที่ตั้งอยู่ในบางสภาพภูมิศาสตร์ที่ได้รับการสนับสนุนจะมีการร่วมทุนได้ดีกว่าสภาพภูมิศาสตร์ที่ถูกกีดกัน นอกจากการได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษีอากร ยังรวมถึงการมีและบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังในการ ให้ความคุ้มครองแก่ทรัพย์สิน รวมถึงทรัพย์สินทางปัญญา ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร จะเป็นตัวสนับสนุนให้เกิดการร่วมทุนเพิ่มมากขึ้น เพราะนักธุรกิจที่ลงทุนมีความมั่นใจว่าจะไม่เกิดความเสียหายจากการลอกเลียนหรือทำซ้ำ ด้วย (Chiang, 1996 ; Zhao & Zhu, 2000 ; Duncan, 2003) กรณีการร่วมทุนจากต่างชาติที่มีเป้าหมายเพื่อขยายฐานการจำหน่ายสินค้า หรือบริการ โดยมีเป้าหมายสุดท้ายคือการครอบครองส่วนแบ่งตลาด รวมไปถึงการลงทุนให้ครบวงจรของธุรกิจเพื่อทำให้มั่นใจว่าสายโซ่อุปทานที่จะป้อนการผลิตมีอย่างเพียงพอ และทำการขยายตลาดไปในขณะเดียวกัน โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นไปสู่ การลงทุนสำหรับธุรกิจที่พึกและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว (Johnson, 2003) สิทธิเหล่านี้ผู้ทำธุรกิจทั้งหลายต้องศึกษาและทำความเข้าใจกฎระเบียบให้ถ่องแท้ มิให้ เข้าใจผิดในสาระสำคัญเพราะจะเป็นความเสี่ยงอย่างมากในการดำเนินงานทั้งการเวนคืน และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

วัฒนธรรมองค์กร

วัฒนธรรมองค์กรจัดเป็นต้นทุนที่มองไม่เห็น แต่มีอิทธิพลที่ทรงพลังต่อการทำงานของคนในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นบรรทัดฐาน ความเชื่อ แนวคิด ธรรมเนียมปฏิบัติของพนักงานในองค์กรนั้น ๆ ในการทำธุรกิจของคนแต่ละเชื้อชาติ จะมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านการใช้อำนาจด้านการรวมกันเป็นกลุ่มกับการแยกตัวเป็นอิสระในการทำงาน องค์กรที่มีพนักงานเพศชายมากกว่าต่างกับองค์กรที่มีพนักงานหญิงมาก การหลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน ด้วยการสร้างกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนหรือจะยอมรับความไม่ชัดเจน ความคล้ายคลึง และความแตกต่างกัน วัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันของแต่ละองค์กรธุรกิจนี้ อาจ จะมีผลกระทบต่อพลังที่ทุ่มเทในการทำงาน กับองค์กรของบุคคลให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ เหล่านี้ล้วนเป็นได้ทั้งสิ่งดึงดูดใจในการร่วมทุน และไม่สนับสนุนรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พึกในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ให้เกิดการร่วมทุน ในการดำเนินธุรกิจบนพื้นฐานของความแตกต่างทางวัฒนธรรม นี้ จะส่งผลกระทบต่อการรับรู้การเปลี่ยนแปลงของต้นทุนธุรกิจ อันเนื่องมาจาก อิทธิพลของหมู่คณะที่เข้าไปเกี่ยวข้อง ตลอดจนความหลากหลายที่ต้องพึงพา ระหว่างกัน (Hofstede, 1980 ; Zhang, 2002 ; MacNab & Worthy, 2007) ดังนั้น ผู้ประกอบการ ที่ทำการร่วมทุน จึงต้องมีความรู้ทางด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมภายในองค์กรที่จะไปร่วมทุนด้วยเช่นกัน

ตลาดในพื้นที่

ปัจจุบันการอิมพอร์ตของตลาดที่มีต่อสินค้าและบริการจะมีความรวดเร็วมากขึ้นเนื่องจาก ผู้บริโภคมีอุปสงค์ในการบริโภคสูงขึ้น ธุรกิจ ที่ต้องการจะขยายตัว และปกป้องส่วนแบ่งทางการตลาดที่มีอยู่เดิม จะมองหาโอกาสที่จะขยายไป ร่วมทุนกับกิจการที่มีที่ตั้ง ที่น่าสนใจและมีศักยภาพต่อการร่วมทุน จึงต้องมีการกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมกับช่วงเวลา และเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุน (Chaundy, 2002 ; Danskin , Dibrell & Kedia, 2005) ทั้งนี้ต้องมีข้อมูลข่าวสารอย่างเพียงพอต่อการตัดสินใจโดยคำนึงถึงแหล่งที่มาของข้อมูล ลักษณะของข้อมูล ความเป็นปัจจุบันของข้อมูล และความเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจในข้อมูล รวมถึงระยะเวลาที่มีในการตัดสินใจด้วย หลายครั้ง ข้อมูลข่าวสารระหว่างกิจการก็อาจคลาดเคลื่อนไม่ถูกต้อง และการที่วัฒนธรรมองค์กรที่ต่างกันก็ทำให้ความเข้าใจในการสื่อสารเรื่องราวไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ก็จัดเป็นอุปสรรคต่อการร่วมทุนได้เหมือนกัน (Johanson & Vahlne, 2006) การพิจารณาปัจจัยตลาดในพื้นที่นี้ทำให้ผู้ที่ตัดสินใจร่วมทุนต้อง เลือกใช้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการเพื่อการขับเคลื่อนธุรกิจ ให้เหมาะสมกับสภาพของตลาด ตามช่วงเวลานั้น ๆ โดยต้องมีการทำประมาณการความเป็นไปได้ทางการเงิน ซึ่งพิจารณาจากปัจจัยด้านโครงสร้างของรายได้ที่จะมีเข้ามาในอนาคต และต้นทุนของการได้ส่วนแบ่งการตลาดตามที่คาดหวังว่ามีความคุ้มค่าน่าพอใจ ตลอดจนการนำสภาพแวดล้อมของบริษัทเข้ามาพิจารณาด้วย และมีขนาดของความเสี่ยงที่ผู้ร่วมทุนยอมรับได้ (Dunning, 2000)

โครงสร้างพื้นฐาน

ปัจจุบันโครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการตั้งธุรกิจในทุกรูปแบบ รวมถึงธุรกิจที่พักในเมืองตากอากาศด้วย การที่กิจการใดมีสถานที่ตั้งอยู่ในสภาพภูมิศาสตร์หรือทำเลที่ มีระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการคมนาคมขนส่งที่สะดวกได้หลาย ๆ ทางทั้งทางถนน ทางรถไฟ ทางเรือ และทางอากาศ และราคาค่าขนส่ง ก็ไม่มีราคาสูงจนเกินไป มีการติดต่อสื่อสารที่ดีได้อย่างสะดวกรวดเร็ว จะทำให้ธุรกิจประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก รวมไปถึงการ มีระบบคลังสินค้าที่ดี มีอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัย มีแรงงานที่เพียงพอ ตลอดจนในทำเลที่ตั้งมีการ กระจายความเจริญได้อย่างทัดเทียมกัน สภาพภูมิศาสตร์หรือทำเลที่กล่าวถึงทั้งหมดนี้ จะมีส่วนทำให้กระตุ้นการร่วมรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ทุนได้เป็นอย่างดีกว่าเมื่อเทียบกับกิจการที่มีทำเลที่ตั้งที่ห่างไกลหรือไม่ได้รับความสะดวกทางด้านการคมนาคมสื่อสาร ระบบการสื่อสารและเทคโนโลยีทางการขนส่งที่ทันสมัย นี้ ได้มีส่วนช่วยให้ความต้องการของผู้บริโภคสามารถเข้าถึงความต้องการของท้องถิ่น ขึ้นได้มากขึ้น มองได้ว่าเป็นการสร้างอุปสงค์ต่อสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น สาเหตุเนื่องมาจากระบบด้านการสื่อสารและระบบโทรคมนาคมที่ส่งผลให้เกิดเป็นตลาดเดียวกันทั่วโลก ทำให้สินค้าและบริการมีมาตรฐานเดียวกันที่พิกัดก็เช่นเดียวกัน โครงสร้างพื้นฐานจึงจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบทั้งทางบวกที่จะมีลูกค้าเพิ่มขึ้นและในแง่ลบที่จะมีลูกค้าหันเหไปยังทำเลอื่นได้ด้วย กับการร่วมทุนในพื้นที่ที่มีสินค้าหรือบริการประเภทเดียวกันมาก ๆ (Kumar, 2001; Ghatak & Halicioglu, 2006 ; Hong & Chin, 2006)

ต้นทุนการบริหารงาน

พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ใดก็ตามที่มีความได้เปรียบด้านภูมิศาสตร์มากกว่าพื้นที่อื่น มีความอุดมสมบูรณ์ จากทรัพยากรทั้งหลาย โดยเฉพาะ การมีทรัพยากรที่หายาก ทั้งทรัพยากรทางกายภาพจากธรรมชาติและจากการที่มนุษย์สร้างขึ้น ทรัพยากรมนุษย์ทั้งจำนวนและคุณภาพอันหมายถึงความสามารถ ในการทำงาน ประสิทธิภาพ ในการช่วยทำให้ธุรกิจเหนือกว่าคู่แข่งชั้นเครือข่ายความสัมพันธ์กับคนหรือกับองค์กรอื่นที่มีกว้างขวาง และทรัพยากรองค์การอันได้แก่การมีระบบในการทำงาน การมีวัฒนธรรมองค์กรที่ดีและเข้ากันได้ กับผู้ร่วมทุน จะทำให้การผลิตรวมทั้งการบริการมีต้นทุนที่ต่ำลง และการมีแรงงานที่มีจำนวนเพียงพอ มีทักษะ ในงานที่ทำ ค่าแรงที่มีราคาถูก มีต้นทุนของเงินทุนที่ต่ำ มีแหล่งเงินทุนในการสนับสนุนการทำธุรกิจ มักได้รับความสนใจจากการร่วมทุนทั้งโดยนักธุรกิจในประเทศและที่มาจากต่างประเทศ นักธุรกิจจึงต้องมีการเตรียมหาทำเลดังกล่าวไว้เป็นการล่วงหน้า (Cheng & Kwan, 2000a ; 2000b ; Johnson, 2005) ซึ่งการบริหารจัดการความรู้อย่างเชี่ยวชาญ และการบริหารจัดการการเงินที่ ทำให้เกิดการมีต้นทุนต่ำได้อย่างเหมาะสม จะยังเป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนการร่วมทุนให้เป็นไปได้มากยิ่งขึ้น (Priem & Butler, 2001)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการการเงิน

ความเสี่ยงด้านการเงิน

ความเสี่ยง ด้านการเงิน จะเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการหากำไรของบริษัท อาจเป็นเหตุให้ผู้ลงทุนต้องสูญเสียรายได้ เกิดภาวะขาดทุน หรือเงินลงทุนจำนวนนั้นเกิดต้นทุนจมเป็นการสูญเสียโอกาสในการนำเงินทุนไปใช้ในด้านอื่น ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่ตกในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ความเสี่ยงทางการเงิน ในการลงทุนที่ตัดสินใจผิดพลาด ผิดจังหวะเวลา หรืออัตราการแลกเปลี่ยน ค่าเงินระหว่างสกุลที่ไม่มีเสถียรภาพจาก ช่วงระยะเวลาในการทำสัญญากับช่วงระยะเวลาที่ต้องชำระหรือได้รับการชำระเงิน กรณีที่ค่าเงินแข็ง ถ้ากิจการได้ประโยชน์แต่ลูกค้าเสียประโยชน์ลูกค้าผู้มาใช้บริการก็จะมีจำนวนลดลง ในทางตรงกันข้ามถ้าเงินอ่อนตัวลงลูกค้าผู้มาใช้บริการมีจำนวนมากขึ้นก็จริง แต่ต้นทุนด้านอื่นเช่นอัตราดอกเบี้ย การผลิต การจ้างงาน กลับมีจำนวนที่สูงมากขึ้นจน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบการเงิน จึงทำให้เกิดผลการดำเนินงานที่ขาดทุน หรือความเสี่ยงทางการบริหาร ทางการเงินที่ใช้นโยบายเสี่ยงมากและคาดหวังว่าจะได้ผลตอบแทนคืนมาในระยะเวลานานอย่างมากด้วย เช่นการกู้เงินระยะสั้นมาใช้ลงทุนในระยะเวลายาวนานกว่า 1 ปี และความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม ที่ธุรกิจทุกแห่งที่ทำกันอยู่นั้นได้รับผลกระทบในทางลบเหมือนกันหมด เช่นการที่ไม่มีนักท่องเที่ยวธุรกิจที่พิกทุกแห่งได้รับผลเสียหายเหมือนกันหมด อาจเรียกว่าเป็นความเสี่ยงทางธุรกิจ การเงิน (เพชร ชุมทรัพย์, 2552) ประเทศที่มีการใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ย ต่ำ และบริหารให้ อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินมีเสถียรภาพ มีผลให้การบริหารต้นทุนมีความได้เปรียบ จึงมัก นำไปสู่การร่วมมือในการทำธุรกิจและร่วมทุนระหว่างกัน (Chaundy, 2002 ; Wu & Lin, 2002 ; Chow & Kim, 2004)

การเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ปัจจุบัน ในเวทีการค้าและเศรษฐกิจระดับโลกมีการรวมกลุ่มกันตามสภาพทางภูมิศาสตร์เป็นภูมิภาค อนุภูมิภาค แม้กระทั่งการรวมตัวกันเป็นประชาคมทั่วทั้งโลก เช่น องค์การการค้าโลก เอเปค อาเซียน อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง นาฟต้า เป็นต้น การรวมกลุ่มกันนี้มีเป้าหมายหลายประการ คือเป้าหมาย ในการลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพื่อเพิ่ม ผลผลิตของการผลิตสินค้าหรือบริการ เป้าหมายในการประสานงานและ สร้างความยืดหยุ่นในการทำงาน ซึ่งเทคโนโลยีด้านสารสนเทศ และการใช้นวัตกรรมในการบริหารจัดการข้อมูลของกิจการอย่างเป็นองค์รวมนั้น จะช่วยให้การวางแผนและการตัดสินใจในการดำเนินงานของ กิจการเป็นไปได้อย่างสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้การประสานงานต่าง ๆ ภายในกิจการสะดวกราบรื่นขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการขายสินค้าและ ให้บริการกับลูกค้าได้อย่างทั่วถึงในทุก ๆ ภูมิภาคมากขึ้น ซึ่งช่วยให้ กิจการสามารถขยายตลาดของผลิตภัณฑ์และบริการ ออกไปอย่างกว้างขวาง ส่งผลต่อการนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของยอดขายและ กำไรของกิจการให้มีมากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์การธุรกิจจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการ

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พิกในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

วางแผนเชิงกลยุทธ์ธุรกิจ เพื่อให้กิจการร่วมทุน บรรลุเป้าหมายและมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นด้วยการวิจัยพัฒนา การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้วยนวัตกรรมทางการบริหารจัดการ เพราะเทคโนโลยีจะช่วยส่งเสริมให้ กิจการมีความสามารถในการตัดสินใจ ขยายเข้าสู่ตลาดใหม่ ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้เร็วขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน ต้นทุนค่าแรงงาน ในปัจจุบันไม่ได้ต่ำเหมือนในอดีต อีกแล้ว ผู้ประกอบการทั้งหลายจึงต้องเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี ด้วยการเปลี่ยนแปลงแนวคิดจาก Learning by Doing เป็น Learning by Design การแข่งขันทางการตลาดโดยการใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เป็นเครื่องมือ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ใช้เทคโนโลยีในการประสานงานและการตัดสินใจ ใช้เทคโนโลยีในการเสนอขายสินค้าและบริการให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง ตลอดจนใช้เทคโนโลยีในการวิจัยและพัฒนาสินค้า บริการ และกระบวนการในการทำงาน ใหม่ ๆ จึงมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก กิจการที่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ดี มักจะมีกิจการอื่นสนใจร่วมทุนด้วยมากกว่ากิจการที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ (Charles & Paul, 2003 ; Mattoo , Olarreaga & Saggi, 2004 ; Palit, 2006)

กลยุทธ์ด้านราคาในการแข่งขัน

การที่กิจการใด ๆ มีความสามารถในการใช้กลยุทธ์ราคาในการแข่งขัน ได้นั้น มักเป็นเพราะกิจการมีการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว จน อยู่ในสถานการณ์ที่ได้เปรียบกว่า ต้นทุนของ คู่แข่งขัน ในสินค้าหรือบริการที่เหมือนกัน กลยุทธ์ราคาในการแข่งขันนี้เป็นไปได้ทั้งการใช้กลยุทธ์ราคาต่ำ กลยุทธ์ราคาสูง กลยุทธ์ราคาเดียวกัน กลยุทธ์ราคาแบบใช้หลายระดับราคาเป็นต้น (Anam & Chiang, 2004 ; Hulland , Wade & Antia, 2007) ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็น กิจการขนาดใหญ่ หรือธุรกิจข้ามชาติ ที่มีความสามารถนำ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตลอดจนความรู้ที่มีมาอยู่ก่อนแล้ว มาผสมผสานกับสิทธิพิเศษของ กิจการพันธมิตรที่มีความร่วมมือ อธิบายกันอย่างไรก็ดีโดยที่ เป็นการดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน อาจจะมีการ ร่วมกันนำเสนอสินค้าหรือบริการ จาก การใช้แหล่งผลิต หรือ แหล่งวัตถุดิบ หรือ ผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบจำพวกเดียวกันกับที่กิจการ ใช้อยู่แล้ว ดังนั้นการเข้ามาของคู่แข่ง รายอื่นจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับ การลงทุนและบรรยากาศในการแข่งขันภายใน พื้นที่ที่จะเข้าไปร่วมทุน ทั้งนี้โดยมีการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยนโยบายการค้าเสรี ในพื้นที่ดังกล่าว (Anam, Chiang, & Shin-Hwam, 2002) ผู้ประกอบการ ที่มาจากต่างพื้นที่กันจึง ต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการคิด ในด้านการตั้งราคาให้เหมาะสมกับสภาพในท้องถิ่น กลยุทธ์การบริหารกิจการให้มีประสิทธิภาพเกิด ต้นทุนการผลิตหรือ ต้นทุนการให้บริการ ต่อหน่วยที่ต่ำ และมีความได้เปรียบคู่แข่ง รวมถึงการสร้าง ความแตกต่าง

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ของผลิตภัณฑ์และบริการจนทำให้ลูกค้าต้องตระหนักว่ามีความแตกต่างจริง จนกระทั่ง ังมีความ
 เต็มใจในการชำระค่าสินค้าและบริการตามนโยบายที่กิจการใช้ และนักธุรกิจต้องมีทัศนคติในการ
 บริหารและในการกำหนดราคาให้มีความ สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศ และ
 สอดคล้องกับกิจการอื่น ๆ ที่เป็นคู่แข่งภายในประเทศนั้น ทั้งนี้เพื่อสร้างความได้เปรียบที่แตกต่าง
 จากคู่แข่งขึ้นด้วยความสามารถหลักของธุรกิจ (corecompetencies) หรือ ความสามารถของ
 บุคคลากร (human competencies) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของธุรกิจยุคปัจจุบันที่จะแข่งกัน
 ในระดับโลกได้อย่างประสบความสำเร็จ จึงจะส่งผลต่อการหาผู้ร่วมทุนในการทำธุรกิจได้ค่อนข้าง
 ง่ายตลอดจนได้ประโยชน์ในแง่การแข่งขันในตลาดอีกด้วย (Teece, 1986)

ลูกค้าที่กิจการมีอยู่แล้ว

กิจการต้องมีความใส่ใจในข้อมูลพื้นฐานของลูกค้าเดิมที่มีอยู่ เพราะลูกค้าเป็นผู้กำหนด
 ความต้องการสินค้าหรือบริการตามค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติที่มีการรับรู้ เรียนรู้ และได้ รับการ
 จูงใจมาก่อน และกิจการก็มีความคุ้นเคย มีการรับรู้หลายสิ่งหลายอย่าง เหล่านั้นมาช่วงเวลาหนึ่ง
 แล้ว จัดได้ว่าการมีลูกค้าเดิมถือเป็นฐานรายได้ที่สำคัญของกิจการ การให้ความสนใจข้อมูลภาพ
 กว้างของลูกค้าในพื้นที่ที่จะร่วมทุน เช่น ข้อมูลด้าน อัตราการเกิดของประ ชากร การเพิ่มของ
 ประชากรจากการเคลื่อนย้ายอพยพ คุณภาพชีวิต การประกอบอาชีพ วิถีชีวิตของประชาชน การ
 มีส่วนร่วมชุมชน หรือลักษณะการบริโภคของประชาชน ก็เป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลยความเอาใจใส่
 ทั้งนี้การที่จะทำให้ธุรกิจดำเนินไปได้ดีและประสบความสำเร็จได้นั้นต้องได้รับ การยอมรับของ
 ระบบโครงสร้างทางสังคมของ ลูกค้าในพื้นที่ ดังนั้นจึง จะเป็นสิ่งที่จูงใจและเอื้อประโยชน์ต่อ
 ผู้สนใจที่จะมาร่วมทุนด้วย (Fiesinger, 1992 ; Wright , Pringle & Kroll, 1992 ; King & Lenox,
 2003 ; Schwartz, 2003) ทั้งนี้ประสบการณ์ที่มีต่อลูกค้าในแง่ดี เช่นความเชื่อสัจธรรมะหว่างกัน
 การปฏิบัติอย่างถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย การมีความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน การมี
 จริยธรรมและจรรยาบรรณระหว่างกัน จะยึดเหนี่ยวลูกค้าไว้อย่างได้ผล ซึ่งจะส่งผลต่อการที่จะมี
 ผู้มาสนใจร่วมทุนกับกิจการได้ (Gleason , Lee & Mathur, 2002 ; Dick – Forde, 2005)

กระบวนการทำงาน

การที่กิจการใดให้ความสำคัญและใส่ใจกับกระบวนการทำงาน โดยเริ่มตั้งแต่การจัดสรร
 ปัจจัยในการผลิต ได้แก่ วัตถุดิบ เงินทุน แรงงาน มีทักษะและเทคโนโลยีซึ่งสามารถพัฒนาไปสู่
 กระบวนการผลิตที่มีการรับรองมาตรฐานคุณภาพด้วยระบบ ที่ทันสมัย มีการเข้าถึงทรัพยากรได้
 ง่าย บริหาร ต้นทุนของทรัพยากร ในทุกด้านได้ดี เช่น ต้นทุนการผลิต ทั้งต้นทุนทางตรงและต้นทุน
 ทางอ้อมที่สามารถควบคุมได้ ต้นทุนแรงงาน ที่ถูกและมีคุณภาพทั้งแรงงานที่มีฝีมือและแรงงาน
 ฝีมือ ก็จะเป็นที่น่าสนใจในการ ร่วมทำธุรกิจ ด้วย ต้นทุนค่าขนส่ง ที่มีความคุ้มค่าและเกิดการ
 รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

ประหยัดในการจัดส่งและการเข้าถึงทั้งด้านวัตถุดิบและเข้าถึงตลาด ค่าใช้จ่ายทางการเงิน เช่น อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ ไม่มีค่าธรรมเนียมที่ซ้ำซ้อนสิ้นเปลืองและยุ่งยากเสียเวลา สนับสนุนให้กระบวนการทำ ธุรกิจมีความ สะดวก และรวดเร็ว และทำให้ทั้ง กระบวนการมีความ สอดคล้อง เชื่อมโยงกับปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาของโลกได้มาก มีการ วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนใน กระบวนการผลิต เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น จะเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะมี ผู้เข้าร่วมทุนด้วย (Palmer, 2001) โดยที่ผู้มาร่วมทุนนั้นจะได้ประโยชน์ในแง่การได้ ทรัพยากรใน สิ่งที่ขาดแคลนมาก่อน และได้ขยายตลาดเพื่อสนับสนุนกระบวนการทำงานในธุรกิจเดิมและธุรกิจ ที่มีความสัมพันธ์กับธุรกิจเดิม (Park, 2003)

ความสามารถในการวิจัยและพัฒนา

กิจการที่มีความสามารถในการปรับปรุง ประยุกต์ มีการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการ ใหม่ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพตลาดที่เปลี่ยนอย่างรวดเร็วได้ มีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือที่ ทันสมัยและเหมาะสม ด้วยวิธีการทำวิจัยและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้มีขีดความสามารถ แข่งขันอย่างได้เปรียบและมีประสิทธิภาพ จนเกิดความสำเร็จต่อกิจการ ารได้ จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิด การร่วมทุนได้ไม่ยาก (Drucker, 1985 ; Berthon et al., 2004 ; O'Regan & Ghobadian, 2005) ซึ่งการวิจัยนี้ยังหมายความไปถึงการสร้างแผนงานและนโยบาย ในการปรับปรุงทุกกระบวนการ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ตลอดจนการระดมทุนเข้าสู่กิจการ ด้วยวิธีใหม่ ๆ ด้วย (Nohria & Gulati, 1996 ; Johannessen et al., 2001)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ลักษณะของ กิจการ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการ การเงิน

ที่ตั้งของกิจการ

ทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม และจงใจให้เกิดการร่วมทุนนั้น จะต้องมีอัตราการเติบโตในพื้นที่ ที่รวมไปถึงการเติบโตทางธุรกิจ มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสาร มีโครงสร้างพื้นฐาน ที่พร้อมและสะดวก มีนโยบายของรัฐบาล ที่ให้การสนับสนุน มีจำนวน นักท่องเที่ยวในพื้นที่ ที่มากพอ มีเสถียรภาพทางการเมืองการปกครอง และ มีวัฒนธรรมความ เป็นอยู่ที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นและมีความน่าสนใจ (UN, 1993 ; Kundu, 1994 ; Kleinwort Benson Securities Research, 1996) การร่วมทุนในหลายกรณีจึงทำไปเพื่อ ปกป้องรักษาและ ผนวกรวมเพื่อเป้าหมายด้านส่วนแบ่งตลาด รวมไปถึงการตัดหน้าคู่แข่งที่จะลงทุนในเมืองที่ น่าสนใจจึงไปทำการลงทุนก่อน (McKinsey Global Institute, 1998 ; Pricewaterhousecoopers, 2001)

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

ประเภทของกิจการที่พัก

ประเภทของกิจการที่พักที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะมีการแบ่งประเภทตามขนาด ทำเล การให้บริการ หรือแบ่งตามวัตถุประสงค์ของผู้มาพัก มีผลต่อการความยากง่าย ความสนใจ ในการจัดหาผู้ร่วมทุนที่แตกต่างกัน เพราะแต่ละประเภทมีการใช้เงินลงทุนที่มีขนาดต่างกัน และความเสียหายทางการเงิน รวมถึงระยะเวลาในการคืนเงินลงทุนก็แตกต่างกัน (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548 ; วิษณุ บ่างสมบุญ, 2548 ; อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช, 2548 ; ปรีชา แดงโรจน์, 2549 ; Alan & James, 2006 ; David & Jack, 2006) ; Denney & Michael, 2007) ทั้งนี้ธุรกิจที่พักซึ่งเป็นธุรกิจบริการที่มีรายได้ไม่สม่ำเสมอตลอดปี รายได้ในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งนอกเหนือจากอุปทานด้านห้องพัก อุปสงค์ด้านห้องพัก และสถานการณ์แรงงาน ที่มีผลต่อการจัดหาผู้ร่วมทุน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551 ; Kundu, 1994 ; Danskin, Dibrell & Kedia, 2005 ; World Tourism Organization, 2006)

รูปแบบของกิจการ

รูปแบบของกิจการที่พัก ไม่ว่าจะจะเป็น กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้น ส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท จำกัด หรือ บริษัทมหาชน นจำกัดก็ตาม ถ้ามี อัตราการเติบโตที่น่าสนใจ บริหารงานมีประสิทธิภาพ มีบริการที่สะอาดปลอดภัยและมีมาตรฐาน จะมีผลต่อการตัดสินใจในการร่วมทุนทำธุรกิจด้วย (สันติ กิระนนท์, 2546 ; เพชร ชุมทรัพย์, 2552 ; Dhanaraj & Beamish (2005) ; Raff , Ryan & Stachler, 2006) อัตราการเติบโตและประสิทธิภาพ นี้วัดได้จากข้อมูลทางการเงินที่น่าเชื่อถือ (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2549 ; World Tourism Organization, 2006) รวมทั้งการร่วมทุนหลายกรณีทำไปเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอด ในภาวะวิกฤติ หรือทำไปเพื่อเพิ่มพลังในการเติบโตที่รวดเร็วขึ้นจากการระดมทรัพยากรทางการเงิน ทรัพยากรบุคคล และการใช้เครือข่ายความสัมพันธ์ที่ต่างฝ่ายต่างมีนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน (Horst, 1972) ; Erramilli & D' Souza, 1993 ; Khan , Wu & Kang, 2004 ; Oviatt & McDougall, 2005 ; Johanson & Vahlne, 2006) ซึ่งเงื่อนไขการลงทุนใน ด้านความต้องการและปริมาณของลูกค้า ที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การแข่งขันในธุรกิจ ที่ไม่รุนแรงเกินไป การมีสายสัมพันธ์และการสนับสนุนในอุตสาหกรรม ที่ดี อัตราดอกเบี้ยที่ไม่สูงจนเกินไป มีเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยนและเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจ และ นโยบายกิจการ ที่เปิดรับการร่วมทุน ล้วนเป็น รูปแบบ เงื่อนไขสำคัญต่อการตัดสินใจในการหาผู้ร่วมทุน (Porter, 1998 ; Chaundy, 2002 ; Duncan, 2003 ; Chow & Kim, 2004 ; Khan , Wu & Kang, 2004)

เมื่อพิจารณาจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในพื้นที่และได้ ทำการวิเคราะห์แล้ว ค้นพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีต่อรูปแบบการจัดการรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

การเงินของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม มีความสอดคล้องกัน โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ซึ่งเป็น **ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)** คือ 1) ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง (Ownership specific advantage : Own) ประกอบด้วย 1.1 ศักยภาพและขนาดของตลาด 1.2 การมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ 1.3 รูปแบบการดำเนินงานของธุรกิจ 1.4 ขนาดของธุรกิจ 1.5 ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ และ 1.6 ศักยภาพของบุคลากร 2) ปัจจัยความได้เปรียบด้านสภาพภูมิศาสตร์ (Location specific advantage : Locate) ประกอบด้วย 2.1 นโยบายรัฐบาล 2.2 สิทธิพิเศษที่จะได้รับในการลงทุน 2.3 วัฒนธรรมองค์กร 2.4 ตลาดในพื้นที่ 2.5 โครงสร้างพื้นฐาน และ 2.6 ต้นทุนการบริหารงาน 3) ปัจจัยความได้เปรียบด้านการบริหารภายในกิจการ (Internalization specific advantage : In) ประกอบด้วย 3.1 ความเสี่ยงด้านการเงิน 3.2 การเข้าถึงเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม 3.3 กลยุทธ์ด้านราคาในการแข่งขัน 3.4 ลูกค้าที่กิจการมีอยู่แล้ว 3.5 กระบวนการทำงาน และ 3.6 ความสามารถในการวิจัยและพัฒนา 4) ลักษณะของกิจการ (Business profile : B) ประกอบด้วย 4.1 ที่ตั้งของกิจการ 4.2 ประเภทของกิจการที่พัก 4.3 รูปแบบของกิจการ

ส่วนตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือรูปแบบการจัดการทางการเงิน จำแนกเป็น 2 ลักษณะคือ แนวทางการร่วมทุน จะกำหนดค่าในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 1 ส่วนแนวทางอื่น จะกำหนดค่าในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 0 สามารถแสดงเป็นกรอบแนวคิดได้ดังภาพ 3

สมมติฐานของการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยข้างต้น ทำให้ได้สมมติฐานในการวิจัย 4 ข้อดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการจัดการการเงิน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม ขึ้นอยู่กับความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง
2. รูปแบบการจัดการการเงิน ของผู้ประกอบการ ธุรกิจที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม ขึ้นอยู่กับความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์
3. รูปแบบการจัดการการเงิน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม ขึ้นอยู่กับความสำคัญในด้านการบริหารงานภายในธุรกิจ
4. รูปแบบการจัดการการเงิน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม มีความสัมพันธ์กับลักษณะของธุรกิจ

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

สำหรับการวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้เศรษฐกิจยั่งยืน จะกำหนดนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการดังต่อไปนี้

ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง หมายถึง การที่กิจการมีสินทรัพย์ทั้งที่มีตัวตน และไม่มีตัวตนแล้วทำให้กิจการเกิดประโยชน์ต่อการทำธุรกิจ อันประกอบด้วย

ศักยภาพและ ขนาดของตลาด หมายถึง การที่กิจการยังสามารถขยายตลาดได้จาก จำนวนนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น และปกป้องส่วนแบ่งตลาดเดิมที่มีอยู่ได้ แม้จะมีการแข่งขันที่รุนแรง

การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ หมายถึง การที่ผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญในการเป็นสมาชิกสมาคมโรงแรมไทยซึ่งจะทำให้เกิดการขายได้ง่าย นอกจากนี้ ยังมีความสามารถในการจัดหาแรงงานในพื้นที่ซึ่งอาจมีค่าแรงงานสูง ตลอดจนมีความ สามารถแสวงหาพันธมิตรมาร่วมดำเนินกิจการได้

รูปแบบการดำเนินกิจการ หมายถึง การดำเนินงานที่ต้องอาศัยเงินทุนที่มีความเหมาะสมโดยมีข้อมูลในการตัดสินใจรวมไปกับความชำนาญในธุรกิจที่พัก ซึ่งเป็นผลจากสภาพ เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว ในอันที่จะทำให้สามารถจ่ายดอกเบี้ยและภาษีของธุรกิจได้

ขนาดของธุรกิจ หมายถึง ขนาดของกิจการที่พักทั้งใหญ่ กลาง และขนาดเล็ก ที่จะส่งผลให้เกิดการร่วมทุน การอยู่รอดของธุรกิจ การทำตลาดกับลูกค้าอันอาจมีผลต่อประสิทธิภาพ ในการบริหารงานและการใช้เทคโนโลยีของกิจการได้

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฎา สังขมณี

ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ หมายถึง ระยะเวลาในการทำธุรกิจนับแต่ก่อตั้งกิจการ อันมีผลให้เกิดเครือข่ายในวงการ การมีประสบการณ์ยาวนานจะมีผลต่อความสามารถของ บุคลากรในอันที่จะเข้าใจความต้องการของลูกค้าและตอบสนองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการมี ประสบการณ์ยาวนานจะทำให้ขนาดของธุรกิจมีการเติบโตขึ้น

ศักยภาพของบุคลากร หมายถึง การที่กิจการมีบุคลากรทุกระดับมีความรู้ ความสามารถในธุรกิจ ทั้งที่มีผลมาจากประสบการณ์ในธุรกิจที่ฝึกและจากการศึกษาอบรม โดยเฉพาะความสามารถของบุคลากรในระดับบริหารที่จะดึงดูดความสนใจให้เกิดการร่วมทุน

ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ หมายถึง การมีทำเลที่ตั้ง และปัจจัยทางด้าน กฎหมายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตั้งธุรกิจ อันจะทำให้ได้รับความสะดวกและเหมาะสมต่อธุรกิจที่ฝึก ประกอบด้วย

นโยบายรัฐบาลด้านกฎหมายการลงทุน หมายถึง การที่หน่วยงานของรัฐในพื้นที่ที่มีการ ลดระเบียบขั้นตอนการทำงานให้เกิดความสะดวกต่อการทำธุรกิจ มีการปรับกฎหมายเกี่ยวกับการ ลงทุนให้มีความเหมาะสม มีการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในพื้นที่อย่างจริงจัง เอื้ออำนวยให้เป็นพื้นที่ที่ได้รับสิทธิทางภาษีในการทำธุรกิจ ตลอดจนมีการให้ความรู้ในนโยบาย รัฐบาลกับผู้ประกอบการเพื่อนำไปใช้คว บคุมต้นทุนในการบริหารงานได้อย่าง เหมาะสมต่อการทำ ธุรกิจ

โครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง บริเวณพื้นที่ทำการวิจัยมีระบบการขนส่ง และการสื่อสาร ที่ทันสมัย มีความพร้อมด้านการรักษาความสะอาด ด้านการรักษาความปลอดภัย มีความพร้อม ของสาธารณูปโภคและได้รับความสะดวกในการติดตั้งสาธารณูปโภคสำหรับการทำธุรกิจที่ฝึก

การตลาดในพื้นที่ หมายถึง ภาพรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ส่งผลให้ เกิดความเสี่ยงในด้านการลงทุน รวมถึงความมีเสถียรภาพของรัฐบาลที่ทำให้เกิดความน่าสนใจใน การลงทุน ซึ่งส่งผลให้กิจการต้องมีการบริหารงานอย่าง ก ระจ่ายอำนาจโดยเป้าหมายในการทำ การตลาดในพื้นที่ให้ชัดเจน

ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ หมายถึง การบริหารงานในกิจการ ทุกด้าน อย่างเหมาะสม อัน จะทำธุรกิจดำเนินไปได้ดีและทำให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน ประกอบด้วย

การมีแนวคิดทางนวัตกรรม หมายถึง การที่กิจการมี การปรับแผนงาน นโยบาย ให้ เหมาะกับเป้าหมายของธุรกิจ กิจการมีการจัดให้มีสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ ให้กับลูกค้า ตลอดจน

รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่ฝึกในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ผ.ศ.กฤษฏา สังขมณี

สนับสนุนส่งเสริมให้พนักงานคิดสร้างสรรค์บริการใหม่ให้กับลูกค้า ปรับปรุงอุปกรณ์เครื่องมือให้
เหมาะต่อการทำงาน และพยายามหาช่องทางใหม่ในการให้บริการ

ความเสี่ยงทางการเงิน หมายถึง การที่กิจการได้รับผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยน
ระหว่างสกุลเงินบาทกับเงินตราสกุลอื่นที่ผันผวนบ่อย รวมไปถึงระดับของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่อยู่
ในระดับสูง และหาแหล่งเงินกู้ยาก ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญในด้านนี้

การเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้นวัตกรรม หมายถึง การที่กิจการใช้ความทันสมัย
ในการรับค่าบริการผ่านบัตรเครดิต และไม่คิดค่าบริการเพิ่ม รวมไปถึงการรับจองที่พักผ่านระบบ
อินเทอร์เน็ต และมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอินเทอร์เน็ตไร้สายเพื่อให้ลูกค้าได้ใช้บริการ
ติดต่อสื่อสารอย่างสะดวกรวดเร็ว

การให้ความสำคัญกับลูกค้า หมายถึง การที่กิจการให้ความสำคัญสนทนมนจนเกิดเป็น
ความคุ้นเคยกับแขกที่มาพักจนอาจเกิดการร่วมกันทำธุรกิจ มีการให้บริการอย่างเอาใจใส่ ดูแล
รักษาทรัพย์สินของลูกค้าให้มีความปลอดภัย และให้ความสำคัญต่อความต้องการ ของลูกค้าที่
กิจการให้บริการได้

กระบวนการทำงาน หมายถึง การพยายามหาแนวทางการทำงานที่จะเกิดการ
ประหยัดและได้เปรียบในการตั้งราคา มีการควบคุมต้นทุนด้วยการใช้ทั้งคนและเทคโนโลยี ซึ่งทำ
ให้ลดค่าใช้จ่ายลง และมีการตั้งราคาตามกลุ่มลูกค้าที่มาใช้บริการห้องพักที่มีความแตกต่างกัน

ลักษณะของกิจการ หมายถึง ลักษณะโดยรวมของธุรกิจ อันได้แก่

ตำแหน่งที่ตั้งของกิจการในพื้นที่ที่ทำการวิจัย แยกเป็นรายอำเภอประกอบด้วยแม่กลอง
อัมพวา และบางคนที่

ลักษณะประเภทของกิจการที่พักรู้ว่าเป็น โรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์

รูปแบบกิจการว่าเป็นรูปแบบบริษัท ห้างหุ้นส่วน หรือ กิจการเจ้าของคนเดียว

การร่วมทุน หมายถึง การที่กิจการตั้งแต่ 2 แห่งตกลงลงทุนผลิตสินค้าหรือให้บริการ
ร่วมกันโดยทำความตกลงเกี่ยวกับเงินลงทุน สิทธิความเป็นเจ้าของ การแบ่งผลประโยชน์ รวมถึง
การเข้าร่วมถือหุ้นในอีกกิจการหนึ่ง ซึ่งก่อตั้งมาก่อนแล้ว อาจมีหรือไม่มีอำนาจในการตัดสินใจใน
การบริหารงานก็ได้ เป็นการร่วมทุนอย่างถาวรหรือเพียงครั้งคราวก็ได้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีมูลค่า
คิดเป็นเงินได้ในการทำธุรกิจ โดยต้องเป็นการลงทุนทางตรงไม่ใช่การลงทุนผ่านตลาดการเงิน

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการการเงินของ ธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน ” ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัย โดยมีแนวทางที่จะ ปฏิบัติ 3 แนวทาง คือ เริ่มด้วยการวิจัยจากเอกสาร และดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพในลำดับถัดมา โดยใช้กระบวนการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากนั้นในขั้นตอนสุดท้ายจะทำการวิจัยในเชิง ปริมาณ ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม นอกจากนี้ยังศึกษาถึงระดับ ความสำคัญ ของปัจจัยในการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน และต้องการที่จะ สร้างรูปแบบการลงทุนที่ เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยกา รศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เป็น ข้อมูล ทฤษฎี เช่น เอกสารสถิติ จำนวนมากจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตำราและเอกสารทาง วิชาการ รวมทั้งบทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงและมีเนื้อหาใกล้เคียง ข่าวสารต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นสื่ อเอกสาร และที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พร้อม ๆ กับการลงพื้นที่จังหวัด สมุทรสงครามในนามสถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในการทำประชาคมกับผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง และมีการลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องอีกหลายครั้ง จากนั้นจึงถกเถียงแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้เหล่านั้น จนได้เป็นองค์ประกอบของ ปัจจัยที่มีต่อรูปแบบการจัดการการเงินของ ธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

การวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้ตามแนวทางของ Lincoln & Guba (1985) คือเริ่มจากการกำหนดจุดเน้นของการวิ จัย กำหนดกระบวนการทัศน์ การวิจัยให้ สอดคล้องกับจุดเน้นและทฤษฎีที่ใช้เป็นเครื่องชี้นำการวิจัย กำหนดบุคคลและสถานที่ที่จะไปเก็บ ข้อมูล กำหนดเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล วางแผนการเก็บข้อมูลและการบันทึกข้อมูล วางแผนกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลวางแผนเกี่ยวกับสื่ ่ งอำนวยความสะดวก จนถึงวางแผน เกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงคุณภาพจะทำด้วยวิธีการสัมภาษณ์

เชิงลึก (In-depth Interview)(Lincoln & Guba, 1985 ; Maykut & Morehouse, 1994) โดยทำการ กำหนดว่าจะ สัมภาษณ์เจ้าของ หรือผู้บริหารที่มีส่วนกำหนด นโยบายของสถานประกอบการที่พิก นั้น ๆ และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเองที่ผ่านเหตุการณ์ที่ผู้วิจัย ต้องการรู้ด้วยความยินดี ผู้วิจัยจะวางแผนการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการที่พิกจากทุกอำเภอ โดยเลือกจากประเภทของสถานประกอบการที่มีคำตอบเหมือนกันจำนวนมากที่สุด และรองลงมา และจากลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีคำตอบมากที่สุดและที่รองลงมา จนกระทั่งข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมีความซ้ำ ในด้านการเข้าถึงและการทำความเข้าใจกับเจ้าของหรือผู้บริหาร ที่ทำการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะเลือกสถานประกอบการที่พิกที่เจ้าของ หรือผู้บริหารให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตั้งแต่ที่ผู้วิจัยมาลงพื้นที่และเป็นแขกเข้าพัก ซึ่งทั้งหมดล้วนให้ข้อมูลเป็นอย่างดีมากและข้อมูลที่ได้นับเป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อการทำวิจัย จัดเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบจงใจ (Purposefully Sampling) (Miles & Huberman, 1994 ; Creswell, 1998) ทั้งนี้ก่อนที่จะทำการ สัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยจะขออนุญาตพบเจ้าของหรือผู้บริหารของกิจการ และรอจนกว่าจะพร้อม ให้ข้อมูล ทั้งนี้ได้ มีการเตรียมคำถามไว้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ เตรียมอุปกรณ์การ บันทึกวีดิทัศน์และใส่เทปคัมพรีนทร์ พร้อมทั้งนัดหมายผู้ช่วยวิจัยที่ เดินทางไปด้วยกันในการบันทึก คำสัมภาษณ์และ บทสนทนา ก่อนการ สัมภาษณ์ ผู้วิจัยและผู้ช่วยจะตรวจเช็คเอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและสื่อต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ในการเก็บข้อมูลในกระเป๋าเอกสารว่าครบถ้วน ทดสอบว่าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน เตรียมแบตเตอรี่สำรอง ไว้อีก 1 ชุด เพื่อติดตั้งและลอง อุปกรณ์สื่อเหล่านั้นให้พร้อมใช้งานจริง เมื่อถึงเวลานัดหมายและได้พบผู้ถูกสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัย และผู้ช่วยจะกล่าวสวัสดิ์และ แนะนำตัว ในการขออนุญาตสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อใช้ ประกอบการทำวิจัยในการให้บริการต่อท้องถิ่นและชุมชน โดยที่ผลของการวิจัย มิได้นำไปใช้เพื่อ การอื่นและจะไม่ทำให้กิจการของผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความเสียหายในทางธุรกิจ รวมถึงขออนุญาต ผู้ถูกสัมภาษณ์ในการบันทึกภาพและเสียง โดยจะใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที เมื่อสัมภาษณ์ได้ครบ ทุกประเด็นในเวลาที่กำหนดไว้แล้วนั้น ผู้วิจัยจะกล่าวปิดการสัมภาษณ์โดยกล่าวในประเด็นว่ามี ข้อมูลใดเพิ่มเติมที่ผู้ถูกสัมภาษณ์จะให้รายละเอียดอีกหรือไม่ ถ้าไม่มีข้อมูลเพิ่มเติมอีกแล้ว ผู้วิจัย จะสรุปข้อมูลทั้งหมดจากการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งเปิดสื่อบันทึกให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ดู และ ฟังเป็นการยืนยันอีกครั้ง พร้อมไปกับการทดสอบว่าสื่อบันทึกทั้งหลายมีการทำงานจริง แล้วจึง กล่าวขอบคุณ ยุติการสัมภาษณ์

การวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณซึ่งทำในรูปแบบการสำรวจนั้น ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นกิจการที่พัก ซึ่งประกอบด้วย โรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ ในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งผู้วิจัยได้รับทะเบียนรายชื่อกิจการเหล่านี้จากเว็บไซต์ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และของหน่วยงานราชการหลายแห่งของจังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งจากการลงสำรวจพื้นที่จริง ด้วยปัจจุบันมีกิจการที่พักในเขตพื้นที่ทำการวิจัยทั้งหมด 161 กิจการซึ่งถือว่ามีจำนวนไม่มากเกินไป ผู้วิจัยจึงตัดสินใจทำการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ โดยจะเป็นการสอบถามข้อมูลจากเจ้าของกิจการหรือจากผู้บริหารกิจการที่พักที่มีส่วนกำหนดนโยบายของกิจการ สรุป ได้ว่า จำนวนประชากรจากอำเภอเมืองสมุทรสงครามหรือแม่กลองมีจำนวน 51 กิจการ โดยแบ่งเป็นโรงแรม 7 แห่ง โฮมสเตย์ 27 แห่ง และรีสอร์ท 17 แห่ง ประชากรจากอำเภออัมพวามีจำนวน 85 กิจการ โดยแบ่งเป็นโฮมสเตย์ 60 แห่ง และรีสอร์ท 25 แห่ง และประชากรจากอำเภอบางคนทีมีจำนวน 25 กิจการ โดยแบ่งเป็นโฮมสเตย์ 22 แห่ง และรีสอร์ท 3 แห่ง (ดังรายชื่อในภาคผนวก ก)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือ 2 ประเภท ประกอบด้วย

1. เครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าของหรือผู้บริหารที่มีส่วนกำหนดนโยบายของสถานประกอบการที่พัก จากแต่ละอำเภอ โดยจะเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารสถานประกอบการ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเลือกสถานประกอบการที่พัก ที่ผู้วิจัยเป็นแขกเข้าพักหรือไปรับประทานอาหารและ เจ้าของหรือผู้บริหาร ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดี โดยในการสัมภาษณ์จะกำหนดโครง สร้างการสัมภาษณ์อันเป็นประเด็นสำคัญในแต่ละหัวข้อไว้เป็นการล่วงหน้า เพื่อให้การสัมภาษณ์ได้ผลอย่างเต็มที่และใช้เวลาในการสัมภาษณ์ให้น้อยที่สุด คาดว่าไม่ควรเกิน 30 นาที โดยมีทั้งคำถามเชิงพรรณนา และคำถามเชิงวิเคราะห์หรืออธิบาย ตัวอย่างคำถามที่จำเป็น (Essential Questions) ในการสัมภาษณ์เช่น

คำถามที่ 1 กิจการของท่านมีรูปแบบการจัดการการเงินอย่างไร และส่งผลอย่างไรต่อการบริหารงาน

คำถามที่ 2 ท่านคิดว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

คำถามที่ 3 ท่าเลที่ตั้งของธุรกิจที่พักในอำเภอนี้ มีผลต่อการเลือกรูปแบบการจัดการการเงินอย่างไรบ้าง

คำถามที่ 4 ประเภทของธุรกิจที่ฝึกแต่ละแบบ มีผลต่อการเลือกรูปแบบการจัดการการเงินอย่างไรบ้าง

คำถามที่ 5 ลักษณะการจดทะเบียนทำธุรกิจแต่ละแบบ มีผลต่อการเลือกรูปแบบการจัดการการเงินอย่างไรบ้าง

ในระหว่างที่ทำการสัมภาษณ์จะขออนุญาตบันทึกเสียง หรือภาพ หรือทั้งเสียงและภาพ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับงานวิจัย และเพื่อใช้ในการวิเคราะห์รายละเอียด หลังจากได้ข้อมูลมาแล้วผู้วิจัยจะทำการจัดระเบียบข้อมูล ทางกายภาพด้วยการถอดเทป เป็นเอกสารผลการสัมภาษณ์ และเก็บรักษา ข้อมูลไว้ในคอมพิวเตอร์ ตลอดจน บรรณานุกรม จัดระเบียบเนื้อหา แสดงข้อมูล จากการจัดกลุ่มตามประเด็นหลักและประเด็นย่อย เปรียบเทียบข้อมูลจากแต่ละตัวอย่าง เชื่อมโยงแนวคิดที่สัมพันธ์กันให้มีความหมาย และสรุปตีความด้วยการบรรยายผลทั้งที่เป็นรูปธรรมและที่เป็นนามธรรมในที่สุด (ชาย โภธิสิตา, 2549)

2. เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเชิงสำรวจในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการสร้างแบบสอบถามนั้นได้มาจากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรม ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ตัวแปรและมาตรวัดที่นักวิชาการในอดีตเคยใช้มาก่อน จากนั้นจะคัดเลือกเฉพาะมาตรวัดที่มีค่าความเชื่อถือได้ในเกณฑ์ที่สูง โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach alpha ที่มีค่ามากกว่า 0.6 ในกรณีที่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ตามคำแนะนำของ Hair et al. (2006) แล้วนำเอามาตรวัดดังกล่าวนี้มาทำการปรับปรุงข้อคำถามให้เกิดความเหมาะสมสำหรับการวิจัยครั้งนี้

การสร้างมาตรวัด

การสร้าง มาตรวัดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์จากข้อมูลที่เก็บในพื้นที่ตามแนวทางที่ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมมาก่อนหน้านี้ (ดังปรากฏในภาคผนวก ข) จากกรอบแนวคิดปัจจัยที่มี การเลือกรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่ฝึกในจังหวัดสมุทรสงคราม คือ ความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน (Owner specific) ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 6 ตัวแปร ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์ (Location specific) ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัวแปร และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ (Internalization specific) ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 5 ตัวแปร โดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรทุก ๆ ตัวนั้นได้ถูกจัดวางลงอย่างเหมาะสมในปัจจัยหลัก ทั้งนี้โดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือความร่วมมือกัน (communality) ระหว่างตัวแปรด้วยกันเองเป็นฐานในการเปลี่ยนสภาพตัวแปรหลาย ๆ ตัวให้

เหลือเพียงปัจจัยที่เกี่ยวข้องจริง ๆ ไม่ก็ปัจจัย และในแต่ละด้านของปัจจัยนั้นจะต้องมีองค์ประกอบของตัวแปรหลายตัวที่มีความเกี่ยวข้องร่วมกันสูงดังนี้

ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง (Own) ประกอบด้วยตัวแปร 6 ตัวแปร คือ

1. การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ (RELATION) หมายถึงการมีผู้รู้จักคุ้นเคยและช่วยเหลือกันได้ในวงการธุรกิจนั้นอาจอยู่ในรูปของนายหน้า ตัวแทน องค์กรหรือติดต่อกันโดยตรง มีการทำงานกันเป็นทีม และผู้ประกอบการต้องมีความรู้ถึงลักษณะของสินค้าหรือบริการในตลาดหรือพื้นที่ที่จะเข้าไปลงทุน โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Anderson & Gatingnon, 1986 ; Erramilli & D' Souza, 1993 ; Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ; Oviatt & McDougall, 2005 ; Johanson & Vahlne, 2006

การสร้างมาตรวัดตัวแปรการมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์หองค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ (Cronbach Alpha) ของมาตรวัดแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของความสำคัญ ในด้านการมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบธุรกิจจำนวน 5 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.354 - 0.584 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.754 ดังตาราง 1
ตาราง 1 มาตรวัดการมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	ผู้บริหารเน้นเป็นสมาชิกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพราะจะเป็นตัวแทนขายให้กับกิจการ	0.723	RELATION1	0.354
2	กิจการมีแรงงานที่สามารถจัดหาได้ง่ายในพื้นที่ที่ทำธุรกิจ	0.663	RELATION2	0.514
3	กิจการมีการร่วมทุนกับต่างชาติเพราะเป็นกิจการขนาดใหญ่มีฐานะการเงินแข็งแกร่ง	0.639	RELATION3	0.629
4	กิจการที่พักขนาดเล็กมีแนวโน้มร่วมทุนเพื่อการอยู่รอดมากขึ้น	0.535	RELATION4	0.544
5	การที่บุคคลากรที่มีค่าจ้างแรงงานสูง ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุน	0.508	RELATION5	0.584
ค่า Alpha รวม			RELATION	0.754

2. รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ (PATTERN) หมายถึงแนวทางที่กิจการดำเนินอยู่จากเงินทุน ประสบการณ์ ให้สอดคล้องกับภาวะภายนอก และมีข้อมูลในการตัดสินใจที่น่าเชื่อถือ โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Khan , Wu & Kang, 2004 ; Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ; Dhanaraj & Beamish, 2005 ; Raff , Ryan & Stachler, 2006

การสร้างมาตรวัดตัวแปร รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ผู้วิจัยได้พัฒนาจากการศึกษาของ Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบ ด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อ หาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรวัดแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของความสำคัญในด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการจำนวน 5 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.473 - 0.713 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.820 ดังตาราง 2

ตาราง 2 มาตรวัดการมีความสัมพันธ์ของรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	รูปแบบการดำเนินงานขึ้นอยู่กับเงินลงทุน และประสบการณ์ในการทำธุรกิจ	0.719	PATTERN1	0.612
2	ลักษณะการดำเนินธุรกิจมีผลมาจาก สภาพเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ท้องถิ่นของไทย	0.671	PATTERN2	0.579
3	กิจการมีความสามารถชำระหนี้ธนาคารได้ อย่างต่อเนื่อง	0.653	PATTERN3	0.713
4	กิจการมีความมั่นคงสามารถชำระภาษีได้	0.633	PATTERN4	0.473
5	กิจการมีข้อมูลทางการเงินที่น่าเชื่อถือเพื่อ ใช้ตัดสินใจในธุรกิจ	0.544	PATTERN5	0.693
ค่า Alpha รวม			PATTERN	0.820

3. ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ (EXPERIENCE) หมายถึง การก่อตั้งและดำเนินธุรกิจมาอย่างต่อเนื่อง มีบุคลากรที่ทำงานให้องค์กรมายาวนาน เข้าใจวัฒนธรรมการบริการลูกค้า โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ;

Oviatt & McDougall, 2005 ; Johanson & Vahlne, 2006 ; Raff , Ryan & Stachler, 2006 ; Randøy , Dibrell & Craig, 2008

การสร้างมาตรวัดตัวแปร ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อ หาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรวัดแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของความสำคัญในด้านการมีประสบการณ์ ในวงการธุรกิจจำนวน 4 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.531 - 0.635 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.787 ดังตาราง 3

ตาราง 3 มาตรวัดการมีความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ

ลำดับ ข้อ	รายการข้อความ	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	การมีเครือข่ายในธุรกิจที่เข้มแข็งสืบเนื่อง จากประสบการณ์ยาวนานของกิจการ	0.765	EXPERIENCE1	0.622
2	บุคคลากรที่ทำงานกับธุรกิจมานาน ล้วน มีผลต่อการดำรงอยู่ของกิจการ	0.651	EXPERIENCE2	0.635
3	ผู้บริหารและพนักงานเข้าใจวัฒนธรรม ต่างชาติ จึงเกิดความประทับใจต่อลูกค้า	0.521	EXPERIENCE3	0.616
4	ธุรกิจที่พักที่มีประสบการณ์ยาวนานส่งผล ให้มีขนาดธุรกิจที่ใหญ่กว่ากิจการเริ่ม ก่อตั้ง	0.505	EXPERIENCE4	0.531
ค่า Alpha รวม			EXPERIENCE	0.787

4. ขนาดของธุรกิจ (SIZE) หมายถึงลักษณะทางกายภาพภายนอก จำนวนเงินที่ใช้ลงทุน จำนวนพนักงาน ที่ปฏิบัติงาน ทำให้มีความสามารถในการบริหารจัดการและจูงใจต่อผู้มาร่วมทุน โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Horst, 1972 ; Khan , Wu & Kang, 2004 ; Danskin , Dibrel & Kedia (2005)

การสร้างมาตรวัดตัวแปรขนาดธุรกิจ ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อ หาค่าสัมประสิทธิ์ ของมาตรวัดแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็น

องค์ประกอบของความสำคัญในด้านขนาดธุรกิจจำนวน 5 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.539 - 0.811 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.879 ดังตาราง 4

ตาราง 4 มาตรฐานวัดขนาดของธุรกิจ

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	การร่วมทุนกับต่างชาติขึ้นกับขนาดธุรกิจ	0.680	SIZE1	0.754
2	กิจการที่พักขนาดใหญ่จะอยู่รอดได้ดีกว่า กิจการขนาดเล็กในภาวะวิกฤต	0.662	SIZE2	0.737
3	กิจการขนาดใหญ่มักทำการตลาดกับ ชาวต่างชาติมากกว่ากิจการขนาดเล็ก	0.560	SIZE3	0.539
4	กิจการที่พักขนาดใหญ่จะมีประสิทธิภาพ ในการบริหารงานมากกว่ากิจการขนาด เล็ก	0.557	SIZE4	0.731
5	กิจการที่พักที่มีขนาดใหญ่มักมีการใช้ เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ	0.552	SIZE5	0.811
ค่า Alpha รวม			SIZE	0.879

5. ศักยภาพและขนาดของตลาด (POTENTIAL) หมายถึงความสามารถในการแข่งขันและสร้างความเติบโตของรายได้ในอนาคตจากการมีลูกค้าเพิ่ม ร่วมกับการใช้ประสบการณ์ของผู้บริหาร โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Graham & Wada, 2001 ; Tsang, 2002 ; Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ; Johanson & Vahlne, 2006

การสร้างมาตรฐานวัดศักยภาพและขนาดของตลาด ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรฐานแต่ละรายการคำถาม พบว่ามี รายการที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของศักยภาพและขนาดของตลาดจำนวน 3 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.760 - 0.838 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.896 ดังตาราง 5

ตาราง 5 มาตรฐานวัดศักยภาพและขนาดของตลาด

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	กิจการยังสามารถขยายตลาดได้อีกจาก จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีมากขึ้น	0.773	POTENTIAL1	0.838
2	กิจการมีความสามารถปกป้องส่วนแบ่ง ตลาดที่มีอยู่เดิมในพื้นที่เนื่องจากมี ประสบการณ์มาก่อน	0.690	POTENTIAL2	0.793
3	กิจการสามารถขยายตลาดได้อีกแม้จะมี การแข่งขันที่รุนแรง	0.582	POTENTIAL3	0.760
ค่า Alpha รวม			POTENTIAL	0.896

6. ศักยภาพของบุคลากร (PERSONAL) หมายถึงความสามารถในการบริหารและปฏิบัติงานของคนในองค์กรที่มาจากการศึกษาและประสบการณ์ โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Cheng & Kwan, 2000a ; Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ; Fazekas, 2008 การสร้างมาตรฐานวัด ศักยภาพของบุคลากร ผู้วิจัยได้พัฒนา จากผลการศึกษาของ Danskin , Dibrel & Kedia (2005) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์หองค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรฐานแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ ของศักยภาพของบุคลากรจำนวน 3 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.585 - 0.685 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.791 ดังตาราง 6

ตาราง 6 มาตรฐานวัดศักยภาพของบุคลากร

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	ความน่าสนใจในการหาผู้ร่วมทุนมาจาก ความสามารถของผู้บริหาร	0.634	PERSONAL1	0.652
2	กิจการดำรงอยู่ได้เป็นผลมาจาก ประสบการณ์เป็นสำคัญ	0.626	PERSONAL2	0.585
3	ศักยภาพของบุคลากรในธุรกิจที่พุกไม่ ขึ้นกับระดับการศึกษาเท่านั้น	0.578	PERSONAL3	0.685
ค่า Alpha รวม			PERSONAL	0.791

ปัจจัยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ (Locate) ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร คือ

1. นโยบายรัฐบาล (GOVERNMENT) หมายถึงกฎระเบียบการทำงานของภาครัฐ ที่มีการอำนวยความสะดวก ค้ำครองสิทธิ ประโยชน์และส่งเสริมให้เกิดการลงทุน และนักธุรกิจรับรู้ จนได้ประโยชน์ โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Cheng & Kwan, 2000a ; Zhao & Zhu (2000) ; Duncan, 2003 ; Ghatak & Halicioglu, 2006

การสร้างมาตรวัดนโยบายรัฐบาล ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Zhao & Zhu (2000) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์หองค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อ หาค่าสัมประสิทธิ์ ของมาตรวัดแต่ละรายการคำถาม พบว่ามี รายการที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ ของนโยบายรัฐบาลจำนวน 5 รายการมีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.431 - 0.701 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.793 ดังตาราง 7

ตาราง 7 มาตรวัดนโยบายรัฐบาล

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	มีการลดกฎระเบียบและขั้นตอนการทำงานของรัฐเพื่อกระตุ้นการลงทุน	0.753	GOVERNMENT1	0.701
2	กิจการมีระบบการจัดการความรู้ ทำให้ควบคุมต้นทุนการบริหารงานได้ดี	0.668	GOVERNMENT2	0.431
3	กฎหมายด้านการลงทุนของไทยและต่างชาติมีการปรับให้เหมาะสมกว่าเดิม	0.617	GOVERNMENT3	0.508
4	การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาจริงจัง จะสนับสนุนการลงทุนให้มีมากขึ้น	0.591	GOVERNMENT4	0.596
5	การได้รับสิทธิพิเศษด้านภาษี ทำให้เกิดความน่าสนใจที่จะลงทุนในพื้นที่	0.557	GOVERNMENT5	0.672
ค่า Alpha รวม			GOVERNMENT	0.793

2. โครงสร้างพื้นฐาน (INFRASTRUCTURE) หมายถึงการจัดการให้มีความสะดวกถึงพร้อมในระบบสาธารณูปโภค ระบบการรักษาความปลอดภัย รวมถึงความสะดวกในพื้นที่ โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Kumar, 2001; Ghatak & Halicioglu, 2006 ; Hong & Chin, 2006

การสร้างมาตรวัด โครงสร้างพื้นฐาน ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Kumar (2001) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อ หาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรวัดแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของโครงสร้างพื้นฐานจำนวน 5 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.534 - 0.725 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.841 ดังตาราง 8

ตาราง 8 มาตรวัดโครงสร้างพื้นฐาน

ลำดับ ข้อ	รายการข้อความ	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	มีระบบการขนส่ง การสื่อสารที่ทันสมัยในพื้นที่	0.756	INFRASTRUCTURE1	0.725
2	ในพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านระบบการรักษาความสะอาดที่ชัดเจน	0.740	INFRASTRUCTURE2	0.659
3	ในพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านระบบการรักษาความปลอดภัยที่ชัดเจน	0.651	INFRASTRUCTURE3	0.534
4	ระบบความพร้อมของสาธารณูปโภคมีผลสำคัญต่อการลงทุน	0.624	INFRASTRUCTURE4	0.673
5	การติดตั้งระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่มีความสะดวก รวดเร็ว	0.622	INFRASTRUCTURE5	0.652
ค่า Alpha รวม			INFRASTRUCTURE	0.841

3. ตลาดในพื้นที่ (MARKET) หมายถึงความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายนอก รวมทั้งความเคลื่อนไหวจากปัจจัยภายในกิจการให้มีความสอดคล้องกัน โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Zhao & Zhu (2000) ; Dunning, 2000 ; Chaundy, 2002 ; Danskin , Dibrell & Kedia, 2005 ; Johanson & Vahlne, 2006

การสร้างมาตรวัด ของตลาดในพื้นที่ ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Zhao & Zhu (2000) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อ หาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรวัดแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของตลาดในพื้นที่จำนวน 3 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.506 - 0.642 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.749 ดังตาราง 9

ตาราง 9 มาตรฐานวัดตลาดในพื้นที่

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	การหดตัวในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึง เกิดความเสี่ยงในการลงทุน	0.573	MARKET1	0.584
2	ความไม่มีเสถียรภาพของรัฐบาล ถือเป็น ปัจจัยลบต่อการลงทุน	0.522	MARKET2	0.642
3	กิจการมีการกระจายอำนาจโดยมี เป้าหมายรวมในการทำงานอย่างชัดเจน	0.518	MARKET3	0.506
ค่า Alpha รวม			MARKET	0.749

ปัจจัยความสำคัญด้านการบริหารงานภายใน (Internal) ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร คือ

1. การมีแนวคิดทางนวัตกรรม (INNOVATION) หมายถึงการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ในการทำงาน การรู้จักใช้เครื่องมือที่มีความทันสมัยในการบริหารงาน ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของลูกค้า โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Drucker, 1985 ; Nohria & Gulati, 1996 ; Tomlin (2000) ; Johannessen et al., 2001 ; Randoy & Dibrell (2002) ; Berthon et al., 2004 ; O'Regan & Ghobadian, 2005

การสร้างมาตรฐาน การมีแนวคิดทางนวัตกรรม ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Tomlin (2000) , Randoy & Dibrell (2002) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรฐานแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของการมีแนวคิดทางนวัตกรรมจำนวน 5 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.639 - 0.830 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.907 ดังตาราง 10

ตาราง 10 มาตรฐานวัดการมีแนวคิดทางนวัตกรรม

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	มีการดำเนินงานปรับแผนงานและ นโยบายใหม่ๆ ให้เหมาะสมกับเป้าหมาย	0.764	INNOVATION1	0.796
2	กิจการจัดให้มีสินค้า / บริการใหม่ ๆ กับ ลูกค้าอยู่เสมอ	0.742	INNOVATION2	0.639
3	สนับสนุนพนักงานให้มีความคิดใหม่ใน การสร้างสรรคบริการกับลูกค้า	0.720	INNOVATION3	0.830
4	กิจการมีการพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ ให้เหมาะสมต่อการทำงาน	0.717	INNOVATION4	0.823
5	การหาช่องทางบริการใหม่ๆ จะ สามารถประคับประคองกิจการไปได้แม้ใน ภาวะวิกฤติ	0.623	INNOVATION5	0.751
ค่า Alpha รวม			INNOVATION	0.907

2. ความเสี่ยงทางการเงิน (FINANCE) หมายถึงการที่ผู้บริหารให้ความสนใจในความเปลี่ยนแปลงในระดับของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงิน การเปลี่ยนแปลงในอัตราผลตอบแทนการลงทุน และการมีแหล่งเงินทุนที่เพียงพอสนับสนุนในการประกอบธุรกิจ โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Tomlin (2000) ; Randoy & Dibrell (2002) ; Chaundy, 2002 ; Wu & Lin, 2002 ; Chow & Kim, 2004

การสร้างมาตรฐานวัด ความเสี่ยงทางการเงิน ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Tomlin (2000) , Randoy & Dibrell (2002) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรฐานแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบ ของความเสี่ยงทางการเงินจำนวน 4 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.585 - 0.809 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.859 ดังตาราง 11

ตาราง 11 มาตรฐานวัดความเสี่ยงทางการเงิน

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	ค่าเงินบาทที่ไม่มีเสถียรภาพ ส่งผลในทาง ลบต่อการดำเนินกิจการ	0.824	FINANCE1	0.809
2	อัตราดอกเบี้ยในประเทศอยู่ในระดับสูงมี ผลกระทบทางลบต่อการดำเนินกิจการ	0.765	FINANCE2	0.742
3	ผู้บริหารกิจการให้ความสำคัญมากกับ ความสำคัญของความเสี่ยงด้านการเงิน	0.741	FINANCE3	0.688
4	การหาแหล่งเงินกู้ใหม่ ๆ เพื่อลดความ เสี่ยงด้านการเงินทำได้ยาก	0.560	FINANCE4	0.585
ค่า Alpha รวม			INNOVATION	0.859

3. การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม (TECHNOLOGY) หมายถึง ความสามารถในการ มีและใช้ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีความสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับเทคโนโลยี เหล่านั้นเพื่อให้เกิดความสะดวกรต่อการทำธุรกิจ โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิเช่นงานของ Nohria & Gulati, 1996 ; Drucker, 1985 ; Tomlin (2000) ; Johannessen et al., 2001 ; Randoy & Dibrell (2002) ; Berthon et al., 2004 ; O'Regan & Ghobadian, 2005

การสร้างมาตรฐาน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม ผู้วิจัยได้พัฒนา จากผลการศึกษาของ Tomlin (2000) , Randoy & Dibrell (2002) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์ องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อ หาค่าสัมประสิทธิ์ ของมาตรวัดแต่ละรายการ คำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของการเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม จำนวน 4 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.672 - 0.704 และมีค่าโดยรวม เท่ากับ 0.843 ดังตาราง 12

ตาราง 12 มาตรฐานวัดการเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	กิจการรับชำระค่าบริการได้ทางบัตรเครดิต	0.790	TECHNOLOGY1	0.672
2	กิจการให้บริการด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย แต่ไม่คิดค่าบริการเพิ่มจากลูกค้า	0.705	TECHNOLOGY2	0.688
3	กิจการมีบริการรับจองที่พักผ่าน อินเทอร์เน็ต จากลูกค้าล่วงหน้าก่อนวัน เข้าพัก	0.680	TECHNOLOGY3	0.675
4	กิจการมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง / wireless ให้กับลูกค้า เช่นเดียวกับคู่แข่ง	0.614	TECHNOLOGY4	0.704
ค่า Alpha รวม			TECHNOLOGY	0.843

4. การให้ความสำคัญกับลูกค้า (CUSTOMER) หมายถึงการมีความรู้จกคุ้นเคย ดูแลเอาใจใส่ และตระหนักในความสำคัญของลูกค้าที่มีต่อกิจการ โดยมีงานวิจัยในอดีตรองรับ อาทิ เช่นงานของ Fiesinger, 1992 ; Wright , Pringle & Kroll, 1992 ; Tomlin (2000) ; Gleason , Lee & Mathur, 2002 ; Randoy & Dibrell (2002) ; King & Lenox, 2003 ; Schwartz, 2003 ; Dick – Forde, 2005

การสร้างมาตรฐาน การให้ความสำคัญกับลูกค้า ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Tomlin (2000) , Randoy & Dibrell (2002) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความสอดคล้องภายใน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรฐานแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็นองค์ประกอบของการให้ความสำคัญกับลูกค้าจำนวน 4 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation ตั้งแต่ 0.557 - 0.739 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.837 ดังตาราง 13

ตาราง 13 มาตรฐานวัดการให้ความสำคัญกับลูกค้า

ลำดับ ข้อ	รายการข้อความ	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	ปัจจัยหนึ่งในการร่วมทุนคือความคุ้นเคย กันในฐานะลูกค้ากับผู้ให้บริการ	0.830	CUSTOMER1	0.557
2	กิจการมีการให้บริการต่อลูกค้าอย่างใส่ใจ และมีจริยธรรม	0.754	CUSTOMER2	0.717
3	กิจการเน้นความรับผิดชอบต่อความ ปลอดภัย และดูแลทรัพย์สินของลูกค้า	0.682	CUSTOMER3	0.683
4	กิจการให้ความสำคัญอย่างมากต่อความ ต้องการของลูกค้า	0.549	CUSTOMER4	0.739
ค่า Alpha รวม			CUSTOMER	0.837

5. กระบวนการทำงาน (PROCESS) หมายถึงการทำให้การบริหารจัดการภายใน
กิจการทุกด้านมีความเหมาะสม องค์กรใช้ทรัพยากรและเกิดการประหยัด โดยมีงานวิจัยในอดีต
รองรับ อาทิเช่นงานของ Tomlin (2000) ; Palmer, 2001; Randoy & Dibrell (2002) ; Park,
2003

การสร้างมาตรฐานวัด กระบวนการทำงาน ผู้วิจัยได้พัฒนาจากผลการศึกษาของ Tomlin
(2000) , Randoy & Dibrell (2002) ใช้วิธีทางสถิติในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้วยหลักความ
สอดคล้องภายใน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ของมาตรฐานแต่ละรายการคำถาม พบว่ามีรายการที่เป็น
องค์ประกอบของกระบวนการทำงานจำนวน 4 รายการ มีค่า Corrected Item-total Correlation
ตั้งแต่ 0.720 - 0.846 และมีค่าโดยรวมเท่ากับ 0.902 ดังตาราง 14

ตาราง 14 มาตรฐานวัดกระบวนการทำงาน

ลำดับ ข้อ	รายการข้อคำถาม	Factor loading	ชื่อตัวบ่งชี้	Corrected Item-total Correlation
1	การร่วมทุนเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดการ ประหยัด และได้เปรียบในการตั้งราคา	0.769	PROCESS1	0.763
2	กิจการมีการผสมผสานทรัพยากรคนและ เทคโนโลยีเหมาะสม จึงคุ้มค่าลงทุนได้ดีกว่า	0.717	PROCESS2	0.846
3	การใช้เทคโนโลยีบริหารงานร่วมกับ แรงงานคน ทำให้กิจการลดค่าใช้จ่ายลงได้	0.553	PROCESS3	0.720
4	กิจการมีการตั้งราคาค่าบริการแตกต่าง ตามกลุ่มลูกค้าเพื่อให้เหมาะกับการ แข่งขัน	0.549	PROCESS4	0.797
ค่า Alpha รวม			PROCESS	0.902

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือคือแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ที่จะใช้ในการสอบถามผู้ประกอบการที่พัก ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลด้านที่ศึกษาว่า ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งจะแบ่งปัจจัยเป็น 3 ด้าน คือ ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในธุรกิจ จำนวน 64 ข้อ โดยใช้มาตรวัด 5 ระดับความสำคัญ คือการเห็นด้วยว่ามีความสำคัญ มากที่สุดถึงน้อยที่สุด แบบ Likert scales (Likert , 1970 , p.86) ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีระดับความสำคัญมากที่สุด

4 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีระดับความสำคัญมาก

3 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีระดับความสำคัญปานกลาง

2 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีระดับความสำคัญน้อย

1 หมายถึง ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีระดับความสำคัญน้อยที่สุด

เมื่อผู้วิจัยได้คำตอบจากผู้ประกอบการที่พักแล้ว จะนำผลคะแนนที่ได้ จากการตอบคำถามทุก ๆ ข้อ มาทำการหา ค่าเฉลี่ยของแต่ละตัวแปรเพื่อแสดง ค่าของตัวแปรที่สังเกตได้ทุกรายการ ก่อนนำข้อมูลทั้งหมดนั้นไปทำการวิเคราะห์หาลักษณะที่ถ่วงน้ำหนักซึ่งต่อไป

เกณฑ์การแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน มีดังนี้

- 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับน้อยมาก
- 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความ เห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับน้อย
- 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้าน นั้นมีระดับความสำคัญในระดับปานกลาง
- 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับมาก
- 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมี ความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของ ผู้บริหารกิจการ และลักษณะของกิจการ โดยที่สอบถามจากผู้บริหารระดับสูง หรือจากเจ้าของกิจการที่ทำธุรกิจที่พักในพื้นที่ทำการวิจัย จำนวน 17 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดที่ให้ให้นักลงทุนซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม อธิบาย หรือให้ความเห็นเพิ่มเติมในบางด้านที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำ เครื่องมือ คือ แบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้นมานี้ นำไปทดสอบใช้กับ ตัวอย่างจำนวน 30 ราย หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 20 ของจำนวนประชากรที่จะทำการสำรวจทั้งหมด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้จริงในภาค คสนามกับ กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ทำวิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ** จะกระทำก่อนการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยก่อนทำการวิจัยเชิงคุณภาพในภาคคสนาม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยสถาบันวิจัยและตัว ผู้วิจัย จะทำการประชาคมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม 1 ครั้ง จากนั้นผู้วิจัยจะทำการ วางแผน การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ประกอบการที่พักจากทุกอำเภอ ในพื้นที่ทำการวิจัย จากประเภทของสถานประกอบการที่มีคำตอบเหมือนกันจำนวนมากที่สุดและ

รองลงมา และจากลักษณะการดำเนินธุรกิจที่มีคำตอบมากที่สุดและที่รองลงมา จนกระทั่งข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึก มีความซ้ำ ในด้านการเข้าถึงและการทำความเข้าใจกับเจ้าของหรือผู้บริหารที่ทำการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะเลือกสถานการณ์ประกอบการที่พักที่เจ้าของหรือผู้บริหารให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยจะเข้าไปขอข้อมูลในรูปแบบของแขกที่มาพักหรือมารับประทานอาหาร จัดเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังใจ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะมีการวางแผนกำหนดโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ในเบื้องต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางที่จะได้รับข้อมูลด้านที่ต้องการ และใช้เวลากับผู้ถูกสัมภาษณ์อย่างมีคุณค่าที่สุด โดยระหว่างทำการสัมภาษณ์จะขออนุญาตบันทึกเสียงหรือภาพ หรือทั้งเสียงและภาพเอาไว้เป็นหลักฐานด้วย

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยจะใช้วิธีเข้าพบเจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารที่พักตัว ยตนเอง ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นความตั้งใจจริงในการทำวิจัย และยังแสดงถึงความสำคัญต่อการได้ข้อมูลเพื่อทำการวิจัยด้วย และได้อธิบายความสำคัญและวัตถุประสงค์ในการวิจัย พร้อมกับขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งจะไม่ขอใช้เวลามากจนเกินไป อีกทั้งจะให้คำมั่นต่อ การได้รับข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งนี้ว่าจะส่งผลการศึกษาในลักษณะที่เป็นรายงานบทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary) กลับไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามเมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นลงด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัย ได้กำหนดวิธีการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน กล่าวคือ การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ เมื่อผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลภาคสนามในเชิงคุณภาพครบถ้วนแล้ว ในลำดับถัดมาจะนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกในภาคสนาม ทั้งที่เป็นเสียง เป็นภาพ และภาพประกอบเสียง ที่มีทั้งคำถามเชิงพรรณนาและคำถามเชิงวิเคราะห์หรืออธิบาย มาดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาแล้ว ถอดเป็นข้อความและเป็นการลดทอน ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารกิจการที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งนี้เพื่อลดทอนข้อมูลให้เหลือเฉพาะประเด็นคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยเท่านั้น
2. จากนั้นจึงทำการจัดระเบียบเนื้อหาของข้อมูลที่ได้ลดทอนแล้วเพื่อให้ เป็นระเบียบหมวดหมู่เดียวกันจัดไว้ด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้สะดวกในการทำความเข้าใจ โดยจัดจำแนกข้อมูลตาม

องค์ประกอบปัจจัยต่าง ๆ ในประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา แสดงข้อมูลจากการจัดกลุ่มตามประเด็นหลักและประเด็นย่อย เปรียบเทียบข้อมูลจากแต่ละตัวอย่าง เชื่อมโยงแนวคิดที่สัมพันธ์กันให้มีความหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลในรูปแบบของตารางข้อมูล

3. ในลำดับถัดมาผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล โดยคำนึงถึงความสอดคล้องและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้จากการจัดระเบียบข้อมูล

4. ในขั้นตอนสุดท้ายจะเป็นการนำข้อมูลที่ผ่านมา มาตรวจสอบมาอย่างดีแล้วนั้นมาทำการสรุปตีความด้วยการบรรยายผลทั้งที่เป็นรูปธรรมและที่เป็นนามธรรม ซึ่งในการสรุปและตีความประกอบการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เหล่านี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเชิงปริมาณ จนสามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ตลอดจนสมมติฐานการวิจัย ที่ได้กำหนดไว้ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ในที่สุด และนำเสนอสิ่งที่ค้นพบซึ่งอาจเป็นความรู้ใหม่ หรือเป็นการยืนยันความรู้ที่มีมาแต่เดิมต่อไป (ชาย โพธิสิตา, 2549)

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยทั้ง 4 ข้อ คือ ศึกษาถึงรูปแบบการลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม นอกจากนี้ยังศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยในการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน และต้องการที่จะสร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังนั้นเมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมาแล้ว ผู้วิจัย จะมีการจัดกระทำข้อมูลด้วยการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นจึงทำการกำหนดรหัสข้อมูล ดำเนินการลงรหัส และตรวจสอบข้อมูลให้ตรง สำหรับการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary Logistic Regression Analysis) ในขั้นถัดไป

ในแบบสอบถามบางชุดที่คำตอบ บางข้อคำถาม อาจไม่ครบถ้วนไปบ้าง แม้ว่าผู้วิจัยจะได้ตรวจสอบในขณะที่ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองแล้วนั้น อาจเกิดเพราะเวลาที่ค่อนข้างกระชั้นที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้กับผู้วิจัยแล้วจะต้องไปวางแผนการดำเนินธุรกิจด้านอื่น ผู้วิจัยจึงขอใช้แนวทางที่ Armstrong & Overton (1977) ได้เสนอว่าลักษณะการตอบแบบสอบถามจะมีความคล้ายคลึงกับลักษณะของคลื่นน้ำที่ทะยอยเคลื่อนที่เข้าหาชายตลิ่ง กล่าวคือเปรียบได้ดังขนาดของคลื่นจะมีขนาดใหญ่แล้วจะค่อย ๆ มีขนาดเล็กลง คำตอบของแบบสอบถามก็น่าจะมีลักษณะที่ไม่ต่างกัน กล่าวคือคำตอบข้อที่ไม่สมบูรณ์ก็น่าจะมีลักษณะไปในทำนองเดียวกับคำตอบที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้คำตอบกลับมานั่นเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทั้ง 4 ข้อ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วนั้น ผู้วิจัยขอจำแนกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น จัดเป็นการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานแต่ถือได้ว่าเป็นการวิเคราะห์ที่มีความสำคัญที่ปูพื้นฐานไปสู่การวิเคราะห์ในขั้นถัด ๆ ไป ทั้งนี้จะประกอบด้วยการวิเคราะห์ที่แสดงลักษณะการแจกแจงข้อมูลของตัวแปร โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อันได้แก่ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรสังเกตได้ที่เป็นตัวแปรต่อเนื่อง และการวิเคราะห์ค่าร้อยละสำหรับตัวแปรนามบัญญัติของข้อมูลประชากรเหล่านั้น

ส่วนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์สถิติเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรสังเกตได้ เพื่อวัดตัวแปรแฝงทั้ง 4 ตัวแปรได้แก่ ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ ความสำคัญด้านการบริหารงานภายใน และลักษณะของกิจการ หลังจากนั้นผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor Analysis) ของแต่ละตัวแปร เพื่อจะลดตัวแปรจำนวนมากให้น้อยลง โดยการศึกษาถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และสร้างตัวแปรใหม่ที่เรียกว่าปัจจัย (Factor) โดยปัจจัยที่สร้างขึ้นจะประกอบด้วยรายละเอียดหรือความผันแปรของตัวแปรเดิมหลาย ๆ ตัว ส่วนตัวแปรที่อยู่คนละปัจจัยกันจะมีความร่วมกันน้อยหรือไม่มีความสัมพันธ์กันเลย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีต่อรูปแบบการจัดการการเงิน ณ ระดับความเชื่อมั่น Cronbach alpha coefficient ที่มากกว่า 0.60 ในกรณีที่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ตามคำแนะนำของ Hair et al. (2006) ทั้งนี้จะเป็นการคำนวณและประมวลผลจากสมการตัวแบบ m ปัจจัย ต่อไปนี้

$$X_j = I_{j1}F_1 + I_{j2}F_2 + I_{j3}F_3 + \dots + I_{jm}F_m + e_j$$

โดยที่ $j = 1, 2, 3, \dots, p$

X_j = เวคเตอร์ของค่าสังเกต (observable variables)

I_{ji} = สัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่ i บนปัจจัยที่ j (loading factor)

F_i = ปัจจัยร่วม (common factor) ที่ i โดย $i = 1, 2, 3, \dots, m$

e_j = ความคลาดเคลื่อนเชิงสุ่มขององค์ประกอบที่ j

ต่อจากนั้นผู้วิจัยจะใช้ เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก ทวิ (Binary Logistic Regression Analysis) ซึ่งเป็นเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยที่ตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิง

คุณภาพและมีค่าได้เพียง 2 ค่า ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งเทคนิคนี้ไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการแจกแจงของตัวแปรอิสระ และเงื่อนไขเกี่ยวกับเมทริกซ์ค่าแปรปรวนและแปรปรวนร่วมของแต่ละกลุ่ม (กัลยา วานิชย์บัญชา ฯ, 2551) โดยต้องการมุ่งหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ และเมื่อได้แบบแผนของความสัมพันธ์ดังกล่าวระหว่างกันแล้วจะนำไปเพื่อใช้ในการประมาณค่าตัวแปรตาม หรือนำไปกำหนดว่าโอกาสที่หน่วยวิเคราะห์แต่ละหน่วยนั้นจะเป็นสมาชิกในกลุ่มใด เพราะค่าของตัวแปรที่ประมาณได้นั้นจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1 โดยจะมีสมการความน่าจะเป็นในการตัดสินใจร่วมทุนเป็น 2 แนวทางคือ 1 หมายถึงรูปแบบการจัดการการเงินด้วยการร่วมทุน ส่วน 0 จะหมายถึง รูปแบบการจัดการการเงินในแนวทางอื่น ดังสมการต่อไปนี้

$$\hat{P}(Y = 1) = \frac{1}{1 + e^{-w}}$$

โดยที่ $\hat{P}(Y = 1)$ = ความน่าจะเป็นในการตัดสินใจร่วมทุน

$Y = 1$ หมายถึง รูปแบบการร่วมทุน โดยมีค่าได้ 2 ค่า

$Y = 1$ หมายถึง รูปแบบการจัดการการเงินด้วยการร่วมทุน

$Y = 0$ หมายถึง รูปแบบการจัดการการเงินในแนวทางอื่น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้สถิติไคสแควร์ (Chi - square) ในการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 ที่จะศึกษาว่าปัจจัยสถานที่ตั้งในแต่ละอำเภอ ประเภทสถานประกอบการที่พัก และประเภทธุรกิจว่ามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนอีกด้วย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน” ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าโดยมีแนวทางจากทฤษฎีวัฒนธรรมและบุคลิกภาพ ทฤษฎีนิเวศวิทยาวัฒนธรรม และทฤษฎีสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ปรับตามแนวคิดของ Dunning (1988) ที่กล่าวถึงปัจจัยหลัก 3 ด้านคือ ความสำคัญ ในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการ รวมถึงการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงลักษณะของกิจการ ดังที่ได้ทำการทบทวนวรรณกรรม มาก่อนหน้านั้นแล้วนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันถึงความถูกต้องของสิ่งที่ได้ค้นพบ ตลอดจนรวมไปถึงการตีความหมายของสิ่งที่ได้ค้นพบมานั้น จึงขอเสนอรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ทั้งนี้โดยการทำวิจัยในเชิงคุณภาพก่อนด้วยการสัมภาษณ์ ซึ่งใช้แบบเฉพาะเจาะจงจากผู้บริหารสถานประกอบการธุรกิจที่พักจากทั้ง 3 อำเภอ เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการสนับสนุนและเป็น การยืนยันผล สามารถใช้อธิบาย ขยายใจความ และยังรวมไปถึงการช่วยในการพยากรณ์รวมไปกับการวิจัยในเชิงปริมาณที่ จะได้ทำต่อไป ทำให้เห็นสถานภาพของตัวแปรหลักที่มีต่อรูปแบบการจัดการการเงินได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันนำไปสู่การสรุปผลของการวิจัยให้สมบูรณ์ต่อไป ซึ่งการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพนี้ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์อย่างเจาะลึกในประเด็นที่ไม่สามารถเก็บข้อมูลที่วัดได้เป็นจำนวนนับ แต่มุ่งเน้นเก็บข้อมูลเพื่อการสร้างแนวคิดและการตีความ เพื่อความเข้าใจในพฤติกรรมความคิดและการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในบริเวณ 3 อำเภอที่ทำการศึกษ เป็นการทำวิจัยในสภาพธรรมชาติที่มีได้มีการจัดหรือทำการควบคุมสภาพแวดล้อม และสรุปด้วยองค์รวม (Holistic) ผ่านกระบวนการคิดแบบอุปมา (Induction) ที่เข้าใจและยอมรับในความเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องตลอดเวลาในการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องทำการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีลักษณะของความยืดหยุ่นในบางกรณี โดยอาศัยทั้งความรู้สึกและความเข้าใจที่มีต่อกันระหว่างผู้บริหารกิจการที่พักที่ถูกสัมภาษณ์กับผู้วิจัยเอง กล่าวคือต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์หากแต่ยังคงมุ่งที่ผลการวิจัยที่จะสามารถสนับสนุน หรือยืนยันผลการวิจัยในเชิงปริมาณ โดยที่ผู้วิจัย

ยังคงมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้รับกลับมาด้วยความละเอียดรอบคอบ และมีความเป็นกลางอย่างมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าเป็นการค้นหาข้อมูลที่มีความลึกซึ้งและอยู่ภายในระบบความคิดของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าสิ่งใดบ้างที่มีผลต่อรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักของตน ดังประเด็นที่จะปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 15 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองต่อรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	การลงทุนในธุรกิจบริการหรืออื่น ๆ ที่มีขนาดเล็กควรเป็นเงินทุนของตัวเอง ถ้าเป็นการกู้ยืมต้องไม่มาก เนื่องจากการที่ ของเราในจังหวัดมีเพียงวันหยุดสุดสัปดาห์เท่านั้น ลูกค้าน้อยถ้ากู้มากอาจต้องปิดกิจการเร็ว หลายกิจการบ้านพักทำเป็นเพียงรายได้เสริมเพราะมีงานประจำทำกันอยู่แล้ว กิจการนี้จึงทำเท่าที่มีเงินทุนของตัวเองและยังไม่คิดขยายกิจการในขณะนี้ และไม่อยากให้นายทุนหรือ ต่างชาติเข้ามาลงทุน เพราะจะหาผลประโยชน์และผลกำไรมากกว่าการอนุรักษ์ชุมชนและจะไม่สามารถคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตที่ดีอยู่แล้ว จะทำให้เสื่อมสภาพลง
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	เราเน้นการลงทุนด้วยตัวเองทั้งหมด ทำเท่าที่มีเงิน เพราะกิจการไม่กล้ากู้ เงินธนาคารเนื่องจากที่พักมีรายได้เดือนละไม่เกิน 10 วัน เมื่อนี้อยู่ใกล้กรุงเทพฯ เพียง 70 กิโลเมตร ส่วนใหญ่มาแล้วไม่ค้างคืน และผู้บริหารมีงานประจำทำอยู่แล้ว การทำธุรกิจที่พักเป็นเพียงต้องการที่จะทำเพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงความน่าอยู่ ความรักถิ่นของชาวแม่กลอง
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	เงินทุนที่ส่วนใหญ่เป็นของตนเอง มีการกู้จากธนาคารออมสินบ้างนิดหน่อยแทบจะเรียกขาน้อยมาก ส่งเงินรายได้เดือนได้ และไม่คิดว่าจะกู้อะไรเพิ่มอีกเพราะลูกค้ก็มีอยู่ไม่มาก บ้านพักเราก็มีห้องที่มีไม่มากด้วย ตอนนี้มีธนาคาร SME ธนชาติ และกสิกรไทย มาเชิญไปประชุมสัมมนาเรื่อย ๆ พวกเราก็ไปประชุม ทำให้ได้ความรู้แนวคิดใหม่ ๆ แต่ก็ไม่ได้กู้กันเท่าไร คือทุกคนรู้ว่าธุรกิจเราค่อนข้างมีเวลาจำกัดและมีความเสี่ยง พอดีมีหลานทำงานธนาคารที่กรุงเทพฯ เขายังบอกว่า ธุรกิจที่พักที่อัมพวาไม่น่ากู้ คนที่ทำเกินตัวแถวนี้ก็ไม่ค่อยมี ถ้าถูกส่งมาอยู่สาขาแถวนี้คง เห็น้อยในการหาลูกค้ามากู้เงิน

ตาราง 15 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองต่อรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการนี้ เป็นรีสอร์ทที่กว้างขวางขนาดใหญ่กว่ากิจการอื่น มีร้านอาหารขนาดใหญ่ด้วย และทำธุรกิจโดยมีวงเงินกู้กับธนาคารมานาน เชื่อว่าการทำธุรกิจที่ต้องการความก้าวหน้าก็ต้องใช้ธนาคารเป็นที่พึ่ง แต่ต้องใช้เงินกู้เท่าที่จำเป็นและต้องมีความเข้มงวดกับตัวเอง บางครั้งช่วงเวลาสั้น ๆ ก็มีการหยิบยืมจากญาติ ๆ บ้าง เช่นกรณีที่ไม่สะดวกจะไปโอนเงินที่ธนาคาร ซึ่งถือว่าเป็นการร่วมมือทางการค้าและถือเป็นการร่วมทุนแบบชั่วคราวเหมือนกัน แต่โดยทั่วไปส่วนของร้านอาหารจะทำให้กิจการมีรายได้ค่อนข้างสม่ำเสมอและทำให้กิจการอยู่ได้ในช่วงวันธรรมดา
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการบ้านพักใช้เงินทุนที่มีในครอบครัวทำธุรกิจ และตั้งใจทำเท่าที่มีเงินทุนไม่ได้พิจารณากู้เงินจากธนาคารมาก่อน ต่อมามีการกู้ยืมจากธนาคารเล็กน้อยแล้วรู้สึกเสียดายดอกเบี้ยที่ต้องเสียไป ในส่วนนี้น่าจะเป็นการคืนกำไรให้กับผู้มาพักในรูปอาหารและบริการอย่างอื่นมากกว่าจึงไม่มีการกู้ยืมเพิ่มเติมอีก คิด ว่าถ้าจำเป็นจริง ๆ ในบางครั้งเครือข่ายน่าจะดีกว่า จะได้ช่วยกันคิดช่วยกันทำอย่างที่คนพื้นที่ชอบช่วยเหลือกัน
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที	กิจการลงทุน ด้วยเงินทุนส่วนตัวทั้งหมดและไม่ขาดสภาพคล่อง เคยมีธนาคารมาเสนอให้เงินกู้แต่ตอบปฏิเสธเพราะยังไม่เห็นความจำเป็น และเนื่องจากต้องการทำธุรกิจเท่าที่มีเงินดังนั้นจึงมิได้สนใจชักชวนใครมาร่วมดำเนินกิจการ ขณะนี้กิจการก็พอไปได้ เน้นให้ผู้มาพักได้รับความสุขและความอบอุ่น จึงตั้งราคาที่ไม่แพงและใกล้เคียงกับรายอื่น แต่จะเน้นการให้บริการและอาหารการกิน จึงไม่ได้เน้นการทำกำไร แต่ก็ถือว่ากำไรที่พออยู่ได้ ทำแล้วสนุกและมีความสุข และทำให้คนที่อื่นรักบางคนที่
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที	กิจการใช้เงินทุนตนเองทั้งหมด โดยไม่ได้กู้เงินจากธนาคารเลย ลงทุนไปแล้วประมาณ 2 ล้านบาทไม่นับรวมที่ดินและตัวบ้านที่มีอยู่เดิม ถ้ากู้ก็คงทำให้มีปัญหาเหมือนกันเพราะแขกมาพักเฉพาะวันหยุด และทำธุรกิจที่ไม่มีกำไรมากมาย คู่แข่งก็ตั้งราคาใกล้เคียงกัน ให้บริการดีพอ ๆ กัน จนเกิดชมรมกลุ่มรักบางคนที และโดยนิสัยก็ไม่ใช่นักธุรกิจอยู่แล้ว

จากตาราง 15 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม ในด้านรูปแบบการจัดการการเงิน พบว่าการทำธุรกิจที่พักที่จะทำให้ไม่ยุ่งยากในการบริหารทางการเงิน และเป็นการทำธุรกิจอย่างมีความสุข รวมทั้งได้ความภาคภูมิใจในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทยของคนในจังหวัดนั้น ควรที่จะใช้เงินทุนของตนเองและควรใช้เท่าที่มี ไม่ควรมีการขยายหรือ ปรับปรุงมากจนเกินตัว ในบางกรณีที่มีการใช้วงเงินกับธนาคารก็ต้องใช้ในธุรกิจเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และต้องรักษาวินัยของตนเองให้ได้ สำหรับบางกรณีจริง ๆ ที่มีการติดขัดทางการเงินบ้าง ญาติพี่น้องรวมทั้งคนในครอบครัวจะเป็นผู้ที่ให้การช่วยเหลือได้ดีและอาจนับได้ว่า เป็นการร่วมทุนกันเป็นครั้งคราว ฉะนั้นการที่ธนาคารพาณิชย์มีความเข้มงวดในการให้สินเชื่อ อาจไม่มีผลต่อการประกอบธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 16 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อ ปัจจัยที่มีผลในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองในด้านปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	เลือกวิธีการจัดการการเงินแบบใช้เงินทุนของตัวเอง และคิดว่าเป็นเพราะกิจการที่พักและลักษณะของคนสมุทรสงครามเป็นคนรักถิ่น รักวัฒนธรรม เป็นเครือข่ายกันโดยสายเลือด ต้องการอนุรักษ์และแสดงความเป็นไทยที่มีความสุข จึงไม่ได้แข่งกันด้วยราคา แต่แข่งด้านบริการ จึงไม่ต้องตัดราคากันเองแล้วทุกคนก็อยู่ได้ อนึ่งการดำเนินธุรกิจมีผลมาจากลักษณะสภาพเศรษฐกิจที่ไม่ดี คนต้องการท่องเที่ยวในราคาประหยัด และการเดินทางมายังแม่กลอง สะดวก รวดเร็ว แม้เป็นกิจการเล็กแต่ก็เข้าใจวัฒนธรรมต่างชาติขณะเดียวกันก็ต้องการให้ทุกคนเข้าใจวัฒนธรรมของที่นี่ รวมทั้งกิจการก็พยายามใช้เทคโนโลยีเท่าที่จะทำได้ให้สะดวกและเหมาะสมกับผู้มาพัก อาทิให้บริการอินเทอร์เน็ต การชำระผ่านการโอนเงินทางธนาคาร เป็นต้น ซึ่งบริการที่เห็นผู้มาพักจะได้รับความสะดวกสบายและกลับมาพักและบอกต่อไป ทำให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำเนินงานด้วยตัวเอง และเชื่อว่าแม่กลองยังน่าสนใจในการมาพักผ่อนท่องเที่ยว
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	เลือกใช้ การลงทุนด้วยตัวเองทั้งหมด ทำเท่าที่มีเงิน เนื่องจากที่พักมีรายได้เดือนละไม่เกิน 10 วัน ถือเป็นการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน และผู้บริหารมีงานประจำทำอยู่แล้ว รวมทั้งการกู้เงินธนาคารก็ไม่ใช่ง่าย

ตาราง 16 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองในด้านปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง (ต่อ)	อัตราดอกเบี้ยในการทำธุรกิจถือว่าสูง มากเมื่อเทียบกับเวลาในการทำธุรกิจ เฉพาะการรับชำระเป็นบัตรเครดิตและถูกหักค่าธรรมเนียมก็เสียให้ธนาคารไปอยู่แล้ว แต่ทำให้ลูกค้าเกิดความระแวงกิจการก็ย็นดี และจัดเป็นการผสมผสานด้านกระบวนการทำงาน ระหว่างการใช้คนกับการใช้เทคโนโลยี แม้ว่าจำนวนแรงงานในพื้นที่จะมีจำนวนมากเพียงพอ กิจการจ้างอยู่จำนวน 6 คน และค่าแรงงานก็มีได้สูง เนื่องจากเป็นการทำกันในรอบครัวเป็นหลัก และมีประสบการณ์ไม่มาก
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการ ขนาดเล็ก มีการกู้เงินจากธนาคาร รออมสินเพียงเล็กน้อย มีความสามารถจ่ายดอกเบี้ยได้และจ่ายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้อยู่แล้ว โดยเจ้าของกิจการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมกับการรวมตัวกันในด้านการท่องเที่ยวของเมืองอัมพวา และคิดว่าถ้ามีประสบการณ์ในการทำธุรกิจมากขึ้นย่อมเป็นผลดีช่วยในการคิดและตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นทั้งนี้เชื่อว่าการที่ธนาคารรออมสินให้เงินกู้ น่าจะเป็นเพราะโดยส่วนตัวมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเงินที่เพียงพอต่อการได้รับเงินกู้และกู้ในวงเงินที่ไม่มาก
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการมีการกู้เงินจากธนาคารบ้าง มีความสามารถจ่ายดอกเบี้ยได้ โดยกิจการตั้งมาไม่นานนักแต่ก็รู้จักคุ้นเคยกับเจ้าของกิจการอื่นเป็นส่วนใหญ่นีเนื่องจากอัมพวาเป็นเมืองเล็ก ๆ ดำเนินการโดยคนในครอบครัวซึ่งพยายามให้ความสำคัญกับผู้มาพักขณะเดียวกัน ก็ต้องการให้ผู้มาพักรู้จักวัฒนธรรมไทย ๆ แบบชาวอัมพวา เป้าหมายที่ทำการต้องการให้เกิดความสุขและการรักท้องถิ่นและกิจการจะอยู่ได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป จึงไม่ต้องการที่จะร่วมทุน นอกจากนี้ยังเล็งเห็นว่ากิจการที่ใหญ่กว่าจะมีประสิทธิภาพในการจัดการมากกว่าเพราะทำเป็นอาชีพอย่างจริงจังและใช้เทคโนโลยี ทันสมัย จัดการมากกว่ากิจการครอบครัว แต่พื้นที่ อัมพวา กิจการเล็ก ๆ ก็พออยู่ได้และมีแขกต่างประเทศมาพักด้วยเหมือนกัน ถ้าจะขยายตัวได้อีกก็น่าจะเป็นเพราะมีแขกมาพักในวันธรรมดา ทั้งนี้ยังให้ความเห็นว่าในพื้นที่ที่มีการช่วยเหลือกันมากกว่าจะแข่งขัน เพราะรู้จักกันหมดและนับถือกัน

ตาราง 16 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	มุมมองในด้านปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
<p>คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา</p>	<p>ในอดีตเคยกู้เงินเล็กน้อย ปัจจุบันใช้เงินทุนของครอบครัวและแรงงานในครอบครัวซึ่งจัดการที่พักของตนเองอย่างเรียบง่ายและเป็นกันเอง ไม่คิดว่าจะต้องร่วมทุนเพราะลำพังกิจการที่ ค่อย ๆ ทำไปก็ถือว่าสนุกและอยู่ได้ สิ่งที่ต้องการคืออยากให้ทางภาครัฐกระตุ้นการท่องเที่ยวให้มาก ๆ ลดภาษีก็ได้ จัดงานกระตุ้นก็ได้ เพราะยังมีปัญหาการเมืองการท่องเที่ยวจะซบเซา สำหรับในพื้นที่ถือว่าระบบสาธารณูปโภคที่ได้รับจากรัฐบาลส่วนใหญ่ถือว่าน่าพอใจ แม้ เป็นเมืองเล็ก ๆ แต่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ ที่นี้สงบและพร้อมให้การต้อนรับแขกทุกระดับ</p>
<p>คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที</p>	<p>กิจการเลือกการลงทุนเอง ไม่ต้องการร่วมทุนและยังไม่มีมีการกู้เงินในขณะนี้ เพื่อลดความเสี่ยง ลดรายจ่าย กิจการเน้นบริการที่เป็นกันเอง อย่างญาติพี่น้องเป็นหลัก แต่ก็พยายามให้มีความสะดวก ปลอดภัยและทันสมัยเช่นมีการรับเงินด้วยบัตรเครดิต มีอินเทอร์เน็ตให้ใช้ และจะพยายามจัดให้มีอินเทอร์เน็ตไร้สายต่อไป นอกจากนี้กิจการ ยังมีช่องทางใหม่สำหรับธุรกิจเมื่อมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชจะนำอาจารย์ชาวต่างประเทศมาพัก และกระทรวงการต่างประเทศมีระเบียบว่านักการทูต โดยเฉพาะชาติอาเซียน 10 ประเทศต้องเรียนภาษาไทยที่ มศว .ก่อนแล้ว ถูกส่งมาฝึกงานที่สมุทรสงครามก็กระจายกันมาพักรวมถึงที่กิจการนี้ด้วย ทั้งนี้ก็ถือว่ามีการร่วมกันใช้ทรัพยากรคนร่วมไปกับเทคโนโลยีในการบริการ และคิดราคาเดียวกันทั้งแขกชาวไทยและชาวต่างชาติ</p>
<p>คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที</p>	<p>กิจการไม่ได้กู้เลย พยายามใช้เงินเท่าที่มี ตอนนี้มีกิจการที่พักโฮมสเตย์เกิดขึ้นมาก จนคิดว่าน่าจะมียกกฎหมายห้ามสร้างเพิ่มได้แล้ว กิจการพยายามใช้ความรู้ทางการตลาดที่มีเสริมเข้าไปเช่นพาชมสวนกลุ่มแม่ บ้านน้ำตาล มะพร้าว พาเที่ยววัด ชมตลาดน้ำ และหิ้งห้อย หรือลดราคาลงบ้าง แต่ก็ยังมีลูกค้าประจำมาพักและบอกต่อก็คือเป็นส่วนช่วยกิจการได้มาก นอกจากนี้กิจการยังปล่อยอินเทอร์เน็ตไร้สายให้กับแขกที่นำคอมพิวเตอร์พกพามาใช้เองด้วย ในด้านความสะดวกและปลอดภัยของที่พักนั้น</p>

ตาราง 16 (ต่อ)

คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที่ (ต่อ)	กิจการให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้กับผู้มาพักเป็นอย่างมาก และให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าแหล่งท่องเที่ยวและที่พักที่นี้อยู่ได้เพราะน้ำใจคนหิงห้อย และน้ำไม่เสีย ขณะนี้มีหลายธนาคารที่ให้คำแนะนำด้านกา รทำธุรกิจ การคิดต้นทุน และการวางแผนการเสียภาษี ก็ไปฟังสัมมนาแต่ไม่ต้องการกู้
--	--

จากตาราง 16 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามในด้าน ปัจจัยในการเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน พบว่าเกือบทั้งหมดเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงินด้วยการใช้เงินทุนของตนเอง มีบ้างที่มีการใช้วงเงินกู้จากธนาคารแต่น้อยมาก และใช้เงินกู้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนการร่วมทุนนั้นไม่มีผู้ประกอบการคนใดเลือกรูปแบบดังกล่าว กล่าวได้ว่ามีปัจจัยที่มีส่วนในการเลือกการจัดการทางการเงินประกอบด้วย การลดความเสี่ยงทางการเงิน การแข่งขันด้านบริการโดยไม่เน้นการตัดราคา การใช้และเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ การมีลูกค้าเดิมที่มาท่องเที่ยวซ้ำและมีการบอกต่อ มี กระบวนการทำงานแบบธุรกิจขนาดเล็กเน้นแรงงานในครอบครัวโดยมีการปรับปรุงพัฒนาไปตามรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม ทั้งนี้การที่นโยบายรัฐบาลที่เน้นการท่องเที่ยวแบบประหยัด ให้บริการโครงสร้างพื้นฐานที่สะดวก ให้ความรู้ด้านการวางแผนการเสียภาษีและการดูแลต้นทุน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กันในหมู่ผู้ประกอบการในอันที่จะร่วมมือกันในการแนะนำท้องถิ่นตามขนาดของแต่ละธุรกิจ ให้ความรู้เพิ่มเติมด้านการบริหารงานเพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้กับผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน ทั้งนี้สมุทรสงครามเป็นเมืองที่มีศักยภาพในการที่จะรองรับแขกได้อีกมากนอกจากวันปลายสัปดาห์เท่านั้น

ตาราง 17 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อทำเลที่ตั้งที่มีความสัมพันธ์ในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของทำเลที่ตั้งในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	เลือกใช้เงินทุนเอง และคิดว่าไม่น่าจะมีใครร่วมทุนมากนัก ถ้าจะมีก็น่าจะเป็นการกู้ธนาคาร เราอยู่ใกล้กรุงเทพฯ มาก แยกพักแค่คืนเดียวและเพียงบางวันเท่านั้นจึงเสี่ยงต่อการชำระธนาคาร

ตาราง 17 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของทำเลที่ตั้งในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	ไม่กู้และจะไม่ร่วมทุน คนที่นี้น่าจะคิดไม่ต่างกัน เพราะเราเป็นเมืองเล็ก เป็นแค่เมืองผ่าน รายได้อาจไม่พอชำระค่านาคาร ส่วนการร่วมทุนกันก็แทบไม่เคยรู้ว่ามีเพราะน่าจะสะดวกที่จะทำเองคนเดียว
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	เลือกใช้เงินทุนเอง และคิดว่าไม่น่าจะมีใครร่วมทุนมากนัก ถ้าจะมี ก็น่าจะเป็นการกู้ธนาคาร
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	เลือกใช้เงินทุนเอง เพราะไม่ต้องลงทุนมาก เน้นบ้านที่เป็นธรรมชาติ การกู้เงินจากธนาคารอาจมีบ้างแต่ไม่น่าจะมาก การหีบยืมเพื่อนฝูงอาจมีบ้างชั่วคราวคราวเดียวเพียงช่วงสั้น ๆ ถ้าจะนับว่าร่วมทุนก็พอได้
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	เนื่องจากเคยกู้มาก่อนและชำระหมดแล้ว ที่นี้น่าจะทำด้วยเงินตัวเอง มากกว่าอย่างอื่นเพราะจะได้ไม่เสี่ยง และทำแบบวิธีชุมชนที่รู้จักพอเพียง
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที	ทำเลในอำเภอนี้กู้เงินไม่น่าจะดี เลือกใช้เงินทุนเองปลอดภัยที่สุด ทำแบบค่อยเป็นค่อยไปดีกว่า
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที	เลือกใช้เงินทุนเอง และไม่ต้องการร่วมทุนเพราะคงไม่มีใครจะมาลงทุนกับเรา คนอื่นเขาก็ทำอยู่แล้วเหมือนกัน

จากตาราง 17 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในสมุทรสงครามทั้งหมดเห็นตรงกันว่า ควรใช้เงินลงทุนเอง ไม่ควรร่วมทุน อาจกู้จากธนาคารบ้างเท่าที่จำเป็นแต่มีความเสี่ยงที่ต้องใส่ใจ

ตาราง 18 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อ ประเภทของธุรกิจที่พัก ใน การเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของประเภทธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	เป็นโรงแรมขนาดเล็กจึง เลือกใช้เงินทุนเอง เพียงแต่มีวงเงินหมุนเวียนกับธนาคารบ้างเล็กน้อย หากมีไม่มากจึงเสี่ยงต่อการชำระธนาคาร
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	เป็นโฮมสเตย์ ไม่กู้และจะไม่ร่วมทุน เราเป็นเมืองฝ่ าน รายได้อาจไม่พอชำระ และไม่ต้องการร่วมทุนเพราะไม่ชอบปัญหาที่จะมีระหว่างกัน

ตาราง 18 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของประเภทธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	เป็นบ้านพักที่เลือกใช้เงินทุนเอง และคิดว่าไม่น่าจะมีใครร่วมทุนมากนัก ถ้าจะมีก็น่าจะเป็นการกู้ธนาคาร
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการเป็นรีสอร์ทขนาดใหญ่ เลือกใช้เงินทุนเอง การกู้เงินจากธนาคาร อาจมีบ้างแต่ไม่น่าจะมาก การหีบยืมเพื่อนฝูงอาจมีบ้างชั่วคราว ึ่งชั่วคราว เพียงช่วงสั้น ๆ อาจนับว่าร่วมทุนระยะสั้นมาก ๆ
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการบ้านพัก ใช้เงินทุนที่มีในครอบครัวทำธุรกิจ ทำเท่าที่มีเงินทุน ต่อมามีการกู้ยืมจากธนาคารเล็กน้อยแล้วรู้สึกเสียดายดอกเบี้ยจึงไม่มีการกู้ยืมเพิ่มเติมอีก ถ้าจำเป็นในบางครั้งเครือข่ายน่าจะดีกว่า ปัจจุบันชำระหมดแล้ว จึงน่าจะทำได้ด้วยเงินตัวเองจะได้ไม่เสี่ยง และทำแบบวิถีชุมชนที่รู้จักพอเพียง
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที	เป็นบ้านพักโฮมสเตย์ เลือกใช้เงินทุนเองปลอดภัยที่สุด ทำแบบค่อยเป็นค่อยไปดีกว่า
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที	เป็นบ้านพัก เลือกใช้เงินทุนเอง และไม่ต้องกา ร่วมทุนเพราะคงไม่มีใครจะมาลงทุนกับเรา คนอื่นเขาก็ทำอยู่แล้วเหมือนกัน

จากตาราง 18 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในสมุทรสงครามทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นที่พักแบบใด เห็นตรงกันว่าควรใช้เงินลงทุนเอง ไม่ควรร่วมทุน อาจกู้จากธนาคารบ้างเท่าที่ จำเป็น แต่มีความเสี่ยงที่ต้องเอาใจใส่

ตาราง 19 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามต่อลักษณะของธุรกิจที่พัก ในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของลักษณะธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 1 จากพื้นที่แม่กลอง	โรงแรมเป็นบ ริษัท เลือกใช้เงินทุนเอง มีการใช้เช็คเดินบัญชีกับธนาคาร การเป็นบริษัททำให้มีความน่าเชื่อถือสูง
คนที่ 2 จากพื้นที่แม่กลอง	โฮมสเตย์เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ไม่กู้และจะไม่ร่วมทุน

ตาราง 19 (ต่อ)

ผู้บริหารกิจการที่พัก	ความสัมพันธ์ของลักษณะธุรกิจในการเลือกรูปแบบการจัดการการเงิน
คนที่ 3 จากพื้นที่อัมพวา	บ้านพักเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ที่เลือกใช้เงินทุนเอง
คนที่ 4 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการเป็นรีสอร์ทขนาดใหญ่ทำในรูปบริษัท เลือกใช้เงินทุนเอง และมีการใช้เงินทุนหมุนเวียนจากธนาคารเล็กน้อย
คนที่ 5 จากพื้นที่อัมพวา	กิจการบ้านพัก เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ใช้เงินทุนที่มีในครอบครัวทำธุรกิจ ที่รู้จักพอเพียง
คนที่ 6 จากพื้นที่บางคนที่	บ้านพักโฮมสเตย์เป็นกิจการเจ้าของคนเดียว เลือกใช้เงินทุนเองปลอดภัยที่สุด
คนที่ 7 จากพื้นที่บางคนที่	บ้านพักเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว เลือกใช้เงินทุนเอง และไม่ต้องการร่วมทุน

จากตาราง 19 มุมมองของผู้บริหารกิจการที่พักในสมุทรสงครามทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว หรือทำในรูปบริษัท เห็นตรงกันว่าควรใช้เงินลงทุนเอง ไม่ควรร่วมทุน อาจมีการกู้จากธนาคารบ้างเพียงเล็กน้อยเท่าที่จำเป็น

สรุปประเด็นข้อค้นพบจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะเจาะจง

มุมมองของผู้บริหารกิจการจากการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะเจาะจงทั้ง 7 ราย พบว่าในภาพกว้างมีมุมมองในประเด็นส่วนใหญ่ที่ใกล้เคียงกันมาก มีที่ต่างกันบ้างก็เพียงเล็กน้อย ผู้วิจัยจึงจัดสิ่งที่คุณบริหารให้มุมมองแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุนทั้งจากปัจจัยภายนอกกิจการ และปัจจัยจากภายในกิจการเองได้เป็น 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ประกอบด้วยความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสิทธิภาพที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ด้านที่ 2 ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ จะประกอบด้วยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ด้านที่ 3 ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ จะประกอบด้วย แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงาน ส่วนด้านสุดท้ายคือด้านที่ 4 ลักษณะของกิจการ ประกอบด้วยตำแหน่งที่ตั้งของกิจการ ประเภทของกิจการที่พัก และรูปแบบของ กิจการที่พัก ซึ่งที่กล่าวถึงมาทั้งหมดนี้จะส่งผลต่อภาพรวมของ

รูปแบบการจัดการทางการเงินในกิจการที่พักบริเวณพื้นที่ทั้ง 3 อำเภอของแม่ฮ่องสอน อัมพวา และ บางคนที

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ส่วนที่ 1 แบ่งเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย

1. ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการพรรณนาข้อมูลจากการเก็บตัวอย่างจำนวน 161 ชุด ด้วยเครื่องมือแบบสอบถามในส่วนที่ 2 มาทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติ ดังตาราง 20 ต่อไปนี้

ตาราง 20 คุณสมบัติของผู้บริหารกิจการที่พักที่ให้ข้อมูล

		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	67	41.61
	หญิง	94	58.39
	รวม	161	100.00
อายุ	น้อยกว่า 40 ปี	55	34.17
	ตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป	106	65.83
	รวม	161	100.00
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญา	54	33.54
	ปริญญาตรีขึ้นไป	107	66.46
	รวม	161	100.00
สถานภาพ	โสด	44	27.33
	สมรส	117	72.67
	รวม	161	100.00

ข้อมูลจากตาราง 20 เป็นข้อมูลคุณสมบัติของผู้บริหารกิจการที่พัก ในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 161 ท่านที่กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูลด้านการลงทุนและแนวคิดที่มีค่าอย่างยิ่งต่อผู้วิจัยในงานชิ้นนี้ ผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงเวลานึงและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ 3 อำเภอที่ทำการวิจัย

ตาราง 21 ข้อมูลของกิจการที่พักที่ได้จากผู้บริหารกิจการ

		จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการ ลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	154	95.65
	ร่วมทุน	7	4.35
	รวม	161	100.00
<hr/>			
ต้องการ			
ร่วมทุนกับธุรกิจ สัญชาติ	ไทย	7	100.00
	รวม	7	100.00
<hr/>			
สัดส่วนที่			
ต้องการร่วมทุน	90 ต่อ 10	6	85.71
	มากกว่า 90 %	1	14.29
	รวม	7	100.00
<hr/>			
จำนวนพนักงาน	ไม่เกิน 50 คน	144	89.44
	51 - 200 คน	14	8.70
	มากกว่า 200 คน	3	1.86
	รวม	161	100.00
<hr/>			
การส่งเสริมการลงทุน	ได้รับ	46	28.57
	ไม่ได้รับ	115	71.43
	รวม	161	100.00
<hr/>			
ทุนจดทะเบียน	< 1 ล้านบาท	53	32.92
	1 - 5 ล้านบาท	76	47.21
	5 - 10 ล้านบาท	22	13.66
	> 10 ล้านบาท	10	6.21
	รวม	161	100.00
<hr/>			
รายได้ต่อเดือน	< 50,000 บาท	70	43.48
	50,000 - 100,000 บาท	71	44.10
	100,000 - 500,000 บาท	13	8.07
	> 500,000 บาท	7	4.35
	รวม	161	100.00

ตาราง 21 (ต่อ)

		จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาก่อตั้ง	< 1 ปี	17	10.56
	1 ปี แต่ยังไม่ถึง 3 ปี	45	27.95
	3 ปี แต่ยังไม่ถึง 5 ปี	71	44.10
	> 5 ปี	28	17.39
	รวม	161	100.00
กำไรปี 2549	< 1 ล้านบาท	74	45.96
	< 3 ล้านบาท	60	37.27
	< 5 ล้านบาท	10	6.21
	> 5 ล้านบาท	9	5.59
	ขาดทุน	8	4.97
	รวม	161	100.00
กำไรปี 2550	< 1 ล้านบาท	69	42.86
	< 3 ล้านบาท	36	22.36
	< 5 ล้านบาท	39	24.22
	> 5 ล้านบาท	6	3.73
	ขาดทุน	11	6.83
	รวม	161	100.00
กำไรปี 2551	< 1 ล้านบาท	75	46.58
	< 3 ล้านบาท	67	41.61
	< 5 ล้านบาท	4	2.48
	> 5 ล้านบาท	2	1.24
	ขาดทุน	13	8.07
	รวม	161	100.00

ตาราง 21 (ต่อ)

		จำนวน	ร้อยละ
กำไรปี 2552	< 1 ล้านบาท	88	54.66
	< 3 ล้านบาท	48	29.81
	< 5 ล้านบาท	4	2.48
	> 5 ล้านบาท	8	4.97
	ขาดทุน	13	8.07
	รวม	220	100.00
อัตราการใช้ ขยายตัว	< 0 %	20	12.42
	เท่ากับ 0 %	37	22.98
	1 - 9 %	101	62.73
	10 - 24 %	3	1.86
	> 25 %	0	0
	รวม	161	100.00
สัดส่วนการใช้ ทรัพยากรใน พื้นที่	1 - 25 %	3	1.86
	26 - 50 %	25	15.53
	> 50 %	133	82.61
	รวม	161	100.00
สัดส่วนการใช้ พนักงานในพื้นที่	< 50 %	4	2.48
	> 50 %	3	1.86
	100 %	154	93.79
	รวม	161	100.00

จากตาราง 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่าต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกันเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พิกส่วนใหญ่ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้น เดิมต่อผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่าทั้งนี้กิจการที่พิกส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณ จังหวัดสมุทรสงคราม จัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พิก รวร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการทำธุรกิจ นั้นโดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วนรวมกันรวร้อยละ 61 ของตัวอย่างทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พิกส่วนใหญ่รวร้อยละ 62 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พิกในบริเวณ จังหวัดสมุทรสงคราม เกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมากเช่นเดียวกันด้วย

2. ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการพรรณนาและอธิบายสภาพของตัวแปรและค่าความแปรปรวน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรจำนวน 14 ตัวแปร ได้แก่ การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด ศักยภาพของบุคลากร นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน การตลาดในพื้นที่ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการ ทำงาน จากนั้นจึงตรวจสอบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) , ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเกณฑ์การแปรความหมายระดับค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน คือ

1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับน้อยมาก

1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับน้อย

2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับปานกลาง

3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับมาก

4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าปัจจัยด้านนั้นมีระดับความสำคัญในระดับมากที่สุด

ในส่วนของคุณค่าความเบ้ (Skewness : SKEW) และค่าความโด่ง (Kurtosis : KUR) จะทำการแปรผลด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1993) คือถ้าค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้เป็น 0 แสดงถึงการกระจายของข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มมา มีการกระจายตัวเป็นรูประฆังคว่ำที่สมมาตรกัน ขณะที่ค่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ มากกว่า 0 เป็นการเบ้ขวาไปทางบวก และถ้ามีค่าค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้น้อยกว่า 0 ก็จะไปซ้ายไปทางลบ ในส่วนของความโด่งนั้น ถ้าค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งเป็น 3 แสดงถึงความโด่งของข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสุ่มมาเป็นปกติ ถ้ามีค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งน้อยกว่า 3 แสดงถึงข้อมูลมีลักษณะที่แบนราบ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ความโด่งมากกว่า 3 แสดงถึงข้อมูลมีลักษณะที่โด่งกว่าปกติ ทั้งนี้จะแบ่งการอธิบายและแปรความหมายตามมาตรวัดแต่ละชุด โดยตัวแปรที่ 1 ช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นปัจจัยความได้เปรียบในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความได้เปรียบในสภาพภูมิศาสตร์ และความได้เปรียบในการบริหารงานภายในกิจการ รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 22 ตาราง 23 และตาราง 24 ต่อไปนี้

ตาราง 22 ระดับของความสำคัญในปัจจุบันทรัพย์สินที่ถือครอง

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	SKEW	KUR	ระดับ ความสำคัญ
1. การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ	3.434	0.619	-0.788	0.513	มาก
2. รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ	3.541	0.617	-0.614	1.243	มาก
3. ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ	3.823	0.682	-1.248	1.462	มาก
4. ขนาดของธุรกิจ	3.766	0.802	-0.620	-0.355	มาก
5. ศักยภาพและขนาดของตลาด	3.875	0.972	-0.445	-0.803	มาก
6. ศักยภาพของบุคลากร	3.756	0.747	-1.032	0.654	มาก
ระดับของความสำคัญในปัจจุบันทรัพย์สินที่ถือครอง โดยรวม	3.876	0.613	-0.762	0.243	มาก

จากตาราง 22 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าระดับของความสำคัญในปัจจุบันทรัพย์สินที่ถือครองซึ่งประกอบด้วย การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ทุกด้านล้วนอยู่ในระดับสำคัญมาก ทั้งนี้ด้านประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจมีระดับความสำคัญสูงสุด ในส่วนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นพบว่า มีค่าน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ \bar{x} ทุกด้านแสดงถึงการกระจายของข้อมูลค่อนข้างกระจุกตัว และสำหรับค่าความเบ้ของข้อมูลพบว่ามีค่าน้อยกว่าศูนย์ แสดงว่าเบ้มาทางซ้าย ซึ่งหมายความว่า การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นถึงระดับความสำคัญในปัจจุบันการถือครองทรัพย์สินในเกณฑ์มาก ส่วนค่าความโด่งนั้นล้วนมีค่าน้อยกว่า 3 และในบางด้านก็มีค่าน้อยกว่าศูนย์ เป็นการแสดงถึงลักษณะของข้อมูลที่มีความแบนราบ โดยที่ด้านศักยภาพและขนาดของตลาด และด้านขนาดของธุรกิจนั้นกลุ่มตัวอย่างได้มีความเห็นสอดคล้องกันไปในทางลบ

ตาราง 23 ระดับของความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	SKEW	KUR	ระดับความสำคัญ
1. นโยบายรัฐบาล	3.877	0.659	-0.919	0.274	มาก
2. โครงสร้างพื้นฐาน	3.864	0.603	-0.975	1.731	มาก
3. การตลาดในพื้นที่	3.873	0.654	-1.055	1.656	มาก
ระดับของความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์โดยรวม	3.855	0.556	-0.971	0.435	มาก

จากตาราง 23 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าระดับของความสำคัญ ในทำเลที่ตั้งซึ่งประกอบด้วย นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน การบริหารความเสี่ยง และการตลาดในพื้นที่ ทุกด้านล้วนอยู่ในระดับสำคัญ มาก ในส่วนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นพบว่า มีค่าน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ \bar{x} ทุกด้านแสดงถึงการกระจายของข้อมูลค่อนข้างกระจุกตัว และสำหรับค่าความเบ้ของข้อมูลพบว่ามีค่าน้อยกว่าศูนย์ แสดงว่าเบ้มาทางซ้าย ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นถึงระดับความสำคัญ ในปัจจัยทำเลที่ตั้ง ส่วนค่าความโด่งนั้นล้วนมีค่าน้อยกว่า 3 เป็นการแสดงถึงลักษณะของข้อมูลที่มีความแบนราบ

ตาราง 24 ระดับของความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการ

องค์ประกอบ	\bar{x}	S.D.	SKEW	KUR	ระดับความสำคัญ
1. แนวคิดทางนวัตกรรม	4.069	0.814	-1.115	0.915	มาก
2. ความเสี่ยงทางการเงิน	3.747	0.729	-0.935	0.852	มาก
3. การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม	3.943	0.753	-1.154	0.743	มาก
4. การให้ความสำคัญกับลูกค้า	4.156	0.801	-0.821	0.382	มาก
ระดับของความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการโดยรวม	4.019	0.677	-0.921	0.229	มาก

จากตาราง 24 กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าระดับของความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการซึ่งประกอบด้วย แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงานทุกด้านล้วนอยู่ในระดับสำคัญ มาก ในส่วนของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนั้นพบว่า มีค่าน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ \bar{x} ทุกด้านแสดงถึงการกระจายของข้อมูลค่อนข้างกระจุกตัว และสำหรับค่าความเบ้ของข้อมูลพบว่ามีค่าน้อยกว่าศูนย์ แสดงว่า ำแบ้มาทางซ้าย ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นถึงระดับความสำคัญในปัจจุบัน การบริหารงานภายในกิจการ ส่วนค่าความโด่งนั้นล้วนมีค่าน้อยกว่า 3 เป็นการแสดงถึงลักษณะของข้อมูลที่มีความแบนราบเช่นเดียวกับปัจจัยอีก 2 ด้านที่กล่าวถึงข้างต้น

ส่วนที่ 2 แบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อ รูปแบบการลงทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม ด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary Logistic Regression Analysis) และนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการอธิบายและทำนายผลต่อไป
2. การวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผล ต่อรูปแบบการลงทุนด้วย สถิติทดสอบ ไคสแควร์ ในการทดสอบสมมติฐานจำนวน 3 ข้อ

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการลงทุนด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติก

จากกรอบแนวความคิดของการวิจัย มุ่งที่จะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระจำนวน 63 ตัวจากเดิม 95 ตัวที่ไปทำการทดสอบด้วยเครื่องมือจำนวน 40 ตัวอย่าง ที่มีต่อรูปแบบการลงทุนซึ่งเป็นตัวแปรในระดับนามบัญญัติมีค่าเป็นไปได้ 2 ค่า คือ การร่วมทุน (joint venture) และการลงทุนเองทั้งหมด (wholly owned enterprise) จึงใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Cohen J. & Cohen P., 1983) และจากการวิเคราะห์มาตรวจวัด สามารถทำการลดตัวแปรในส่วน of ตัวแปรหลักที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการร่วมทุน เหลือเพียง 14 ตัวแปร ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบกิจการ : RELATION
2. ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ : PATTERN
3. ปัจจัยด้านประสบการณ์ในวงการธุรกิจ : EXPERIENCE
4. ปัจจัยด้านขนาดของธุรกิจ : SIZE
5. ปัจจัยด้านศักยภาพในตลาด : POTENTIAL
6. ปัจจัยด้านศักยภาพของบุคลากร : PERSONAL
7. ปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมายการลงทุน : GOVERNMENT
8. ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน : INFRASTRUCTURE
9. ปัจจัยด้านการตลาดในพื้นที่ : MARKET
10. ปัจจัยด้านการมีแนวคิดทางนวัตกรรม : INNOVATION
11. ปัจจัยด้านความเสี่ยงทางการเงิน : FINANCE
12. ปัจจัยด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม : TECHNOLOGY
13. ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญกับลูกค้า : CUSTOMER
14. ปัจจัยด้านกระบวนการทำงาน : PROCESS

ทั้งนี้การพิจารณา Factor ทั้ง 14 ตัวนี้จากค่า \hat{w} ที่มีโอกาสเป็นได้ทั้งค่าบวกและค่าลบ ส่วนตัวแปรที่เป็นข้อมูลทั่วไปด้าน ลักษณะของการประกอบธุรกิจ (แบบสอบถามส่วนที่ 2) มีจำนวน 4 ตัวแปรที่จะต้องใส่ข้อมูลเข้าไปในโมเดลโดยเป็นตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร และตัวแปรตาม 1 ตัวแปร เพื่อทำการพยากรณ์ว่ากิจการที่พิกัดก็ตามที่มีคุณลักษณะ 3 ด้าน คือ สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ (Site) ประเภทของสถานประกอบการ (Type) และประเภทของกิจการตามกฎหมาย (SME) แล้วจะส่งผลต่อการเลือกลงทุนแบบร่วมทุน หรือลงทุนเองทั้งหมด ทั้งนี้จะใช้เครื่องมือทางสถิติคือโคสแควร์ในการพยากรณ์

ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

จากการนำข้อมูลตัวแปรพยากรณ์ คือ Factor ทั้ง 14 ตัวเข้าสู่การประมวลผล โดยทำการทดสอบความเหมาะสมของโมเดลชุดตัวแปรได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 25 ค่าของสถิติไคสแควร์ที่ใช้ทดสอบความเหมาะสมของโมเดล

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	21.713	14	0.085
	Block	21.713	14	0.085
	Model	21.713	14	0.085

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 25 แสดงถึงค่าของตัวสถิติไคสแควร์ ของการทดสอบโมเดล คือมีค่า Chi – square เท่ากับ 21.173 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.085 ซึ่งค่าที่ได้นี้สูงกว่า 0.05 จึงชี้ว่าโมเดลนี้จัดว่า ไม่มีความเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตาราง 26 ค่าของสถิติไคสแควร์ที่ใช้ทดสอบความสอดคล้องของโมเดล

Step	Chi-square	df	Sig.
1	5.590	8	0.693

ในด้านการทดสอบถึงความสอดคล้องของโมเดลนั้น พบว่าค่า Chi – square เท่ากับ 5.590 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นการแสดงถึงโมเดลสมการถดถอยที่ใช้ในการวิเคราะห์นี้ มีความเหมาะสมกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 27 การทดสอบความเหมาะสมของทั้งโมเดล

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	35.875	0.126	0.420

จากตาราง 27 การทดสอบความเหมาะสมของทั้งโมเดล ค่า -2LL สำหรับโมเดลที่มีตัวแปรอิสระ 14 ตัว มีค่าเท่ากับ 35.875 และค่า Cox & Snell R Square บอกถึงการที่ตัวแปร

อิสระ 14 ตัวในโมเดลสามารถอธิบายโอกาสการร่วมทุนได้ ร้อยละ 12.60 ส่วนค่า Nagelkerke R Square บอกถึงการที่ตัวแปรอิสระ 14 ตัวในโมเดลสามารถอธิบายโอกาสการร่วมทุนได้ เพียงร้อยละ 42.00

ตาราง 28 ร้อยละของการพยากรณ์การใช้ผลการวิจัย

		การพยากรณ์			
		รูปแบบการลงทุน		ความถูกต้องของ	
		การลงทุนเอง		การพยากรณ์	
		ทั้งหมด	ร่วมทุน		
Step 0	รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	152	2	98.70
		ร่วมทุน	6	1	14.30
Overall Percentage					95.00

ผลจากตาราง 28 แสดงถึงความสามารถของโมเดลที่ใช้ในการวิจัย ที่จะพยากรณ์การจำแนกกลุ่มตัวแปรการร่วมทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักใน จังหวัดสมุทรสงคราม และเป็น การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของโมเดลเมื่อมีตัวแปรอิสระ 14 ตัว พบว่าโมเดล นี้สามารถพยากรณ์การลงทุนเองทั้งหมดของผู้ประกอบการที่พักได้ถูกต้องถึง ร้อยละ 98.70 และพยากรณ์การร่วมทุนของผู้ประกอบการที่พักได้อย่างถูกต้องถึง ร้อยละ 14.30 จึงกล่าวได้ว่าโมเดลนี้สามารถพยากรณ์ได้อย่างถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 95.00

ตาราง 29 ตัวแปรปัจจัยด้านความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน ความสำคัญในสภาพ
ภูมิศาสตร์ และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการที่เข้าสมการการ
วิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิแบบเข้าพร้อมกัน

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
ความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน						
การมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบ						
กิจการ (RELATION)						
	1.761	1.485	1.406	1	0.236	5.817
รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ (PATTERN)						
	7.563	3.409	4.921	1	0.027	1926.4
ประสบการณ์ในวงการธุรกิจ (EXPERIENCE)						
	-0.088	3.286	0.001	1	0.979	0.915
ขนาดของธุรกิจ (SIZE)						
	0.779	1.836	0.180	1	0.671	2.180
ปัจจัยด้านศักยภาพในตลาด (POTENTIAL)						
	-1.174	1.777	0.437	1	0.509	0.309
ปัจจัยด้านศักยภาพของบุคลากร (PERSONAL)						
	0.106	1.577	0.004	1	0.947	1.111
ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์						
นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมายการลงทุน						
(GOVERNMENT)						
	0.466	0.452	1.062	1	0.303	1.593
โครงสร้างพื้นฐาน (INFRASTRUCTURE)						
	-2.827	2.190	1.666	1	0.197	0.059
การตลาดในพื้นที่ (MARKET)						
	3.180	1.650	3.715	1	0.054	24.057
ความสำคัญด้านการบริหารงานภายใน						
กิจการ						
การมีแนวคิดทางนวัตกรรม (INNOVATION)						
	1.862	1.861	1.001	1	0.317	6.435
ความเสี่ยงทางการเงิน (FINANCE)						
	0.891	1.604	0.308	1	0.579	2.437
การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้						
นวัตกรรม (TECHNOLOGY)						
	-1.104	0.798	1.917	1	0.166	0.331
การให้ความสำคัญกับลูกค้า (CUSTOMER)						
	2.018	2.918	0.478	1	0.489	7.524
กระบวนการทำงาน (PROCESS)						
	-2.194	1.681	1.704	1	0.192	0.111
ค่าคงที่ (CONSTANT)						
	-48.141	18.433	6.821	1	0.009	0.000

ผลจากตาราง 29 แสดงว่าตัวแปรปัจจัยด้าน ความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน ความสำคัญ ในสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญ ด้านการบริหารงานภายในกิจการที่นำเข้ามา สมการทดสอบนี้ มีตัวแปรอิสระอยู่ในโมเดลจำนวน 1 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยด้านรูปแบบ การดำเนินงานของกิจการ โดยพิจารณาที่ค่า Sig ที่มีค่าน้อยกว่า 0.05 ที่กำหนดเป็นระดับ นัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสามารถอธิบายได้เพิ่มเติมอีกว่า ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของ กิจการ พยากรณ์โอกาสสร่วมทุน 1926.405 เท่าของการลงทุนเองทั้งหมด และทำให้ได้โมเดล ความน่าจะเป็นในการร่วมทุนที่จะใช้สมการ

$$\hat{P}(Y = 1) = \frac{1}{1 + e^{-w}} \text{ ดังนี้}$$

$$\hat{w} = -48.141 + 7.563 \text{ PATTERN}$$

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการลงทุนด้วยวิธีไคสแควร์

สำหรับการวิเคราะห์ว่า สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ (Site) ในแม่กลอง อัมพวา บางคนที่ ประเภทของสถานประกอบการ (Type) คือโรงแรม รีสอร์ท โฮมสเตย์ และลักษณะ การดำเนินธุรกิจ (SME) ที่แบ่งเป็นเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัท มีความสัมพันธ์ ต่อ การร่วมทุน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการ ทดสอบความน่าจะเป็นแบบไคสแควร์ ในการวิเคราะห์ โดยมี สมมติฐานในการวิจัยดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่ พัก แสดงในรูปของสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

ตาราง 30 ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ

		แม่กลอง	อัมพวา	บางคนที่	รวม
รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	50	80	24	154
	ร่วมทุน	4	2	1	7
	รวม	54	82	25	161

$\chi^2 = 1.941$ Asymp. Sig. (2-sided) = 0.379 Cramer's V = 0.110 Approx. Sig. = 0.379

จากตาราง 30 เป็นการแสดงความสัมพันธ์ ของรูปแบบการลงทุน กับสถานที่ตั้งของ สถานประกอบการ สำหรับผลการวิเคราะห์ไคสแควร์พบว่าค่า Asymp. Sig. (2-sided) = 0.379 แสดงถึงการปฏิเสธ สมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายถึงรูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์

กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก หมายความว่าไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่อำเภอใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือจะลงทุนด้วยตนเอง สำหรับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรนั้น เมื่อใช้สถิติ Cramer's V พบว่ารูปแบบการลงทุนมีผลมาจากสถานที่ตั้ง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.110 หมายความว่าไม่ว่าจะตั้งอยู่ที่อำเภอใดก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือเกือบทั้งหมดจะลงทุนด้วยตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 2 รูปแบบการลงทุน มีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก แสดงในรูปของสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

ตาราง 31 ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับประเภทสถานประกอบการ

		โรงแรม	รีสอร์ท	โฮมสเตย์	รวม
รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	9	43	102	154
	ร่วมทุน	0	1	6	7
รวม		9	44	108	161

$$\chi^2 = 1.243 \text{ Asymp. Sig. (2-sided)} = 0.537 \text{ Cramer's V} = 0.088 \text{ Approx. Sig.} = 0.537$$

จากตาราง 31 เป็นการแสดงความสัมพันธ์ ของรูปแบบการลงทุน กับประเภทสถานประกอบการ สำหรับผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่ามีค่า Asymp. Sig. (2-sided) = 0.537 แสดงถึงการ ไม่ยอมรับสมมติฐานสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายถึง รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก หมายความว่าไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการรูปแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือจะลงทุนด้วยตนเอง สำหรับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรนั้น เมื่อใช้สถิติ Cramer's V พบว่ารูปแบบการลงทุนมีผลมาจากประเภทสถานประกอบการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.088 หมายความว่าไม่ว่าจะเป็นสถานประกอบการแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือเกือบทั้งหมดจะลงทุนด้วยตนเอง

สมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก แสดงในรูปของสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

ตาราง 32 ความเกี่ยวข้องของรูปแบบการลงทุนกับลักษณะการดำเนินธุรกิจ

		ลักษณะการดำเนินธุรกิจ			
		เจ้าของคนเดียว	ห้างหุ้นส่วน	บริษัท	รวม
รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	132	10	12	154
	ร่วมทุน	7	0	0	7
รวม		139	10	12	161

$\chi^2 = 1.158$ Asymp. Sig. (2-sided) = 0.560 Cramer's V = 0.085 Approx. Sig. = 0.560

จากตาราง 32 เป็นการแสดงความสัมพันธ์ ของรูปแบบการลงทุน กับลักษณะการดำเนินธุรกิจ สำหรับผลการวิเคราะห์ไคสแควร์ พบว่ามีค่า Asymp. Sig. (2-sided) = 0.560 แสดงถึง การไม่ยอมรับสมมติฐานสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งหมายถึง รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก หมายความว่าไม่ว่าจะเป็น การดำเนินธุรกิจแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือจะลงทุนด้วยตนเอง สำหรับระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรนั้น เมื่อใช้สถิติ Cramer's V พบว่ารูปแบบการลงทุนมีผลมาจากลักษณะการดำเนินธุรกิจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.085 หมายความว่าไม่ว่าจะ ทำธุรกิจรูปแบบใด ก็ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการลงทุน กล่าวคือเกือบทั้งหมดจะลงทุนด้วยตนเอง

การเปรียบเทียบการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และมีความชัดเจนตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในขอบเขตการทำวิจัยตั้งแต่ต้น ดังนั้นในการวิเคราะห์สภาพของตัวแปรที่แบ่งออกเป็น 4 ด้าน อันประกอบด้วย ความสำคัญ ในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ ความสำคัญ ด้านการบริหารงานภายในกิจการ และลักษณะของกิจการ ที่ได้มาจากการวิจัย เชิงคุณภาพ ในเบื้องต้น และที่ได้มาจากการวิจัย เชิงปริมาณ ในภายหลังนั้น มีการสนับสนุนหรือยืนยันผลการวิจัยระหว่างกันเพียงใด จึงทำการเปรียบเทียบ และสรุปผลการวิเคราะห์ ที่ได้จากการวิจัย ทั้ง 2 แนวทาง ดังกล่าวตามตาราง 33

ในด้านวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 3 ที่จะศึกษารูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในเขต จังหวัดสมุทรสงคราม ว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยใดบ้างด้วยการเปรียบเทียบผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ กับการศึกษาเชิงคุณภาพ แสดงผลตามตาราง 33

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจากการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ
ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 3

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาการเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการที่พักในเขตจังหวัด สมุทรสงคราม ที่มีความสัมพันธ์กับสถานที่ตั้ง			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
1. สถานที่ ตั้งของ สถานประกอบการที่ มีความสัมพันธ์ ต่อ การเลือกรูปแบบการ ลงทุน	พบว่าองค์ประกอบ สถานที่ตั้งของ สถานประกอบการ ในแต่ละอำเภอ ไม่มี อิทธิพลต่อกา รรวม ทุนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าอยู่ใน อำเภอใดก็ต้องการ ที่จะลงทุนด้วย ตนเอง	สถานที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก ที่ได้นำจะเกิดจากการที่ในแต่ละอำเภอ ต้องมีสิ่งที่ตั้งดูใจให้เกิดการท่องเที่ยว และมาพักแรม ได้แก่มี ทรัพยากรธรรมชาติที่ อุดมสมบูรณ์ อาหารทะเล ได้รับการจัดการ โครงสร้างพื้นฐานและมีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกที่ครบครัน และได้รับการ สนับสนุนในภาพใหญ่จากรัฐบาล นอกจากนี้การที่อยู่ในทำเลที่ตั้งที่ เหมาะสม เดินทางสะดวก และมี ลูกค้าเดิมหรือมีเครือข่ายธุรกิจที่ สามารถจัดหาลูกค้าให้กิจการได้ จะทำ ให้กิจการมีศักยภาพในการทำธุรกิจ ด้านที่พักที่จะลงทุนบริหารกิจการเอง กิจการส่วนใหญ่ ยังคงต้องการบริหาร ด้วยเงินทุนที่มีอยู่ ไม่มีความประสงค์ จะร่วมทุน	ที่ตั้งที่ดีต่อการทำธุรกิจที่ พักต้องมีความพร้อมทั้ง สาธารณูปโภคพื้นฐาน และทรัพยากรธรรมชาติ ทางการท่องเที่ยว ที่อุดม สมบูรณ์และมีนโยบาย การบริหารจัดการจาก หน่วยงานของรัฐอย่าง จริงจังซึ่งเป็นปัจจัย ภายนอก ส่วนปัจจัย ภายในคือกิจการที่กิจการมี ระบบการจัดการที่ให้ ความสำคัญกับลูกค้า อย่างดีจนเป็นลูกค้าที่มา ใช้บริการซ้ำ จะเป็นสิ่งที่ มีผลต่อการ ทำธุรกิจให้ ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามกิจการ ส่วนใหญ่ ไม่มีความ ประสงค์จะร่วมทุน

ตาราง 33 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาการเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการที่พักในเขตชะอำ หัวหิน ปราณบุรี และสามร้อยยอด ที่มาจากปัจจัยประเภทของกิจการ			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
2. ประเภทของกิจการที่ พักมีความสัมพันธ์ ต่อ การเลือกรูปแบบการ ลงทุน	พบว่าองค์ประกอบ ประเภท ของกิจการที่พัก ไม่มีอิทธิพล ต่อการร่วมทุนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าอยู่ใน อำเภอใดก็ต้องการที่จะลงทุน ด้วยตนเอง	ประเภทของกิจการที่พักประเภท โรงแรม รีสอร์ท และโฮมสเตย์ พบว่ากิจการเหล่านี้ ลงทุนเริ่มต้น ด้วยเงินทุนส่วนตัว บางแห่งมี การกู้จากธนาคารบ้างเท่าที่ จำเป็น ยังคงต้องการบริหารด้วย เงินที่มีอยู่ ไม่มีความประสงค์ จะร่วมทุน และมีจำนวนหนึ่งที่ ทำธุรกิจที่พักเป็นรายได้เสริม	กิจการส่วนใหญ่ ยังคง ประสงค์กิจการไปได้ ด้วยการมีทุนสำรอง และมีความสามารถในการ ประกอบกิจการจาก ปัจจัยด้านต่าง ๆ ยังคง บริหารด้วยเงินทุนของ กิจการเอง ไม่มีความ ประสงค์จะร่วมทุน
3. รูปแบบของกิจการที่ พักมีความสัมพันธ์ต่อ การเลือกรูปแบบการ ลงทุน	พบว่าองค์ประกอบ รูปแบบ ของกิจการที่พักไม่มีอิทธิพล ต่อการร่วมทุนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือไม่ว่าอยู่ใน อำเภอใดก็ต้องการที่จะลงทุน ด้วยตนเอง	กิจการที่พักทั้งประเภทเจ้าของ คนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัท บริษัท ล้วนต้องการลงทุนเอง อาจมีการกู้เงินบ้างเท่าที่ จำเป็น และไม่ต้องการร่วมทุน	กิจการ ที่ทำในรูปแบบ เจ้าของคนเดียว ห้าง หุ้นส่วน และบริษัท ต่างเห็นสอดคล้องกัน ในด้านการลงทุนด้วย ตนเอง ทำเท่าที่กิจการ มีศักยภาพทางการเงิน ด้วยความพอเพียง ไม่มี ความประสงค์จะร่วม ทุน

จากตาราง 33 พบว่าผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพทำให้เข้าใจเหตุผลอย่างละเอียด
ลึกซึ้งมากขึ้นจากการผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือในการสัมภาษณ์เจาะลึกแบบเฉพาะเจาะจง
ผู้บริหารกิจการที่พักทั้ง 7 ราย เกี่ยวกับรูปแบบการลงทุนว่า ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัด
สมุทรสงครามส่วนใหญ่ต้องการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วม ทุนกับผู้อื่น ทั้งนี้เพราะ
ต้องการทำอย่างพอเพียงเท่าที่มีทรัพยากรทางการเงิน ส่วนหนึ่งทำเป็นอาชีพที่ 2 เพื่อต้องการ
เผยแพร่วิถีชีวิตไทยของชาวสมุทรสงครามให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว
ต่างประเทศ

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลจาก การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ
ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้ ตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
1. ความสำคัญ ใน สินทรัพย์ที่ถือครอง	องค์ประกอบความน่าเชื่อถือ ของความสัมพันธ์กับเครือข่าย	การมีความสัมพันธ์กับเครือข่าย ในการประกอบธุรกิจที่มีความ	ธุรกิจที่พักที่มีเครือข่าย การประกอบกิจการที่
1.1 การมีความสัมพันธ์ กับเครือข่ายในการ ประกอบธุรกิจ	ในการประกอบธุรกิจ รูปแบบ การดำเนินงานของกิจการ	เข้มแข็งทั้งในธุรกิจที่ตนเอง โดยตรง และธุรกิจต่อเนื่องที่มี	กว้างขวาง มีรูปแบบ การดำเนินงานที่ทําอย่าง
1.2 รูปแบบการ ดำเนินงานของกิจการ	ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและ	ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน รวม ไปถึงการมีเครือข่ายในการจัดหา	เป็น ระบบและมีความ น่าเชื่อถือ ตลอดถึง ังมี
1.3 ประสบการณ์ที่มี ในวงการธุรกิจ	ขนาดของตลาดและศักยภาพ ของบุคลากร ถือเป็นปัจจัยที่มี	พนักงานในพื้นที่ได้ง่ายมาเพื่อ รองรับการให้บริการ นอกจากนั้น	ประสบการณ์ในธุรกิจมา ยาวนานเพียงพอ มี
1.4 ขนาดของธุรกิจ	ระดับความสัมพันธ์กับ	รูปแบบการดำเนินงานของ กิจการที่มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือ	ขนาด ของกิจการที่ เหมาะสม รวมถึงการมี
1.5 ศักยภาพและ ขนาดของตลาด	ความสำคัญอย่างมาก ในการ เลือกรูปแบบการจําด การทาง	ชำระหนี้ตรงเวลา ประสบการณ์ ที่มีในวงการธุรกิจอย่างต่อเนื่อง	โอกาส และมี ความสามารถในการ
1.6 ศักยภาพของ บุคลากร	การเงิน	ยาวนาน ขนาดของธุรกิจที่มี ความเหมาะสมและมี	เติบโตไปได้จากการมี บุคลากรที่มีความรู้
		ประสิทธิภาพ อีกทั้งในพื้นที่ยังมี ศักยภาพและขนาดของตลาดที่	ความสามารถ กิจการ ใดมีปัจจัยเหล่านี้ใน
		ยังพอขยายตัวต่อไปได้อีก ตาม ปริมาณนักท่องเที่ยว รวมถึง	ระดับที่มาก ก็ จะสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้ลงทุน
		ศักยภาพของบุคลากรทั้งในระดับ ผู้บริหารและระดับผู้ให้บริการ ซึ่ง	เอง ส่วนกิจการขนาด เล็กที่ทุนน้อย และขาด
		การที่กิจการให้ความสำคัญและ มีปัจจัย เหล่านี้จะทำให้โอกาส	ความสามารถในการ แข่งขันก็ควรต้องรีบ
		ก้าวหน้าในธุรกิจได้	ปรับปรุงในด้านเหล่านี้

ตาราง 34 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม
ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน

ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
2. ความได้เปรียบด้าน สภาพภูมิศาสตร์	องค์ประกอบความน่าเชื่อถือ ของ นโยบายรัฐบาล	การที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนทั้งภาคบริการและทำ	การสนับสนุนส่งเสริม จากนโยบายของ
2.1 นโยบายรัฐบาล	โครงสร้างพื้นฐานการบริหาร	ให้ภาคประชาชนมีความสามารถ	รัฐบาลต่ออุตสาหกรรม
2.2 โครงสร้างพื้นฐาน	ความเสี่ยง และตลาดใน	ที่จะจับจ่ายใช้สอยได้มากขึ้น จัด	บริการ ที่เกี่ยวกับการ
2.3 ตลาดในพื้นที่	พื้นที่ ถือเป็นปัจจัยที่มีระดับ ความสำคัญอย่างมากในการ เลือกรูปแบบการจัดการทาง การเงิน	ให้มีโครงสร้างพื้นฐานครบ สมบูรณ์ ส่วนภายในกิจการเองก็ มีแนวความคิดการบริหารความเสี่ยงให้ อยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัย สำหรับ ตลาดในพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงกับ ภาพใหญ่คือการหดตัวของ ท่องเที่ยวและความมั่นคงของ รัฐบาล ซึ่งการที่กิจการ ให้ ความสำคัญและมี ในสิ่งเหล่านี้ จะทำให้โอกาสเกิด ความก้าวหน้าในธุรกิจได้	ท่องเที่ยว โดยจัดให้มี ท่าอากาศยานโดยจัดให้มี สาธารณูปโภคพื้นฐาน ที่มีความพร้อมต่อ ประชาชนและการทำ ธุรกิจ ในแง่ของกิจการ ได้มีการบริหารความ เสี่ยงอย่างสอดคล้อง กับปัจจัยจากภายนอก และเหมาะสมกับบริเวณ พื้นที่ ส่วนกิจการขนาด เล็กนั้นมีจุดอ่อนในด้าน การบริหารการเงินจึง ต้องปรับปรุงด้านรายได้ ให้เพิ่มมากขึ้น เช่นจาก การขายอาหาร พา เที่ยวชมสวน ชม หิ่งห้อย เพื่อค้ำจุนรายจ่าย ให้ได้กิจการจึงจะอยู่ รอด

ตาราง 34 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย : ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการจัดการทางการเงิน			
ตัวแปร	ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	สรุปผลการวิเคราะห์
3. ความสำคัญ ด้านการ บริหารงานภายในกิจการ	องค์ประกอบความน่าเชื่อถือ ของ แนวคิดทางนวัตกรรม	ผู้บริหารที่มีแนวคิดการปรับปรุง การทำงานและการบริการใหม่ ๆ	การที่กิจการมีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ
3.1 แนวคิดทางนวัตกรรม	ความเสี่ยงทางการเงิน การ	มีการบริหารความเสี่ยงทาง	สำหรับงานบริการ
3.2 ความเสี่ยงทาง การเงิน	เข้าถึงเทคโนโลยีและ ประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้	การเงิน มีการใช้เทคโนโลยีที่ ทันสมัยและมีแนวคิดใหม่ให้มี	หาทางลดความเสี่ยง ทางการเงินลงจากเดิม
3.3 การเข้าถึงเทคโนโลยี และการประยุกต์ใช้ นวัตกรรม	ความสำคัญลูกค้าและ กระบวนการ ทำงาน เป็น ปัจจัยที่มีระดับความสำคัญ	คว ามสะดวกรวดเร็วในการ ทำงานด้านบริการ การให้	มีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ ทันสมัยและมีความ
3.4 การให้ความสำคัญ กับลูกค้า	อย่างมากในการเลือกรูปแบบ การจัดการทางการเงิน	ลำดับแรก มีกระบวนการทำงาน ร่วมกันของทุกฝ่ายทั้งคนและ	เหมาะสม เพื่อมุ่งให้ ลูกค้าได้รับบริการที่น่า
3.5 กระบวนการทำงาน		เครื่องมืออุปกรณ์เทคโนโลยีซึ่ง การที่กิจการ ให้ความสำคัญและ มีในสิ่งเหล่านี้จะทำให้โอกาสเกิด เกิดความก้าวหน้าในธุรกิจได้	พอใจจากกระบวนการ ทำงานที่มีประสิทธิภาพ กิจการที่มีปัจจัยเหล่านี้ ในระดับ มากก็ จะสร้าง ความมั่นใจให้กับ ผู้ประกอบการ ขณะที่ กิจการขนาดเล็กต้อง เน้นการบริหารงานที่ ต้องลดความเสี่ยงทาง การเงิน และใช้ เทคโนโลยีและต้องมี แนวคิดที่แปลกใหม่ใน การให้บริการเพื่อ ให้ สามารถทำธุรกิจต่อไป

จากตาราง 34 พบว่าผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพให้การสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือในการสัมภาษณ์จะลึกแบบเฉพาะเจาะจงผู้บริหารกิจการที่พักทั้ง 7 ราย ต่างมีทัศนคติและความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่าการทำธุรกิจที่พักในเขต จังหวัดสมุทรสงคราม นั้น

ธุรกิจที่พักที่มีเครือข่ายความสัมพันธ์ กว้างขวาง มีการดำเนินงาน เป็นระบบ มีความน่าเชื่อถือ ตลอดจนมีประสบการณ์ในธุรกิจพอสมควร ขนาดของกิจการมีความเหมาะสม รวมถึงการมี โอกาสและมีความสามารถในการเติบโตจากการมีบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถ กิจการที่มี ปัจจัยเหล่านี้ในระดับมากจะสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนเอง ส่วนกิจการขนาดเล็กที่ทุนน้อย และขาดความสามารถในการแข่งขันก็ควรต้องปรับปรุงในด้านเหล่านี้ ในส่วน การสนับสนุน ส่งเสริมจากนโยบายของรัฐ รัฐบาลต่ออุตสาหกรรม รมบริการที่เกี่ยวข้อง มีการจัดให้มี สาธารณูปโภคพื้นฐานต่อประชาชนและภาคธุรกิจ ที่สะดวกสบาย กิจการได้มีการบริหาร อย่าง สอดคล้องกับปัจจัยจากภายนอกและเหมาะสมกับบริเวณพื้นที่ ปัจจัยเหล่านี้ จะเป็นการสร้างความ มั่นใจให้กับทั้งผู้ลงทุนเดิมที่ต้องการลงทุน งบต่อไปและทั้งผู้ที่จะมาร่วมทุน กับกิจการ การที่ กิจการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ ๆ สำหรับงานบริการ หาทางลดความเสี่ยงทางการเงินลง มี การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีความเหมาะสม เพื่อให้ลูกค้าได้รับบริการที่ น่าพอใจจากกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ กิจการที่มีปัจจัยเหล่านี้ในระดับมากก็จะสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้ลงทุนอยู่เดิมที่จะลงทุนเองต่อไป ขณะที่กิจการขนาดเล็กต้องเน้นการ บริหารงานที่ต้องลดความเสี่ยงทางการเงิน หาบริการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มรายได้และควบคุมค่าใช้จ่าย และมีแนวคิดที่แปลกใหม่ในการให้บริการเพื่อให้สามารถทำธุรกิจต่อไป กรณีที่กิจการดำเนินการ ไปได้แม้จะมีลูกค้าเข้าพักน้อยลงจากปัจจัยภายนอกทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ก็พยายาม รักษาสถานการณ์บริหารงานต่อไปด้วยตนเอง มีการนำเงินทุนสะสมมาใช้ในบางขณะ ส่วนใหญ่ หรือเกือบทั้งหมดมีการทำธุรกิจอย่างพอเพียง มีความเป็นตัวเองสูงและไม่ต้องการการร่วมทุน ทั้งนี้การตัดสินใจในการทำธุรกิจ นั้นล้วนมีอิทธิพลมาจาก ให้ความสำคัญ ในสินทรัพย์ที่ถือครอง ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ และความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน” ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยในเขตแม่กลอง อัมพวา และบางคนที่ มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาถึงรูปแบบการลงทุนที่ส่งผลให้เกิดการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยในการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 สร้างรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม

สรุปข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ภายหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล เบื้องต้น ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารสถานประกอบการที่พักในพื้นที่ที่ทำการวิจัยทั้ง 3 อำเภอในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 161 ผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงเวลาหนึ่งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ที่ทำการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่าต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกันเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักส่วนใหญ่ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้นเดิมต่อผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่าทั้งนี้กิจการที่พักส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามจัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พักราวร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการ

ทำธุรกิจนั้น โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มี ประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วนรวมกันราวร้อยละ 61 ของตัวอย่าง ทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่ มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พักส่วนใหญ่ราวร้อยละ 62 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของ การประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พักในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามเกือบทั้งหมดมี การใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมาก เช่นเดียวกันด้วย

ในด้านปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือการมี ความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร หนึ่งการมีเครือข่ายความสัมพันธ์นั้นจะต้องมีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับบริการและปรับตัวเข้ากันได้ ในพื้นที่เนื่องจากการมีต้นทุนทางสังคมร่วมกัน มีรูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ ตลอดจนมี ประสบการณ์ยาวนานพอสมควรในการมีข้อมูลในการตัดสินใจ อีกทั้งการที่มีขนาดของธุรกิจที่ พอเหมาะที่จะมาร่วมมือกัน จะเป็นประโยชน์อย่างมาก เช่นเดียว กับการที่กิจการอยู่ในตลาดที่มี แนวโน้มการขยายตัวได้ในอนาคต และที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ก็คือการมีบุคลากรของกิจการที่มี ความรู้ความสามารถทั้งในงานบริการและงานบริหารด้วย ย่อม ส่งผลต่อการที่จะตัดสินใจร่วมทุน กับผู้ที่มีความสนใจในกิจการต่อไป ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ประกอบด้วย นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ซึ่งถ้ารัฐบาลใช้นโยบายการบริหารประเทศ ที่เหมาะสม มีเสถียรภาพทางการเมืองและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจน ถูกจัดลำดับด้านความ เสี่ยงว่ามีความเสี่ยงต่ำ และการที่รัฐบาลจัดให้มีระบบการสื่อสารที่สะดวกและทันสมัย ก็มีผลต่อ ความน่าสนใจในการร่วมทุน ทำให้ผู้ประกอบการ มีการกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ให้ เหมาะสมกับช่วงเวลาและเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุน ได้ จะก่อให้เกิดการร่วมทุน ได้มากขึ้น ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ปัจจัยความสำคัญ ด้านการบริหารงานภายในกิจการ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการ ทำงาน ทั้งนี้เพราะสภาพทางธุรกิจ และการ แข่งขันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการใหม่ที่แตกต่าง

ไปจากเดิมบ้าง โดยเน้นความสำคัญที่ลูกค้าของกิจการเป็นหลัก จะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ ส่วนในด้านการจัดการทางการเงินก็ต้องมีการจัดให้ มีการดูแลความเสี่ยงให้สามารถควบคุมได้จะเป็น นโยบายดีมากในโลกยุคไร้พรมแดน ประกอบกับการ มีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้กับองค์กรได้อย่างเหมาะสม มีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวจนเกิดการให้บริการ อย่างดีและตรงตามความต้องการของลูกค้า ก้าวที่มาพัก เหล่านี้ ย่อมส่งผลให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับสรุปข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 ที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พักในจังหวัดสมุทรสงคราม ใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน ในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ เนื่องจากมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้น ผู้วิจัยได้ค้นพบว่า มีเพียง 1 ตัวแปรเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้คือ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ

ในส่วนของข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 ที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในพื้นที่ 4 อำเภอนี้ด้วยวิธีไคสแควร์ ดังสมมติฐานทั้ง 3 สมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์ กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กิจการที่พักส่วนใหญ่จะลงทุนเองทั้งหมดส่วนใหญ่

สมมติฐานที่ 2 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์ กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่าพบว่ารูปแบบการลงทุนไม่ขึ้นอยู่กับประเภทของสถานประกอบการที่พัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กิจการที่พักส่วนใหญ่จะลงทุนเองทั้งหมด

สมมติฐานที่ 3 H_0 : รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

H_1 : รูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พัก

ผลการวิจัยพบว่าพบว่า รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์ กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ พักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้กิจการที่ พักส่วนใหญ่ จะลงทุนเองทั้งหมด

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืน เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากการ เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารกิจการที่พัก ในพื้นที่จำนวน 161 คนมาทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน พบว่า ผู้บริหารชายเป็นผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าผู้บริหารหญิง ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว อาจกล่าวได้ว่าโดยภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์ในธุรกิจมาช่วงเวลาหนึ่งและมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการลงทุนสำหรับธุรกิจที่พักในพื้นที่ 3 อำเภอที่ทำการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนด้วยตนเอง สำหรับส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้น พบว่าต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกันเอง กรณีที่จะร่วมทุนนี้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักส่วนใหญ่ต้องการคงสภาพการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม จึงต้องการให้สัดส่วนการถือหุ้นเดิมต่อผู้มาร่วมทุนใหม่เป็น 90 : 10 หรือมากกว่า ทั้งนี้กิจการที่พักส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในบริเวณจังหวัดสมุทรสงครามจัดเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก มีพนักงานส่วนใหญ่ น้อยกว่า 50 คน เงินทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่จึงน้อยกว่า 5 ล้านบาท ทั้งนี้จึงส่งผลให้ประมาณร้อยละ 87 ของกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าเดือนละ 1 แสนบาท และมีจำนวนสถานประกอบการที่พักราวร้อยละ 71 ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและประสบการณ์ในการทำธุรกิจนั้น โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์มายาวนานกว่า 3 ปี และเมื่อรวมกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีเข้าไปด้วยแล้วจะมีสัดส่วนรวมกันราวร้อยละ 61 ของตัวอย่างทั้งหมด ผลประกอบการในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2552 พบว่าเกินกว่าร้อยละ 70 ที่มีผลกำไรแต่ไม่มาก กล่าวคือกำไรต่ำกว่าปีละ 1 ล้านบาท และมีกิจการที่ดำเนินงาน สำหรับปี 2552 ผู้ประกอบการที่พักส่วนใหญ่ราวร้อยละ 62 เห็นว่ามีอัตราการขยายตัวของการประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ยังไม่มากนัก ธุรกิจที่พักในบริเวณ จังหวัดสมุทรสงครามเกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรในพื้นที่เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ และก็มีการใช้พนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมากเช่นเดียวกันด้วย

สำหรับในการวิจัยเชิงปริมาณตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้านที่มีระดับความสำคัญในระดับมาก ส่งผลให้มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครองอันมีองค์ประกอบคือ การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ที่มีในวงการธุรกิจ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ซึ่งการมีเครือข่ายความสัมพันธ์นั้นจะต้องมีความรู้เรื่องราวเกี่ยวกับบริการและปรับตัวเข้ากันได้ในพื้นที่เนื่องจากการมีต้นทุนทางสังคมร่วมกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johanson & Vahlne (2006) เรื่อง Commitment and Opportunity Development in the Internationalization Process ที่กล่าวว่า การมีเครือข่ายความสัมพันธ์จำเป็นต้องมีความเข้าใจโดยรวมไม่ใช่เข้าใจกันเพียงบางด้าน ส่วนการมีรูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ เข้าใจกันและเกิดการช่วยเหลือกัน นั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hennart & Larimo (1998) เรื่อง The impact of culture on the strategy of multinational enterprise ที่กล่าวว่ารูปแบบการดำเนินงานที่เข้ากันได้ต้องพิจารณาทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและที่เป็นปัจจัยภายนอก ตลอดจนการมีประสบการณ์ยาวนานพอสมควรทำให้เกิด การมีข้อมูลสะสมอยู่เพื่อในการตัดสินใจ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Oviatt & McDougall (2005) เรื่อง Defining International Entrepreneurship and Modeling the Speed of Internationalization ที่กล่าวว่า การมีประสบการณ์ที่ยาวนานในธุรกิจ จะเป็นประโยชน์ในการมีคลังข้อมูลเพื่อการตัดสินใจและจะส่งผลให้กิจการมีขนาดที่ใหญ่ขึ้น อีกทั้งการที่มีขนาดของธุรกิจที่พอเหมาะที่จะมาร่วมมือกันของแต่ละฝ่าย ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ต่อกัน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Randøy, T., Dibrell, C. & Craig, J. (2008) เรื่อง How and why Norwegian MNC commit resources abroad : Beyond of entry mode ที่กล่าวว่าขนาดธุรกิจที่เหมาะสมระหว่างกันนั้น แม้เป็นธุรกิจขนาดเล็กแต่มีการประยุกต์และปรับปรุงการทำงานก็สามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ในด้านการที่กิจการอยู่ในตลาดที่มี ศักยภาพทำให้มีแนวโน้มการขยายตัวได้ต่อไป ในอนาคต ก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Weber (2008) เรื่อง A Sociology of the Demonic ? ที่กล่าวว่าตลาดที่มีศักยภาพจะมีต้นทุนการดำเนินงานด้านการขนส่งเหมาะสม และค่าแรงงานก็ไม่สูงมากเกินไป และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือมีบุคลากรของกิจการที่มีความรู้ความสามารถในงานบริการและงานบริหารด้วย นั้น ย่อมส่งผล ต่อการที่จะ ประสบความสำเร็จ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fazekas (2008) เรื่อง Effects on Foreign Direct Investment on The Performance of Local Labour Markets – The Case of Hungary ที่กล่าวว่าพนักงานของกิจการที่มีศักยภาพในการทำงานที่ยังไม่จบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เมื่อมีโอกาสในการได้

ศึกษาต่อจะมีส่วนทำให้ความสามารถในการทำงานสูงขึ้นและกิจการก็จะมีความสามารถมากไปด้วย ทั้ง 6 องค์ประกอบนี้จากการวิจัยล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับปัจจัยความสำคัญ ด้านสภาพภูมิศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมีองค์ประกอบคือ นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ซึ่งการที่รัฐบาลใช้นโยบายการบริหารประเทศที่เหมาะสม มีเสถียรภาพทางการเมืองและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจนถูกจัดลำดับด้านความเสี่ยงว่ามีความเสี่ยงต่ำ จะเป็นการสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนในทุกรูปแบบสอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnson (2002) เรื่อง *Locational Strategies of International Hotel Corporations in Eastern Central Europe* ที่กล่าวว่า การที่รัฐบาลมีนโยบายการลดความเสี่ยงของผู้ประกอบการในการใช้ทรัพยากร และการส่งผลตอบแทนคืนบริษัทที่มาลงทุน การรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพ ลดความเสี่ยงจากทำเลที่ตั้งของประเทศใกล้เคียงที่เริ่มเหมาะสมกว่าเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนการลงทุนได้ดี ในด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้นการที่รัฐบาลจัดให้มีระบบสาธารณูปโภค ตลอดจนระบบการสื่อสารที่สะดวกและทันสมัยก็มีผลต่อความน่าสนใจในการร่วมทุน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ghatak & Halicioglu (2006) เรื่อง *Foreign Direct Investment and Economic Growth : Some Evidence from across the World* ที่กล่าวว่า ประเด็นในการจัดการระบบขนส่งที่ไม่ดีคือการที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ในกฎระเบียบ วัฒนธรรมการบริหารงานของรัฐบาล การไม่ฝึกอบรมผู้ให้บริการ และค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่สูงมากเกินไป ในด้านตลาดในพื้นที่ นั้น การที่จะเอื้อให้ผู้ประกอบการ มีแผน การกำหนดนโยบายและเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับช่วงเวลา สถานการณ์และเหมาะสมต่อทำเลที่จะเข้าไปทำการลงทุนได้มากเท่าใด ก็จะมีส่วนช่วยให้เกิดการร่วมทุนได้สะดวกมากขึ้นเป็นเงาตามตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaundy (2002) เรื่อง *Foreign Direct Investment in Atlantic Canada* ที่กล่าวว่า การที่ผู้ประกอบการมีนโยบายการบริหารงานที่มีการใช้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน มีความน่าเชื่อถือ สามารถเรียกใช้ข้อมูลได้ในเวลาที่ต้องการจะเป็นการเอื้อให้เกิดการร่วมทุนที่เหมาะสม ทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

ส่วนปัจจัยความสำคัญ ในการบริหารงานภายในกิจการ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอันมีองค์ประกอบคือ แนวคิดทางนวัตกรรม ความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และด้านกระบวนการทำงานนั้น เนื่องจากสภาพทางธุรกิจและการแข่งขันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นการพัฒนาให้เกิดสินค้าและบริการใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิมบ้าง โดยเน้นไปที่ความต้องการของ

ลูกค้าเป็นหลักที่เรียกว่าการใช้แนวคิดทางนวัตกรรม จะนำมาซึ่งความสำเร็จให้กับกิจการได้ โดยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Berthon et al.(2004) เรื่อง Innovation or customer orientation ? An empirical investigation ที่กล่าวว่าความคิดและพัฒนาสินค้าและบริการให้ดีขึ้น จากเดิมแม้จะไม่มากนักแต่นำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายกับธุรกิจได้ ในการจัดการทางการเงินให้มีการดูแลความเสี่ยงให้อยู่ในวิสัยที่สามารถควบคุมได้จะเป็นประโยชน์มากในโลกยุคไร้พรมแดน ที่ความเสี่ยงทางการเงินมีอยู่สูงมาก มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chow & Kim (2004) เรื่อง The Empirical Relationship Between Exchange Rates and Interest Rates in Post – Crisis Asia ที่กล่าวว่า การที่อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุลเงินมีเสถียรภาพและมีความยืดหยุ่น จะลดความเสี่ยงลงได้แม้ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะยังมีความเสี่ยงเรื่องอัตราดอกเบี้ยอยู่อีกก็ตาม ประกอบกับการที่กิจการใดมีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้กับองค์กรได้อย่างเหมาะสม ก็จะเป็นประโยชน์หรือข้อได้เปรียบของกิจการแห่งนั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mattoo , Olarreaga & Saggi (2004) เรื่อง Mode of Foreign Entry, Technology Transfer, and Foreign Direct Investment Policy ที่กล่าวว่าผู้ประกอบการที่ลงทุนส่วนใหญ่โดยเฉพาะการลงทุนระหว่างประเทศ จะให้ความสำคัญในเรื่องเทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ ที่ทันสมัย และการมีกระบวนการทำงานที่คล่องตัวจนเกิดการให้บริการอย่างดีและตรงตามความต้องการของลูกค้า ที่มาพักจะเป็นการส่งผลในทางบวกกับกิจการแห่งนั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Brouther K.D. & Nakos (2004) เรื่อง SME entry mode choice and performance : A transaction cost perspective ที่กล่าวว่ากระบวนการทำงานที่คล่องตัวนั้น กิจการต้องเข้าถึงทรัพยากรได้ง่าย และมีต้นทุนการผลิต ต้นทุนค่าแรงงาน ต้นทุนค่าขนส่ง และต้นทุนทางการเงินที่ เหมาะสม และย่อมจะส่งผลให้เกิดการตัดสินใจร่วมทุน ทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ล้วนมีความสำคัญในระดับมาก

สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น กล่าวได้ว่าเมื่อผู้วิจัยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิ จึงได้ค้นพบว่ามีเพียง 1 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้ คือ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunning (2000) เรื่อง The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity ที่กล่าวว่าการศึกษาโอกาสการลงทุนตลอดจนการเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น จะมีปัจจัยในการพิจารณาคือปัจจัยด้านการเป็นเจ้าของสินทรัพย์ ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง และปัจจัยด้านการบริหารงานภายในกิจการ

ในส่วนวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่ง ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุน ของผู้ ประกอบการธุรกิจที่พัวพันในพื้นที่

จังหวัดสมุทรสงคราม นี้ด้วยวิธีโคสแควร์นั้น ตามสมมติฐานที่ 1 รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่ปัก โดยกิจการที่ปักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กรณีสมมติฐานที่ 2 ที่รูปแบบการลงทุนไม่มีความสัมพันธ์กับประเภทของสถานประกอบการที่ปัก โดยกิจการที่ปักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กรณีสมมติฐานที่ 3 ที่รูปแบบการลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่ปัก โดยกิจการที่ปักเกือบทั้งหมดต้องการลงทุนเอง กล่าวได้ว่าในทุกมิติกิจการที่ปักในจังหวัดสมุทรสงครามต้องการการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วมทุน

ในด้านการวิจัยในเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้ทำขึ้นด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกิจการที่ปัก 7 ราย ด้วยคำถามที่เตรียมไว้เป็นแนวทางจำนวน 5 ข้อนั้น ซึ่งเป็นการทำก่อนการทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยในเชิงปริมาณ ทำให้พบว่าประเด็นส่วนใหญ่ที่ได้รับคำตอบมีความใกล้เคียงกันมากและมีความสอดคล้องกับผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวได้ว่าในทุกมิติกิจการที่ปักในจังหวัดสมุทรสงครามต้องการการลงทุนเอง ไม่มีความประสงค์จะร่วมทุน อันเป็นอัตลักษณ์ของคนสมุทรสงครามที่มีค วามเป็นตัวของตัวเอง ต้องการทำการกิจการอย่างระมัดระวัง มีความรอบคอบ มีความจริงใจในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่เน้นกำไรจนลืมความเป็นเครือญาติพี่น้องของคนด้วยกัน สอดคล้องกับ ทัศนคติวัฒนธรรมและบุคลิกภาพ และทัศนคติในเชิงวิพากษ์วัฒนธรรม โดยผู้วิจัยจัดสิ่งที่ผู้บริหารให้แนวความคิดเห็นที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุนทั้งจากปัจจัยภายนอกกิจการและปัจจัยจากภายใน กิจการเองได้เป็น 4 ด้าน คือด้านที่ 1 การให้ความสำคัญในสินทรัพย์ที่กิจการทำการถือครองอยู่ ประกอบด้วยการที่กิจการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ ที่ปักทั้งทางตรงและทางอ้อม เกิดการมีพันธมิตรในทางธุรกิจในการช่วยเหลือกัน มีรูปแบบการดำเนินงานของกิจการที่เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ของกิจการ ทั้งนี้การประสบการณ์ ในวงการธุรกิจ จัดว่ามีส่วนช่วยให้กิจการมีแรงคิดจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาอันจะนำมาสู่แนวทางการ ปรับใช้กับการเผชิญสิ่งที่มีผลอยู่ในปัจจุบัน รวมไปถึง ขนาดของธุรกิจ ที่เหมาะสมกับเงินทุน ทรัพยากรที่มีและจำนวนบุคลากร ซึ่งการที่กิจการยังมีศักยภาพในธุรกิจ มีศักยภาพของบุคลากร ทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติ จะส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์เมื่อตลาดที่ปักในพื้นที่ที่วิจัยยังมีการเติบโตไปได้อีก ในอนาคต ด้านที่ 2 การให้ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ หรือทำเลที่ตั้ง ซึ่งจะประกอบด้วยนโยบายรัฐบาล ที่ให้การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ แต่ก็ยังมีที่ปรับปรุงด้วยเช่นกัน อาทิ การช่วยเหลือด้วยมาตรการกฎหมายทางการเงินและภาษีต่อผู้ประกอบการ มีการจัดโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความสะดวก และตลาดในพื้นที่ ที่ยังมีผลในทางลบอยู่จากการหดตัวของการท่องเที่ยวอันเนื่องจาก

เสถียรภาพทางการเมืองและความมั่นคงของรัฐบาล ด้านที่ 3 การให้ความสำคัญได้ด้านการบริหารงานภายในกิจการ จะประกอบด้วยแนวคิดทางนวัตกรรมที่ผู้บริหารต้องมีแนวคิดใหม่ ๆ ในการปรับปรุง ประยุกต์กิจการให้ มีบริการใหม่ ๆ ที่มีความทันสมัยเข้าได้กับ ความต้องการของลูกค้าและทัดเทียมให้สามารถแข่งขันได้ โดยที่ต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกับ ความเสี่ยงทางการเงิน ทั้งด้านจำนวนเงิน ต้นทุนของเงิน และแหล่งในการได้มาของเงินทุนนั้น นอกจากนี้กิจการต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ได้ เช่นการรับชำระค่าบริการที่ไม่ใช่เพียงเงินสดเท่านั้น หรือการรับจองผ่านระบบอินเตอร์เน็ต เพื่อเป็นการเน้น ความสำคัญกับลูกค้า หรือแขกที่เข้าพัก ทั้งในด้านการบริการที่สะดวกสบาย ภูมิใจ และมีความปลอดภัย รวมไปถึง ด้านกระบวนการทำงานที่มีการใช้ทรัพยากรคนซึ่งมีความสำคัญมากในงานด้านบริการ ผสมผสานร่วมไปกับการใช้เทคโนโลยี อันจะส่งผลให้เกิดการบริหารงานอ อย่างมีประสิทธิภาพ มีความประหยัดและลดต้นทุนในบางด้านลงไปได้ ส่วนในด้านสุดท้ายคือด้านที่ 4 ลักษณะของกิจการ ประกอบด้วยตำแหน่งที่ตั้งของกิจการที่พร้อมด้วยปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอื่น ๆ กล่าวได้ว่า ปัจจัยภายนอกคือความพร้อมทั้งสาธารณูปโภคพื้นฐาน และอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว และได้ประโยชน์จากนโยบายการบริหารจัดการจากหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง ซึ่งทั้ง 3 อำเภอที่เป็นที่พื้นที่ทำการวิจัยจัดได้ว่ามีความพร้อมในระดับดี และมีปัจจัยภายในที่มีระบบ การจัดการกับลูกค้าอย่างดีจนลูกค้าเกิดความ รักดีกับกิจการ เนื่องจาก ผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ตลอดจนมีเครือข่ายในวงการธุรกิจ มีขนาดธุรกิจที่เหมาะสม มีแนวคิดในการเสนอบริการใหม่ ๆ และรู้จักใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับการทำงานของคนได้อย่างลงตัว จะเป็นสิ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของกิจการอย่าง ยั่งยืน ในกรณีบางกิจการที่มีความต้องการสภาพคล่องในช่วงเวลาสั้น ๆ ก็ใช้เครือข่ายทางสังคมคือเครือข่าย หรือเพื่อนฝูงในการหยิบยืมระหว่างกันซึ่งผู้วิจัยถือได้ว่าเป็นการสร้างรูปแบบการจัดการทางการเงินแบบสมุทสรสงคราม

ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยรูปแบบการจัดการการเงินของธุรกิจที่พักในจังหวัดสมุทรสงครามสู่เศรษฐกิจยั่งยืนนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะใน 3 ประเด็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ จากงานวิจัยทำให้พบว่าปัจจัยนโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการลงทุน ดังนั้น สถานการณ์ปัจจุบันในปี 2553 ที่ประเทศไทยเกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองอย่างรุนแรง

มากอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนจนเกิดเป็นการจลาจลและวินาศกรรม ส่งผลเสียต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศไม่น้อยกว่าแสนล้านบาท กระทบอย่างยิ่งต่อภาคบริการโดยเฉพาะธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก และรัฐบาลก็ได้มีมาตรการออกมาเยียวยาผู้ประกอบการธุรกิจตลอดจนลูกจ้างพนักงานของธุรกิจที่ได้รับผลกระทบที่อยู่ในพื้นที่การชุมนุมในเขตใจกลางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร และเมืองสำคัญทางการท่องเที่ยวทั่วประเทศ นับได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สอดคล้องกับผลการวิจัยอย่างแท้จริง และน่าเชื่อได้ว่าจะมีผลกระทบต่อเนื่องถึงความเชื่อมั่นต่อการบริโภค การจับจ่ายใช้สอยของคนไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยไปอีกระยะหนึ่ง ในกรณีของธุรกิจที่พักและธุรกิจต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว นั้น จะเกิดปัญหาสภาพคล่องทางการเงินอย่างแน่นอน แนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าวของธุรกิจกลุ่มนี้เชื่อว่าสามารถนำผลการศึกษาวินิจฉัยที่เกิดจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเงินการลงทุนมาใช้ประโยชน์ได้ในหลายประการอาทิเช่น

1. รัฐบาลจัดให้มีนโยบายด้านการเงินในการฟื้นฟูสภาพคล่องด้วยการออกมาตรการช่วยเหลือผ่านระบบธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน ด้วยการให้ธนาคารของรัฐให้เงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ และมีระยะเวลาการปลอดการชำระเงินต้นในช่วงเริ่มต้น ดังที่รัฐบาลได้ดำเนินการในชื่อโครงการ “ยิ้ม สู้ กู้ สร้างอาชีพ”

2. รัฐบาลต้องมีนโยบายในการให้สิทธิพิเศษทางด้านภาษีแก่ธุรกิจหรือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์จลาจลในช่วงเวลาหนึ่ง และต้องให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีในด้านการลงทุนหรือการร่วมลงทุนของผู้ที่จะมาช่วยเหลือกิจการที่ได้รับผลกระทบดังกล่าว

3. มีการให้ความช่วยเหลือในทางวิชาการและการจัดให้มีการพบกันของ คู่เจรจาทางการค้าและการร่วมทุนของธุรกิจที่พักและธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการช่วยให้การฟื้นฟูเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4. จัดให้มีการปรับปรุงฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งรวมไปถึงระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยวและที่พักอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ในอันที่จะเป็นการป้องปรามเหตุการณ์ร้ายที่จะกระทบต่อการทำธุรกิจที่พักในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพในด้านตลาดการท่องเที่ยวและที่พัก

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เป็นสิ่งที่สืบเนื่องจากด้านวิชาการประกอบด้วย

1. หน่วยงานทางด้าน การวางแผนการเติบโตทางเศรษฐกิจ และภาคการเงิน ของประเทศ ที่เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก ที่นับเป็นธุรกิจ สำคัญสามารถนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทย ด้วยความเต็มใจ ขณะเดียวกันก็เป็นการกระจายงาน

และกระจายเงินเข้าสู่ธุรกิจ จบบริการ ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก จึงควรมีมาตรการที่จะสนับสนุน ส่งเสริม และให้การช่วยเหลือ ด้านโครงสร้างเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักให้มีสภาพคล่อง ในการทำธุรกิจ หรือขยายธุรกิจเมื่อมีโอกาส ซึ่งจากงานวิจัยชิ้นนี้พบว่ากิจการจำนวน 115 แห่ง ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน หรือไม่รู้ว่ามีการส่งเสริมการลงทุนในสิ่งที่ธุรกิจที่พักเกี่ยวข้อง ส่วน กิจการอีก 46 แห่งที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนก็มีความเห็นว่ายังได้รับการส่งเสริมที่น้อยและ ยัง มีความต้องการการสนับสนุนส่งเสริมในด้านอื่นอีก

2. นอกจากด้านโครงสร้างเงินทุนแล้ว ควรมีหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าภาพในด้านการ ให้ความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ การตลาดใหม่ ๆ และการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่ง อำนวยความสะดวกให้กับทุกแหล่งท่องเที่ยว มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ธุรกิจที่พัก ได้รับประโยชน์อันมหาศาล เกิดการพัฒนา และเป็นการยกระดับ ธุรกิจที่พักของไทยให้มีชื่อเสียง ขจรขยายไปยังนานาประเทศ เช่นเดียวกับที่เคยเป็นมาในอดีตของโรงแรมขนาดใหญ่ หลายแห่งใน กรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะในอนาคต ประเด็นที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการแสดงถึงสิ่งที่สำคัญ ในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจที่พัก ที่มีความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเองสูงมาก ก็เป็น ประเด็นที่น่าสนใจทำวิจัยต่อไปว่าเพราะเหตุใด จังหวัดที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ หรือมี ความเกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญในทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับการกู้เอกราช จึงเลือกทำธุรกิจด้วย ตนเอง ไม่สนใจการร่วมทุน นอกจากนี้ควรมีการทำวิจัยด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การ วิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูงเพื่อการสร้างรูปแบบปัจจัยในการแก้ปัญหาทางการเงินของธุรกิจที่พักใน ประเทศไทยโดยประยุกต์ในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจและเป็นพื้นที่ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจด้าน การท่องเที่ยวแต่กลับมีปัญหาโครงสร้างทางการเงินเช่นจังหวัดเชียงใหม่ และควรทำการวิจัยเชิง คุณภาพ เพื่อทำการศึกษาลึกซึ้งขึ้น ทั้งนี้โดยอาศัยตัวแปรที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาจากงานชิ้นนี้ เพื่อเป็นการยืนยันถึงข้อค้นพบในพื้นที่ที่ทำการศึกษาไปแล้วกับพื้นที่ที่ส ใจศึกษาใหม่ และเป็น การสร้างความมั่นใจในงานวิจัยเชิงปริมาณที่ทำอยู่ด้วย ซึ่งในที่สุดจะทำให้ได้ข้อสรุปของงานวิจัย ของพื้นที่ใหม่ ซึ่งอาจได้แนวคิดที่แตกต่างออกไป หรือแนวคิดที่ต่อยอดจากแนวคิดเดิม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรุงเทพธุรกิจ Biz Week. การเมืองพ่นพิษจุดเศรษฐกิจดิ่ง. 12 เมษายน 2553 ปีที่ 5 ฉบับที่ 303.
- กลุ่มนักวิชาการภาษาอักษร. (2552). ภาษาอักษรตามประมวลรัษฎากร 2552. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2549). สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2548. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2550. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- การปกครอง,กรม. (2550). การยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอในปี 2550. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B3%E0%B9%80%E0%B8%A0%E0%B8%AD> (วันที่ค้นข้อมูล 26 มิถุนายน 2552).
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , สำนักงาน. (2550). แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- จีระ หงส์ลดารมภ์ . (2549). ทรัพยากรมนุษย์พันธุ์แท้. กรุงเทพฯ : มิสเตอร์ก็อปปี.
- ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร. (2546). การบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2549). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ธนกฤต สังข์เฉย. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2538). การวิเคราะห์อภิมาน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การขนส่งเพื่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : เพรส แอนด์ ดีไซน์.
- บุญทวารอน วังวอน. (2550). ตัวกำหนดการตัดสินใจของผู้ประกอบการไทยในการเลือกรูปแบบการลงทุนโดยตรงในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต , มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ประชาชาติธุรกิจ. **ทิศทาง เศรษฐกิจปี 53**. 15 มกราคม 2553 ปีที่ 33 ฉบับที่ 4111 (3314).
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). **อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : ไฟว์ แอนด์ โฟร์
พริ้นติ้ง.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2549). **การบริหารจัดการและปฏิบัติงานโรงแรม ศตวรรษที่ 21**. นนทบุรี
: เอส. อาร์. พริ้นติ้ง.
- พรชัย ชุนหจินดา.(2545). **การบริหารการเงินระหว่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัฒนาธุรกิจการค้า, กรม. (2552). **การร่วมทุนและมูลค่าการร่วมทุน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
: <http://knowledgebase.dbd.go.th/dbd/Nationality/RankByShareholderNation.aspx>
(วันที่ค้น 17 กุมภาพันธ์ 2552).
- เพชร ชุมทรัพย์ . (2549). **หลักการลงทุน (พิมพ์ครั้งที่ 12)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพชร ชุมทรัพย์ . (2552). **หลักการบริหารการเงิน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด , นุกูล เครือฟู และ อัครพงศ์ อันทอง. (2548). **รายงานวิจัยฉบับ
สมบูรณ์ โครงการมูลค่าเพิ่มในประเทศของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย**, มปท.
- วิษณุ บ่างสมบูรณ์. (2548). **การจัดการธุรกิจที่พักรวม**. เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการ
ธุรกิจในแหล่งท่องเที่ยว หน่วยที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ,สมชาย หิรัญกิตติ และสมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ .(2545). **ทฤษฎีองค์การ**.
กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- ส่งเสริมอุตสาหกรรม ,กรม. (2551). **นโยบายการส่งเสริมการลงทุน**, มปท.
- สมภพ มานะรังสรรค์. (2551). **ธุรกิจเงินในต่างแดน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- สันติ กิระนันท์. (2546). **ความรู้พื้นฐานการเงิน : หลักการ เหตุผล แนวคิด และการ
วิเคราะห์** .กรุงเทพฯ : เฟื่องฟ้าพริ้นติ้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2551). **นโยบายการส่งเสริมการลงทุน**. มปท.
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2551). **พันธกิจการท่องเที่ยว
ระหว่างปี 2550 – 2554**. กรุงเทพฯ : มีเดียเพรส.

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2550). **ประมวลข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น.
- สุเทพ สุนทรภาส์ช. (2548). **ชาติพันธุ์สัมพันธ์ : แนวคิดพื้นฐานทางมานุษยวิทยาในการศึกษาอัตลักษณ์กลุ่มชาติพันธุ์ ประชาชาติ และการจัดกลุ่มองค์กรความสัมพันธทางชาติพันธุ์**. กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ.
- สุเทพ สุนทรภาส์ช. (2548). **หมู่บ้านอีสานยุค"สงครามเย็น" : สังคมวิทยา ของหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มติชน.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2550). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ : ทรงสิทธิ์วรรณ.
- สุวินัย ภรณวลัย. (2540). **ทฤษฎีบรรษัทข้ามชาติกับการพัฒนาเศรษฐกิจไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย**. (2549).,มปท.
- เอนก เหล่าธรรมทัศน์. (2550). **เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องนวัตกรรม**.ม.ป.ท.
- อนุพันธ์ กิจพันธ์พานิช. (2546). **รวมความรู้เกี่ยวกับงานโรงแรม**. กรุงเทพฯ : ฮิวแมน เฮอริเทจ.
- อรรชกา สีบุญเรือง บริมเบิล. (2551). **เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการลงทุน**.ม.ป.ท.
- Acs, Z. J. & Audretsch , D.B. (1987). Innovation , market structure and firm size. *Review of Economics and Statistics* , 69 (4) , 567 – 574.
- Alan, T. & James, F. (2006). *Hotel and Lodging Management.*, New Jersey : John Wiley and Sons Inc.
- Anam, M. & Chiang, S. H. (2004). Third – Degree Price Discrimination with Demand Uncertainty. Retrieved January 4 , 2009 , from <http://www.tradesubf.pdf>
- Anderson, D. & Gatignon, H. (1986). A Structure Approach to Assessing Innovation : Construct development of Innovation Locus , Type and Characteristics. *Journal of International Business Studies*, 17 (3) , 1 - 26.
- Armstrong, J. S. & Overton, T. S. (1977). Estimating non response bias in mail surveys. *Journal of Marketing Research*, 16(August), 396 – 402.

- Asanuma, B. (1988). The choice of mode of transaction and bargaining (in Japanese).
Economic Review , 19 (2) , 38 – 45.
- Ball, D. A. & Mc Culloch ,W.H.(2002). **International Business (5 th ed.)**. Homewood , IL :Irwin.
- Benedict, Ruth. 1947. **Anthropology and the Humanities : Address of the retiring President of the American Anthropological Association**. Albuquerque, New Mexico.
- Berthon, P. , Hulbert, J. M. , & Pitt, L. (2004). Innovation or customer orientation ? An empirical investigation. **European Journal of Marketing** , 38 (9/10) , 1065 – 1090. Retrieved May 25 , 2009 , from ProQuest database.
- Best, J.W. (1993). **Research in Education**. Boston : Allyn & Bacon.
- Bollen, K. A. (1989). **Structural equations with latent variables**. New York : John Wiley & Sons.
- Borooah, V. K. & Hart, M. (1999). Factors affecting self – employment among Indian and Black Caribbean men in Britain , **Small Business Economics** 13 (2) , 111 – 129.
- Bosma, N. S. , Zwinkles, W. S. , & Carrer , M.A. (1999). Feterminantent voor toe – en uittreiding van ondernemers : een analyse van de ontwikkelingen in Nederland over de pperiode 1987 – 1997 , **EIM Business and Policy Reserch** , Zoetermeer.
- Brouther, K. D. & Nakos, G. (2004). SME entry mode choice and performance :A transaction cost perspective. **Journal of International Business Studies**, 9 (3) , 229 – 247.
- Buckley, P. J. & Casson, M.(1976). **The future of multinational enterprises**. New York : Macmillan – Hill.
- Buckley, P. J. & Chapman, M. (2001). The dynamics of International Competition. **International Business Review** , 10 (1) , 129 – 130.
- Carlsson, B. (1989). The evolution of manufacturing technology and its impact on industrial structure : an international study , **Small Business Economics** , 1 (1) , 21 – 38.

- Carlsson, B. & Taymaz, E. (1994). Flexible technology and industrial structure in the U.S., **Small Business Economics** , 6 (3) , 193 – 209.
- Carree, M. A. (1997). **Market Dynamics Evolution and Smallness** , Thesis Publishers and Tinbergen Institute , Amsterdam.
- Carree, M. A. , Stel, A. , Thurik, A. R. , & Wennekers, M. (2001). Economic development and business ownership : an analysis using data of 23 modern economies in the period 1976 – 1996 , **Small Business Economics** , 2001, forthcoming.
- Catherine, N. A. & Paul, M. (2002). Viewpoint :Limits of internationalization theories in an unlimited world. **International Marketing Review** , 19 (5) , 436 – 449.
- Caves, R. E. (1983) Multinational enterprise and economic analysis. *The Canadian Journal of / economics / Revue Canadienne d' Economique* , 16 (4), 742 – 744.
- Charles, D. & Paul, W. B. (2003). A Resource – Based Approach to The Study of export Performance. **Journal of Small Business Management** , 41 (3) , 242 – 261.
- Chaundy, D. (2002). **Foreign Direct Investment in Atlantic Canada**. Retrieved January 25 ,2009 , from [http : //www.apec- econ.ca/FDIExecsummary.pdf](http://www.apec-econ.ca/FDIExecsummary.pdf)
- Chen, H. & Hu, M. H. (2002). Asia of determinants of entry mode and its impact on performance. **International Business Review** , 11 , 193 – 210.
- Cheng, L. K., & Kwan, Y.K. (2000a). The Location of Foreign Investment in China Regions : Further Analysis of Labor Quality. In T. Ito & A. O. Krueger (Eds.), **The Role of Foreign Direct Investment in East Asia Economic development** (pp. 75 – 92). London : The University of Chicago Press.
- Cheng, L. K. & Kwan, Y. K. (2000b) What are the Determinant Location of Foreign Direct Investment ? **The Chinese Experience of International Economics** , 51 (2) , 379 – 400.
- Chiang, W. C. (1996). Foreign Direct Investment : The Taiwan Case . **Unpublished Doctoral Dissertation** , National Do Hwa University , Taiwan R.O.C.
- Chow, H. K. & Kim, Y. (2004). The Empirical Relationship Between Exchange Rates and Interest Rates in Post – Crisis Asia. **Journal of comparative Economics** , 14 (2) , 1 – 18.

- Child, J. , Chung, L. , & Davies, H. (2003, May). The performance of cross-boarder units of China: A test of natural selection ,strategic choice and contingency theories. **Journal of International Business Studies** , 34 (3) , 242 – 254.
- Coase, R. (1937). The Nature of the Firm. **Economica** , 4 (16) , 386 – 405.
- Cresswell, J. W. (1998). **Quality Inquiry and Research Design : Choosing among Five Traditions**. Sage : Thousand Oaks.
- Danskin, P. , Dibrell,C. , & Kedia, B.L. (2005). The evolving role of cooperation among multinational corporations and indigenous organizations in transition economies : A migration away from confrontation. **Journal of World business** , 40 (3) , 223 – 243.
- David, K. & Jack, D. (2006). **Foundation of Lodging Management**. Australia : Pearson Education.
- Davidson, W. H. (1980). The Location of Foreign Direct Investment Activity :Country Characteristics and Experience Effects. **Journal of International Business Studies** , 11 (2) , 9 – 22.
- Denney, G. & Michael, J. (2007). **Hotel Management and Operations**. New Jersey : John Wiley and Sons.
- Dhanaraj, C. & Beamish, P.W. (2005). A Resource Based Approach to The Study of Export Performance. **Journal of Small Business Management** , 41 (3) , 242 – 261.
- Dick – Forde, E. (2005). **Democracy matters in corporate accountability : A Caribbean case study**. Critical Perspective on Accounting proceedings , City University of New York.
- Drucker, P. F. (1985). **Innovation and entrepreneurship : Practice and Principles**. New York : Harper and Row.
- Duncan, H. M. (2003). **Country Risk and Foreign Direct Investment** . Retrieved January 31 ,2009 from <http://wilsonxt.hwwilson.com/pdf/0407914WT66/9SO.pdf>
- Dunning, J. H. (1995). Multinational enterprise in the global economic. **Administrative Science Quarterly** , 40 (1). 189 – 191.

- Dunning, J. H. (1998). Location and The Multinational Enterprises : A Neglect Factors ?. **Journal of International Business Studies**, 29 (1). 45 – 66.
- Dunning, J. H. (2000).The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity. **Journal of International Business Studies**, 40 (1). 163 – 190.
- Dunning, J. H. & McQueen, M. (1982).Multinational Corporations in the International Hotel Industry. **Annals of Tourism Research**. 4 (2). 69 – 90.
- Edgerton V.R. (1989). Single motor neuron succinate dehydrogenase activity. **J Histochem Cytochem** 37.1107-1114.
- Ekrem, T. & Keith, W. G. (1998). Determinants of foreign direct investment in Turkey . **Thunderbirds International Business Review** , 40 (3) , 56 – 72.
- Erramilli, M. K. & D' Souza, E. D. (1993). Venturing into Foreign Markets : The Case of The Small Service Firm. **Journal of International Business Studies**, 17 (1). 32 – 45.
- Fazekas, K. (2008). Effects on Foreign Direct Investment on The Performance of Local Labour Markets – The Case of Hungary. [Budapest Working Papers on the Labour Market 0303](#), Institute of Economics, Hungarian Academy of Sciences.
- Fiesinger, E. G. (1992). Dealing with environment regulations and agencies : An Industry perspective. **Business Horizon** , 3 (4) , 41 – 45.
- Galan, F. I. & Gonzales – Benito, F. (2001). Determinant Factors of Foreign Direct Investment : Some Empirical Evidence. **European Business Review** , 13 (5) , 269 – 278.
- Geertz, Clifford .(2008). Summary : “Common Sense” In **Local Knowledge: Further Essays in Interpretive Anthropology**. Available from [www. Units.muohio.edu/Englishtech](http://www.units.muohio.edu/Englishtech). Access online 06/08/2008.
- Gelderen, M. W. (1999). Ontluikend ondernemerschap (Nascent Entrepreneurship), **Stategische Verkenning B9807** , EIM Business and Policy Reserch , Zoetermeer.

- Geltner, M. D. , Miller, G. , Clayton, J. , & Eichholtz, P. (2007). **Commercial Real Estate Analysis & Investments** , Ohio : Thomson south – Western.
- Ghatak, A. & Halicioglu, F. (2006). Foreign Direct Investment and Economic Growth : Some Evidence from across the World. **Global Business and Economics Review** , 9 (4) ,381 – 394.
- Gleason, K.G. , Le , C. I. , & Mathur, I. (2002). Dimension of International Expansion by U.S. Firms to China : Wealth Effects , Mode selection and Firm Specific Factors. **International Economics and Finance** , 11 (2) , 139 – 154.
- Gray, H. P. (1972). Multinationality and performance among British manufacturing companies. **Journal of International Business Studies** , 18 (3) , 102 – 128.
- Graham, M. E. & Wada E. (2001). **Foreign direct Investment in China : Effect on Growth and Economic Performance**. London : Oxford University Press.
- Hair, F. J. , Black, C. W. , Babin, J. B. , Anderson, E. R. , & Tatham , L.R. (2006). **Multivariate Data Analysis (6 th ed.)**. New Jersey : Pearson Education.
- Harris, L.D. (2000). **Landscape Ecology: A Top-Down Approach**. Lewis Publishers, Boca Raton, Florida.
- Hennart, J. H. , Larimo, J. (1998). The impact of culture on the strategy of multinational enterprise: Does national origin affect ownership decisions ? . **Journal of International Business Studies** , 29 (3) , 515 – 538.
- Hofstede, G. (1980). **Culture's Consequences International Difference in Work – Related**. Beverly Hills , CA : Sage Publications.
- Hofstede, G. (1991). **Cultures and Organizations : Software of the Mind** . London : Mc Graw – Hill.
- Hong, J. & Chin, T. H. (2006). Modeling The Location Choices of Foreign Investment in Chinese Logistics Industry. **China Economic Review** , 1 (1) , 1 – 13.
- Huberman, A.M. & Miles, M.B. (1994). Data management and Analysis Methods in **Handbook of Qualitative Research**. CA : Thousand Oaks.

- Hulland, J. , Wade, M. R. & Antia, K. D. (2007). The Impact of Capabilities and Prior Investments on Online Channel Commitment and Performance. **Journal of Management Information Systems** , 23 (4) , 109 – 142.
- Hyer, S. H. (1976). *International operations of national firms : A study of direct investment*. Cambridge , MA : Dissertation , M.I.T. Press.
- Johnson, A. (2005). The Effects of FDI Inflows on Host Country Economic Growth. **Journal of International Business Studies** , 7 (2) , 45 -64.
- Johnson, C. (2002). *Locational Strategies of International Hotel Corporations in Eastern Central Europe* , Thesis Publishers at University of Fribourg , Switzerland.
- Johannessen, J. , Olsen, B. , & Lumpkin, G. T. (2001). Innovation as newness : What is new , how new , and new to whom ? **European Journal of Innovation Management** ,4 (1) , 20 – 31. Retrieved May 25 , 2009 , from ProQuest database.
- Johanson, J. & Mattsson, L.G. (1988). Internationalisation in industrial system : a network approach. In N. Hood & J.E. Vahlne (Eds.), **Strategies in global competition** (pp.287 – 314) , London : Croom Helm.
- Johanson, J. & Vahlne, J. E. (1977).The Internationalisation Process of the firm : A model of knowledge development and increasing foreign market commitments. **Journal of International Business Studies** , 8 (1) , 23 -32.
- Johanson, J & Vahlne, J.E. (2006). Commitment and Opportunity Development in the Internationalization Process : A Note on the Uppsala Internationalization Process Model. **Journal of International Business Studies** , 46 (2) , 165 – 178.
- Jovanovic, B. (1993). *The diversification of production* , Brooking Papers : Microeconomics , 197 – 235. **Journal of International Business Studies** , 8 , 23 -32.
- Khan, H. A. , Wu, J. J. , & Kang , C.C. (2004). *Foreign Direct Investment and the Performance of MNCs : Taiwanese Firms' in Public Republic of China and Southeast Asia*. Retrieved February 15 , 2009 , From <http://www.e.u.-tokyo.ac.jp/cirje/research/03research02dp.html>

- King, A. & Lenox, M. (2003). Does it really pay to be green ? an empirical study of firm environmental and financial performance. *The Journal of Industrial Ecology* 5 (1) , 105 – 116.
- Kleinwort Benson Securities Research. (1996). *Quoted Hotel Companies : The World Markets* , Kleinwort Benson Research , London , UK..
- Kotler, P. (2006). *Marketing Management*. Upper Saddle River , Prentice – Hall , NJ.
- Kumar, N. (2001). *Infrastructure Availability , Foreign direct Investment Inflows and their Export – Orientation*. Retrieved February 16 , 2009 , from [http://www.ctool.Gdnet.org/conf_doc/CP_\(Nagesh_Kumar\).Doc.Version1.2](http://www.ctool.Gdnet.org/conf_doc/CP_(Nagesh_Kumar).Doc.Version1.2)
- Kundu, S. (1994). *Explaining the Globalisation of Service Industries :The Case of Multinational Hotels* , PhD thesis , Rutgers , The State University of New jersey , USA.
- Kyrkilis, D. (2006). Foreign Direct Investment : The Case of China. *Journal of International Business Studies* , 28 (2) , 1 -11.
- Lall, S. & Streeten, P. (1977). *Foreign Investment , Transnational and Developing Countries*. ,Macmillan , London.
- Leonidou, L. C., & Katsikeas, C. S.(1996). The export development process : An integrative review of empirical models. *Journal of International Business Studies* , 27 (23) ,78 – 82.
- Likert, R. (1970). A technique for the measurement of attitudes. In G.F. Summer (Ed.) *Attitudes measurement* (pp 75 – 90). Rand McNally , New York.
- Lindeman, R. H. , Merenda, P. F. , & Gold, R. Z. (1980). *Introduction to bivariate and multivariate analysis*. Glenview, Illinois : Scott, Foresman & Company.
- Lindert, E.S. (1991). Cultural Diversity and Performance of multinational firm. *Journal of International Business Studies* , 28 (2) , 158 – 162.
- Lincoln, Y. S. & Guba, E.G. (1985). *Naturalistic Inquiry*. Beverly Hills : Sage.
- Loveman, G. & Sengenburger, W. (1991). The re – emergence of small – scale production :an international comparison . *Small Business Economics* , 3 (1) , 1 – 37.

- Mattoo, A. , Olarreaga, M. & Saggi, K. (2004). Mode of Foreign Entry, Technology Transfer, and Foreign Direct Investment Policy. **Journal of Development Economics** , 75 (1) , 95 – 111.
- Maykut, P. & Morehouse, R. (1994). **Beginning Qualitative Research : A Philosophic and Practical Guide**. London : The Farmers Press.
- McIntosh, W. R. & Goeldner, R. C. (2003). *Tourism :Principles , Practice , Philosophies*. John Wiley & Sons , New York .
- McKinsey Global Institute. (1998). **Driving Productivity and Growth in the U.K. Economy** , McKinsey & Company , Washington , D.C.
- McNab, B. & Worthy, R. (2007). Culture Typing versus Sample Specific Accuracy : An Examination of Uncertainty Avoidance Power distance and Individualism for Business Professionals in the U.S. and Canada . **Journal of International Business and Economy** , 7 (1) , 67 – 86.
- Mead, Margaret. (1934). **Coming of Age in Samoa**. New York.
- Mead, Margaret. (1934). Review of *Patterns of Culture*. **The Nation** 139 , 686.
- Mead, Margaret. (1974). **Ruth Benedict**. New York and London , Columbia University Press
- Menkveld, B. & Thurik, A.R. (1999). Firm Size and Efficiency in Innovation , , **Small Business Economics** , 12 (1) , 97 – 101.
- Naisbitt, J. (1982). **Megatrends: Ten new directions transforming our lives**. Warner Books , New York .
- Nohria, N. & Gulati, R. (1996). Is slack good or bad for innovation ? **Academy of Management Journal** , 39 (5) , 1245 – 1264. Retrieved May 25 , 2009 , from ProQuest database.
- Nykiel, A. R. (2005). **Hospitality management Strategies** , Pearson Education , New Jersey.
- OECD, (2000). **OECD Employment Outlook** , OECD , Paris.
- O'Regan, N. & Ghobadian, A. (2005). Innovation in SMEs : The impact of strategic orientation and environmental perceptions. **International Journal of Productivity**

- and *Performance Management* , 54 (2) 61 – 69. Retrieved May 25 , 2009 , from ProQuest database.
- Oviatt, B. M. & McDougall, P. P. (2005). Defining International Entrepreneurship and Modeling the Speed of Internationalization. *Journal of International Business Studies* , 28 (2) , 537– 551.
- Palit, A. (2006). Role of Technological Capabilities in Enhancing FDI Flows in Developing Asia Economies. *Asia – Pacific Trade and Investment Review* , 2 (2) , 117 – 125.
- Palmer, E. (2001). Multinational Corporations and The Social Contract. *Journal of Business Ethics* , 31 (3) , 245 – 258.
- Park, H. K. (2003). Patterns and Strategies of Foreign Direct Investment : The case of Japanese Firms. *Applied Economics* , 35 (16) , 1739 – 1748.
- Parker, S. C. (1996). A time series model of self – employment under uncertainty , *Economica* 63 (251) , 459 – 475.
- Piore, M. J. & Sabel ,C.F. (1984). *The Second Industrial Divide Possibilities for Prosperity* , Basic Book , New York.
- Porter, M. E. (1998). *The Competitive Advantage of Nations* , Free Press , New York .
- Porter, M. E. (2003). *The competitive strategy* , Free Press , New York .
- Pricewaterhousecoopers. (2001). Anonymous “Entering Fortress Europe” in Pricewaterhousecoopers , *Hospitality Directions* , Europe Edition. Pricewaterhousecoopers , London , UK.
- Priem, R. L. & Butler, J. E. (2001). Is The Resource – Based View a Useful Perspective for Strategic Management Research ? Yes. *The Academy of Management Review* , 26 (1) , 22 – 40.
- Raff, H. , Ryan, M. , & Stachler , F. (2006). Asset Ownership and Foreign Market Entry. *Journal of International Business Studies* , 7 (3) , 1 - 31.
- Randoy, T. & Dibrell, C. (2002). How and why Norwegian MNC commit resources abroad : Beyond of entry mode. *Management International Review* , 42 (2) , 119 – 140.

- Randøy, T., Dibrell, C. , & Craig, J. (2008). Founding family influence and the moderating effects of product market competition on firm performance: Implications for corporate governance. **Small Business Economics: An Entrepreneurship Journal**, 20: 335–344.
- Reynolds, P. D. , Hay, M. & Camp, S. M. (1999). **Global Entrepreneurship Monitor :Executive Report , Babson College** , London Business School and the Kauffman Center for entrepreneurial leadership.
- Root, F. R. (2006). **Designing Entry Strategies for International Markets**. Lexington , MA : Lexington Books.
- Schwartz, M. S. (2003). The ethics of ethical investing. **Journal of Business Ethics** , 43 , 195 – 213.
- Steward, Julian.(1955). Cultural Causality and Law : A Trial Formulation of the Development of Early Civilizations. **American Anthropologist** 51 , 1-27.
- Storey, D. J. (1991). The birth of new firms – does unemployment matter ? A Review of the evidence , **Small business Economics** , 3 (3) , 671 – 178.
- Storey, D. J. (1999). **Understanding the Small business Sector** , Routledge , London / New York.
- Sunee Techatakerng. (2003). **The Implementation of Strategic Alliance By Thai Firms** , Thesis Publishers at Universitat Autònoma de Barcelona .
- Teece, D. J. (1986). Technology Transfer by Multinational Firms : The Resource Cost of Transferring Technological Know – How. **Economic Journal** , 87 (35) , 242 – 261.
- Tomlin, K. M. (2000). The effects of model specification on foreign direct investment models : An application of count data models. **Southern Economics Journal** , 67 (2) , 48 – 54.
- Tong, H. M. (1979). **Plant location decision of foreign manufacturing investors**. Ann Arbor , MI : UMI Research Press.

- Transnational Corporations and Management Division , Department of Economic and Social Development, (1993) , **The Transnationalisation of Service Industries** , New York : United Nations.
- Treviño, L. J. & Mixon , F. G. Jr. (2004). Strategic Factors Affecting Foreign Direct Investment Decision by Multi - National Enterprises in Latin America. **Journal of World Business. 39** (3) , 233 – 243.
- Tsang, E. (2002). Acquiring Knowledge by Foreign Partners from International Joint Ventures in a Transition Economy: Learning-by-Doing and Learning Myopia . **Strategic Management Journal, 23** (9) 835 - 854.
- Verheul, I. , Wennekers, S. , Audretsch, D. , & Thurik, A.R. (2001). An Eclectic Theory of Entrepreneurship. **Journal of International Business Studies** , 30 (3) , 8.
- Verheul, I. & Thurik, A. R. (2001). Start – up capital :differences between male and female entrepreneurs. “does gender matter ?”, **Small business Economics** , forthcoming.
- Watkins, T. (2005). The Transaction Cost Approach to the Theory of the Firm. **Journal of Economics Department San Jose State University** , 1 – 4.
- Weber, A. (2008). A Sociology of the Demonic ? **Journal of Classical Sociology**, 8 (1) ,89-108 .
- Williamson, O. E. (1985). The economics of organization : The transaction cost approach. **American Journal of Sociology** , 87. (3) , 548 - 577.
- Winklehofer, H. & Diamantopoulos, A. (2003). A model of export sales forecasting behavior and performance : development and Testing. **International Journal of Forecasting, 19**(2), 271 -285.
- World Tourism Organization. (2006). **World Tourism organization Gears up for Growing Global Challenges**. Retrieved January 12 , 2009 , from <http://www.citiservice.net/forum/index.php?topic=420.0>
- World Travel and Tourism council. (2003). **Tourism for tomorrow awards**. Sovereign Court , London.

- Wright, P. , Pringle, C. D. , & Kroll , M. J. (1994). **Strategic Management : Text and cases**. Boston : Allyn and Bacon , 995 -1009.
- Wu, C. R. & Lin, C. T. (2002). Batch Process and Transfer Decision in Foreign Market : A Real Option Model. **Journal of Management System** , 9 , 173 – 196.
- Yamanae, T. (1967). *Statistics : An introductory (2 nd ed.)*. New york : Harper and Row.
- Zhang, K. H. (2002). **Why does China so much Foreign Direct Investment**. Retrieved January 15 , 2009 from http://www.iwep.org.cn/wec/english/articles/2002_03/2002-3-kevin%20honglin%20zhang.pdf
- Zhao, H. & Zhu,G. (2000). Location Factors and Country of Origin Differences : An Empirical Analysis of FDI in China. **Multinational Business Review** , 8 (1) , 60 – 73.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤษณา สังขมณี

ประวัติการศึกษา

บัญชีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2530

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2534

ประกาศนียบัตรผู้แนะนำการลงทุนในตราสารทุน ใบอนุญาตตลอดชีพ เลขที่ 10594 โดยสถาบันพัฒนาความรู้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545

อบรมหลักสูตรธุรกิจระหว่างประเทศกับ Indiana State University มลรัฐอินดีแอนา สหรัฐอเมริกา พ.ศ. 2551

กำลังศึกษาหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวัตกรรมการจัดการภาคธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2553

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผลงานทางวิชาการ

ตำราการเงินธุรกิจ

ตำราการจัดการสินเชื่อ

ตำราการเงินและการธนาคาร

ผลงานวิจัย

ความจงรักภักดีของนักท่องเที่ยวไทยกับต่างชาติในเขต ชะอำ หัวหิน และปราณบุรี –

สามร้อยยอด

ห่วงโซ่อุปทานน้ำลูกยอกกับขั้นตอนสู่ความสำเร็จของการค้าระหว่างประเทศ

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
และแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
แบบบันทึกการสัมภาษณ์เจาะลึก

ภาคผนวก